

دیکتاتوری خدا در ایران

سیاه چال دین و پیغمبران دروغگو

مؤلف : دکتر سین عین

آبان ۱۳۹۲

پیش گفتار

بزرگترین مشکل انسان ناآگاهی نسبت به جهان هستی چه آن چیزهایی که دیده می شوند و می توان لمس نمود و چه آن چیزهایی را که نمی توان دید می باشد. این عدم نا آگاهی باعث خلقت خدا و انواع دین و مذاهب شده که مشکل اساسی و تاریخی بشر بوده است. این ادیان و مذاهب باعث شد که انواع خرافات و عقاید بی پایه و ضد و نقیض بین بشر رواج یابد و همین تشدد عقاید دلیل عمده دشمنی و جنگ های گسترده در بین جوامع انسان ها بوده است. خودخواهی، طمع و دنیا پرستی بشر که بر اساس قدرت، ثروت و شهوت شکل می گیرد، برخی از افراد مبتکر و باهوش به نام پیغمبران، رهبران مذهبی و یا روحانیان را براین واداشته است که از این عقاید خرافی و غیرواقعی بنام دین و یا مذهب به شدت طرفداری نموده و باعث گسترش آن در میان جوامع ساده لوح و جاهل به نام امت شوند. نتیجه دیگر عدم آگاهی به وجود آمدن احتمالات است. وقتی انسان ها به واقعیت رخداد رویدادی آگاهی ندارند، رُخ داد آن رویداد را بر اساس احتمال بررسی می کنند که همین احتمالات باز نان و آب گسترده دیگری برای مُدعیان خدا و مذهبیون خواهد بود و با ثنا، دعا، استخاره قرآن، تعبیر خواب و طلب شفاعت از این امام زاده و آن مرقد مقدس مطهر سعی می کنند که رُخ داد احتمال مطلوبی را بیشتر کنند.

بنابراین، دین و مذهب، چون انگلی خطرناک بر روی زمین حاصل خیز خرافات و احتمالات رشد کرده و پیچک های خود را به دور مغز و افکار جاهلان می پیچد و آن ها را مسموم و مسخ می نماید. دین و کلیه تشکیلات در رابطه با آن چیزی نیست جز نتیجه جهل، نا آگاهی، و بی سوادی انسان های گذشته. در طول تاریخ بشر، بیشتر قتل و عام ها، کشتارها، و شکنجه ها و جنگ ها به دلیل تشدد عقاید و باعث و بانی مستقیم آن دین بوده است. دین نه تنها جهان را در طول تاریخ به خاک و خون کشیده است، بلکه از نظر تمدن، پیشرفت و تکنولوژی بشریت را هزاران سال به تأخیر انداخته است. نظام جمهوری اسلامی ایران، شاهد واقعی، مستند و قابل لمس تاریخی است که این واقعیت تلخ را به

خوبی نشان داده است. دین و الله را به صورت دو عنصر غیر قابل اجتناب برای ثروت، قدرت و شهوت خود به انسان های روی زمین تحمیل نموده است

بایستی توجه داشت که ما در این جا یک ابر نیروی عظیم لایتناهی که کاینات را نظم داده است رد نمی کنیم و ممکن است که این نیروی لایتناهی انرژی، زمان و یا حرکت باشد که البته ما نمی دانیم. ولی آن چه که برای ما مسلم شده است این می باشد که دین و کلیات آن چیزی جز زایده جهل بشریت نیست. ما نمی دانیم که در گذشته بوده ایم یا خیر و یا پس از مرگ خواهیم بود یا نه ولی باز می گویم آن چه که مسلم است ادعای این مُدعیان دروغگو در مورد بهشت و حوریان فراخ چشم چند کیلو متری دروغ و تمسخری بیش نیست.

مسلم است این نیروی لایتناهی بر اساس علم است و بس. هیچ نیروی خرافی ماوراء الطبیعه وجود ندارد و این نیروی لایتناهی یا خدا به هیچ عنوان از قوانین فیزیکو شیمیایی خود عدول نمی کند و کلیه اعمال، حرکات و تشکیلات او بر اساس علم و روابط موجود بین مواد و عوامل کایناتی خواهد بود. کلیه ادعاهای پوچ مُدعیان خدا که بر اساس وحی، دعا، مُعجزه، شفاعت، فال و دیگر موارد خرافی است، حبابی بر آب بیش نیست.

دکتر سین عین

Preface

The observation and vast research about religions in different area of Middle East and western countries and connecting the experiences with history of political, economical and cultural factors in the world have been the cause of writing this book. The Islamic revolution of Iran has taken away the false mask from the face of Islamic religion and horrible and ugly face of this evil is shown now. Without any doubt, the origin and reasons of rise of the religions are three things; **money**, **power** and **sexualities**. During history, each group or tribe has achieved these three most wanted desires by different ways. Some use the force and make a war, some with big enterprises and some by creating religions. Creating religion is the most powerful and effective way to get all three most wanted desires permanently. Indeed, the false and fake prophets have been the most smartest and intelligent people during history. These prophets have been the most genius people among men in history. During Stone Age and after that, they knew how to deceive mostly illiterate and uneducated people and how to propagate false ideas among their followers.

During history, there were three groups of peoples: One group is those few people who are very wise, knowledgeable and logical. They never get tricked by false prophets and they fight with these prophets until they have been killed or suppressed by prophets and their followers. Second group is regular and illiterate people who are the majority of the community (95 percent), they have absolute obedience. In fact these people who are raw material of religion creation factory of prophets and are so illiterate and naive can constitute the main foundation of the religion. All lies, superstitious, reveries, false ideas, illiteracy, brutality against imaginary enemy, wars, stoning to death, beheading, cutting fingers and hands, raping women of religious enemy and... come from and executed by this group which is called "Ommat" in Islam and means religious followers. The third group is false prophets, religious leaders, mullahs, and preachers who are very intelligent and know how to talk in and how to spellbind the regular and unsophisticated people. This is exactly why; most of the religions come from ancient period when illiteracy and insipience have been normal and widespread. You can not see rise of any new religion these days any more because people are educated and sophisticated and never go or deceived by these kinds of rubbish ideas.

We do not deny an extremely huge power which is controlling the universe. Of course that there is such a power or order. Because natural laws and rules do not function in air. Now what is going to be this power, in fact, nobody knows and nobody can understand. Anybody who claims that knows the God, he or she is absolutely liar indeed. The God may be a kind of energy or time or motion and whatever it is nobody knows. These religious defendant, fake prophets and liars have made imaginary heaven and hell without any logical prove. Heaven is for the people who are good dealers and hell for frightening the sinners. They have books such as Quran, bible, torah, Avesta, and... which have been descended from sky by God. Earthly books or actions such as epistle, books, pamphlet, rituals, narrations, Hadith(are some phrases or stories that said by Mohammad), Rewayat(stories which are related to different Imams in Islamic Shia). All these books, and religious stories have no foundation and they have claimed hundreds of idea without any scientific proof and experimental observation. Holy Quran itself is loaded with wrong scientific claims, confictions, wrong grammatical expressions. Other religions have the same story, however, by the time, after many wars and crucifying thousands of good man, especially after Middle Ages, Christianity has lost its violence and now involved with

love and affections. However, vice versa, Islamic religions especially Shia continues to be the most horrible, hateful and cool blooded devilish religion in the world.

What is the truth? The truth is that this world (earth) is one of the small planet in Universe. Compare to Universe, Earth is nothing even smaller than a particle. However, these foolish religious defendant, thinks that earth is whole universe and as a center, sun is revolving around it. They do not know that in the universe there are hundreds of thousands galaxies, each galaxy has hundreds of thousands of stars and planets and each planets are million times bigger than earth. They do not know that some galaxies have many suns and their suns may be million times bigger than our sun. What the real universe is and what these religious defendant thinks is absolutely out of imagination. Earth itself consisting of countries such as US, Russia, Iran, Europe, Africa and... just is a small particle compare to world. If one day the earth explode into pieces, and this be the end of the world, then from Universe point of view it is like falling a leaf from a tree! That is it! Now is it worthed all these people with different ideas fighting and killing each other in a world that is just smaller than a particle? Isn't it funny?

Thirty five years ago, devil has descended form the sky and established his government as Islamic Republic of Iran in the Middle East. Since then, this Islamic devil extends his bloody claw all over the Middle East. The bad news is that they kill, rape and oppress the people by the name of their God (Allah) because their holy book Quran leads them to do so. Whatever happens in Middle East now, is the consequence of satanic Islam in Iran.

In Quran, 4: 24(surah Al nisa) Allah says that, in war with heathen (those who are not Muslim) all married women who are prisoners of the war can be captured, raped and it is religiously legitimate. In surah maidah, 5:51, Quran says that "you believer, do not choose Jewish and Christian as friends". Surah Al omran, 3:85 says that "And whoever seeks a religion other than Islam, it will never be accepted of him, and in the Hereafter he will be one of the losers" in surah Saff, 61:4, says that Allah loves people who kill another people for his way" Indeed, Allah loves those who kill in his cause in a row as though they are a [single] structure joined firmly. As you see holy book Quran encourage its followers to kill whoever is against Islam. Man can not find love, kindness, science, art, music, beauty and humanity in Islam. They have to look for love, affection, kindness and brotherhood somewhere else in the world but not in Islam or any other related religions.

This book (**Dictatorship of God in Iran**) clearly reveals the horrible nature of Islamic government of Iran and what it has done to Middle East and rest of the world. Without any exaggeration, this book shows that most of the agony, war and hateful attitude which existed in Middle East in fact originated from self-made Islamic religion. It is very important that young generation in Iran and whole the world to understand all events that is happening in Iran, and how Iran regime is going to push the world to a bloody ideological war between different religions. Iran government spends billions of dollars to spread Islamic Shia ideas between undeveloped and developing countries. Assume that how big danger is this satanic ideology of Iran. This book is a red light alert to whole the world to stop this devilish snake before swallowing the entire world.

Sin Eighn

Biography

The author of the book (Dictatorship of God in Iran), is an Iranian that was born in a village south of Iran. He completed his master from Universities in Iran and continued his Ph.D in US. For years, he studied in philosophy and different religions regarding their origins, causes and how religions affect the world. From his childhood, he was closely involved with many different religions mainly Islam (Shia and Sunni), Bahai, Christian and Jewish. At first he was very religious and had strong Islamic believes because he has grown in a religious family. From the time he was young he understood that for the religions especially Islam, the only things that are matter consists of money, power and sexuality. He tried to write his experiences in a heavy suppressive environment of Iran. Each part of his writing comes with poem which is related to the subject of that part. He has written more than twenty scientific books, regarding chemistry and environment. Writer of this book believes that Islam is strongly against Art, beauty, music, and what a healthy and natural man really needs. This is way he used his time to learn music. He plays guitar, reed and he is a good singer.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
فصل اول	
واقعیت دین	
۱	۱-۱- مقدمه.....
۳	۲-۱- حقیقت تلخ.....
۱۰	۳-۱- مؤمنین و بی دینان.....
۱۴	۴-۱- نسیت مذاهب و دین.....
۱۷	۵-۱- علم و دین.....
۲۲	۶-۱- برخی از جملات بزرگان در مورد دین.....
۲۴	مراجع فصل اول.....
فصل دوم	
منطق کار	
۲۵	۱-۲- میان دو مجهول.....
۲۹	۲-۲- واقعیت چه احتمال کوچکی.....
۳۳	۳-۲- پرواز من.....
۳۵	۴-۲- دین، قدرت و حکومت.....
۳۹	۵-۲- جدایی دین از سیاست.....
۴۵	۶-۲- ضایعات دین و مذهب.....
۵۰	۷-۲- تداوم دین و دلایل آن.....
۵۲	۱-۷-۲- نا آگاهی و جهل امت و توده مردم.....
۵۳	۲-۷-۲- دروغ و ریاکاری.....
۵۳	۳-۷-۲- خفقان و دیکتاتوری محض.....
۵۶	مراجع فصل دوم.....
فصل سوم	
دروغگویان رسوا می شوند	
۵۷	۱-۳- اگر دین نبود.....
۵۷	۱-۱-۳- کارهایی که انسان و اساس علم، مهارت و تلاش انجام داده است..
۵۸	۲-۱-۳- کارهایی که پیامبران، دین و مذهب انجام داده است.....
۶۲	۲-۳- تبلیغات دروغین چیست؟.....
۶۸	۳-۳- اشتباهات گرامری و خطاهای موجود در قرآن.....
۷۱	۴-۳- تحریف در قرآن.....

۷۶ ۵-۳- تناقضات موجود در قرآن
۸۳ ۶-۳- خطاهای علمی در قرآن
۸۴ ۳-۶-۱- فرضیه سیر تکامل
۸۵ ۳-۶-۲- غروب خورشید در زمین
۸۵ ۳-۶-۳- ژئوسنتریزم
۸۵ ۳-۶-۴- ماه نور از خورشید می گیرد
۸۵ ۳-۶-۵- ماه به دو نیم می شود
۸۶ ۳-۶-۶- اسپرم از میان پشت و سینه می آید
۸۶ ۳-۶-۷- انسان از خون بسته پدید آمده
۸۶ ۳-۶-۸- فقط خدا است که جنسیت جنین را می داند
۸۶ ۳-۶-۹- موجودات همه نرو ماده هستند
۸۷ ۳-۶-۱۰- در جنین استخوان قبل از عضله تشکیل می شود
۸۷ ۳-۶-۱۱- روی به طرف مکه
۸۷ ۳-۶-۱۲- مسطح بودن زمین
۸۸ ۳-۶-۱۳- آسمان هفت لایه است
۸۸ ۳-۶-۱۴- کوه مانع زلزله می شود
۸۸ ۳-۶-۱۵- زلزله و بلایای طبیعی برای تنبیه است
۸۸ ۳-۶-۱۶- کوه هایی در آسمان
۸۹ ۳-۶-۱۷- ماه رمضان و قطبین زمین
۹۱ مراجع فصل سوم

فصل چهارم

دشمنی و تعصب در اسلام

۹۲ ۴-۱- تعصب، تبغیض و آپارتاید در قرآن و اسلام
۹۷ ۴-۲- جنگ دروغگویان
۹۹ ۴-۳- از کهکشان تا آخوندک
۱۰۵ ۴-۴- تشریح حکومت ایران
۱۰۸ ۴-۴-۱- وضعیت اقتصادی
۱۱۰ ۴-۴-۲- امت گرایی و اسلام
۱۱۱ ۴-۴-۳- طبیعت مصلحتی، سلیطه ای و روضه ای حکومت ایران
۱۱۲ ۴-۴-۴- ساختار سیاسی ایران
۱۱۸ ۴-۵- خفقان چند بُعدی
۱۱۹ ۴-۶- عبادت چیست؟

۱۲۳ مراجع فصل چهارم

فصل پنجم

بشر نیازمند

۱۲۴ ۱-۵- نیاز بشر و تکامل فلسفی خدای مجهول

۱۲۸ ۲-۵- بی نهایت بزرگ و بزرگ بی نهایت

۱۳۱ ۳-۵- یقین و سرنوشت تعیین شده از قبل

۱۳۵ ۴-۵- نسبییت خوب و بد: خوبی چیست و بدی چیست؟

۱۴۱ مراجع فصل پنجم

فصل ششم

مدعیان حقه باز

۱۴۲ ۱-۶- ماه رمضان حقه مدعیان

۱۴۷ ۲-۶- ماه محرم ماه گریه

۱۵۰ ۳-۶- تفکرمنتقدانه

۱۵۳ ۴-۶- داغ ننگ

۱۵۵ ۵-۶- دیکتاتور

۱۵۷ ۶-۶- مافیای جمهوری اسلامی ایران

۱۶۰ ۷-۶- مالکیت و کشورداری در حکومت اسلامی ایران

۱۶۱ ۱-۷-۶- خصوصی سازی

۱۶۲ ۲-۷-۶- اختلاس، غارت، و چپاول ایران

۱۶۸ ۸-۶- برخورد منافع گُرگ ها

۱۶۸ ۹-۶- قرآن، حدیث روایت و تفسیر

۱۷۲ ۱۰-۶- شیادان مسئله ساز

۱۷۸ ۱۱-۶- تعصب خشک

۱۷۹ ۱۲-۶- خدای بسته زبان

۱۸۳ مراجع فصل ششم

فصل هفتم

پسچیدگی خلقت

۱۸۴ ۱-۷- پسچیدگی خلقت دلیل بر خالق هوشمند نیست

۱۹۱ ۲-۷- دستار شیطان

۱۹۳ ۳-۷- رابطه علم و دین (رابطه حوزه و دانشگاه)

۱۹۵ ۴-۷- گیجی، سردرگمی، تشدد در اعتقادات و ایمان

۱۹۷ ۵-۷- تقدس، شمشیر برنده مذهبون

۲۰۱ ۶-۷- گذر از مادیت به تقدسیت

۲۰۴ ۷-۷- نفاق، نفرت، تجبر و دشمنی در متن اسلام است
۲۰۴ ۷-۷-۱- محدودیت در اسلام
۲۰۵ ۷-۷-۲- قرآن منشاء نفاق و دو دستگی
۲۰۹ ۷-۸- اعراب اشغالگر
۲۱۵ ۷-۹- دین، خالق خرافات
۲۲۰ مراجع فصل هفتم

فصل هشتم

عقل چه می گوید

۲۲۲ ۸-۱- ختم کلام
۲۲۴ ۸-۲- قرآن و عقل سلیم
۲۳۳ ۸-۳- حجاب هجوی دیگر در ارکان اسلام
۲۴۳ ۸-۴- امام زمان تقدسی منقول
۲۵۰ ۸-۵- درنده خویی دین
۲۵۳ ۸-۵-۱- تئوری خصومت
۲۵۹ ۸-۶- هستی و نیستی در یک کالبد
۲۶۳ مراجع فصل هشتم

فصل اول

واقعیت دین

۱-۱- مقدمه

مطالبی که در این کتاب آمده است نتیجه سال ها تحقیق و تفکر در یک فضای کاملاً خالی از تعصب و بی طرفی نسبت به ایدئولوژی ها، عقاید و انواع مکتب های رایج بوده است. به دلیل عادت، بی تجربگی، و ناآگاهی ممکن است که این نوشته ها برای برخی از محققین و پژوهشگرهای دینی به خصوص آن هایی که تعصب خاص مذهبی خود را دارند بسیار گران و گستاخانه به نظر آید. ولی نویسنده، با تجربه تاریخی که دارد هر گونه واکنشی را هرچه هم که منفی باشد ارج می نهد و می داند که تا دنیا بوده و هست، همیشه همین بوده و خواهد بود. همیشه قشری از جامعه در مقابل نوآوری ها، اختراعات، نظریه های تازه، بازگشایی حقایق و ابراز واقعیت هایی که هیچ گاه مردم انتظار آن را نداشتند به شدت مخالفت ورزیده و با چوب تکفیر، تحریم و ارتداد گوینده حق را یا خموش کرده اند، یا از جامعه رانده اند و یا او را به هلاکت رسانده اند. ولی با گذشت زمان، توسعه، آگاهی و دانش فرهنگی اجتماعی، تمام سوء تفاهم ها از بین می رود و قضاوت تاریخ در مورد گویندگان حقیقت مثبت و تحسین آمیز خواهد بود.

در این کتاب، ما نیروی مطلق موجود در این عالم هستی و نیستی را رد نمی کنیم و هم چنین معتقد به خوبی های نسبی انسانی و مطلق خدایی هستیم و زشتی های نسبی انسانی را رد کرده و تأیید نمی کنیم. معتقد به جوانمردی، از خود گذشتگی، مهربانی، بخشش، زیبایی و هنر هستیم. اما به شدت میراث غلط، نامعقول و نابخردانه نیاکانمان را

که در تمام طول تاریخ به صورت لکه های سیاه ننگ آور و مخرب به جای مانده است مردود می شماریم و با تجزیه و تحلیل و دعوت مردم به خردگرایی، عوامل آن را رسوا و ریشه درخت کهن سال و تنومند خرافات، توهمات، دروغ و نیرنگ را با پنجه های قدرت مند دانش و خرد بیرون کشیده و می خشکانیم. ایران عزیز، کشور کورش کبیر، زیبا و باشکوه، باثروت و قدرت مند، با تاریخی پر نور، همیشه کالبدش به صورتی نا جوانمردانه از هر نظر برای مدت ۱۴۰۰ سال است که با نیزه های زهرآگین خرافات، مدعیان دینی، امامان و امام زادگان وارداتی، سید و سادات تحمیلی، اصول و فروع تصنعی، حدیث و روایت دروغ بی ارزش به طور مداوم زخمی شده و تاریخ شاهد جویبارهای خون جاری شده از کالبد ایران عزیز است. مردانگی، تقلا و جانفشانی های ایرانیان غیور، دانشمند و خردمندانی چون شاپور ذوالاکتاف^۲، مازیار^۳، مرداویج^۴، یعقوب لیث^۵، خیام، سعدی، فردوسی، حافظ، حلاج^۶، عبید زاکانی^۷، میرزاده عشقی^۸، خیام، ایرج میرزا^۹، رضا شاه و محمد رضا شاه می رفت تا ایران عزیز از این تاریکی جهل و وحشت دینی بیرون آید که بدبختانه دوباره سیطره نا میمون و زشت اعراب توسط دسیسه های انگلیس و آمریکا به نام دین و خرافات در انقلاب ۱۳۵۷ بر ایران عزیز مستولی شد و این انگل های خبیث دوباره کالبد رنجور ولی استوار ایران را اشغال نمودند. این بار عامل حمله به ایران، بیگانگان و یا اعراب نبودند بلکه حماقت ملت، فریب خوردگی روشنفکران، و خیانت برخی از گروه ها مانند مجاهدین خلق، کمونیست ها و حزب توده بود که این بلای به اصطلاح آسمانی را بر ما تحمیل کردند. در این کتاب سعی شده است که برای ملت ایران و جهان حقایقی را در مورد ادیان به طور کلی بازگو و اثرات تاریخی و جنبه های فلسفی و وجودی دین و دنیا را روشن نماییم و تفکرات غلط و نا موزن عوام در راستای حقیقت جهت داده شود. دین چیست، ما که هستیم، ابزار دین چه هستند، دین و دنیا چه رابطه ای دارند، عبادت چیست، مؤمن کیست، هستی چیست، نیستی در کجاست، اسلام و واقعیت قرآن چیست، همه مواردی هستند که در این کتاب تجزیه و تحلیل شده اند.

۱-۲- حقیقت تلخ

تمام رویدادهای امروز و کلیه تحولات و تغییراتی که در تاریخ چند هزارساله بشر اتفاق افتاده به وضوح و روشنی نشان می دهد که تمامی تقللاً و چالش بشریت به طور عموم در راستای کسب ثروت، قدرت و شهوت برنامه ریزی می شده است. این روند هم اکنون وجود دارد و در آینده نیز چنین خواهد بود ولی اثرات و شدت آن در دوره های مختلف حیات انسان به دلیل فرهنگ، ارزش ها و باورها متفاوت بوده است. در این راستا یعنی کسب قدرت، ثروت و ارضای شهوانی، انسان ها انواع مکتب ها، آئین ها، مذاهب و ادیان را به وجود آورده اند. در حقیقت عمده ترین دغدغه و نگرانی انسان همین سه مورد ذکر شده می باشد. گرچه در طول تاریخ بشریت، انسان های بسیار معدودی به دلیل توانایی فکری و از خود گذشتگی که داشته اند توانسته اند بر نفس و خواسته های خود غلبه کرده و از این سه ابزار قدرت مند دنیوی چشم پوشی نمایند ولی تعداد این افراد آن قدر کم است که اثری بر روی روند کلی فکری انسان ها نمی گذارد. از طرفی، کلیه تغییر و تحولات تاریخی از نظر اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، مذهبی و فرهنگی همه بستگی به تفکر عموم در کل داشته است و نه تفکر تعدادی معدود. گرچه اثرات فکری این افراد معدود را در سیطره علمی نمی توان نادیده گرفت و بسیار حائز اهمیت است ولی در مورد رفتار و فرهنگ انسانی، متأسفانه اثر افکار کلی بسیار برجسته تر بوده است. به زبان دیگر سه مورد ثروت، قدرت و شهوت بیشتر توانسته است زندگی انسان ها را از نظر اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، مذهبی، دینی و سیاسی دستخوش تغییر قرار دهد تا زهد، جوانمردی و کرم انسان های پارسا. در واقع اثر انسان های شرور، ظالم، زشت و دنیا پرست همیشه بیشتر و مداوم پیروزی از آنان بوده است. به راستی که قدرت اهریمن در این جهان خاکی همیشه بر قدرت خدای ساخته شده به دست انسان ها رجحان داشته است. برای همین منظور، به طور مداوم بین انسان ها برای کسب این سه مقوله قدرت، ثروت و شهوت رقابت بوده است. بنابراین به انواع ابزارهای مختلف چه سخت افزاری از قبیل جنگ و

خونریزی و چه نرم افزاری مانند ایجاد ایدئولوژی های مختلف همانند دین و مذهب گسترش یافته تا بتوانند این نفس آتشین و جهانخوار خود را ارضاء نمایند. با در نظر گرفتن آن چه گفته شد، انسان ها را در طول تاریخ می توان به سه دسته تقسیم نمود: دسته اول انسان های اهریمن است که تعداد آنها محدود بوده و دسته دوم انسان های نا آگاه و ساده لوح هستند که بخش اصلی و عمده جمعیت بشریت را شامل می شوند و دسته سوم که انسان های وارسته و جوانمرد می باشند که باز تعداد معدودی را شامل می شوند. حال مشکل اساسی این بوده است که زرق و برق دنیوی که ابزار تبلیغات دسته اهریمنان بوده همیشه انسان های ساده لوح و نا آگاه بی طرف را به سمت اهریمنان سوق داده است زیرا پارسایی و ساده زیستی انسان های پارسا و وارسته چندان جذابیتی برای این گروه عظیم ساده لوح نداشته و در واقع اثر دافعه هم داشته است. گروه اول را دروغ گویان، گروه دوم را ساده لوحان و گروه سوم را جوان مردان می نامیم و تا آخر این کتاب از این اصطلاحات استفاده می شود. به همین دلیل و شواهد تاریخی مشخص می شود که همیشه گروه های دوم و سوم یعنی ساده لوحان و جوان مردان بوده اند که هزینه پرداخته اند و یا به فلاکت و بدبختی کشیده شده و یا به انواع دسیسه های مختلف به قتل رسیده اند. ولی گروه دروغ گویان در بیشتر مواقع با هزاران حيله و نیرنگ خود را حفظ نموده اند. این گروه دروغ گویان اگر هم صدمه و یا زبانی دیده اند همیشه بعد از نابودی و ضرر و زیان دو گروه دیگر بوده است. بی دلیل نیست که کورش کبیر در دعای خود در حق ایران از اهورامزدا می خواهد که ایران را از دروغ حفظ کند. از بدو بشریت این دسته دروغ گویان جهان را به آتش و خون کشیده اند و این همه بدبختی و فلاکت ببار آورده اند. خدای دورغین، پیامبران دروغین، امامان و مقدّسات دروغین، کتاب های به اصطلاح آسمانی دروغین همه و همه ساخته و پرداخته این گروه دروغ گویان بوده است. خرافات، داستان های افیونی تخیلی، روایات و حدیث، جزوات و نوشته های بی سرتی این دروغ گویان چنان تأثیری بر جامعه داشته است که نه تنها فرهنگ قدرت مند خود را

در جامعه بشری برای هزاران سال زنده نگه داشته است بلکه تقدسیت کاذب برخی از این مقوله ها توانسته است که گروه بزرگی از ساده لوحان را به اطاعت بی چون و چرا از این دروغ گویان وا دارد.

مذاهب و مدعیان دین، هر دسته و قومی از بشریت را به گونه ای به تمسخر واداشته اند. یهودیان را به خاکستر بر سرکردن وقتی روزه هستند، عیسویان را به مریم باکره، پسر خدا، روح القدس و به صدا در آوردن ناقوس و مسلمانان را به تر کردن دست و پا، خیس کردن موی سر و دولا و راست شدن مکرر در هر روز وا داشته اند. برخی را به گاو پرستی، برخی را به شیطان پرستی و برخی دیگر را به آلت پرستی مجبور کرده اند^{۱۰}. خنده آور است که با این همه حماقتی که انسان ها از خود نشان داده اند، خدای ساخته شده شان انسان را اشرف مخلوقات می داند. کدام اشرف مخلوقات! گاوها، گوسفندان و حتی خران که این همه ادا و اطوار در نمی آورند. جای تعجب نیست که اگر این گروه دروغ گویان قادر بودند و زبان این حیوانات را می دانستند این زبان بسته ها را نیز به رقص مذهبی وا می داشتند تا بهتر به خر مراد خود سوار شوند. پیغمبران و این تعداد معدود از انسان های مدعی خدا، بسیار با هوش و زیرک هستند زیرا به بهترین روش های شیطانی، انسان های ساده لوح را بنده و برده خود قرار می دهند. بگذریم از تعداد معدودی افراد و انسان های خوش قلب و جوانمرد که در این کره خاکی زیستند و با نامردی توسط همین جهان خواران به قتل رسیدند. بنابراین فلسفه تداوم جهان را نمی توان بر اساس این تعداد معدود انسان های نیک سیرت نهاد و ما کلیت که همان جهان خواری و جهان گشایی اکثریت است را میزان قرار می دهیم و جهان را بر آن اساس قضاوت می کنیم.

اگر به حیوانات نگاه کنیم می بینیم که تمام تقلا و چالش آنها برای بدست آوردن غذا و رفع شهوت است. کلیه حیوانات در تکافو هستند تا غذای خود را برای بقاء تهیه نمایند و بعد از سیر شدن شکمشان به طریقی شهوتشان را نیز فرو نشانند. این در کل،

رفتار حیوانات است. انسان ها نیز دقیقاً به همین صورت با این تفاوت که انسان ها به دلیل مغز خاصی که دارند هوشمندتر از حیوانات هستند و به علت مغز، شکل دست و قدرت تکلمی که دارند، می توانند خواسته های دنیوی خود را به صورتی خزنده و در لفاف معنویت، دین و مذهب به اجرا در آورند و غرایض حیوانی خود را معقول تر ابراز نمایند و در حقیقت به این غرایض خود روکش و یا پرده ای از حجاب کشند و آن را با حيله گری به صورتی قابل قبول به جامعه ابراز نمایند. در حقیقت دعوا بر سر همان لحاف ملانصرالدین است و بس. قدرت، ثروت و شهوت تنها سه عاملی هستند که بر اساس آنها جوامع بشری شکل گرفته و هر گروه، مکتب، عقیده و ادیانی به طور مستقیم یا غیر مستقیم می خواهد به این سه عامل اساسی بسیار مهم از نظر موجودات زنده برسند. حال آن گروهی سوار بر خر مراد خواهند بود و سهم بیشتری از این سه عامل را خواهند داشت که با سیاست و شیادی بتوانند بهتر بر عقل، فرهنگ و احساسات دیگران کنترل داشته باشند. در این میان، همین شیادان برای قانع کردن و فریب دیگران، مسائل معنوی و احساساتی که خود بر آن باور ندارند را بیان می نمایند تا مشروعیت کارشان را افزایش بخشند. دین، مذهب و مکتب های مختلف از این قماشند. به راستی که مذهب قوی ترین و پیچیده ترین روشی است که مدعیان خدا و شیادان برای کسب ثروت، قدرت و شهوت از ابتدای تاریخ بشریت تا به امروز بکار برده اند. شما در طول تاریخ و در شریعت و فلسفه اسلام می بینید که در هر قسمتی از آن اثرات دنیا پرستی، کسب قدرت و ارضای شهوت در بند بند ساختار آن احساس و مشاهده می شود.^{۱۱} در طول تاریخ، به خصوص از دوره حکومت صفویان در رابطه با ایران تا به حال همیشه روحانیون و مدعیان خدا با پادشاهان برای کسب امتیازات حکومتی، پست و مقام، چنگ اندازی به قسمت های مهم حکومتی از دربار گرفته تا سیستم قضایی، کشوری، لشکری، آموزشی در رقابت بوده اند^{۱۲} و در اثنای این رقابت با جدیت فراوان سعی در گسترش شریعت مذهبی خود برای سهم بیشتر نموده اند تا جائیکه حتی بر شاهان غلبه کرده و آنها را از رقابت به کنار می گذاشته اند یعنی

همان شرایطی که در انقلاب ۵۷ ایران اتفاق افتاد. برای تاکید باز می گویم که تنها دلیلی که این ادیان و مکتب ها بوجود آمدند چیزی نیست جز کسب قدرت، ثروت و شهوت و دیگر هیچ. در این راه و برای بدست آوردن اهداف خود با هر عقیده و مکتبی که مخالف عقیده آنان بوده به شدت مبارزه می کرده اند و آنها را به قیمت خونریزی های گسترده و قتل هزاران نفر از بین می بردند. حتی هم کیشان و هم دینان خود را که عقیده انحرافی از عقاید خود داشتند با بی رحمی تمام می کشتند. حکومت شاه اسماعیل صفوی بنیان گذار شیعه دوازده امامی و قتل عام هزاران نفر از سنی های مسلمان خود گواه بر این گفته است. جالب اینجاست که شاه اسماعیل صفوی با مسیحیان اروپایی متحد می شود تا با سنی های مسلمان عثمانی مبارزه کند یعنی اتحاد شیعه مسلمان با مسیحیان برای سرکوب سنی های مسلمان^{۱۲}. این مدعیان خدا درست می دانند که چگونه با احساسات توده مردم بازی کنند و می دانند که چگونه فرهنگ سازی نموده و با ایجاد خرافات و اظهارات و وعده های اثبات نشده همانند بهشت و حوریان فراخ چشم و ایجاد امام زادگان قلابی و فرهنگ امام زاده ای در ایران برای رسیدن هر چه بیشتر به اهداف شوم خود که همان ثروت، قدرت و شهوت است، تقلا نمایند.

دین، در حقیقت اختراع جاهلانه انسان های بدوی است برای خود آرامی و خود باوری تا بتوانند در مقابل این جهان زیبای بی رحم ماندگاری داشته باشند. دنیایی که هم زیبا است و هم زشت. هم با ارزش و هم بی ارزش. هم خسته کننده و هم هیجان انگیز هم آزار دهنده و هم لذت بخش است. انسان های دوران جاهلیت به علت کمی معلومات و بی سوادی و به علت خُلق و خوی حیوانی بیشتر نیاز به خود باوری و امید به ماندگاری و فناپذیری داشتند. انسان ها برای بدست آوردن زیباییها، ارزش های مادی، هیجان و لذت و همچنین برای خلاصی از زشتی ها، بی ارزشی ها و آزارها نیاز به آرامش و راحتی فکر و خوشی دل داشتند. تمام این موارد را به طور مجازی در چیزی می یافتند به نام دین. البته دین برای انسان های ضعیف بی سواد و دنیا پرست مناسب بود که نه تحمل عذاب و

سختی جهان را داشتند و نه می توانستند از زیباییها و زرق و برق آن دل برکنند. در واقع دین به منزله قرص مجازی آرامبخشی است که برای مدتی انسان ها را به خلسه برده و آنها را در گمراهی و گیجی به سرابی دلخوش می کند که هرگز دسترسی به آن ممکن نمی باشد.

در طول تاریخ انسان هایی بودند هوشمند ، خردمند به طوریکه دانش و تعقل آنها هیچ گاه در مقابل خرافات مذهبیون و دین داران خسته و درمانده نگشته و هیچ گاه تسلیم این موهومات و چرندیات نشدند. گرچه بیشتر آنها بدلیل همین خرد و آگاهی سر خویش را از دست دادند. دین داران و تاریخ سیاه آنها نشان می دهد که در حقیقت قیم خدای دروغین و خود ساخته خویش هستند و بشریت را به فلاکت کشیده به طوریکه تمام جنگ ها و کُشت و کُستارها در جهان بدلیل تشدد عقاید و پیروی کورکورانه از دین و مذهب بوده است. برآستی می توان گفت که دین، هزاران سال انسان را به قهقرا برده و بشریت را در چاهی افکنده که صدها سال طول می کشد که از آن بیرون آید.

پیغمبران انسان های بسیار باهوش و در دوران خود متفاوت از انسان های اطراف خود بوده اند به طوریکه با هوشیاری، و اعمال زیرکانه، گفتار و رفتارهای دروغین توانسته اند گروهی را دنباله رو خود کنند. عامل بسیار عمده ای که باعث پایداری و قوام این عقیده های پوچ و بی معنی شده در واقع گذشت زمان بوده است. گذشت زمان علاوه بر اینکه این عقیده های پوچ را جنبه تقدسیت کاذب داد، رشد جمعیت نیز باعث افزایش پیروان این مذاهب و دینهای دروغین شد. رشد این اعتیاد و حماقت بشری در طول تاریخ چنان به صورت خزنده و افیونی انجام پذیرفت که حتی برخی از دانشمندان و خردمندان را نیز به این اعتیاد گرفتار ساخت. بشر منگ و افسون شده، گرفتار این عقاید و مذاهب شد و از طرفی کوشش و تلاش شیاطین و حقه بازانی که خود را به اصطلاح فیلسوفان دینی می انگاشتند در طول تاریخ به شدت باعث پایداری و ماندگاری این عقاید پوچ گردید. این افراد که روزی به بزرگترین خیانتکاران جهان مبدل و شناخته خواهند شد با

کلمات، نوشته ها، روضه خوانی ها، مداحی ها و نقش بازی کردن ها چنان قربانیان محکوم شده به پوچی را مجذوب خود نمودند که حتی امروزه با این همه علم، پیشرفت و تکنولوژی هنوز سرسپردگان و احمقان مذهبی گوسفند وار همان کلمات و اعمال را نشخوار کرده و به دنیای پوچ ساخته انسان های مسخ شده دل بسته اند. بدتر از همه اینکه اینگونه افراد هر گز نمی خواهند یک لحظه تأمل کنند و ثانیه ای از خرد خود کمک گرفته و تمام این موارد عقیدتی ضدو تقیض و بی پایه و غیر منطقی را که با هیچکدام از اصول علمی و فیزیکی جهان هماهنگی ندارد مورد شک و تردید قرار دهند. اگر انسان مذهبی بتواند و در واقع بخواهد منتقدانه فکر کند و به خود بقبولاند و لحظه ای را در این موقعیت قضاوت بگذرانند، با احتمال زیاد می توان گفت که به عقل خواهد آمد و پوچی مذاهب، پیامبران و خدایان دروغین را به روشنی احساس خواهد نمود. چه بسا خردمندان و روشنفکرانی که امروزه و یا در گذشته رها از هر گونه عقاید مذهبی بوده و به اصطلاح دینداران، ملحد می باشند، زمانی خود از مذهبیون دو آتشه بوده ولی عقل و خرد آنها در همان موقعیت دو ثانیه ای تفکر و تعقل قرار داده شده و شک و تردید اولیه در مورد این موهومات باعث رهایی همیشگی آنها گردیده است.

ای ثروت آویخته بر قدرت

ای شهوت آویخته بر ثروت

دین با تو و تو با دین

دین در تو و تو در دین

هیئات چوسرها که به تاراج برفت

هیئات چو خونها که مذاهب را شست

قدرت همه کین شد

ثروت به یقین شد

شهوت شب دین شد

آه وخ که چنین شد
ظلم و بیداد چو فریاد
به آرامی باد
لاله گون شد
عشق و غیرت به سرافرازی دین
کن فیکون شد
انفجارو، ترورو قتل برای قدرت
دزدی و زورو چپاول ندای ثروت
همه از دین بترآود، همه در دین بنشیند
همه از دین توو من
همه در دین من و تو

۱-۳- مؤمنین و بی دینان

بینش و کل نگری چیزی است که متاسفانه کمتر انسانی از آن بهره مند است. بینش که عملکرد غیر مستقیم عقل است به طور کلی منشاء خصلتی دارد گرچه از طریق آموزش و آگاهی گسترش می یابد ولی بهر حال فرد بایستی از ابتدا خمیر مایه بینش و کل نگری را داشته باشد. برخی از افراد معانی و مفاهیم را بدقت می نگرند و همیشه نسبت به همه چیزها و ارزشها دید منتقدانه دارند و با بینش خود واقعیت ها را از خرافات و مصنوعات معنوی اجتماعی بشری تشخیص می دهند. چگونه می شود که یک فرد چنین می شود؟ در صورتی که هزاران افراد دیگر آنچنان که باید به عقل خود رجوع نمی کنند و بینش محدود در تشخیص و تمایز دارند. چگونه می شود که در جامعه ای که کلیت تفکری بر خرافات و موهومات استوار است و بیشتر مردم کوتاه فکر و بینششان محدود است افرادی چون، خیام، سعدی، فردوسی، حافظ، حلاج، عبید زاکانی، میرزاده عشقی، ایرج میرزا

ظهور می کنند. این افراد صدها سال از افراد معاصر خود تفکر پیشرفته تر داشته اند و قید و بند افیونی دین و مذهب را شکسته و در نهایت برخی از آنها بدست همین دژخیمان مدعیان خدا، اعدام و به قتل می رسند. چرا چنین است؟ آیا بینش و خرد با آموزش بدست می آید؟ آیا عقل و بینش خصلتی و ژنتیکی است که از همان اول در نطفه انسان نهادینه می شود؟ چرا تعداد معدودی از افراد می توانند تفکر منتقدانه و بینش داشته باشند و قالب مردم فاقد آن هستند؟ آنهایی که تفکر منتقدانه دارند و از بینش بر خوردارند، نسبت به رفتارها، گفتارها، سنتها و کردارها حساس بوده و نسبت به آنها قدرت تجزیه و تحلیل دارند و ریشه همه این مقوله ها را دنبال می کنند تا به واقعیت برسند. در این چالش البته که باید از تعصب خشک و بی منطقی دوری جست زیرا تعصب درها را بر روی واقعیت ها می بندد و تا ابد انسان را در اشتباه باقی نگه میدارد. پس یکی از شرایط تفکر منتقدانه این است که فرد بایستی تهی از تعصب باشد و متغیرها را بر اساس علم و رویدادهای صحیح فیزیکی و تعامل های طبیعی دنیوی مورد سنجش قرار دهد و نه خرافات و موهوماتی که هیچ پایه و اساسی ندارند و چیزی جز تراوشات مغزی افراد فرصت طلب و شیاد نیستند.

بنابراین بیایید و تمام اصول، علایم، حدیث و راویات مذهبیون را بدقت موشکافی کنید و با رویکردی منتقدانه و خالی از تعصب با آنها روبرو شوید. اگر چنین کنید بزودی حقیقت برایتان آشکار خواهد شد. آقایان حلاج، خیام، ایرج میرزا و... چنین افرادی بودند. بیایید این اصول و علایم به اصطلاح مذهبی و دینی را که مدعیان خدا هزاران سال است که با آنها، ما انسان ها را مسخ و در استثمار قرار داده اند مورد تجزیه و تحلیل قرار دهیم. با توجه به این سناریو، می توان ادعا نمود که در حقیقت کلمه " مؤمن " یعنی بی خرد، احمق و یا ساده لوح و بی سواد است که در داد و ستدهای علمی و فیزیکی جهان هیچ تأملی نکرده است. و در همین راستا، کلمه " کافر " (در اینجا مقصود از کافر بی دین است و نه ادیان غیر از اسلام) یعنی خردمند و فرد آگاه و یا دانشمند که به

طبیعت جهان و نفس آن کاملاً آشنایی دارد. مؤمن در اصطلاح عام یعنی کسی که فرائض دینی را بجای می آورد فرائضی که ساخته و پرداخته بشر است و برای به بند کشیدن انسان ها و بهره جویی از آنها است. مؤمن یعنی کسی که بدون تفکر این دستورات بی معنی و اغوا کننده را بره وار انجام می دهد هر روز و هر روز آن را تکرار می کند. این اعمال تکراری نه خاصیتی دارد، و نه دردی را دوا می کند. مثلاً روزی ۱۷ رکعت نماز برای هر فرد مؤمن واجب است.

فرض کنید شخصی ۵۰ سال و هر روز ۱۷ رکعت نماز خوانده است که در کل برای ۵۰ سال می شود ۳۱۰۲۵۰ رکعت. این فرد چه چیزی را ثابت کرده است؟ استعمار و نوکری را! چه ثوابی دارد؟ کدام یتیمی به نوا رسیده است؟ کدام ساخت و سازی در اثر این تعداد رکعت نماز ساخته شده است؟ کدام تحول عظیم علمی حاصل شده است؟ هیچی و هیچی فقط فردی ساده لوح یک کار ناصحیحی را بخاطر طمع بهشت نا معلومی انجام می دهد. فرد مؤمن ساده فقط نماز را برای خوشحالی خدا می خواند تا خدا را ذوق زده کند و خدا نیز به خدایی خود ببالد. مؤمن کمی زرنگتر علاوه بر رضایت خدا، از بهشت خدا نیز بدش نمی آید و خدا را برای بهشتش می پرستند ولی برخی که هم ترسو و هم ساده لوح هستند خدا را از ترس جهنم می پرستند. بنابراین، فرد مؤمن ساده، طمع خام و ترسو است. اما بی دینان، افراد باهوش و منطقی هستند که دقیقاً می دانند که عبادت و نماز چیزی جز ایزار این حقه بازان نیست. کافران، به واقعیت و فرایندهای فیزیکو شیمیایی معتقدند. خوبی برای آنها، رابطه صحیح اجتماعی، کار، دوستی، انفاق، کمک به یتیمان و دستگیری از ناتوانان است. کافر هیچ انتظاری از خدا ندارد و او را نیاز مند عبادت نمی داند و از او نیز نمی ترسد.

یک فرد مؤمن در دعا می گوید " خدایا مرا از اعمال نا پسندیده مانند دزدی و هیزی دور نگهدار " حال اگر از این فرد مؤمن پرسیده شود که اگر خدا در دزدی نکردن به تو کمک نکند چه می شود؟ او در جواب می گوید امکان خطا موجود است و ممکن است

که شیطان او را فریب دهد و دزدی کند! بسیار جالب است! این آقا مؤمن با زرنگی می خواهد همه چیز را بگردن خدا و شیطان بیاندازد. و خود را در مقابل سرنوشت فعال، مصمم و با اراده نمی بیند و برای راحتی همه چیز را بدست خدا سپرده و بر این باور است که همه چیز و چه در حال و چه در آینده بدست خدا و در اراده اوست.

اما یک شخص بی دین، خود در زندگی مصمم است و همه اعمال با اراده خودش انجام می گیرد. فرد بی دین می داند که دزدی و هیزی بد است و آن را انجام نمی دهد و اگر هم انجام دهد مسئولیتش را قبول می کند و کارها خوب و یا بد خود را به گردن خدا و یا شیطان نمی اندازد. حال سئوالی پیش می آید و آن اینکه اگر شما خدا بودید کدام یک از این دو فرد را بیشتر دوست و یا قبول داشتید؟ فرد مؤمن بی اراده و مسئولیت گریز و یا از فرد بی دین با اراده و مسئولیت مدار؟ این داستان یک حقیقت بسیار اصولی و پایه ای را به ما می آموزد که اولین صدمه و زیان دین این است که اراده را از انسان ها می گیرد و در عوض مقوله هایی همچون تقدیر و سرنوشت، هرچه اراده خدا است و یا هرچه خدا بخواهد همان است را در جامعه گسترش می دهد. در حقیقت دین زمینه خرافات را افزوده و نوآوری، تقلا، تحرک خلاقی و اعتماد به نفس را در فرد کاهش می دهد.

من مؤمنم، ایمانم را له کرده به دیوار میکشم.

من مؤمنم و هر روز هفده بار بار می کشم

من مؤمنم و برای خدا خار می کشم

گر بخواهد می کشد من را یقین

گر بخواهد می کشد من را چنین

می کشاند جسم من را سو بسو

می رهاند عقل من را مو به مو

من کیم، هیچم به درگاه درش

روزیم را همگی دست خدا می بینم
سرنوشت و قدرم را به چه ها می بینم
من مؤمنم، در قالبی که خدا ساخته می روم
من مؤمنم، ایمانم را له کرده و به دیوار می کشم
انگشترم عقیق و پیشانیم سیاه
صورت به ریش و نگاهم به هر کجا
عقلم به قلبم و روحم به چشم
تسبیح بدست، نانم میان ریش و پشم
من مؤمنم، خرافات افتخار من است
من مؤمنم، نجاسات شرح کار من است
من مؤمن و خرافات سنتی
در روح من در قلب من همه پیکار می کند.

۱-۴- نسبت مذاهب و دین

وقتی فردی در یک خانواده دینی و یا مذهبی به دنیا می آید، به طور اتومات همان دین را تقبل کرده و در واقع به طور جبر براو تحمیل می گردد. زیرا کودک تازه به دنیا آمده نمی تواند خوب و بد را تشخیص دهد. بمرور که رشد می کند درک و شعور او نیز رشد می کند و در این ایام بیشتر آنچه را که می تواند ببیند، بشنود و یا لمس کند، قادر است که محک زده و آن را تجزیه و تحلیل نماید. موارد فکری و عقایدی را که در ذهن او بوجود آورده اند برای او قابل دید و لمس نبوده و برایش جالب هم نیست که مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد. بنابراین برای یک فرد معمولی از کودکی دین والدین به طور جبر براو حاکم شده و فرد بدون چالش به این دین حاکم شده، او را قبول کرده و تا آخر عمر نیز به او وفادار خواهد ماند. مگر انسان هایی با بینش و خرد که بزودی نسبی بودن مذهب و دین را درک کرده و بر علیه طبیعت استثمار و دروغی بودن آن می جنگند. متأسفانه

برای بیشتر کودکان، چنان این تفکر دینی به صورت طبیعی و از آغاز با آنها رشد می کند که کمتر افرادی می توانند دروغ و نسبی بودن آن را احساس نمایند مگر خردمندانی که از منطق جهان، کنش و واکنشهای فیزیکی و شیمیایی دنیا و فلسفه آن آگاهی بدست می آورند. درود بر این افراد که جزء بزرگان، خردمندان و انسان های خارق العاده هستند. این گونه افراد همیشه منبع خیر و برکت بوده اند. اگر قوانین دمکراتیک و بشردوستانه ای در جامعه رواج یافته بخاطر همین افراد بوده است. بر خلاف این، مذهب و دین همیشه انسان ها را به بردگی کشیده و آنها را به دنیای خیالی خود در آورده است و در این ره که چه جنایتها و اعمال شرم آوری که انجام نداده اند. براحتی به نام خدای دروغین و اولیای مقدّس کاذب خود همه را به فلاکت کشیده اند. بنابراین آنکه در یک خانواده کلیمی دنیا آمده کلیمی است و آنکه در یک خانواده عیسوی دنیا آمده عیسوی خواهد بود و به همین منوال. بنابراین، از نظر فکری دین و مذهب اصالت واقعی ندارند بلکه نسبی و محدود به مکان و زمان هستند. درچه زمانی و درچه مکانی و در چه فرهنگی فرد چشم به جهان می گشاید. کلیه ساختار فکری آن نسبت به دین و مذهب بستگی به زمان، مکان و فرهنگ والدین خود دارد. هرکدام تصور می کنند که دین او واقعی و برحق است. عیسوی فکر می کند عیسی بر حق است. مسلمان فکر می کند محمد برحق بوده و پایان دهنده پیامبران است. سنی فکر می کند عمر بر حق است و شیعه فکر می کند علی بر حق می باشد. بی خبر از اینکه تمام این اختلافات عقیدتی کاملاً نسبی است و پوچ و درواقع هیچکدام بر حق نیستند و همگی بزرگ دروغ گویان تاریخ اند. اگر یک شیعه تندرو متعصب در یک خانواده سنی دینا می آمد یک سنی متعصب و تندرو بود و اگر یک مسیحی متعصب در یک خانواده مسلمان دنیا می آمد یک مسلمان متعصب بود. بنابراین واقعیت عقیده و ایمان در کجاست؟ چه کسانی راست و حقیقی هستند؟ درواقع هیچکدام، زیرا در ابتدا کلافی دروغین از نخهای باطل بوسیله پیامبرانی دروغ گو پیچیده شده و مرور زمان بدلائل مادی و منافع شخصی این کلاف باز شده تکه تکه گردیده و در هم

پیچیده شده اند و یک مجموعه ای سردرگم حاصل شده است که نتیجه آن جز دشمنی، جنگ و خونریزی و برادر کشی چیز دیگری نیست. پس حقیقت اصلی این است که دین و مذهب، آن چیزی است که در بدو تولد بنا به شرایط فرهنگی و خانوادگی به کودک تحمیل می شود و در واقع جنبه عقلانی ندارد بلکه جنبه اکتسابی و جبری دارد. گزینش آن نه بر پایه خرد و بینش است بلکه براساس موقعیت است و به دلیل نیاز و ترس تداوم می یابد. حال این نتیجه چه می شود؟ معلوم است رشد و توسعه تشدد عقاید و تنوع ادیان و مذاهب که ثمره اش چیزی جز جنگ و خونریزی در میان بشریت نیست. اگر به قضیه به صورت کلی نگاه کنیم در میابیم که تمامی جنگ های عقیدتی هیچ واقعیت قابل توجیهی ندارند زیرا عقیده ها همه نسبی هستند و نه مطلق. بقول حافظ بزرگوار که می فرماید: جنگ هفتادو دو ملت همه را عذر بنه چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند. در گذشته، سالیان مدیدی جنگ های صلیبی بین مسلمانان و عیسویان بود^{۱۳}. هم اکنون این جنگ ها بین مسلمانانی بنامهای شیعه و سنی است. باور کردنی نیست این همه کشت و کشتار همدیگر بنام عقیده ای که تماماً نسبی است و نه واقعی و مطلق.

من در سراب دین خود به خواب رفته ام

در چشمه پرآب خویش در آب خفته ام

از کودکیم سراب من رهن است

در پهنای وجود من پهن است

بی اعتنا به نسبیت سراپم به ساب رفته ام

مبهوت و گیج در پی مثنی صواب رفته ام

بُغض و، عداوت و کین و حمام خون،

بر نسبیت سراب دین بخطا رفته ام

چشمم به آسمان و دلم برزمین

لوح سفید بود افکار من زدین

درموقع تولدم از مادرم
سنت نوشت بر صفحه افکارم اینچنین
دینم ، چو شد عقیده ام، تعصّبم افتاد بر یقین

۱-۵- علم و دین

اگر علم است و واقعیت دارد پس دین چه صیغه ای است و اگر دین است علم را چگونه می توان توضیح داد. دین ثمره نا آگاهی و جاهلیت بشر است. دین و نا آگاهی و خرافات از یک ریشه و در واقع تصویر یکدیگرند. برعکس علم ثمره آگاهی و دانش انسان ها است. علم بخودی خود وجود دارد و قابل مشاهده است. علم تعاون و تعامل رویدادهای فیزیکی است که توسط خرد و بینش انسان مهار شده و به فرمول کشیده می شود. حال آنکه دین هیچ رابطه و تعامل منطقی را نشان نمی دهد و توسط خرد و بینش نمی توان آن را بسط داد و در واقع به فرمول کشید. علم جلوه واقعیت های فیزیکی جهان است که می توان آن را لمس کرد و تحولاتش قابل مشاهده است. اما دین جلوه خرافات و ثمره اصوات تهی است که از فکر بیمار می تراود و از زبان شیادان با صوتی خوش سروده می شود. دین را نمی توان لمس کرد و تحولاتش قابل مشاهده علمی نیست. علم بر اساس ادعاهای ثابت شده است بر خلاف دین که ادعاهایش موهوم و ثابت نشده است. افراد دینی و مدعیان خدا براحتی و آزادی هر ادعایی را در مورد جهان آفرینش می کنند بدون اینکه بخواهند به خلق الله چیزی را ثابت کنند و یا در قبال ادعاهایشان مسئول باشند. جهنم و بهشت، حوریان ۲۰۰ کیلومتری فراخ چشم، پل صراط، جبرئیل، آدم و حواء، شیطان و سیب و گندم. ادعاهایی چون صدار ذکر فلان دعا برابر با ۷۰ سال عبادت است. خانه خدا ، پرتاب ریگ به شیطان و... همه ادعاهای هستند که نه سندیتی دارند و نه قابل اثبات هستند. تنها به خاطر قدمت، فرهنگی بودن آن و اینکه سالیان سال در مورد اینها مدعیان و با سوادان ساده لوح و یا فقیهان دنیا طلب و طماع قلم زنی کرده و با بجا گذاشتن نوشته ها، روایت و حدیث این مهملات را اعتبار بخشیده و در فرهنگ و سنت

امت مظلوم، زورچپان کرده اند. مقایسه کردن علم با دین مانند مقایسه خورشید با تاریکی است. مقایسه شیطان با خدا است. علم فی نفسه نمی تواند بد باشد ولی دین فی نفسه بد و نتیجه ارباب و به منظور کسب قدرت و ثروت طراحی شده است. وقتی دین با علم می آمیزد فقط بخاطر سوء استفاده دین از علم است برای گسترش سیطره فاشیستی خود. در هر کجا که علم باعث تخریب شده است، در آنجا رد پای تشدد عقاید دینی را می بینیم که دین از علم برای نابودی رقیب عقیدتی خود استفاده کرده است. همانند تمام قتل و عامهایی که در کشورهای اسلامی اتفاق می افتد و در این راه چه ابزارهایی که برای کشتن هر چه بیشتر بکار نمی برند.

وقتی به جهان نظاره می کنید، خود را احساس و به آرزوهای خود می اندیشید. وقتی در روز هیبت خورشید و در شب زیبایی ماه و ستارگان را می بینید. وقتی با هوا پیمای غول پیکر قلب آسمانها را می شکافید و وقتی صدا و تصویر عزیزتان را از هزاران کیلومتر دورتر و ماورای افق می شنوید و می بینید. وقتی قلبی نا آشنا در سینه عزیزتان می تپد، وقتی حرکت و رقص ستارگان را بدور خورشید محاسبه و ماه را به خانه خود تبدیل می کنید. وقتی، با محاسبات و مدیریت دقیق درآمد ناخالص ملی و در آمد سرانه کشوری بالا می رود و در نتیجه فقر و فلاکت از بین رفته و خوشبختی و شادمانی به جامعه حکم فرما می شود همه و همه توسط پنجه های زیبای علم به حقیقت پیوسته است.

برعکس، وقتی بمبی انتحاری در نقطه از دنیا منفجر می شود و ده ها انسان بی گناه کوچک و بزرگ می میرند، وقتی زیبارویی به هر دلیل تا نیم تنه در زمین کاشته شده و با قساوت هرچه بیشتر سنگ باران می شود. وقتی مردی نتراشیده و نخراشید با صدای وحشتناک و ناله های هولناک خود مردمان را به گریه می اندازد. وقتی گروه هایی در خیابانها پشت های خود را خون آلود و سینه ها را چاک می کنند سرحسین را بریده و به پیش پای شمر می اندازند و به گلوی بچه شش ماهه تیر می زنند و دستهای ابوالفضل را قطع می کنند. وقتی نوشیدن و خندیدن و رقصیدن و شادمانی را جرم می دانند به علت

تأثیر مستقیم دین است. هرکجا که زیبایی‌ها را به مقنعه، عقلها را به صومعه، و عشقها را به شلاق می‌کشند در همه و همه اینها پنجه‌های خون‌آلود دین را خواهیم دید.

برای برخی باور نکردنی است که در قرن بیست و یکم هنوز علم را با دین می‌آورند و یا صحبت از دین علمی و یا علم دینی می‌کنند. اینان یا عالم نیستند و یا دین را بخوبی نمی‌شناسند. علم کجا و دین کجا. علم به مجموعه‌ای از مفاهیم، رفتار و حرکات مطلق و نسبی که بر مبنای زمان و مکان توسط انرژی طبق قوانین و دستوراتی فیزیکی و یا شیمیایی در عالم مادی که خود توسط همین مفاهیم ساخته شده اند اطلاق می‌شود. علم عالم هستی را به چالش می‌کشد و آن را تعریف نموده و ابعاد و زوایای آن را مشخص می‌کند. نیستی را بدرون هستی و هستی را بدرون نیستی به تعادل و می‌دارد. علم سوار بر منطق است و میتوان آن را مشاهده و لمس نمود گرچه در برخی مواقع برای مشاهده و لمس آن نیاز به ابزار است. علم در گذر زمان پویا است و تمام تغییر و تحولات در چهار چوب آن اجرا می‌شود. هیچ حرکتی بدون تعریف نیست و کلیه رفتارهای فیزیکی شیمیایی کنترل شده و قابل اندازه‌گیری هستند. خرافات و موهومات در علم جایی ندارند.

دروغ‌گویی، شیادی و حيله‌گری نمی‌تواند اصول علمی رفتاری را تغییر دهد. علم بر اساس نذر نیاز، گریه و یا عبادت کار نمی‌کند. وعده‌های علمی حقیقی، ایستا و یا پویا هستند. هر حرکت علمی نیاز به مصرف انرژی معادل آن حرکت دارد. با خواندن دعای جوشن کبیر و یا نذر در حرکات دقیق علمی تغییری حاصل نمی‌شود. به طور کلی علم معین بوده، با منطق، قابل اندازه‌گیری، عینی، مشاهده‌ای و یا احساسی است. اما دین، به مجموعه‌ای از معانی، حرکات و رفتارهایی گفته می‌شوند که نه مطلق هستند و نه نسبی بلکه بر پایه خرافاتی هستند که از هیچ می‌آیند. زمان و مکان در دین تعریف نشده و از آن به صورت غیر واقعی و فله‌ای استفاده می‌شود. در واقع زمان و مکان در دین در چهار چوب علمی نمی‌گنجد زیرا حقیقتی ندارد. هیچ‌گونه تغییرانرژی در رفتارها و

گفتارهای دینی حاصل نشده و اگر هم بشود متناسب با رفتار و یا حرکت نیست. در واقع در دین حرکت و یا رفتاری را که علمی باشد به محک نمی زنند زیرا می ترسند که رازشان فاش و عقاید و تفاسیر پوشالیشان هویدا شود. پس دین بیشتر بر کلام، صوت و موهومات غیر عینی، غیر قابل لمسی و غیر قابل مشاهده استوار است به همین دلیل براحتی مدعیان دین و خدا، ادعاهای دروغین خود را برای سالیان مدیدی در طول تاریخ تحویل ساده لوحان داده اند و هیچ نیازی به اثبات گفته های خود نداشته زیرا امکان اثبات وجود نداشته است. براحتی اهداف خود را با دروغ و نیرنگ و وعده های غیر واقعی، جامعه عمل می پوشانند بدون اینکه ترسی از افشای دروغهایشان داشته باشند. دعاها، نذرها، نظربندها، عبادات، امامزاده ها، تکرار اعمال ثواب، مقدّسیت، معصومیت، اهل بیت، دروغهای عاشورا، زیارت عتبات، خانه خدا، بهشت و جهنم، حوریان فراخ چشم، استخاره، صبر، ساعت بد و یا خوب، نحوس ماه صفر، برزخ، شفاعت امامان، امام زمان، غیبت، عید قربان، ماه محرم، نماز، روزه و تمام مهملات دیگر وسایل و ابزارهای غیر واقعی و غیر قابل اندازه گیری وحشتناک دینی هستند که بوسیله آنها خر مراد خود را می رانند. این موارد نه علمی هستند و نه بر منطقی استوار. فقط ضایعاتی هستند که در اثر تراوشات مغزی این حقه بازان و ساده لوحان ابراز شده و هیچ سندیت و حکمت و واقعیتی ندارد. نه آنها را می توان ثابت نمود و نه از مضرات آنها می توان دوری جست زیرا این موارد موهوم در شیرازه جامعه ما برای سالیان درازی به صورت عادت در آمده است. ببینید و خودتان قضاوت کنید، مثلاً در مورد رویداد عاشورا و صحرای کربلا، گرچه سند تاریخی در این مورد وجود دارد ولی این مدعیان دروغ گوی خدا این قضیه را آنقدر مسخ کرده اند که به رویدادی مسخره، مضحک و غیر واقعی در آمده است چرا که اگر می خواستند واقعیت را بگویند این حقیقت دیگر لطفی نداشت. در واقع دکان پُر درآمد آنها بسته و اهداف بلند مدت خود را که بر پایه رویداد عاشورا برای گسترش خشونت و قتل در منطقه و جهان به منظور استعمار و استثمار ملت خود و یا منطقه و جهان بود را

نمی توانستند به عمل در آورند. آخر کدام عقل سلیم باور می کنند که فردی گلوی کودکی را که در بغل امام حسین است با تیر بزند و یا اینکه ابوالفضل چگونه مشک آب را از دست قطع شده به دست دیگر و دوباره از آن دست قطع شده به دندان انتقال می دهد در حالی که طبیعتاً انسان در این گونه مواقع هم درد شدید دارد و هم مضطرب است. بنابراین حضرت عباس بایستی یک بند باز یا شعبده باز و یا آکروباتیست باشد که بتواند سواره براسب این چنین اعمالی را انجام دهد. آخر این چه کاری است که این مدعیان خدا می کنند. برای اهداف خودشان همه را به مسخره می گیرند. حتی کار جوانمردانه و غیور ابوالفضل را بر فرض اینکه واقعیت داشته باشد به مسخره می گیرند تا بتوانند امت خود را به گریه وادارند زیرا بر امتی که چنان مطیع باشد که گریه کند می توان براحتی سوار شد.

خورشید علم به تاریکی دین نشست
جمشید حلم به موازات رقص غروب
این هیبت خرافه دین را چنین شکست
شلاق نور برتن محراب بی فروغ
شمشیر دانش و برهان نشسته در دل یوغ
علم است روح حقیقت هستی
دین است عامل سیاه بد مستی
دین ضایع تلخ سنت ماست
دین مایه ننگ و نکبت ماست
و تو ای علم سحرگاه حقیقت
و تو ای دین همه خوناب خرافات
و تو ای شمع فروزان همه روشن همه علم
و تو ای غول سیاهی چو تباهی همه دین

بی جهت نیست که دین در دل شیطان
به سیاهی بکشاند همه املاک سلیمان

۱-۶- برخی از جملات بزرگان در مورد دین

۱- من عجب از مردمان دنیا دارم که در هر مسئله به کمال فتانت و نهایت عقل و دقت
کوشش خویش را بکار میبرند و موشکافی می کنند ، جز در مسئله دین که نه تنها پا
بر روی عقل خود میگذارند بلکه سفیه و دیوانه میشوند و چیزهایی باور مینمایند که هیچ
طفل نادانی باور نمیکند و حرفهایی میزنند که ابدأ هیچ سفیه دیوانه ای نمی زند. ولتر...
۲- به من بگو قبل از تولد کجا بوده ای تابتو بگویم پس از مرگ کجا خواهی رفت.
نیچه...

۳- قسمت هایی از انجیل را که من نمی فهمم ناراحت نمی کند. قسمت هایی از آن را که
میفهمم معذبم می کنند. مارک تواین...

۴- وقتی مروجین مذهبی به سرزمین ما آمدند در دستشان کتاب مقدس داشتند و ما در
دستمان زمینهایمان را داشتیم. پنجاه سال بعد، مادر دست کتاب های مقدس داشتیم و آنها
در دستشان زمین های ما را داشتند. جومو کیانتا...

۵- مذهب تنها برای بردگی انسان ها خلق شده است. ناپلئون..

۶- یکی از بزرگترین تراژدیهای بشریت این است که اخلاقیات بوسیله دین دزدیده شده
است. ارتوسی کلارک...

۷- دین افساری است که به گردنتان می اندازند تا خوب سواری دهید، و هرگز پیاده نمی
شوند، باشد که رستگار شوید. کائوچیو..

۸- مذهب مغزی که فکر می کند را می رباید. گری اروین...

۹- اما اگر منظور از خدا قانون های فیزیک هستند که این کیهان را اداره می کنند، در این
صورت بروشنی چنین خدایی هست و این خدا از دید احساسی راضی شدنی نمی باشد...
دعا کردن برای قانون جاذبه بی معنی است. کارل سیگان - ستاره شناس و فیزیکدان...

- ۱۰- هر چقدر میوه های دانش بیشتر در اختیار انسان قرار گیرد، همانقدر باورهای مذهبی از بین خواهد رفت. زیگموند فروید...
- ۱۱- شاید هدف از زندگی ما این نباشد که خدا را بیرستیم، بلکه این باشد که او را خلق کنیم. ارتور سی کلارک
- ۱۲- روحانی جهان اولین شیادی بود که به اولین ابله رسید. ولتر...
- ۱۳- دین بهترین وسیله برای ساکت نگهداشتن عوام است. ناپلئون بناپارت...
- ۱۴- مذهب، آه خلق ستمدیده است، قلب دنیای بی قلب و روح. شرایط بی روح. مذهب افیون توده ها است. کارل مارکس..
- ۱۵ یک فیلسوف تا بحال هرگز یک روحانی را نکشته است، در حالی روحانیون فلاسفه زیادی را کشته اند. دنیس دیروت...
- ۱۶- آنجا که علم پایان می یابد، مذهب آغاز می گردد. بنجامین دیزرائیل...

مراجع فصل اول

- 1- Galileo to turing: the historical persecution of scientists.
(<http://www.wired.com/wiredscience/2012/06/famous-persecuted-scientists/> ; Linder, D. O., State vs. John Scopes, the monkey trial.
(<http://law2.umkc.edu/faculty/projects/ftrials/scopes/evolut.htm>).
- ۲- شاپور ذوالاکتاف بنامهای شاپور دو و یا شاپور بزرگ از ۳۰۹ تا ۳۷۹ میلادی پادشاه ساسانی بود. چون سزای کار عربها را با سوراخ کردن شانه هایشان می داد او را ذوالاکتاف نامیدند.
- ۳- مازیار: به گفته بلاذری، ماه یزدیار آخرین حکمران کارنوندیان و از رهبران قیام علیه سلطه اعراب از جمله سلطه خلافت بنی عباس بر ایران بود. در اواخر سال ۸۳۸ میلادی بر ضد عباسیان قیام کرد.
- ۴- مرداویج: بنیان گذار سلسله زیاری در سده چهارم هجری بود و از سالهای ۳۱۶ تا ۴۳۵ هجری بر بخش هایی از سرزمین گرگان، قومس، طبرستان، دیلم، گیلان، قزوین، اصفهان و خوزستان فرمانروایی می کرد. مرداویج اهل جلگه گیلان بود و عقای شدیداً ضد اسلامی داشت و به ایران و سنت ایرانی عشق می ورزید و برای برپایی پرشکوه جشن سده تلاش فراوانی نمود.
- ۵- یعقوب لیث: پسر لیث یکی از پادشاهان ایران تاز دودمان صفاری بود در سالهای ۲۳۷ هجری. با اعراب و خلیفه المعتمد سلطه گر سالها برای استقلال ایران جنگید.
- ۶- حلاج: حسین بن منصور حلاج از معروفترین عرفا و شاعران سده سوم هجری قمری بوده است. عقایدی ضد اسلامی داشته و عده ای از علما او را کافر می دانستند. سپس ابن داوود اصفهانی، قاضی شرع بغداد به دستور ابوالفضل جعفر مقتر، خلیفه عباسی حکم اعدامش را صدر کردند.
- ۷- عبید زاکانی: خواجه نظام الدین عبید زاکانی معروف به عبید زاکانی شاعر و نویسنده طنز پرداز فارسی زبان قرن هشتم هجری. محایت موش و گربه، ریش نامه و صدبند از جمله لطایف اوست.
- ۸- میرزاده عشقی: زاده ۱۲۷۳ خورشیدی در همدان شاعر دوران مشروطیت، روزنامه نگار و نویسنده آثار شنیست و مدیر نشریه قرن بیستم.
- ۹- ایرج میرزا: در سال ۱۲۵۱ خورشیدی در تبریز بدنیا آمد و ملقب به جلال الممالک از شاعران برجسته ایران در عصر مشروطیت (اواخر دوره قاجار و اول دروره پهلوی). او به شاهزادگان قاجار تعلق داشت. ایرج میرزا منتقد شدید نسبت به حجاب بود و دید مذهبی نداشت و در هجو نامه های خود بارها به روحانیون ریاکار تاخته است.
- 10- Isya Joseph, Devil Worship: the sacred books and tradition of the yezidiz, Boston, R. G. Badger, (1919). ; Loress Demonica, Demonsapienism & Tru cock worship, United states (2011). ; www.saching.com/article/hindus-and-scared-cow
- ۱۱- سهراب نیکو صفت، سرکوب و کشتار دگراندیشان مذهبی در ایران، انتشارات پیام، جلد نخست (۱۳۸۸).
www.thereligionofpeace.com/pages/history.htm
prophetofdoom.net/prophet_of_doom_11_satans_Bargain.Islam
- 12- Religion and politics, integration, separation and conflict (www.irenees.net/bdf_fihe-analye-884_fr.html)
- 13- Steven Runciman, A history of the Crusades, Cambridge University press (1979).;
ترجمه منوچهر کاشف، تاریخ جنگ های صلیبی، ناشر شرکت انتشارات علمی فرهنگی تهران (۱۳۸۶).

فصل دوم

منطق کار

۲-۱- میان دو مجهول

ما انسان ها میان دو علامت سؤال بزرگ سرگردانیم. یک سؤال اینکه از کجا آمده ایم و سؤال دیگر اینکه به کجا خواهیم رفت. شاید بزرگترین و مهمترین علامات سؤال باشند. در طول تاریخ و از وقتی انسان خود را شناخت این دو سؤال را پیش روی خود داشته است. فیلسوفان، دانشمندان، عارفان، مذهب و دین همگی نظریات خود را در این مورد بیان نموده اند. جالب اینجاست که مذاهب و انسان های دنیا پرست به گونه ای به این سؤالات جواب داده اند که منافع مادی هر چه بیشتر خود را حفظ نموده باشند. از ساده لوحی انسان ها استفاده شده و دنیایی از ترهات و تراوشات پوچ مغزی خود را در این دو مورد با اطمینانی باور نکردنی توضیح داده اند. جالب اینجاست که این افراد فرصت طلب هوشمند همیشه و بیشتر در مورد اینکه به کجا خواهیم رفت صحبت کرده و کمتر در مورد اینکه از کجا آمده ایم سخن گفته اند. این مورد کاملاً از یک شیاد سفسطه باف دور نیست زیرا چون انسان ها در حال حاضر وجود دارند و به هر حال از جایی آمده اند و دیگر نمی شود بوسیله اینکه از کجا آمده اند آنها را توبیخ نمود و در حقیقت سوء استفاده کننده ها نمی توانند انسان ها را از جایی که آمده اند بترسانند و یا از آنها باج خواهی کنند. بنابراین به همین دلیل می بینیم که تحقیقات فلسفی، دینی و مکتبی کمتر در مورد اینکه از کجا آمده ایم صحبت کرده اند. البته ما انسان های عام نیز چندان ترسی از جایی که آمده ایم نداریم چون دیگر لزومی ندارد بدانیم زیرا از آنجائیکه آمده ایم مشکلی ما را تهدید نمی کند. بنابر این، آنچه که ما نگران آن هستیم و سودجویان شیاد و هوشمند می توانند از آن سود ببرند این است که به کجا خواهیم رفت.

بیشتر افراد تمایلی به مرگ ندارند. به خصوص متمولین و آنهایی که شرایط خوب زندگی دارند از مردن می هراسند. شاید بسیار سخت باشد برای شخصی که ثروت، فرزندان خوب، موقعیت و شهرت دارد، بخواهد بمیرد و تصور اینکه روزی به ناچار خواهد مرد همیشه او را آزار می دهد. اینگونه افراد نمی خواهند قبول کنند که بایستی بمیرند و از بین بروند و ممکن است دیگر هیچ گاه تجربه چنین جهانی را نداشته باشند. نمی خواهند به پذیرند که میبایستی تمام دارایی، فرزند، شهرت و عزیزان خود را برای همیشه با مردن از دست بدهند. بنا براین شیادان هوشمند، پیامبران و تمام آنهایی که به نحوی خود را فرستاده خدا می دانستند به صورت یک امید دهنده و آرام بخش قوی و یا نجات دهنده عمل کرده و با سفسطه و دروغ بافی های شاخ دار این انسان های عام ساده لوح را فریب می دهند و به آنها وعده می دهند که اگر مردند به جهانی می روند که دوباره همین بساط عیش و خوشی، ثروت، دارایی و شهرت به صورت هزار برابر بیشتر موجود است. جایی که همه چیزش طلا است و جویبارها در زیر درختان جاری هستند و حوریان فراخ چشم لخت در انتظارند. برای آن دنیا و جایی که بگفته شیادان قرار است برویم آنقدر خیالبافی نموده اند و در مورد آن قلم زده اند که برای بیشتر انسان های روی کره خاکی تقریباً شکی نیست که به چنین دنیایی خواهند رفت. گرچه آنهایی که ته مانده ای از خرد در وجودشان هنوز سو سو می زند در ته دلشان کمی مشکوک می باشند و می گویند نکند این همه وعده های این پیامبران و دیگر مدعیان خدا درست از آب درنیاید و در آن دنیا هیچ چیزی نباشد. برای سر کیسه کردن هر چه بیشتر انسان ها، این بهشت برین با این همه اوصاف کافی نبوده است چون برخی را نمی توان فقط با بهشت تنها گول زد و بایستی آنها را ترساند. بنابراین حقه بازان و پیامبران شیاد برای اینکه بتوانند قربانیان خود را به نحو بهتری فریب داده و برای قرنهای سر کار گذاشته و آنها را بدوشند برای آنها جهنمی بس خوفناک نیز آفریده اند. جهنمی که گنه کاران (البته آنهایی را که این شیادان میبایستی گنه کار بدانند) را در خود جای می دهد و با نام بردن از انواع شکنجه های

فیزیکی رایج در این دنیا، این گنه کاران را در آن دنیا با همین گونه شکنجه ها می ترسانند. این شیادان، با بی رحمی تمام برای به کرسی نشاندن مکتب پوشالی خود و به استثمار کشیدن انسان ها، تمام عقیده، رویه ها و قوانین سودیر خود را به صورت اصول عقیدتی و دینی در مکتب پوشالی خود جای داده و جهنم را برای آن افرادی که از این اصول سرپیچی می کنند وعده می دهند. چه زیرکی ماهرانه ای. با کوچکترین خرج و زحمت، بزرگترین بهشت و مجهزترین و وحشتناکترین جهنم را می سازند. بدون هیچ خرج و تحقیقی حوریان چند کیلو متری می سازند و بدون هیچ سرمایه گذاری بستر تمام جویبارها را طلا می کنند و درختان میوه هایی را در بهشت خیالی تولید می کنند که حتی قوی ترین سرمایه گذاری همراه با بیشترین متخصصان نمی توانند این چنین جنتی را بوجود آورند. همه حرف و حرف و حرف. آخر حرف زدن که خرجی ندارد.

متأسفانه حماقت انسان های عامی باعث شده است که در گوشه و کنار دنیا در هر دوره و زمانی فردی شاید قد علم کند و با ادعاهای کذب و دروغین خود بشریت را برای قرن ها سر کار بگذارد. همه هم از یک الگوی تقریباً یکسانی استفاده میکنند. تراوشات مغزی بدون تجربه. بهشت و جهنمی که تا به حال هیچ انسانی آن را تجربه نکرده است و یا از آن دنیا نیامده است که به ما بگوید. به هر حال سنگ مفت و گنجشک هم مفت. رفتار و اعمال این مذهبیبون و حکومت های مذهبی در طول تاریخ معلوم شده و بارها آزمایش خود را که بسیار وحشتناک بوده و برای انسان ها بسیار گران تمام شده است پس داده اند.

بنابراین، این دو مجهولی که از کجا آمده ایم و به کجا خواهیم رفت برای شیادان هوشمند و هنرمند بسیار ارزشمند بوده است به طوریکه نه تنها خود به قدرت و ثروت رسیده اند بلکه برای قرن ها با تفکرات کلیشه ای و پس مانده ای که بجای گذاشته اند برای هم نوعان خود ثروتی بی پایان به ارث گذاشته اند که این ثروت فقط توسط ساده لوحی مردم عام حاصل می گردد. ترس از مردن، ترس از دست دادن عزیزان خود، عامل مهم

باچ دهی افراد ضعیف از نظر فکری به این اختراع کنندگان دین و خدا بوده است. دین و مذهب بشر را سالیان درازی به عقب انداخته و به طور عمده دلیل نسل کشی ها، برادرکشی ها و قتل و غارت بوده است.

به جرات می توان گفت که دین و مذهب نتیجه یکی از بزرگترین اشتباه بشری بوده که در اثر جاهلیت و ضعف فکری حاصل گردیده است. چرا که بشر به مرور زمان به خصوص بعد از قرن نوزدهم که علم و تکنولوژی ظهور نمود و دانش و خرد او بالا گرفت دیگر پیامبرانی به صورت قبل ظاهر نشدند مگر تعداد بسیار معدودی مانند بهایی گری که آنهم خود زائیده دین اسلام بوده که بر علیه اسلام بوجود آمده است.^۱ حکومت طولانی و سیاه کلیساها در قرون وسطی برای مدت طولانی و انقلاب جمهوری اسلامی ایران و حکومت ملاها در مدت کوتاهی این واقعیت ها را نشان می دهد که مذهب معادل است با بدبختی و فلاکت انسان ها و هر جایی که مذهب رشد و نمو کرده، علم و دانش نزول کرده و در آنجا بویی از انسانیت، تمدن و پیشرفت کمتر دیده شده است. از کجا آمده ایم و به کجا خواهیم رفت سؤالی است که تا به حال هیچ خردمند و یا دانشمندی نتوانسته است آن را با قطعیت جواب دهد. حال چگونه می شود که محمد بی سواد (بقول خودشان) و امامانی که در طول عمرشان کوچکترین اثر ارزنده ای که بتواند از نظر اجتماعی اقتصادی برای بشریت مفید باشد بجای نگذاشته، می توانند قطعاً و یقیناً به سؤال به کجا خواهیم رفت را جواب بدهند!

شناورم میان دو مجهول دور دور
چگونه باورم بکشاند مرا به نور
از تیرگی مجهول آمده ام اینجور
به سیاهی ندانمها خواهم رفت بگور
حال چگونه تو میدانی ای شیاد؟
چگونه تو آمدنم را به دلیل می دانی

ورفتم را برای پر کردن بهشت و جهنم
تو بر حباب نشسته ای ای مدعی بی نسب
مرا به خواب خرگوشی خودت مطلب
جواب تو چنین بود با من
دنیا برای توو آخرت برای من
نقدت بگپرو نسپه گذار برای من
از بهر تو ای چشم سفید مدعی
در آمدنم خموشی و در رفتنم خراب
هستم پی جواب دریغا کجاست این جواب

۲-۲- واقعیت، چه احتمال کوچکی

واقعیت وجود و حیات چیست؟ آیا بودن ما در این دنیا احتمالی است یا بر اساس واقعیت
هایی هوشمندانه و از پیش تعریف شده است؟ ادیان معتقد بر این هستند که وجود هستی و
خلقت ما هوشمندانه و بر اساس عاملی از پیش تعریف شده می باشد. این چیزی است که
عامه مردم دوست دارند بشنوند. زیرا به هیچ عنوان نمی خواهند خلقت و بودن خود را در
این جهان بر اساس احتمالات و یا بی دلیل و یا هیچ پوچ بدانند. انسان از اینکه بداند
وجودش بر پایه هیچ امر و واقعیتی نیست و حقیقت همان است که دیده می شود یعنی
اینکه خلقت انسان بر پایه نطفه اولیه ای است که بر اساس تکامل حاصل شده و سپس در
اثر تعاملات مادی، فیزیکی و شیمیایی، اتمهای موجود در این کره خاکی به مولکولهای
حیاطی چون پروتئینها، کربوهیدراتها و لیپیدها تبدیل شده و در اثر خود نظمی طبیعی که با
کاهش اینتروپی همراه است و تمام آنها را علم پیش بینی کرده مجموعه ای خودکا و
خودساز را تشکیل و در نهایت انسان و موجودات روی زمین حاصل می شود.

درواقع، آنچه را که ما در این جهان در مورد خلقت موجودات و خودمان مشاهده می‌کنیم و علم آنها را تایید می‌کند، نشان می‌دهد که خلقت موجودات زنده امری بسیار احتمالی است. برای روشن شدن مطلب به آنچه گفته می‌شود دقیقاً توجه کنید. هر انسان آفریده شده خود را احساس می‌کند و خود آگاهی دارد. عملاً و واقعاً آنچه را که ما می‌بینیم و علم تایید می‌کند این است که این خود آگاهی و وجود یک امر بسیار احتمالی است. احتمالات موجود در کلیه مراحل تولید انسان از ازدواج پدر مادر گرفته تا ایجاد نطفه در شکم مادر و تولد نشانگر این امر مهم است که خلقت بسیار احتمالی است.

اولین مرحله که ازدواج پدر و مادر است امری بسیار احتمالی است. برای اینکه یک انسان به خصوصی بوجود آید نیاز به پدر و مادر مخصوص به خود دارد. حال برطبق آمار داده شده بوسیله CIA world factbook، برای جولای ۲۰۱۳، تعداد زنان موجود در جهان برابر با ۳۵۲۳۸۴۳۸۸۱ می‌باشد. حال برای اینکه یک پدر با همان مادر معین و به خصوص برای تولید انسان X، ازدواج کند باید یکی از زنان جهان را برگزیند. پدر ممکن است که با هر زنی در جهان ازدواج کند و در نتیجه امری است بسیار احتمالی (۱) در ۳/۵ میلیارد). بعد از ازدواج، موضوع تشکیل نطفه است که این هم امری بسیار احتمالی است. از تعداد همخوابگی‌هایی که پدر و مادر در طول عمرشان انجام می‌دهند فقط و فقط یکی است که در آن نطفه انسان به خصوصی بسته می‌شود. بنابراین اگر مرد را از نظر میل جنسی، متوسط بدانیم و به هفته‌ای یکبار نزدیکی قناعت کنیم و ازدواج زن را در سن متوسط ۲۰ سالگی بدانیم و یائسگی آن را در سن ۵۰ سالگی فرض کنیم عمر باروری زن را میتوانیم ۳۰ سال پیش بینی کنیم. در نتیجه ۳۰ سال می‌شود ۱۵۶۰ هفته یعنی پدر و مادر در مدت ۳۰ سال ۱۵۶۰ بار نزدیکی می‌کنند. در یکی از این نزدیکی‌ها آن انسان به خصوص X نطفه اش بسته می‌شود. پس این هم خود یک احتمال (۱) به ۱۵۶۰ است. حال در هر نزدیکی از یک پدر بالغ و سالم تعداد متوسط ۶۰۰ میلیون (برای افراد مختلف متفاوت بوده و از ۴۰ میلیون تا ۱/۲ میلیارد در نوسان است) اسپرم

خارج می شود که فقط و فقط یکی از این اسپرمها می تواند آن انسان X را بوجود آورد. همانطوریکه ملاحظه می کنید این هم احتمال (۱ در ۶۰۰ میلیون) بسیار کوچکی است. احتمال دیگر تعداد اوولهای و یا تخمکهای مادر است. در هر ماه رحم مادر یک تخمک آزاد می کند و در مدت ۳۰ سال تعداد ۳۶۰ تخمک آزاد می شود. بنابراین فقط و فقط یکی از این تخمکها است که انسان مورد نظر X را تولید می کند. بنابراین این احتمال (۱ به ۳۶۰) نیز وجود دارد. حال از احتمالات دیگر که قابل کنترل و محاسبه ما نیست مثل مرگ و میر و یا تلفات کودک قبل از تولید صرفنظر می شود.

برای محاسبه احتمال نهایی بوجود آمدن یک فرد به خصوص X، از یک پدر و مادر به خصوص بایستی یکایک احتمالات مراحل مختلف را در هم ضرب نمود تا احتمال کلی بدست آید. بنابراین:

$$\text{احتمال کلی} = \left(\frac{1}{3.5 \times 10^9} + \frac{1}{1560} + \frac{1}{6 \times 10^9} + \frac{1}{360} \right) = \frac{1}{1.2 \times 10^{16}}$$

این احتمال کلی یک عدد نجومی بسیار بزرگی ست. در این محاسبه، معنی کسر

$$\frac{1}{1.2 \times 10^{16}} \text{ این است که در هر عدد نجومی } 12000000000000000000 / 0 \text{ فقط و فقط}$$

یک مورد احتمال است که انسان مورد نظر X بوجود آید. این احتمال بسیار بسیار کم است. بنا براین من و شما با همین احتمال بسیار کم به این جهان آمده ایم حال این شانس است یا بد شانس (برای آنهایی که ثروت دارند و خوش می گذرد شانس و برای آنهایی که با فلاکت زندگی می کنند و از زندگی بیزار هستند بد شانس است).

حال چگونه می توانیم این احتمال کم را یقین دانسته و بوجود آمدن ما از قبل پیش بینی شده باشد. بوجود آمدن ما همانند بوجود آمدن ریگی در بیابان است. همانطوریکه شکل ظاهری فعلی، اندازه، وزن، رنگ به خصوص و انحنای این ریک در اثر طول زمان و ماجراهای بسیاری که همه اش احتمالی بوده است، بوجود آمده ما هم به همین منوال و احتمال بوجود آمده ایم. چقدر تصور این دردناک است و در واقع انسان

احساس پوچی و افسردگی می کند. وحی، اوهام، دین، و تمام آنهایی که گفته آنها را نمی توان با هیچ وسایل و مقوله علمی ثابت نمود خلقت و وجود فردی را یقین و از پیش برنامه ریزی شده می پندارند ولی علم، واقعیت جهانی و متغییر های فیزیکو شیمیایی که کاملاً قابل اندازه گیری و محاسبه هستند بما چیز دیگری را می گویند. حال کلاه خود را قاضی کنید. قسم حضرت عباس را باور کنیم یا دم خروس را. یک انسان خردگرا و منطقی، وحی و اوهام و حدیث و روایت را که بر پایه هیچ سند قابل قبولی نیست را قبول دارد یا مشاهدات و اندازه گیری های دقیق علمی را؟ بهر حال قضاوت را به عهده شما می گذاریم.

این گونه خلقت علمی نه جهنمی را تایید می کند و نه بهستی را و نه خالقی چون کار و هنرخدایی را که به گلهای سرشته می گوید "بشو" و دردم می شود را نمی توان بر معیارهای علمی پیش بینی نمود. چونکه کلیه قوانین فیزیکی و شیمیایی مابین مواد همه اش علم است. به این حساب جای الله و یا خدای آرام بخش خالی است. بهشت برین بسیار زیبا با حوریان فراخ چشمش پیش بینی نشده و در نتیجه کلیه وابستگان دروغین و خرافی آن یعنی پیغمبران، امامان، احادیث، روایات، امام زادگان و کلیه خرافات مربوطه باطل و بقول عربها کان لم یکن خواهند بود.

من همان جفت تاس هزار وجهیم

که بدست زمانه فرو میریزم

احتمال من که منم

بر پایه هیچ است

من همان جفت تاس هزار وجهیم

که بدست بخت

بر سینه آسمان سخت

فرومیریزد

من همان ریگ در بیابان خفته در خاکم

من همان ستاره کوچک خفته در مهتاب

من همان شب‌نم سپیده سحرم

برگ باد آورده درخت زیتونم

دست اقبال مرا آورد است؟

یا که از قبل بنا این بوده است؟

۲-۳- پرواز من

ای مدعیان دین که میخ نقره را بر طلا می‌کوبید و بهشت را بادرهای طلا و حوریان فراخ چشم می‌پرستید و تاجرانی هستید که خدارا به بهشتش می‌فروشید بیایید و بنگرید که من پرواز می‌کنم. پرواز می‌کنم به دنیای گسترده هیچ جایی که همه هیچ اند و هیچ همه. ای مدعیان دین این هفتمین هزاره است که جهان و افکار درون آن را به صلابه ای تلخ و بر شالوده دروغ کشیده اید و مسخ افکار را افتخار خود می‌دانید بیایید و بنگرید که پرواز می‌کنم، به دنیای گسترده ی هیچ می‌روم. جایی که نه سیاه است و نه سفید نه تاریکی است و نه روشنایی نه غم است و نه شادی نه طولی است و نه عرضی حتی نقطه هم معنای خود را از دست می‌دهد. آیا این بهتر از بهشت دروغین شما نیست؟ بگذارید در هیچ بمانم مگر نه اینکه هستی از هیچ است؟ بگذارید در هیچ بمانم و بگذارید از هیچ هستی را تجربه کنم. مگر نه هستی از هیچ می‌آید. هیچ را در قلمرو زمان دست کم مگیر. آیا این خود آگاهی من ابدی است؟ آیا کالبدم عاریه ایست یا اینکه من هم مانند ریگی در بیابان با مشخصات منحصر و انحنایها و زوایای مخصوص بخود. پس ریگ هم خود آگاهی دارد؟ سایش خود را می‌بیند و می‌میرد؟ ای مدعیان دین ریگها را در کعبه به حراج مگذارید که شیطان همان نادانی است. پس ریگها را بر خود زنید که خود زنی اولین نشانه آگاهی

است. من می آیم و من می روم تو می آیی و تو میروی. من منم، تو تو و دیگر همه چیزمان من و تو. آه من در میان دو سیطره هیچ هستم گویی از هیچ می آیم و به هیچ می روم. آیا خداوند هیچ ها را خدایی می کند و شیطان همه را؟ بگذارید در منحنی های فضا و میان دو بعد زمان و مکان به خواب ابدی فرو روم. آیا باز می آیم؟ آیا باز من منم و تو تو؟ آه ای مدعیان دین ای باغبانان درختان نا آگاهی درختانتان چه پر ثمر است و آسمان جهلتان پر قمر. چه خوب خنجرهایتان را با سنگ نا آگاهی تیز و غنچه خنده ها را چیده و با بوته های خار در شبنم گریه ها تاق می زنید. ای مدعیان دین که گل سرخ را به مقنعه می کشید. و خار لخت را به صومعه. بروید، دورشوید، دورشوید، که دوریتان تولد دوباره زندگی است.

ای مدعیان همه مخمور کجائید کجائید

خسبیده دراین میکده در فکر خدائید!

در سینه نیرنگ و جفا خانه گزیدید

هردم به رهی در پی مستی و دعائید

هر لحظه سراسیمه در ایوان بهشتیم

مجنون دوتا چشم سیاه و لب کشتیم

تو در سرت ای مدعی نور

خواب است و خیال است و دروغ است و سراب است

افسار تو بر گردن ما

خار تو بر چشم

در صحنه گیتی همه دنبال خطائید خطائید

با مَهر به محراب به دنبال جفائید جفائید

پرواز من اندر دل نور ای دل غافل

شاهانه کبیر است دلیر است خبیراست

۲-۴- دین، قدرت و حکومت

همانطوریکه در قبل هم بارها متذکر شده ایم، در اصل دین توسط جاه طلبان دیکتاتور، بنام پیامبران برای کسب قدرت، ثروت و در نهایت حکومت طراحی شده است. اگر ظهور ادیان و روند تاریخی آن را ملاحظه کنید می بینید که از همان اوایل هدف عمده ادیان ایجاد سیطره خود بعنوان ابر قدرت بر جامعه بوده است. این کار را یا به طور مستقیم با ایجاد حکومت های مذهبی به رهبری و یا پادشاهی پیامبران، رهبران دینی، روحانیون، امامان، پاپها ویا کشیشان انجام داده اند و یا به طور غیر مستقیم در حکومت و جامعه به طور قاطعانه در صحنه حضور داشته اند. از حضرت نوح، موسی، عیسی، و محمد گرفته تا حکومت های مسیحی، قرون وسطی و حکومت های اسلامی اعراب بعد از محمد و حکومت شیعه شاه اسماعیل صفوی در ایران همه و همه انواع مختلف سیطره مذهب بر جامعه را به صورت حکومت های مذهبی نشان داده است. جنایت و قساوت قلبی این حکومت های مذهبی امروزه دیگر بر هیچکسی پنهان نیست. همه می دانند و تاریخ خود نیز شاهد خونریزی ها و بی عدالتی های بیش از حد این حکومت های مذهبی می باشد. ظلم و تعدی بیشمار کشیشان قرون وسطی^۱، خونریزی های بسیار زیاد صدر اسلام^۲ و بعدا از آن که برای تاج و تخت انجام شده نشان دهنده نفوذ مذهبیهون در سیستمهای دولتی است. نمونه بارز آن رویداد کربلا است که حتی وحشی گری دینی دامن خود مدعیان دین را هم گرفته است. بعد از آن حکومت دینی صفویان در ایران که واقعا روی چنگیز مغول را سفید کرده است.

تمام ادیان، چه آنهایی که به اصطلاح صاحب کتابند و چه آنهایی که نیستند، همیشه در حال تقلا بوده اند که نفوذ خود را در سیاست افزایش دهند و دولت وقت را کنترل نمایند. برای همین دلیل، مذهبیهون و روحانیون در درجه اول، همیشه با حکومت مرکزی برای جایگاه سیاسی خود در چالش بوده اند. در طول تاریخ بارها قدرت مذهبیهون در کشورهای مختلف به اندازه ای زیاد می شد که خود پادشاه را نگران می

ساخت. همیشه در تاریخ اسلام بین شیخ و شاه برای کسب قدرت بیشتر جدال بوده است. چون مردمان بیشترکشورها عقاید مذهبی داشتند، شاهان نیز مجبور بودند برای مشروعیت دادن به حکومتشان قواعد دینی را رعایت کرده و رهبران دینی را محترم بشمارند. به همین دلیل نیز رهبران دینی از این موقعیت استفاده نموده و با ابزار سیاسی اقتصادی که داشتند مانند مساجد، حسینیه ها، امامان جمعه، مراسم های دینی با حکومت برای سهم بیشتر، تبلیغات شدیدی براه می انداختند و یا حکومت را بی اعتبار می کردند و یا امتیازات مورد نظر را از پادشاه می گرفتند. در دوران صفوی که خود شاهان در واقع دست کمی از شیخ نداشتند و رشد و توسعه شیعه گری در همان دوره شروع شد.

در واقع جنبه های سیاسی اسلام از قرآن، سنت (گفتار، رفتار و نوع زندگی محمد)، تاریخ اسلام و عناصر جنبش های سیاسی خارج از اسلام مشتق شده است که از ۶۲۲ میلادی آغاز گردید. مفاهیم سیاسی و حکومتی سنتی در اسلام شامل رهبریت است که از طریق انتخاب و یا انتصاب تابعون محمد پیغمبر به نام خلیفه (امام در شیعه) تعیین می شود. حکومت اسلامی براساس تابعیت از قوانین اسلام و یا شریعت قرار دارد. بعد از مرگ محمد، برسر جانشینی محمد اختلاف بوجود آمد و به علت شکاف سیاسی در اسلام، دو مذهب مختلف سنی و شیعه حاصل شد. سنی ها معتقد بودند که خلافت بایستی بر اساس انتخابات صورت گیرد ولی مسلمانان شیعه بر عکس بر این باور بودند که خلافت بایستی وراثتی باشد و بعد از محمد نوادگان او بایستی خلیفه شوند^۴. بنابراین، مسلمانان شیعه غیر از علی، بقیه خلفای اسلام را غاصب و غیر قانونی می دانند. همین امر انتخابی بودن رهبران تسنن، باعث شد که اسلام سنی کمی رنگ دموکراتیک بگیرد و معمولاً کشورهای سنی مترقی تراز مسلمانان شیعه باشند.

این جنگ سرد بین شیخ و شاه در ایران از حکومت صفویان ادامه داشته و گاه ملایان و شیخها پیروز می شدند و گاه شاهان تا اینکه بالاخره در سال ۱۳۵۷ با سقوط رژیم پهلوی، ملاها و شیخ ها به شاهی رسیدند.

از زمانیکه انسان برای آرامش، ترس از مردن، و بدست آوردن بهشت، و حوریان بهشتی دین و مذهب را مهندسی نمود این واقعیت مهم را نیز دریافت که دین و یا مذهب می تواند عامل بسیار قدرت مندی در همین جهان برای کسب قدرت و ثروت باشد. در حقیقت دین می تواند بعنوان یک ابزار اقتصادی سیاسی بسیار توانا مورد استفاده قرار گیرد و مجموعه بزرگی از انسان های بی سواد، ساده لوح و حتی با سوادان و دانشمندان قدرت طلب را استثمار نماید و در روح و روان آنها به صورت فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی ریشه دواند و اعمال و اراده آنها را کنترل کند. در واقع این یک تجربه بسیار تلخ و خطرناک تاریخی است که دامن گیر بشر جاهل شده و تا به امروز که دنیای خرد، دانش و تکنولوژی است به صورت وحشتناکی ادامه و سیطره یافته است. تاثیر منفی دین و مذهب را در طول تاریخ مورد بررسی قرار می دهیم و به خصوص حکومت های مذهبی را تجزیه و تحلیل می کنیم تا دریابیم که در طول تاریخ بشریت، این دین و مذهب چه بلایی بر سر انسان ها آورده است. متأسفانه هنوز که هنوز است سینه چاکان، مدعیان، شیادان، ساده لوحان و ابلهان بنامهای روحانیان، مجتهدان، مؤمنان، متقیان، درویشان، و فقیهان که در لوای این عناوین بسیار زیادند زالو وار خون انسان ها را می مکند.

هرجای تاریخ را که نگاه کنید می بینید که تئوکراسی ها یا حکومت های مذهبی، خرافات و عقاید غیر عقلانی و ناخردانه را جایگزین قوانین طبیعی و یا قوانینی مدنی که توسط افراد خردمند و دانشمند بوجود آمده بود، کرده اند.^۵

آنارسی و نارسایی های دینی در تاریخ بسیارند و در همین عصر حاضر موارد بسیاری را شاهد بوده ایم. انقلاب اسلامی ایران، حکومت های عراق به رهبری صدام حسین، حکومت لیبی و یا اردوگاه های مرگ صرب های بوسنی به رهبری رادووان کارادزیک یعنی در واقع جنگ های اورتودوکس شرقی بر علیه مسلمانان همه مواردی هستند که قتل عام ها و ظلم بیش از حد حکومت ها به دلیل مذهب و تشدد عقاید را نشان می دهد.^۶ بر خلاف تصور، علت هیچکدام موارد نژادی و یا سیاسی اجتماعی نبوده

است. هرکدام از این رهبران سیاسی، از مذهب برای گسترش قدرت خود و سرکوبی مخالفان و کنترل آنها استفاده کرده اند. هیتلریک کاتولیک بود و در اثر تنفری که بوسیله همین دین به او آموزش داده شده بود همراه با دشمنی و تنفر موجود در او باعث قتل عام و نابودی اروپا گردید.

برخی از حکومت های مذهبی امروزه می خواهند ادای آزادی خواهان را در بیاورند و خود را با پوسته دموکراسی بپوشانند ولی آنچه که در عمل مهم و دارای تاثیر است دیکتاتوری مذهبی و فشارهای دینی است. مثلاً نظام جمهوری اسلامی ایران به ظاهر دارای مجلس و ریاست جمهوری است که از طریق انتخابات بر گزیده می شوند و این ظاهری دموکراتیک دارد. اما در عمل می بینیم که وجود همزمان ولایت فقیه بعنوان قدرت مطلقه مذهبی سیاسی، شورای نگهبان، مجلس خبرگان و شورای تشخیص مصلحت شرایطی را بوجود آورده اند که دموکراسی کاذب بوجود آمده را می بلعد و آنچه در واقع باقی می ماند دیکتاتوری مطلق و محض مذهبی است که بر دوش ملت ایران سنگینی می کند.

در کشورهایی که حکومت مذهبی ادای دموکراسی را در می آورند بسیار خطرناکتر است از حکومت های خالص مذهبی زیرا وقتی دموکراسی با مذهب بر خورد می کند آنچه که از بین می رود و نابود می شود مردمان آزادیخواه و ابزار آزادی از قبیل سازمانهای مختلف مردمی، روشن فکران آزادیخواه، رسانهها و سازمانهای مختلف طرفدار حقوق بشرند. بعد از انقلاب اسلامی ایران، سایه ترس و وحشت، کُشت و کُشتار، قتل های زنجیره ای، مصادره اموال خردمندان و دانشمندان، فرار مغزها از کشور، اعدام آزادیخواهان، سایه شوم جنگ های بی دلیل، دشمنی میان مردمان ایران، گسترش نفرت در کشور و سراسر جهان، قتل های انتحاری به شدت رواج یافته و ادامه دارد. سؤال این است که چرا حکومت های مذهبی این چنین هستند؟ آیا حکومت های مذهبی فی نفسه مضر هستند یا برخی از آنها بنا به شرایط اینطور می شوند؟ و آیا حکومت های مذهبی

قابل اصلاحند یا خیر؟ برای جواب به این سؤال ابتدا بایستی علت بوجود آمدن و پایدار شدن مذاهب را مورد مطالعه قرار داد و سپس عامل مهم تداوم و بقای آن را بررسی نمود.

شمشیر بدستش مده ای ابله رنجور

بگذار خرد تا ابدیت بشود نور

نابود کند ظلمت دین سایه ایمان

مگذار هیولای هزار دست کهنسال

برروح و روان تو کند کار

نور بلعیده شود بر رخ این غول سیه فام

بگذار که ایام، همه دانش و بینش

بر کُهنه کتابش بزند میخ پژوهش

آن کُهنه کتاب همه پوسیده زمعنا

آن کُهنه کتاب غم و اندوه و جنایت

من در عجبم اینگه چگونه

گفتار خدا معنی این کُهنه کتاب است

گفتار خدا ظلم و تعدی و جنایت

گفتار خدا این همه تکرار حکایت

گفتار خدا عین سراب است

گفتار خدا کُهنه کتاب است

۲-۵- جدایی دین از سیاست

در طول تاریخ ادیان، بیشترین دینی که پیوسته در پی قدرت و ثروت بوده است دین اسلام به خصوص مذهب شیعه می باشد. خصلت مال اندوزی و قدرت طلبی از همان اوایل در صدر اسلام و در وجود سردمداران این دین مشاهده شده است. ازدواج محمد با زنی ثروت

مند قریش که حد اقل ۲۰ سال از او بزرگتر است این ادعا را ثابت می کند. سرکوب غیر مسلمانان و دگراندیشان، و گسترش دین اسلام با شمشیر، خونریزی، تجاوز به زن و دختر کافران و غارت آنها به نام غنایم جنگی همه و همه دلایلی هستند که قدرت طلبی سردمداران اسلام به خصوص محمد را نشان می دهد.^۷

در دین مسیحیت، در حال حاضر، دین از سیاست جدا است و سردمداران دینی دخالتی در سیستم اجرایی دولت خود ندارند و دولت نیز در کارهای مذهبیون وارد نمی شود مگر در شرایطی که آنها از نظر جنبه های معنوی قضیه لازم باشد و بیشتر جنبه سنتی داشته تا قانونی و اجرایی. اما در اسلام دین عین سیاست است و سیاست عین دین. جدایی سیاست از دین در اسلام معنی ندارد و در واقع دین طراحی شده است برای حکومت داری و سیاست. اگر تاریخ اسلام به خصوص در صدر اسلام مطالعه شود می بینیم که محمد ابتدا دین را آورد و سپس تصرف ممالک مختلف را به اجرا در آورد و حکومت اسلام را در سرتاسر منطقه گسترش داد.

بعد از محمد، بارها بر سر حکومت در این خاندان درگیری پیش آمده است و هر بار در این درگیری ها، فرقه های جدیدی به صورت مذهب به اسلام اضافه می شد.^۸ هر فرقه دو باره برای کسب قدرت و حکومت، با فرقه های دیگر می جنگید. بنابراین رفتار سردمداران صدر اسلام با آنچه که به عقل جوردر می آید مطابقت نداشت. بجای آموزش، مهربانی و عشق ورزیدن به بشریت، گسترش علم و هنر و ساخت یک تمدن مدرن در منطقه عربستان و رعایت حق انسان های آن زمان متأسفانه دست به قتل و غارت، جنگ و ستیز زده و اسلام را به زور شمشیر قالب کرده، و باعث تجاوز، سنگسار، خفقان و دیکتاتوری در منطقه شدند.

تمام تجارب تاریخی، علمی و فلسفی نشان داده است که به هیچ عنوان نمی توان سیاست را به دین سپرد و یا دین را وارد سیاست نمود. در غیر این صورت هم دین قداست کاذب خود را از دست می دهد و هم کشور به نابودی سوق پیدا می کند. حال چرا

دین را نمی توان در حکومت داری و سیاست بکار برد: زیرا دین علمی، عینی، معقول، قابل مشاهده و بدون نظر نبوده و فی نفسه درونی، ذهنی، غیر عینی، قابل تفسیر می باشد. همین خصوصیت منفی دین است که نمی توان از آن در این جهان حقیقی که بیشتر با کمیت های تغییر پذیر و قابل اندازه گیری سرو کار داریم، استفاده نمود. دین براساس خرافات، توهومات، تفسیر واقعیت ها بدون آزمایش و اندازه گیری کمیت ها، معجزه، روایت وحدیت بنا نهاده شده است. مشکل دوم دین به خصوص اسلام این است که در بطن خود با دیکتاتوری و خفقان همراه است. آموزش دین براساس جبر و زور است. آموزش بیشتر تحمیل می شود تا انگیزه و تشویق. نیروی جلوبرند دین در کارها منطق، زیبایی، مهربانی، عشق، دانایی، خرد و دانش نیست. علت این است که اهداف نادرست، نامناسب و نامعقول اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی دین تماماً بر اساس شریعت و قوانین شرعی چند صد سال پیش است. چون از یک طرف این قوانین پتانسیل انجام کار را ندارند و از طرف دیگر چون این اهداف فاقد اساس دموکراتیک هستند و بر پایه همه پرسی و رضایت مردم نبوده و بیشتر برای حفظ نظام دینی و اجرای قوانین خشک آن بوده است، در نتیجه مردم رغبت و رضایتی از خود برای حکومت داری اسلام نشان نمی دهند. بنابراین حکومت دینی برای به اجرا در آوردن اهداف غیر مردمی خود متصل به دیکتاتوری و زور می شود. آخوند، ملا و یا کشیشی که بیشتر در حوزه علمیه، مساجد و کلیساها بوده اند و کمتر با دنیای مدرن آشنایی دارند، نمی توانند و نمی دانند که چه قوانین فرهنگی اقتصادی سیاسی را برای ملتی که با قوانین مدرن و تکنولوژی پیشرفته آشنا هستند، بکار برند. بنابراین وقتی شکست می خورند و یا در کارشان با عدم موفقیت روبرو می شوند سعی می کنند اهدافشان را بازور و دیکتاتوری به ملت دیکته نمایند.

همانطوریکه گفتیم مشکل اصلی دین به عنوان نظام حکومتی این است که دین اساسش بر خرافات و موارد ماوراء الطبیعه است و برای ادعاهایشان هیچ سند و مدرکی نیست. نه میتوان آنها را رد کرد و نه می توان پذیرفت. مثلاً مقوله مانند خدا. هیچ فردی

بهر دانشمندی هم که باشد نمی تواند وجود خدا را ثابت و یا رد کند. هر دلیلی که برای اثبات بکار می رود از همان می توان استفاده کرد و خدا را رد نمود.

آیا از بدو تاریخ انسان تا به حال، به عنوان مثال، هیچ رویداد ماوراء الطبیعه ای حتی برای یک بار هم که شده مشاهده گردیده است؟ خیر! حداقل بعد از انقلاب صنعتی که علم پیشرفت نمود هیچگونه رویداد ماوراء الطبیعه ای دیده و یا ثبت نشده است. ایمان به مقوله ماوراء الطبیعه که اساس دین به حساب می آید، چیزی است ثابت نشدنی، غیر آزمایشی، تایید نشدنی، غیر قابل اندازه گیری و مطلقاً غیر معتبر است. هیچ دلیلی ندارد که دین را چیزی غیر از داستانهای خرافی بدانیم. اعتقاد مذهبی دلیل منطقی معتبر ندارد. اعتقادات مذهبی بر پایه هیچ است. مردم فقط انتخاب می کنند که به دین اعتقاد داشته باشند چون می خواهند که معتقد باشند.

اگر دلیلی برای اعتقادات دینی نیست پس چگونه تایید می کنید که دین درست است یا خیر. اگر دین و اعتقادات دینی پایه و اساس منطقی ندارند حال چگونه گفته های ضد و نقیض و درهم و برهم کتابی که صدها سال پیش یک بی سواد نا آگاه نوشته است تعبیر و تفسیر می کنید. نویسندگان ای که حتی نمی دانسته زمین گرد است و یا اینکه در هوا باکتری و میکروب وجود دارد که می تواند مریضی افراد را سبب شود!

با این تفصیل، سپردن کشور بدست این مدعیان دیکتاتور دینی که قانون اساسی آنها بر پایه همان کتاب به اصطلاح مقدّس نوشته شده و در مواقعی که صلاح بدانند برای حفظ منافع خود از حدیث و روایت نیز استفاده می کنند به نظر شما عقلانی است؟ کدام فکر آزاد و انسان خرد گرا، ملایانی را به رهبری بر گزینند که کارشان در آوردن گریه زنان و کُشتن کودک ۶ ماهه در واقعه کربلا، محکوم کننده زنان به سنگ سار و تکه تکه کردن کودکان و افراد معمولی در انفجارهای انتحاری و پیشنهاد کننده لیسیدن ظرف غذا و لیسیدن انگشتان و جمع آوری و خوردن آنچه بیرون سفره می ریزد بعد از اتمام غذا است.^۹

آیا می شود که حکومت و سرنوشت یک ملت بر اساس داستانهای خرافی باشد؟
آیا مایل هستید که حکومتتان بدست افرادی که متکی به طالع بینی و عوامل خرافی
هستند، باشد؟ چطور است که یک فالگیر را به ریاست جمهور برگزینیم! بهتر نیست که
بجای کنترل صحیح سیستم های مدیریتی پیشرفته مدرن و برنامه ریزی های دقیق از
دعای جوشن کبیر استفاده نمود. جالب نیست که درکارهای مملکتی از تعبیر خواب
استفاده کرد و اگر درحین کار عطسه ای واقع شد کارها را برای مدتی تعطیل نمود!! البته
فال قرآن و نحوست ماه صفر درروابط خارجی را نیز نمی توان نادیده گرفت.

مسلم است که شما نمی خواهید که رئیس جمهور، یا رهبر دینی کشورتان
برای اختلاف عقیده های مذهبی یا خصومت های دیرینه تاریخی که ریشه افسانه ای
دارند مانند خصومت کلیمیان با عیسویان و یا هردو با مسلمانان به کشورهای همسایه
حمله کند و یا کشور را به مخاطره بیاندازد.

چگونه می توان اقتصاد کشور را به دینی سپرد که با تعطیلات بسیار زیاد مذهبی
از قبیل وفات پیغمبر و امامان، عیدهای مذهبی و دیگر مراسم تشریفاتی غیر ضروری باعث
کاهش تولید و در آمد ناخالص کشور می شود! دینی که اقتصاد و نیروی محرکه مردم را
برای یک ماه رمضان با لوث کردن ساعات کاری و دو ماه محرم را با تظاهر و تبلیغات
دینی برای تداوم نظام به قیمت کاهش رشد اقتصادی و بالا رفتن تورم از بین می برد. در
ماه های رمضان و محرم، بهره وری به مقدار چشم گیری کاهش می یابد.

مهمتر و خطرناکتر از همه اینکه، تنفر و دشمنی حکومت های مذهبی به علت
ایدئولوژیکی بودن مسئله، به خارج از مرزهای ایران می رود و جنگ و دشمنی کشورهای
همسایه را باعث می گردد. به خصوص حکومت مذهبی شیعه که حتی مسلمانان سنی را
کافر می داند و مدعی تمام جهانیان بوده و گسترش اسلام شیعی را وظیفه مقدس خود می
داند. آیا چگونه به این حکومت مذهبی با این همه کبر و غرور و خود پرستی می توان
اعتماد نمود. بعد از انقلاب اسلامی ایران به طور روشن دیده ایم که چگونه ملایان به

قدرت رسیده، ایران را در هشت سال جنگ خونین قرار دادند و دیگر همسایگان همچون اسرائیل که هم از نظر تاریخی و هم از نظر فرهنگی اجتماعی بما ایرانیان بسیار نزدیکند، و اینکه بیشتر بزرگان اسرائیل بچه های کوچه و پس کوچه شیراز، اصفهان و یا اراک بودند شدیداً آزرده خاطر ساختند و در عوض به مشتی فلسطینیان سنگ پران آشوبگر بی فرهنگ تنبل و کار نکن رو آورده و از آنها حمایت کردند. حمایت از کشورهای کمونیستی نوچه های روسیه و کشوری که برای صدها سال به ایران و ایرانی ظلم روا داشته و با معاهدات ننگین آنها مانند ترکمن چای و گلستان قسمت اعظمی از کشورمان را برای همیشه غصب کردند. حمایت از حکومت های جبار و خونریزی چون سوریه و پستی بانی از دیکتاتوری چون بشار اسد آبروی ایران و ایرانی را خدشه دار کردند. تضاد و دشمنی بسیار عمیق با بزرگترین کشور جهان آمریکا برای مدت سی و چند سال و ماجراجویی های تاسف بار هسته ای و سبب شدن تحریمهای اقتصادی گوناگون، آخرین مقاومت های کشور بی جان شده را در هم شکستند. بله، این ماجراهای یک حکومت مرتجع، لجوج و کله شق دینی است که هیچ منطقی غیر از مهملات ارتجاعی و خرافی هزار و چهارصد سال پیش را قبول ندارد. حال خودتان قضاوت کنید که دین را می توان با سیاست مخلوط نمود؟ آیا حکومت های دینی فاقد اعتمادند؟ در حکومت های دینی با چه می خواهند به کشور حکومت کرده و اقتصاد را بچرخانند؟ با هیچ که نمی شود زیرا واقعیت حکومت های دینی هیچ است.

تئوکراسی مردود است زیرا آنچه که وعده می دهد دروغ است. تئوکراسی براساس افسانه است و افسانه ها نیز بر حسب تعریف واقعیت ندارند. در واقع حکومت های مذهبی و اساس آنها قابل لمس یا ثابت شدنی نیستند و برای پیشرفت بشریت کاربردی ندارند بلکه چه مستقیم و چه غیر مستقیم باعث رکود و مسخ افکار جامعه می گردند. حکومت های تئوکراسی با علم و دانش مخالف بوده و در طول تاریخ بارها دانشمندان و نوآوران

بوسیله رهبران مذهبی و یا اقوام مربوطه تکفیر و به هلاکت رسیده اند. حکومت های مذهبی ضد جامعه، ضد تمدن و مخالف جهانی مهربان و شاداب هستند.

دور شو که دوریت بوی بهار
کور شو که کوریت نور امید
حکمتی مقنعه دار است چه زار است
دولتی بین منار است چه خوار است
منطقت منطق دار
خنده ات گریه مار
گریه ات موسیقی روز بهار
هنرت، حسین بی سر به دار
مردیت گلوی اصغر به تیر
اقتصادی همگی خواری رانت،
اخلاصت همگی اختلاس
روشت، ریشه رشوه
حرمتت، فروختن من به او
شجاعتت، شهید شدن با کفن
دور شو که دوریت بوی بهار
کور شو که کوریت نور امید

۲-۶- ضایعات دین و مذهب

جنگ خرد و دین یا خرد گرایی و دین گرایی از بدو بشریت متبلور شده است. به همین دلیل بیشتر ادیان و مذاهب در همان دوران اولیه که انسان ها از نظر خرد و دانش پایین بوده و تکنولوژی هنوز بر خرافات غلبه نکرده بود بوجود آمده اند. دردوران اولیه، به علت جهالت انسان و کمی خرد، قدرت ادیان و مذاهب بسیار زیاده بود و همیشه ادیان

و مذاهب بر خرد و دانش کمی که موجود بوده غلبه کرده و چون طاعون خردمندان و دانشمندان را یا به خانه نشینی و یا به مرگ و نابودی تهدید می کردند. بمرور که انسان خرد و دانش خود را افزون نمود خرافات منجمله ادیان و مذاهب کم رنگتر شدند و جلای خود را در مقابل نور معرفت، خرد و دانش از دست دادند. بعد از قرون وسطی به خصوص بعد از انقلاب صنعتی، دیگر خرد و دانش جامعه اجازه نداد که غولهای استثمارگر دینی بنامهای پیامبران، رسولان و یا فرستادگان خدا ظهور کنند. دیگر نتوانستند با کتابهای بی سرو ته خود انسان های خردمند و باهوش زمانه را فریب دهند. البته تعدادی ادیان کوچک کم ادعا مانند بهائیت ظهور کردند که البته علت ظهور آنها بیشتر به دلیل مبارزه با ادیانهای دیکتاتور، جنایت کار و بی رحمی چون دین اسلام به خصوص شیعه بوده است. در حقیقت ظلم و تعدی مسلمانان باعث بروز ادیانهایی چون بهائیت گردید. گرچه این گونه ادیان نیز به نوبه خود غیر عقلانی است و با روکشی مدرنتر همان فلاکت و بدبختی انسان را بشارت می دهد. کلاً، دین و مذهب و یا هر عامل دیگری که بر پایه خرافات و اوهام باشد و به صورتی غیر واقعی و خارج از قوانین فیزیک جهانی بخواهد انسان ها را به کنترل خود در آورد مردود و غیر عقلانی است.

بهر حال در طول تاریخ همیشه بین دین و خردگرایی و دانش ستیز بوده است^۱. خوشبختانه، گذشت زمان به نفع خرد گرایان تمام می شود زیرا در اثر گذشت زمان، دانش و خرد انسان ها بالاتر می رود و ادیان و مذاهب در مقابل رنگ می بازند. متأسفانه فاکتور دیگری در جریان است و آنهم تقدسیت ادیان و مذاهب است که با گذشت زمان بیشتر می شود. مدعیان و پیروان دین با زبان دروغ و قلمهای قدرت مند زهرآگین با گذشت زمان آنقدر در مورد دین و مذهب خود قلم فرسایی می نمایند که حتی در برخی موارد خوانندگان تا حدی خردمند خود را نیز می فریبند. تقدسیت دین با گذشت زمان و قلم فرسایی این مدعیان ساده لوح و یا شیاد باعث شده است که در قرن بیست و یکم یعنی قرن صنعت و تکنولوژی هنوز بازار مکر و حيله آنها پُر رونق باشد. به همین دلیل کشتار

بی رحمانه مدعیان دین از طریق قتل های زنجیره ای، بمب های انتحاری، تروریسم، و اعدامهای بیشمار مخالفان، اسارت و برکناری و کشتار دانشمندان خود گواه بر نقش پررنگ ادیان است. به خصوص در ایران که اسلام شیعی و شریعت آن را بعنوان رکن اصلی حکومت خود قرار داده است. افسوس و صد افسوس که در این قرن بیست و یکم یعنی در این قرن خرد گرایی و دانش، در کشور کورش، داریوش، نادر، ملت ایران خفت و ننگ اسلامی شدن و حکومت ارتجاعی اسلامی را به گردن خود بسته و آن را می کشند که همانا مرگ بر این زندگی اولتر است.

در اینجا فقط دین اسلام و شیعه را در عقب ماندگی بشر سرزنش نمی کنیم بلکه کلیه ادیان و شاخه های مختلف آنها را منجمله مذاهب مسیحی، کلیمی، زردشتی، بودایی و ... را مقصر می دانیم زیرا همه و همه کم و بیش خرافات و موهومات را جایگزین علم و دانش و قوانین مطبوع بشری نموده اند. البته در این خرابکاری و اغتشاش شاید سهم اسلام به خصوص شیعه در طول تاریخ بیشتر از همه باشد. کشیشها، ملاها و آیت الله ها برای دفاع از خود و عقاید خود می گویند که افراد بد هستند و بخودی خود دین بد نیست و یا برخی از شاعران نا آگاه می گویند که " اسلام به ذات خود ندارد عیبی، هر عیب که هست از مسلمانی ماست. این شعارها که یا به صورت آگاهانه و یا نا آگاهانه در طول تاریخ مکرراً تکرار شده، به صورتی موثر خرافات هر چه بیشتر را به ما تحمیل نموده است. این آقایان نمی دانند که دین خانه و ماوای انسان های بد بوده چونکه خود دین فی نفسه بد است. دین و مذهب دروغ و ریا را میان امت خود به صورتی وحشتناک توسعه می دهد زیرا مسئله قدرت و ثروت است که با ریا و تظاهر دینی و مذهبی بدست می آید. این آدمها تنها بد نیستند بلکه خود دین و مذهب است که بد است، مضر است، نا خردانه است نا معقول و غیر علمی است. بر پایه خرافات و موهومات است و بر طبق هیچ متغیر فیزیکی بیان نمی شود. مدعیان می گویند که این وحی الهی است وحی که هیچ کس نمی داند چیست و از کجا آمده و ماهیت آن چیست. ادیان و مذاهب دارای ذات بی معنی و بی

مفهومی هستند. هر چه که بی معنی و مفهوم باشد خطر ناک است زیرا شیادان و فریب کاران نیازی ندارند که با منطقی در تکافو باشند و نیازی ندارند که هنر و یا دانشی را به اثبات برسانند زیرا نفس بی منطق و نا مفهوم ادیان هر بی شعوری را می تواند در بر داشته باشد و هر شیاد و یا بی خردی می تواند با وسیله های مذهبی کار کند، افراد جهان را استثمار و افکار را مسموم سازد. ابزار و اسباب ادیان و مذاهب طوری طراحی و برنامه ریزی شده اند که با منطق و علم نمی توان با آنها کار کرد زیرا این ابزار و اسبابها با منطق و علم کار آیی ندارند. این ابزارها بر پایه خرافات و فریب کار می کنند و عدالت را نمی شناسند و با ظاهری فریب آمیز قدرت و ثروت را در دست گردانندگان و عملگران خود می گذارند. ادیان و مذاهب به خصوص اسلام و در صدر آن شیعه، به هیچ عنوان امر و نهی آنها بر اساس آموزش و پرورش نیست بلکه همه اش زور است، شلاق است، تکفیر است، سنگ سار است، چماق است و اعدام. همه اش بر اساس این کار را بکن و آن کار را نکن بر قرار است و اگر این کار را کردی در آخرت با حوریان محشور خواهی شد و اگر نه در جهنم در آتش خواهی بود. وعده هایی که نه مستند است و نه ضامن اجرایی دارد و کلماتی است که با نسبت دادن به پیامبران و امامان و تقدسیت دادن به آنها انسان های ساده لوح را می دوشند.

با وجودیکه اینهمه نیروی جهل و نا آگاهی پشتیبان ادیان بوده است ولی بهر حال، به دلیل باطل بودن آنها همه محکوم به فنا هستند ولی بدبختانه قبل از اینکه خود فنا بشوند هزاران مردم خردمند، جامعه و تمدنها را از بین می برند. تاریخ گواه خوبی بر این حقیقت است. تمدنهایی که زودتر به این حقیقت رسیدند سریعتر خود را از این قید و بند میراث تاریخی و فرهنگی نجات دادند گرچه نه صد در صد چون بهر حال سایه شوم دین و مذهب به صورت کم رنگتری مانند واتیکانها ماندگار شدند. در کشورهای عقب افتاده و یا در حال توسعه مانند کشورهای چینی، پاکستان، ایران و افغانستان، به علت بی

سوادی ، عقب ماندگی و دیگر فاکتورها ادیان به خصوص اسلام مانند سرطانی نا علاج در جامعه چنان ریشه دوانده که رهایی از آن به نظر اگر محال نیاید بسیار سخت است.

علت بوجود آمدن مذهب را که گفتیم و آن ضعف انسان در مقابل طبیعت و ترس از نابودی از یک سو و کسب قدرت و ثروت از سوی دیگر ظهور ادیان و مذاهب را توجیه می کند. بسیار مهم است که متذکر شویم که بوجود آمدن ادیان و مذاهب بدون وجود یک زمینه بی سوادی، ساده لوحی و جهل توده مردم حاصل نمی شد.

شما وقتی با یک فرد مذهبی در مورد مسایل دینی مجادله می کنید، مثلاً اینکه از او می خواهید که ثابت کند که دین او برحق و بقیه ادیان باطل می باشد. بعد از مدت‌ها مجادله و در نهایت وقتی کم می آورد و یا جوابی ندارد که بدهد می گوید که " من کاری ندارم که دین من درست است یا خیر، این چیزی است که من احساس می کنم و به آن ایمان دارم".

خدا خدا کنم ای دل

خدا کجاست؟

به شب‌نم دیده قلم زخم هر دم

خراش درامواج فکرم کشم هربار

قسم به درختان بارور خورشید

قسم به کورش و فردوسی و ابر جمشید

که ضایع است ضایع و ضایع روال دین

که باطل است بطلان بکش به این مذهب

که عاطل است عاطل و باطل دکان دین

سیاه چشم خون کشیده بر خورشید

دهان گشاد چو کندو زبان همان زنبور

مغان دین همه معمار طرح خدا

در آسمان خدای را به بند بسته
خدای خسته دل و زبان بسته
بروی زمین امامزادگاه بی کس و کار
دکان دین همه این است دکان دین
دکان دین به زمین است دکان دین
در آسمان به کمین است دکان دین
زمین و زمان را به آب خون شسته
نمای جهان را به کین دل بسته

۲-۷- تداوم دین و دلایل آن

مسئله مهم برای حکومت های دینی بقای حکومت است. سردمداران، و گردانندگان حکومت ها دینی می توانند به هر کاری برای بقای حکومت دست بزنند بدون اینکه در مقابل سیستم های قضایی و یا خدایی جوابگو باشند. اعدام، قتل های زنجیره ای، زندان، شکنجه، ایجاد جنگ، دزدی، رشوه، خیانت، روسپی گری، چماق داری، جعل اسناد، تجاوز، روضه خوانی، فالگیری، دروغ و تهمت و جلوگیری از رشد تمدن و تکنولوژی همه و همه راهکارها و ابزارهایی هستند که سردمداران حکومت های مذهبی بکار می برند تا بقای حکومت خود را تضمین کنند. در نظام جمهوری اسلامی ایران سیستمی است بنام "تشخیص مصلحت نظام" که در واقع تشخیص میدهد که نظام چه راه کارهایی بکار بندد تا حکومت پایدار و باقی باشد. در صورت لزوم چه به صورت مستقیم قانونی و علنی و چه به صورت غیرمستقیم و مخفیانه می تواند از ابزارهای گفته شده در بالا برای بقای حکومت استفاده نماید.

حال این سؤال پیش می آید که چرا حکومت های مذهبی آنقدر فی نفسه خشن، بی رحم و دیکتاتور هستند^{۲۳}؟ چرا همه حکومت های مذهبی چنین هستند؟ و چرا بیشتر

حکومت های غیر مذهبی برای بقای خود از این گونه ابزارخسونت آمیز کمتر استفاده می کنند. البته حکومت های غیر مذهبی جنایتکار و بی رحم و دیکتاتور هم در طول تاریخ داشته ایم ولی کلاً حکومت های مذهبی نشان داده که فی نفسه و ذاتاً دیکتاتور و بی رحم هستند. به دو دلیل حکومت های مذهبی دست به خسونت زده و محیط خفقان آور تولید می کنند.

یکی اینکه، کلیت حکومت های مذهبی بر اساس توهمات، اوهام، دعا، ثنا و خرافات است. عوامل واقعی برای پیشرفت یک کشور همانا متغیرهای فیزیکی قابل لمس و اندازه گیری است. و چون سردمداران حکومت های مذهبی و آنهایی که مهره های اصلی نظام حکومتی هستند بیشتر کشیش، آخوند، آیت الله و غیره بوده و در این صورت اینگونه افراد علمشان فقهی، فلسفی (البته نه به معنی علمی)، خرافی و اوهامی است و در نتیجه در کل عملکرد اینها باعث می شود که مملکت از نظر اقتصادی، فرهنگی و سیاسی روبه زوال برود. حال بناچار مجبورند که مخالفان خود را یا قانع کنند و یا از بین ببرند. چون دلیل قانع کننده ای غیر از ناتوانی، خطاها و اشتباهات خود در حکومت داری ندارند و آن قدر هم مردانگی ندارند که آن را اعتراف کنند بنابراین بهترین راه برای آنها این است که دست به کشتار بزنند و مخالفان خود را با روش های مختلفی از بین ببرند. البته که در این راه یعنی ترس، ترور و وحشت، کُشتار و قتل های زنجیره ای متخصص شده و به بهترین نحوی مخالفان بی گناه خود را از پای در می آورند. چنانکه ملاحظه می فرمایید در حکومت های مذهبی خسونت و دیکتاتوری جزء اصول حکومت داری خواهد بود. خلاصه اینکه مشکل نادانی و ناآگاهی سردمداران حکومتی، از عملکردهای طبیعی و فیزیکی متغیرهای جهانی است که در پیشرفت و خوشبختی یک ملت بسیار مهم است. از قدیم گفته اند که نا آگاهی ترس می آورد و ترس مرگ آور خواهد بود.

دیگر اینکه، سنگ سارکردن، چشم در آوردن، زنده سوزاندن، قطع عضو و دیگر رفتارهای خسونت آمیز وحشت هایی هستند که ادیان، به خصوص ادیان به اصطلاح

معتبر مانند یهود، عیسوی، و اسلام از آنها برای سرکوب مخالفان و توسعه سیطره خود استفاده می کرده اند. این ادیان در کتاب مقدس خود با آب و تاب مخالفان خود را به مجازات هایی این چنینی بشارت می داده اند. البته تمام این خشونت ها به اسم خدای بی زبان تمام می شده است. در واقع مخالفان حکومت های دینی به تفسیر مدعیان دینی همان مخالفان خدا هستند و کافر. حال این مدعیان دین، از طریق کتاب مقدس، و هر جایی هم که کم می آوردند از طریق حدیث و روایت، مخالفان خود را سنگسار، اعدام و یا می سوزاندند و آن را به نام خدا، الله و یا یوهووه تمام می کردند. جالب است که مؤمنان حکومتی این کُشتار را عبادت و صواب دانسته و مخالفان را کافر و مفسد فی الارض می دانستند. در کل دین به حکومت های مذهبی مجوز هر گونه کُشتاری را در قبال بقای حکومت می دهد.

اما برای تداوم و بقای مذهب نیاز به سه عامل بسیار مهم است ۱- نا آگاهی و جهل توده مردم ۲- دروغ و ریاکاری ۳- خفقان و دیکتاتوری محض.

۲-۷-۱- نا آگاهی و جهل امت و توده مردم: در اینجا بهتر است که از گفته شیخ عبدالله انصاری استفاده شود که می گوید خدایا به هر آنکه عقل دادی چه ندادی و به آن که عقل ندادی چه دادی؟ انسان های آگاه و خردمند هیچ گاه بدنبال خرافات و موهومات نیستند و به دلیل دانش و آگاهی که دارند تغییر و تحولات را مستند و بر اساس متغییر های فیزیکی واقعی می پذیرند. مهملات و موهومات مذهبی طرفداران مذهب، برای این دانشمندان و آگاهان هیچ ارزشی ندارد. بنابراین شیادان و مدعیان ادیان و مذاهب که تنها دستاورد و در حقیقت صلاح آنها خرافات و موهومات است نمیتوانند در مقابل آگاهان و خردمندان عرض اندام کنند. تنها کسانی خریدار خرافات و چرندیات آنها هستند که بی سواد، جاهل و نادانند. پس برای بقا و گسترش ادیان و مذاهب، محیط تبلیغاتی مدعیان دینی و شیادان نیازمند به عوامل جهالت و نادانی است. نا آگاهی، جهل و بی سواد زمینه

ای را بوجود می آورد تا گفته های غیر علمی و خرافاتی مدعیان دین خریدار بیشتری داشته باشد و از طرفی توانایی اثبات تُرّهات آنها کمتر باشد.

۲-۷-۲- دروغ و ریاکاری : درستی و راستی یعنی آنچه که واقعیت دارد. واقعیت یعنی آنچه که با متغیرهای فیزیکی طبیعت سازگار و یا ساخته شده باشد. در واقع راستی و درستی در چهار چوب تغییرات طبیعی جهان حاصل می شود. واقعیت و حقیقت آنچه را گویند که قوانین طبیعی آن را تایید نماید. حال چون اساس و بنیان مذاهب و ادیان بر قوانین طبیعت استوار نبوده و از آن انحراف دارد در نتیجه مدعیان دینی به ناچار برای توجیه عقاید خود به دروغ و ریاکاری دست زده و از عواملی چون معجزه، وحی، ماوراءالطبیعه که هیچ اساس فیزیکی محسوسی ندارند استفاده می کنند. این شیادان از عواملی بهره می گیرند که راست و دروغش را نمی توان اثبات نمود و از طرفی خود را ملزم به اثبات نمی دانند و چون به این ادعاها جنبه تقدسیت می دهند توده مردم را با ترس و ارعاب ملزم به تبعیت و قبول ادعاهایشان می کنند. با گفتن اینکه قرآن گفته است، در فلان حدیث آمده است و یا روایت از پیغمبر است مخالفان و یا حریفان مقابل خود را با ترس از میدان خارج می کنند. وقتی ادعا می کنند که در قرآن آمده و قرآن گفته است، دیگر هیچ فردی را این جرأت نیست که بگوید خیر قرآن اشتباه گفته است. زیرا در این صورت فرد مرتد شناخته شده و قتل او واجب است. دروغ بزرگ آنها در مورد بهشت و جهنم، حوریان صد کیلومتری، امامان شفاعت کننده در روز قیامت، اثرات فلان دعا و ثنا کلاً اصول دین و فروع دین است که همه و همه دروغ و حبابی بیش نیست که در اثر صدها سال تقدسیت یافته و آنقدر در خون و پوست مردم جای گرفته است که هیچ کس حتی فکرش را هم نمی کند که شاید این همه تبلیغات و مقدّسیت حبابی بیش نباشد. در کل، مذهب یعنی دروغ و مؤمن حمال دروغ.

۲-۷-۳- خفقان و دیکتاتوری محض: مورد اول یعنی نا آگاهی و مورد دوم یعنی دروغ و ریاکاری برهم تاثیر متقابل دارند بدین صورت که نا آگاهان دروغ را بیشتر باور

دارند و از طرفی دروغ و ریاکاری در محیط تاریک جهل و نادانی بازار کرمتری دارد. حال این تعداد معدود خردمندان و آگاهان چه می شود؟ مدعیان دین چگونه با این قشر برخورد می کنند. دروغشان که بر این خردمندان اثری نخواهد داشت. تنها راه خفقان و دیکتاتوری است که می تواند این تعداد معدود خردمندان و آگاهان را از صحنه خارج نماید. حال خفقان و دیکتاتوری به چند صورت از طرف این شیادان و مدعیان دین بر این معدود گروه های آگاه اعمال می شود. به هشت طریق خردمندان را سرکوب می نمایند ۱- به بند کشیدن و زندانی کردن آنها ۲- حصر خانگی ۳- به انزوا کشیدن ۴- فرار و مهاجرت خردمندان ۵- ترور و قتل خردمندان ۶- اعدام ۷ ترد و عدم گزینش آنها بعنوان ملحد، مرتد و یا مفسد فی الارض و ۸- تهمت.

خلاصه اینکه سردمداران دینی ایجاد خشونت، و ضرب و شتم می نمایند. وقایع تلخ تاریخی به صورت روشن و واضحی این موضوع را نشان می دهد. رهبران مذهبی محیط غیر قابل تحمل، تنفر آمیز و مرگ آوری را تولید می کنند. بی عدالتی، تبعیض جنسیت، تبعیض قومی و نژادی را در جامعه افزایش می دهند. هیچ دین دیگری را تحمل نکرده و در صورت امکان به آنها تعرض کرده و دگراندیشان را به زندان می اندازد. حکومت های دینی، باعث عقب افتادگی تمدن شده و در حقیقت دوباره تاریخ را می نویسد. حکومت های دینی دانش، فکر، و اراده ها را خفه می کند. حکومت های مذهبی به حال توجهی نداشته و نیاز اولیه انسان ها را بی رحمانه پایمال می کند.^{۱۰} در واقع عقب افتادگی و نه پیشرفت را توصیه و تشویق می نماید.

تداوم زهراگین فرسوده

تداوم قیچی و طناب تابیده

تداوم ظلم و جنایت و جادو

تداوم شیخ و نماز بر جنبل

خرد کجاست کشد بر سر خران افسار

سحر کجاست تا زطلوعش شود بیدار
تو ای برادر آویخته به بند پوسیده
تو ای رفیق ساده دلم
انتظار مکش
بهشت و حوری و غلمان سراب در رویاست

مراجع فصل دوم

۱- بسترها و عوامل پیدایش و گسترش بهائیت. <http://www.baharoom.Ir/fa/bahairesearch/news/430/>.

چه عوامل و زمینه‌هایی در پیدایش بهائیت و گرایش برخی افراد به آن نقش داشت.

<http://www.bahaiparty.com>

2- Religious violence (http://en.wikipedia.org/wiki/releigious_violence) ; A. Rashied Omar, Islam and violence , ([http:// ocw.nd.edu/peace-studies/islamic-ethics-of-war-and-peace/readings-1/islam-and-violence-rivisited](http://ocw.nd.edu/peace-studies/islamic-ethics-of-war-and-peace/readings-1/islam-and-violence-rivisited))

3- Bernard Lewis, What went wrong? The clash between islam and modernity in the middle east. (New York: Oxford University press (2002) ; Samuel P. Huntington, The clash of civilization and the remaking of world over, New Yrk: Simon & Schuster (1996).

4- Huda, What is the difference between shia and sunni muslim?

(http://islam.about.com/cs/divisions/f/shia_sunni.htm)

5- Welton Gaddy, Superstitions and Religion (2005).

6- Abdal Hakim, The churches and the Bosnian war.

(http://www.masud.couk/islam/ohw/the_churches_and_the_bosnian_war.htm)

۷- سهراب نیکو صفت ، سرکوب و کشتار دگراندیشان مذهبی در ایران، انتشارات پیام، جلد نخست (۱۳۸۸).

8- <http://www.porseman.org/q/show.aspx?id=84742>; علل پیدایش فرقه‌های مختل بین مسلمانان چیست؟

(<http://islamquest.net/fa/archive/question/fa2381>)

۹- توضیح المسائل امام خمینی، احکام خوردنیها و آشامیدنیها : بحارالانوار علامه مجلسی

10- John william Draper, History of the conflict between religion and science (2013)

(<http://www.gutenberg.org/files/1185/1165-h/1185-h-h.htm#link2hch002>)

فصل سوم

دروغ گویان رسوا می شوند

۳-۱- اگر دین نبود

هیچ گاه فکر کرده اید که اگر از اول خلقت بشر دین نبود چه می شد! آیا تا بحال این حالت را مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار داده اید؟ فکر می کنید که دنیا نابود می شد و یا جرم و جنایت تمام کره خاکی را فرا می گرفت^۱. متأسفانه کمتر افرادی چه موافق دین و یا چه مخالف به طور جدی و علمی این حالت که اگر دین نبود چه می شد را مطالعه کرده باشند.

برای اینکه این حالت را به طور علمی و دقیق جواب دهیم بایستی دو مورد را در نظر بگیریم: ۱- کارهایی که انسان بر اساس علم، مهارت و تلاش انجام داده است ۲- کارهایی که پیامبران، دین و مذهب انجام داده اند.

۳-۱-۱- کارهایی که انسان و اساس علم، مهارت و تلاش انجام داده است: کلیه دستاوردهای بشری از خلقت و غار نشینی تا به امروز که دارای تمدن پیشرفته است مدیون علم و دانش و تلاش انسان های متخصص بوده است. کشف فلزات، سیمان، و پیچ و مهره که ستون اصلی تمدن و تکنولوژی است مدیون دانش و تلاش انسان ها است و نه وحی الهی و یا آمده از قرآن، حدیث و یا روایت. هیچ کشیش یا آخوندی در کشف آنها دخیل نبوده اند. ایجاد سیستمهای مدیریتی علمی و روابط انسانی، بهداشت و تکنیکهای پیشرفته تشخیص امراض و سیستمهای پیچیده عملیات پزشکی، کشاورزی مدرن میکانیزه با انواع دستگاه های متری، سیستم های مدرن رسانه ای از قبیل رادیو، تلویزیون، موبیل، انرژی هسته ای و شکافت اتم، انواع ماشینها از موتور گرفته تا هواپیما و کشتی های فضایی، کلیه علوم در رابطه با تسخیر فضا و سیستم های بسیار پیشرفته اقتصادی همه و

همه که ذکر آنها در ظرفیت این کتاب نمی‌گنجد بوسیله دانشمندان، مهندسان، تکنسینها و کارگران ساده ساخته شده اند. بدون اینکه دین و یا وحی و یا کشیش و آخوندی در ساخت آنها دخالتی داشته باشند. این مدعیان خدا نه فقط کمکی در این مورد نکرده اند بلکه همیشه در طول تاریخ بعنوان عامل بسیار عمده بازدارنده ترقی و پیشرفتهای علمی بوده اند و این دستاوردهای علمی را مسموم و مخالف با خدا و دین می دانستند و خیلی از دانشمندان، مخترعین و مکتشفین را به نام مرتد و ضد خدا و دین اعدام و بقتل رساندند. اگر تاریخ ادیان را بخوانید و یا در اینترنت جستجو کنید موارد بسیاری از رفتارهای ضد بشری و ضد علم و دانش این مدعیان خدا را خواهید دید.

۳-۱-۲- کارهایی که پیامبران، دین و مذهب انجام داده اند: بدترین و منفورترین عملی که مدعیان دین انجام داده اند، دروغ پراکنی است. دروغ های هزاران ساله این مخترعین دین و کلیه هوادارن باعث تولد و ظهور بزرگترین دشمن بشریت شد. این دشمن چیزی نبود جز خرافات که همیشه مانع بزرگ آزادی، ترقی و خوشبختی بشریت بوده است. ساخت خدای بسته زبان و قرار دادن آن در آسمانها، نشر اکاذیبی که آنها را گفته این خدای بسته زبان دانسته و به آنها تقدسیت داده و هر جمله آن بعنوان قانون مصوبه شده از طرف خدا برای دشمنی و خصومت بین انسان ها، بکار گرفته شد. این اکاذیب که در کتابهایی به نام تورات، انجیل و قرآن جمع آورده شد، مجوزی خدایی برای سرکوب غیر خودی و ایجاد جنگ برای گسترش سیطره خود به منظور کسب قدرت، ثروت و تجاوز به مال و ناموس آدمها شد. بدروغ گفتند که این کتابها از آسمان آمده است. کتابهایی که نه جنبه معرفتی داشته و نه جنبه اقتصادی اجتماعی بلکه دروغهای انسان های حيله گر بی خرد و بی دانشی بوده که فقط برای رسیدن به اهداف غیر دموکراتیک و وحشیانه خود آنها بوجود آورده اند.

کلیه جنگ های بزرگ و قتل عامها در طول تاریخ ریشه مذهبی داشته و دلیلش تشدد عقاید بوده است^۲. توجه کنید که نهایت تمام این جنگ ها و کشتارها برای کسب

ثروت و قدرت بوده و در حقیقت جنبه های اقتصادی داشته است ولی چون بهترین ابزار برای رسیدن به ثروت و قدرت، مذهب بوده بنابراین مدعیان بی رحم دین بهانه های عقیدتی آورده و با داشتن مجوز از طرف خدا در کتاب آسمانیشان بر مظلومین و دگراندیشان می تاختند و آنها را به قتل رسانده و اموال آنها را به یغما می بردند.^۳

انسان هیچ گاه نمی تواند آنطوریکه با عقیده شدید مذهبی دست به بدترین و بزرگترین جنایتها می زند، جنایت کند. مذهب هم بعنوان یک مرحم آرامبخش و هم بعنوان مواد منفجره بسیار قوی در تضادهای قومی عمل می کند. در این دهه های گذشته، جهان شاهد افزایش شدید خشونت، آدم کشی و تروریسم بوده که در تمامی آنها مسئله اصلی تشدد عقاد و جنبه های مذهبی نقش عمده ای داشته است. هزینه این همه خشونت های مذهبی چیزی نبوده جز فلاکت انسان ها، خانه بدوشی و مهاجرت و از دست دادن تاسف بار زندگی میلیونها انسان. برخی می گویند که علت مذهب نیست بلکه برداشت غلط سیاسی از مذهب است. ولی برخی دیگر به طور مستقیم مذهب و مذهبیون تندرو و آنهایی که حقیقت را نمی خواهند درک کنند، محکوم می نمایند. در باور بسیاری این است که خود مذهب بایستی به محاکمه کشیده شود.

آیا خرد جهانی با انواع آموزشهای مختلف در مور عشق و محبت، صلح و مهربانی و عدالت می تواند پیروز شود؟ اگر اینچنین باشد چگونه آنهایی که از اینگونه آموزش های پیروی می کنند، می توانند خشونت را پایان بخشند و شروع به ایجاد روابط نیکو و صمیمانه نمایند؟

چه تمدنهایی که بدست این مذهبیون ویران نشدند. مورد موثق و بارز آن حمله اعراب به تمدن بزرگ و پیشرفته ساسانیان بود.^۴ بعد از استیلا بر ایران از آن تمدن ویرانه ای بیش نگذاشتند. چرا دور می رویم، اگر همین عصر حاضر را مطالعه کنید می بینید که دین بسیاری از کشورهای جهان را به جان یکدیگر انداخته و در این میان نقش اسلام در افروختن این آتش از بقیه ادیان و مذاهب بیشتر است. این کشورها عبارتند از: ۱- در

افغانستان ستیز مسلمانان رادیکال و غیر مسلمانان ۲- بوسنی و هرزگوین، تضاد بین مسیحیان اورتودوکس صرب و مسلمانان. ۳- برزیل، کاتولیک رومی و افریقایی های بومی ۴- قبرس، مسیحیان و مسلمانان ۵- تیمورشرقی، مسیحیان و مسلمانان ۶- هند، هندوها، انمیست ها، مسلمانان و سیک ها. ۷- اندونزی، مسلمانها و مسیحیان ۹- کشمیر، هندوها و مسلمانان ۱۰- کوزوو، مسیحیان اورتودوکس صرب و مسلمانان. ۱۱- ماسدونیا، مسیحیان اورتودوکس و مسلمانان ۱۲- خاورمیانه، کلیمیان، مسلمانان و مسیحیان ۱۳- نیجریه، مسیحیان، انمیست ها و مسلمانان ۱۴- ایرلند شمالی، مسیحیان پروتستان و کاتولیک ۱۵- پاکستان، مسلمانان سنی و شیعه ۱۶- فلیپین، مسیحیان و مسلمانان ۱۷- روسیه و چین، مسیحیان اورتودوکس روسی و مسلمانان ۱۸- صرب، اورتودوکس صربی و کاتولیک های رومی ۱۹- آفریقای جنوبی، انمیستها و جادوگران خرافی ۲۰- سری لانکا، بودائیسیم و هندو ۲۱- تبت، بودائیسیم ها و کمونیست ها ۲۲- اوگاندا، انمیست ها مسیحیان و مسلمانان.

اثرات منفی خرافات مذهبی بزرگتر از مجموع عملکرد همه تروریست های جهان است. تصور کنید که آیا اگر مذهب نبود اصلاً تروریستی وجود داشت؟ اگر مردمان کشورهای پاکستان، عراق، افغانستان بی دین بودند یک چنین فلاکت، قتل عام و ناامنی که وجود دارد، موجود بود؟ اگر در کل خاورمیانه پر از بی دینان بود باز هم چنین مشکلاتی وجود داشت؟ آیا تا به حال شنیده اید که یک بی دین به مساجد و یا کلیساها برود و مسلمانان و یا عیسویان را قتل عام کند؟

اما برعکس، بارها و بارها شنیده اید که یک عیسوی متعصب دکترها و قانونگذاران را برای مسئله صدق جنین و هم جنس بازان، نویسندگان و فیلم سازان را بخاطر ساخت فیلمها و یا کارتونهایی از این قبیل ترور و یا تهدید کرده اند. تمام اینها نشان دهنده فلسفه و منطقی است که از خرافات و تعصبات مذهبی نشأت می گیرد.

صدمات، خطر خرافات و تعصبات مذهبی چه در طول تاریخ و چه در حال، بیشتر از خطر برخی موارد غیر اخلاقی که مذهب بر روی آنها تکیه می کند مانند پورنوگرافی، یا فیلمهای مبتذل در اینترنت می باشد. متعصبان مذهبی، مانند انسان های گیج و مبهوت که تحت تاثیر افیون مذهبی قرار دارند بدون هیچ فکر و خرد گرایی ممکن است دست به هر کاری بزنند. اگر انسان ها بتوانند واقعیت های طبیعی و فیزیکوشیمایی را بپذیرند و اینکه در آسمان مقوله ای نیست که بر جان، مال و رفتار ما نظارت دارد و اینکه ما انسان ها ثمره و تکامل یافته تک سلولی ها هستیم و دیگر هیچ، آنگاه ممکن است که جهان روی آرامش و صلح را بخود ببیند.

چنانکه ملاحظه می کنید، اگر دین نبود و یا حد اقل افراد تعصب دینی نداشتند، میلیونها نفر جانشان نجات یافته بود و کشور ها از همه نظر پیشرفته و آزاد بودند. رشد اقتصادی بسیار بالاتر از امروز بود و در کل بهروری کشور به بهترین نحوی افزایش می یافت.

شوقت به تنفر کشیده می شود با مذهب

ذوقت به تأثر رمیده میشود با مذهب

یاس خوشبوی سنت و طنت

انگار به خار مگیلان کشیده می شود با مذهب

شمای شکیل سراسر بدنت

آه وح که به زشتی کشیده می شود با مذهب

هنرت را به هر بهانه ای بی جا

به فسادخانه ای کشیده می شود با مذهب

خرد و عقل و دانشت هر بار

به خرافه کشیده می شود با مذهب

روشنایی روح و قلب و دیده تو

به سیاهی کشیده می شود با مذهب
گرمای جهنم و سرمای قطب سفید
به ذوب ذهن، انجماد خرد کشیده می شود با مذهب
بهشت سراب و دوزخ عذاب و ننگ نوید
امید به حباب بر آب کشیده می شود با مذهب
مذهب دروغ و ریاکاری و جهالت و جنبل
مومن به حمالی جهالت کشیده می شود با مذهب

۳-۲- تبلیغات دروغین چیست؟

تبلیغات دروغین روش هایی بوده است که در دوران قدیم بکار می بردند تا مذهب خود را تبلیغ و انسان ها را به طرف خود جذب کنند. این مدعیان دین می خواستند به هر طریقی که شده انسان های بیشتری را به دین خود دعوت نمایند. یکی از متداولترین روش این بود که متن هایی نوشته می شد و بعد این نوشته ها را به پیامبران و یا نویسندگان اصلی یک کتاب مذهبی نسبت می دادند. این گونه موارد در دین مسیحیت به کرات و در دین اسلام به دفعات اتفاق افتاده است. مثلاً چهار داستان مقدس انجیل بوسیله متیو، مارک، لوک و یا جان نوشته نشده است و این موضوع را ۲۰۰ سال است که می دانند و تا به امروز هیچ کسی نمی داند که بوسیله چه شخصی این داستانهای مقدس نوشته شده است.^۵ در واقع تبلیغ دروغ اساس دین مسیحیت بوده و تا به امروز ادامه یافته است. در دین اسلام نیز موارد این چنینی بسیارند که به صورت حدیث و یا روایت به اشخاص به اصطلاح مقدس نسبت داده شده است. جالب اینجاست که در قرآن نیز برخی از این داستانها تکرار و رونویسی شده است.

بسیار ساده لوحانه و مضحک است اگر بگوییم کتابی آسمانی است و از آسمان نازل شده است. آنهم کتابهایی که محتوایشان چه از نظر نوشتاری و چه از نظر ساختاری

و معنی این همه اشکال دارد. خدایی به این عظمت و شوکت که کل کاینات در ید قدرت اوست و هرچه هست و نیست را او بوجود آورده چگونه می تواند این چنین کتابهای بسی سرو ته از نظر ساختار و معنی بنویسد! اگر قرآن را ملاحظه کنید می بینید که ساختار آن از لحاظ نوشتاری و معنی پراکنده و از یک شاخه به شاخه دیگر رفتن است، تکرار مکررات، و همراه با تهدید و ارباب آنهایی که غیر خودی و به اصطلاح کافرند و آنها را به جهنم می فرستد و تمجید و وعده های خوب و نیکو را به آنهایی که خودی و مسلمانند می دهد و آنها را به بهشت می فرستد. در دوران استیلای اسلام بر سرزمینهای مختلف، مسلمانان با فرهنگهای عیسویان و یهودیان بیشتر آشنا شده و در اثر همزیستی بلند مدت مسلمانان با این اقوام باعث شد که قرآن به صورت آمیزه ای از فرهنگهای عیسویان و یهودیان بوجود آید.^۶ به خصوص که برخی از فرقه های عیسویان که نمی توانستند در روم شرقی از امنیت برخوردار باشند به صحرای عربستان پناه آورده بودند. به همین دلیل می بینیم که بسیاری از داستانهای موجود در کتابهای کلیمیان یا عیسویان در قرآن تکرار شده است. در واقع قرآن سالها بعد از پیغمبر بمرورو بر گرفته از دیالوگهای (گفتگو) ادیان مختلف به خصوص عیسویت و یهودیت بگونه ای نا منظم و برهم ریخته به صورت آنچه که امروز است تکامل یافته است. در اینجا از لغت دیالوگ یا گفتگو استفاده می شود که بیشتر جنبه توافق و همدلی دارد تا از لغت بحث و یا جدل که بیشتر جنبه تضاد و عدم توافق را می رساند. به همین دلیل، قرآن مخلوطی از فرامین و دستورات دینی کلیمیان و عقاید عیسویان است. چه دلیلی داشت که خدا بعد از نوشتن کتاب اول کتاب دوم و سوم را نیز بنویسد. آیا کتاب اول او موفقیت آمیز نبود؟ شاید خدا هنوز نمی دانسته است که چگونه بنویسد!!! شاید وحی شونده بخوبی نتوانسته است که مقصود خدا را به قلم بکشد. اگر بنا باشد که قرآن آخرین و کامل ترین کتاب خدا باشد با این همه قساوت قلب، بی سلیقگی و اشتباهات، پس کتابهای اولیه خدا دیگر به چه صورتی بوده است!

بر طبق تاریخ نویسان جدید، هیچگونه شواهد و یا مدرکی دال بر اینکه قرآن بوسیله محمد و یا حتی عثمان گردآوری شده باشد وجود ندارد. در حقیقت اولین نسخه قدیمی قرآن در اوایل سالهای ۸۰۰ میلادی یعنی حدوداً ۱۵۰ سال بعد از مرگ عثمان دیده شده است.^۷

در دوران یکی دو قرن اولیه ظهور عیسی مسیح، مدعیان یا کشیشانی که بعداً آنها را کاتولیکها، پدر روحانی خواندند، شروع به تجمع فرقه های مذهبی سراسر اروپا را کردند که در نهایت این دین جدید را دین عیسوی یا دین کاتولیک خواندند. کتاب انجیل یا بائبل توسط صدها افراد مختلف که یا سردسته حقه بازان بودند و یا قدرت طلبانی که می خواستند از این طریق نفوذ سیاسی خود را افزایش بدهند، سرهم شد و بکتابت رسید. وقتی زبان اولیه کتاب به لاتین ترجمه شد علاوه بر دروغهای زیادی که توسط مدعیان فریبکار به انجیل اضافه شد، بعد از مدتی کوتاه فرقه های زبان اصلی کتاب و خود کتابی که ترجمه شده بود به فراموشی سپرده شد.^۸ به همین دلیل جای تعجب نبوده است که خواندن انجیل در قرون وسطی مجازات مرگ را به همراه داشته است زیرا ملایان یا کشیشان بخوبی از اشتباهات، غیر یکنواخت و دروغهایی که انجیل را به صورت سردرگم و گیج کننده در آورده بود، با خبر بودند. بنابراین اگر افراد معمولی پی به این اشتباهات می بردند، در این صورت پایان یا مرگ رهبران کلیساها بوده و در نتیجه قدرت و کنترل خود را نسبت به مردمان جامعه آن روز از دست داده و دیگر نمی توانستند آنها را گوسفند وار بدنبال خود کشیده و سرکیسه کنند. از طرفی چون بندرت این کتاب با زبان اصلی آن خوانده می شد تفاوت انجیل با زبان اصلی معلوم نمی شد و در نتیجه تقلب و دروغهای اضافه شده به کتاب مشخص نمی گردید و در نتیجه کتاب کاذب، جاودانه باقی می ماند و در واقع تاحدی نیز همین طور نیز شد.

وقتی این دینداری حيله گرانه عیسوی (pious fraud) به طور آگاهانه، به نام قدرت و ثروت، جاودانه شود اینجاست که انسان ها و توده مردم به طور ناجوانمردانه

فریب خورده اند. تقریباً ۱۷۰۰ تا ۲۰۰۰ سال قبل که نوشته ها جمع آوری شده و به صورت دوران جدید (New testament) انجیل در آمدند بیشتر مردم بی سواد بودند^۸. علم شناخته شده نبود و در حقیقت شیاطین دنیا را کنترل می کردند و در نتیجه این مردمان ساده لوح بی سواد هر چیزی را باور می کردند حتی مواردی که مطلقاً نادرست و ناصحیح بودند.

در واقع محتویات انجیل خود شهادت می دهد که حقیقتی در آن نیست. مثلاً داستان جنسیس (که تازه ایمان آورنده ها به دین عیسوی مایل به بزرگنمایی آن هستند) خود یک دروغ بزرگ است. داستان جنسیس می خواهد مارا قانع کند که یک خدا وجود داشته و او زمین و دیگر قسمت ها را در ۶ روز آفرید^۸. حال آنکه علم نشان می دهد که از نظر مدت زمانی این ادعا کاملاً غلط بوده و از نظر جنبه های مذهبی نیز کاملاً فاقد اعتبار است. در زمانی که داستان جنسیس نوشته می شد، مردمان یهودی تک خدایی نبودند. آنها معتقد به چند خدا بوده و جنسیس این را ثابت می کند. داستان بر می گردد به قبل از اینکه مردمان یهودی مردمانی جدا و مشخص بودند. در واقع اساساً داستان یک داستان یهودی نیست.

فرمهای مختلف دولت های دینی یا تئوکراتیک در کل طول تاریخ وجود داشته است. در میان مردمان باستان، مانند مصر و تبت (Tibet) پادشاه نماینده و حتی تجسم جسمانی خدا بوده است^۹. در واقع در مصر فرعون، پادشاه بعنوان خدا و یا نیمه خدا به حساب می آمد که بیشتر از طریق کشیشان و راهبان به کشور حکومت میکرد. همین وضعیت در تمدن های اولیه آمریکا وجود داشت مانند مایاها (Mayas)، تولتسها (Toltecs)، آزتکها (Aztecs) و ناچزها (Natchez).

در اسلام، جامعه ای که توسط محمد پیغمبر در سالهای ۶۲۲ تا ۶۳۲ میلادی در مدینه برقرار شد نوعی تئوکراسی بود که در آن محمد هم بعنوان رهبر سیاسی دنیوی و مادی و هم بعنوان رهبر روحانی به حساب می آمد^۹. حکومت های تشکیل شده بعد از

محمد مانند حکومت های عمر، ابوبکر و عثمان نیز نوعی از حکومت های تئوکراسی بودند. بهترین و بزرگترین مثال تئوکراسی در طول تاریخ عبارتند از خلافت یمایاد (Ymayyad) اولین سلسله اسلامی که در سالهای ۶۶۱ تا ۷۵۰ میلادی حکومت می کردند. دومین سلسله اسلامی خلافت عباسیان در دوران ۷۵۰ تا ۱۲۵۸ میلادی بود که در این حکومت ها دولت و مذهب یکی بوده و از هم جدا ناپذیر بودند. امپراتوری روم شرقی (Byzantine) که در قرنهای چهارم و پنجم حکومت می کرده و امپراطور در راس کلیسا قرار می گرفته است.^۹ در دوران قرون وسطی، در ایالتها پاپی، پاپ هم بعنوان حاکم سیاسی و هم بعنوان رهبر روحانی عمل می کرده است. در عیسویت اوایل دوران مدرن (۱۴۵۲-۱۴۹۸) در اروپا، جمهوری فلورنس تحت حکومت گیرولامو ساوونارولا یک تئوکراسی بوجود آورد که در آن خدا اولین قدرت بی همتا و انجیل قانون را اعمال می نمود.

بعد از تغییر و تحول پروتستان در قرن شانزدهم، کوشش هایی برای تاسیس تئوکراسی انجام گرفت و مشهورترین آن رژیم تئوکراسی جان کالوین (John Calvin) بوده که در سالهای ۱۵۵۵ تا ۱۵۶۴ در ژنو در اوج قدرتش تاسیس گردید.^۹ زندگی ژنویها بر اساس اطاعت کامل از خدا بوده که دستوراتش در کتاب مقدسشان آمده است.

بر طبق کالوین، یک جامعه منظم عیسوی بر اساس قواعد، همکاری و دستوراتی که از قوانین خدایی خدا حاصل می شود، بوجود می آید. با گسترش شکوه خدا در جهان، این گونه جوامع میتوانند متحد، منظم و ساخته شوند. یک چنین وضعیتی نیز در حکومت تئوکراسی هالدریخ زوینگلی (Huldrych Zwingli) در زوریخ در سالهای ۱۵۲۵ تا ۱۵۳۱ بود که در آن حکومت قانونی مسیحی هم کلیسا و هم دولت را رهبری کرده و از قوانین کتاب مقدس انجیل که بوسیله کشیشان تفسیر و تجویز می شد، استفاده می گردید.

با مهاجرت پوریتانها(فرقه ایی از پروتستانها انگلستان بودند که برعلیه سنن مذهبی قیام کردند و بیشتر طرفدار سادگی در نیایش بودند) به انگلستان جدید (محلّی که بعدا به

ماساچوست و کونیکتیکت تبدیل شد) در اثنای سالهای ۱۶۳۰، حکومت تئوکراسی تاسیس شد. در واقع برای پروتستانهای مستعمره انگلیس، تئوکراسی بهترین فرم حکومتی بشمار می رفت زیرا فقط آنگونه حکومت می توانست که مسیح را بعنوان فرمانروای روحی بر سر مردم ابقا کند. رستگاری و نجات روحی برای آزادی انسان ها به شهروندی تئوکراسی پوریتانها نیاز بود. اهداف پوریتانها ایجاد قدرت سیاسی برای مذهبیهون نبود بلکه رهبران دینی می خواستند تا بر طبق گفته خدا و خواسته او عمل کنند. بنابراین، فقط به افراد مقدّسی رای می دادند که می توانست قدرت عیسی مسیح را در قلبها ثابت کنند. از افراد سیاسی غیر خدایی یا منفعت طلب دوری جسته و آنها را از قدرت سیاسی بر حذر می داشتند.

همچنین در انگلستان، در اثنای انقلاب پوریتانها (۱۶۴۰-۱۶۶۰)، به خصوص بعد از اعدام چارلز اول در ۱۶۴۹، تعدادی از پوریتانهای متعصّب با معرفی Sanhedrin of saints سعی کردند که یک حکومت تئوکراسی دیکتاتوری خدایی را تاسیس نمایند.

در عصر معاصر، بهترین نمونه حکومت تئوکراسی رژیم جمهوری اسلامی ایران است که در سال ۱۹۷۹ تاسیس شد. این حکومت گرچه دارای مجلس بوده و ظاهراً نمایندگان ورئیس جمهور از طریق رای مردم انتخاب می شوند ولی بهر حال این ظاهر قضیه است و در واقع قدرت سیاسی در اختیار امام، یا ولایت فقیه که خود یک مجتهد و رهبر مذهبی می باشد، قرار دارد. هدف از اینگونه رژیم های واپسگرا این است که جامعه را منحصرأ تحت قوانین مذهبی اسلامی که آنرا شریعت گویند اداره نمایند. در افغانستان رژیم متعصّب اسلامی طالبان نیز یک چنین اهدافی را دنبال می کرد. در اولین دهه قرن بیست و یکم، گروه های مختلف مسلمان واپسگرا سعی کردند که فرمهایی از حکومت های تئوکراسی در الجزایر، پاکستان، مصر، سودان، ترکیه و دیگر کشورهای اسلامی بوجود بیاورند. همچنین به موازات تقلای مسلمانان متعصّب، عیسویان واپسگرا در آمریکا، کانادا و استرالیا جنبه های حکومت های تئوکراسی را تبلیغ می کنند. به همین صورت، در

اسرائیل نیز تعدادی از مدهبیون بسیار افراطی، متعصّب و نفاق افکن برای تاسیس حکومت های مذهبی باستانی تلاش می کنند.

دروغ دین ، ببین که چه ها کرده است دین

زمین و زمان را به کین کشیده است دین

خدا و پیامبر، امام و مسیح

کتاب و حدیث و روایت و تسبیح

نماز و عبادت، روضه و زوزه

خورده نانی و گلیم و آب در کوزه

سراب مکه و سنگ الاسود

دعای کمیل و نور و آیت الکرسی

همه سراب سراب است مشابه خواب

همه حباب به آب است در دل هیچ

دروغ عامل جنگ است، ننگ است

دروغ خنجر آغشته بر رنگ است

دروغ زهر هلاهل خورنده بر جاهل

دروغ در دل دین، دین در دل غافل

گناهکار حقیقی همه دین است، این است

ریاکار حقیقی همه این است، دین است

۳-۳- اشتباهات گرامری و خطاهای موجود در قرآن

خطاهای قرآنی بوسیله محققانی چون رفیق الحق و نیوتن، در کتابی بنام قرآن : خطاهای گرامری (Quran: Grammatical Errors) آورده شده است.^{۱۰} معمولاً مسلمانان نا آگاه و گاهی باسواد که عمداً روی تعصّب خود پافشاری می کنند معتقد هستند که قرآن بی عیب

است و هیچ گونه اشتباه گرامری ندارد. قرآن در مدت ۲۵۰ سال تا ۹۰۰ میلادی بمرور و بعد از بازنگری مکرر به صورت امروزی در آمده است. علی دشتی^{۱۱} در کتابش می گوید که گروهی از دانشمندان، متفکران و مفسران قرآن در جامعه عرب مانند ابراهیم نظام صریحاً ادعا می کنند که در لفظ، گویش و جمله بندی قرآن بیش از صد مورد اشتباهات املائی و گرامری وجود دارد. امیر نظام گفته است که قرآن یک معجزه و کاملترین کتاب در زبان عربی نیست و ادعا می کند که نویسندگان قدرت مند عرب می توانند بهتر، کاملتر و بدون عیب تر از آنچه که در قرآن است، به تحریر در آورند. بهر حال متعصبانی که کورکورانه از قرآن حمایت می کنند مانند عبدالقادر بغدادی در نهایت اظهار می دارند که کاری به غلطهای املائی و یا انشایی قرآن ندارند و همینکه خداوند می گوید "اگر انس و جن همه بخواهند کتابی همانند قرآن بیاورند قادر نخواهند بود" برای ما کافی است.

جملات و ترکیبات در قرآن برخی مواقع پیچیده، نا معلوم و گنگ هستند. در قرآن، جمله ها ناقص بوده و برخی چنان پیچیده هستند که نیازمند به تفسیر می باشند که البته تفسیر نیز چیزی جز عقاید شخصی و نظرات خصوصی افراد نمی باشد. قرآن، با داشتن واژه های بیگانه با فرهنگ و ادبیات عرب، بکار گیری نا صحیح واژه های مؤنث و مذکر، نسبت دادن ضمائر ناصحیح به گوینده یعنی الله باعث می شود که معانی در جمله ها نسبت به هم بی ربط جلوه نماید. مثلاً در سوره المدثر آیه ۱ قرآن واژه "یا ایهاالمدثر" درست نبوده و در زبان عربی صحیح نیست و درست آن "یا ایهاالمتدثر" می باشد و حال اینکه چگونه این غلط املائی و انشایی پدیدار شده است معلوم نیست. همینطور در سوره المزمّل آیه ۱، واژه "ایهاالمزمل" درست نبوده و بایستی "ایهاالمنزل" باشد.

در سوره نساء آیه ۱۶۲ چنین آمده است: لکن اراسخون فی العلم منهم والمؤمنون یعمنون بما انزل الیک و ما انزل من قبلک و المقیمین الصلوة و الموتون الزکاة و..... در این آیه عبارت مقیمین الصلوة بایستی همانند راسخون و المؤمنون و الموتون به صورت

ضمیر سوم شخص جمع و مذکر، باشد در حالی که به صورت جمع مونث آورده شده است

همچنین در سوره حجرات آیه ۹ آمده است: وان طائفتان من المومنین اقتتلوا.....
در اینجا فاعل جمله کلمه طائفتان است و در زبان عربی بایستی فعل اقتتلتا باشد. بنابراین
در این جمله فاعل سوم شخص جمع است ولی فعل سوم شخص مفرد است.

در سوره بقره آیه ۱۷۷ چنین آمده است: لیس البران تولوا وجوهکم قبل المشرق و
المغرب ولكن البرمن امن بالله و الیوم الاخر..... معنی آیه این است که " خوبی و نیکی در
این نیست که روزی به مشرق آورند یا مغرب، خوبی (کسی) است که ایمان به خدا و روز
باز پسین آورد. این جمله ناقص و پیچیده است و خداوند بایستی اینگونه می گفت: "
خوبی روی آوردن به مشرق و یا مغرب نیست بلکه خوبی آن است که شخص به خدا و
روز با زیسین ایمان بیاورد.

در سوره طه آیه ۶۳ اینگونه آمده است: قالوان هذان لساحران.... اسم بعد از کلمه
" ان " میبایستی به صورت نصب باشد و هذین نوشته و خوانده شود و نه هذان. همچنین
در تاریخ گفته شده است که این کلمه را عثمان و عایشه به همان صورت صحیح خود
یعنی هذین می خوانده اند.

در سوره نور آیه ۳۳، آمده است که: لاتکروهوافتیاتکم علی البغاء ان اردن تحصنا
لتبتغو عرض الحیات الدنیا و منن یکزههن فان الله من بعد اگراههن غفور رحیم... یعنی
کنیزانتان را بر زنا اگر بخواهند عفت را تا بجوید متاع زندگانی دنیا را و کسی که اکراه کند
ایشان را پس بدرستیکه از بعد اکراه ایشان آمرزنده مهربان است. در این آیه پیچیدگی
خاصی دیده می شود که آیا خداوند نسبت به آنهایی که کنیزان خود را به زنا مجبور می
کنند بخشنده و مهربان است یا نسبت به زنا کننده ها. این یک غلط انشایی مهم است و به
نظر نمی رسد خداوند چنین اشتباهاتی در گفته های خود انجام دهد.

همانگونه که علی دشتی متذکر می شود بیش از صد اشتباه اینگونه در قرآن وجود دارد و نویسنده متفکر و روشنفکر عرب نیز ادعا می کند که نوشته های او بسیار زیباتر، روانتر، و بی نقص تراز قرآن است.

در تاریخچه نگارش قرآن آمده است که قرآن بوسیله دو عامل حفاظت شده و نسل به نسل به دست ما رسیده است. این دو عامل عبارتند از عامل حافظان و عامل کاتبان یعنی اینکه وقتی به پیغمبر وحی می شد، پیغمبر آن را برای مسلمانان می خواند و آنهایی که حافظه قوی داشتند این آیات را حفظ می کردند. و عامل کاتبان آنهایی بودند که با ادبیات جاری آن زمان و به طور معمول آیات را به صورت نوشتاری ثبت می کردند. در مورد ترتیب سوره ها و آیات در قرآن دو نظریه موجود است. برخی ترتیب آیات و سوره ها را "توقیفی" می دانند یعنی ترتیب سوره ها و آیات مستقیماً بدستور پیامبر صورت می گرفته است.^{۱۲} مثلاً آخرین آیه ای که بر پیغمبر نازل گردید آیه ۲۸۱ سوره بقره بود که پیغمبر دستور داد آن را در سوره بقره و بین آیه های ربا و دین قرار دهند. اما برخی، نظم سوره ها و آیات را اجتهادی می دانند یعنی اینکه ترتیب سوره ها و آیات در مصحف های مختلف با نظر تنظیم کننده بوده است.

۳-۴- تحریف در قرآن:^{۱۳} تحریف در قرآن زمانی اهمیت دارد که قرآن را وحی الله دانست و آن را به اصطلاح گفتار خدا پنداشت. اما اگر معتقد براین بود که قرآن را با هیچ عقل و منطقی نمی توان گفته خدا دانست دیگر تحریف معنایی ندارد و حال چه این قرآن تحریف شده باشد و یا نشده باشد. بهر حال، شواهد تاریخی، و مراحل بسیار پیچیده و نشیب و فرازهایی را که اسلام در طول تاریخ داشته است بدون شک تحریف قرآن غیر خدایی را نیز گواهی می دهد. وقتی این مدعیان اسلامی در حال حاضر برای منافع هر چه بیشتر خود هر چیزی را تحریف می کنند و اگر با تحریف نتوانند مسئله را از بین ببرند کلاً صورت مسئله را با قتل و ترور پاک می کنند چطور می شود که قرآن را در طول بیش از ۱۴۰۰ سال برای منافع خود تحریف نکرده باشند! بسیار غیر عقلانی است که باور کنیم

این کتاب غیر الهی تحریف نشده باشد. در زمان محمد و بعد از او تا صدها سال قوانین و تکنولوژی که امروزه وجود دارد وجود نداشت. امروزه تمام مقالات و ادعاها و کتابها در سیستم های علمی دنیا و در مجلات مختلف محفوظ می ماند و امکان تحریف و یا جعل به هیچ عنوان وجود ندارد و اگر تحریف و یا جعلی هم صورت بگیرد به سرعت معلوم و از آن یا جلوگیری می شود و یا خاطی را مورد سرزنش قرار می دهند. اما در زمان محمد و سالها بعد از آن قرآن را به صورت حفظ کردن و یا نوشتاری ضعیف نگهداری می کردند و احتمال تحریف در هر صورت وجود داشته است و تحریف بسیار راحتتر از امروزه بوده است.

تحریف انواع مختلف دارد که عبارتند از:

۱- تحریف در معنا

۲- تحریف در حروف و حرکان

۳- تحریف در کلمات قرآن

۴- تحریف در آیات

۵- تحریف با زیاد کردن

۶- تحریف با کم کردن

در برخی از نوشته های دینی، مدعیان دین چهار تحریف اولیه یعنی تحریف در معنا، تحریف در حروف و حرکان، تحریف در کلمات قرآن و تحریف در آیات را پذیرفته اند و متذکر می شوند که این گونه تحریف ها اتفاق افتاده است. مثلاً تحریف در معنی، بدین معنی که کلمه ای از قرآن را در غیر از معنی واقعی خود بکار بریم. این گونه تحریف به کرات بعنوان تفسیرهای گوناگون قرآن انجام شده است. در تفسیر های به رأی مجتهدین این گونه تحریف بخوبی آشکار است و معانی آیه های قرآنی را به رأی تفسیر می کنند. به همین گونه تحریف در حروف و حرکان نیز بسیار اتفاق افتاده است یعنی بعضی از حروف یا حرکه های کلمات قرآنی تغییر داده شود به طوری که در معنای کلمه تغییری حاصل

نشود. این گونه تحریف در قرآن بکرات صورت گرفته است مثلاً اختلاف قرائتهایی که بین قاریان دهگانه وجود دارد و می گویند که این قرائتها از پیامبر و امامان معصوم حاصل نشده و بیشتر اجتهادی هستند. تحریف در کلمات قرآن نیز صورت گرفته است. تحریف در کلمات یعنی برداشتن و یا اضافه کردن کلمه و یا کلماتی به قرآن به طوریکه در معنای کلی قرآن تغییری حاصل نشود. اینگونه تحریف در اوایل اسلام انجام شده ولی در زمان عثمان اینگونه قرآنهاى تحریف شده از بین رفته اند. تحریف در آیات، یعنی سوره یا سوره هایی از قرآن کم شود و یا اضافه گردد به شرطی که در مفهوم کلی تغییری حاصل نشود. اینگونه تحریف نیز به راحتی انجام گرفته است به طوریکه طبق عقیده اهل سنت جمله بسم الله الرحمن الرحيم اول هر سوره را (البته غیر از سوره توبه) جزء قرآن نمی دانند. برعکس شیعیان این جمله را جزء آیه های قرآن می دانند.

این چهار تحریف بالا را مدعیان دین اسلام خود قبول دارند که انجام شده است. تعصّب بیشتر این مدعیان در مورد دو تحریف آخر یعنی تحریف با زیاد کردن و تحریف با کم کردن است. تحریف با زیاد کردن یعنی اضافه کردن آیات و سوره های غیر قرآنی به قرآن به طوریکه واقعیت و ماهیت قرآن را تغییر دهد. تحریف با کم کردن یعنی برخی از سوره ها در قرآن نیامده است و یا ادعا شود که برخی از سوره ها در هنگام جمع آوری قرآن از بین رفته است. مدعیان معتقد هستند که این گونه تحریف ها به هیچ عنوان صورت نگرفته است.

اگر این مدعیان خدا، به خصوص مجتهدان واپسگرا و خود خواه اسلامی این همه غلو و دروغ در مورد قرآن نگفته بودند و ادعا نکرده بودند که هیچ کسی از انسان تا جن و انس در دنیا نمی تواند مانند قرآن بگوید و اینکه قرآن کاملترین و زیباترین نوع نوشتار است و یا اینکه ادعا نکرده بودند که قرآن مهد علم و دانش است و همه رویدادهای علمی را پیش بینی کرده است و این قرآن را آنقدر به رخ این و آن نکشیده بودند حال اینگونه مورد حمله منتقدان روشنفکر دنیا قرار نمی گرفتند و این که تمام متفکران و

محققان دنیا چه اسلامی و چه غیر اسلامی نمی خواستند نشان دهند که اینطور هم نیست و قرآن چه از لحاظ علمی و چه از لحاظ انشایی، گرامری و املائی نیز دارای مشکل بوده و اشتباه زیاد دارد. مسلم است که این چنین کتابی حتی نمی تواند کتاب یک نویسنده مقتدر باشد تا اینکه برسد به خدا. در واقع اگر خدایی وجود داشته باشد، نسبت دادن این کتاب به او کفر محض است یعنی اینکه ۱۴۰۰ سال است که تمام مجتهدان و خُبرگان اسلامی خود را به گناهی بزرگ آغشته اند. اگر از همان ابتدا این مدعیان خدا، اسلام و به خصوص قرآن را آنقدر بالا نبرده بودند و در مورد آنها غلو نکرده بودند و قبول کرده بودند که اشتباه چاپی و یا تحریفی نیز ممکن است در قرآن وجود داشته باشد نه تنها به قرآن در طول تاریخ لطمه ای وارد نمی شد بلکه منتقدان نیز حربه ای نداشتند برای حمله به قرآن و اشتباهات قرآن را عادی و حاصله از اشتباهات چاپی و یا تحریفی می دانستند. مهمتر اینکه حتی این اشتباهات خود ادعای بهتری را ثابت می کرد مبنی بر اینکه قرآن تحریف نشده است و اگر تحریف شده بود بایستی این اشتباهات چه چاپی و چه تحریفی وجود نمی داشت. می بینیم که همین ادعاهای دروغین و ابلهانه مجتهدین و مدعیان اسلامی در بزرگ کردن قرآن و اسلام نه تنها آنها را بزرگ نکرده اند بلکه به صورت مسخره آمیزی آلت دست این و آن ساخته اند و روشنفکران جهان با زیر ذره بین قرار دادن قرآن، اشتباهات آن را بر روی صفحه رسوایی قرار داده اند. دین عیسویت را ببینید؟ حساسیت نسبت به دین عیسویت، تورات و حضرت عیسی کمتر است و آنقدر که به اسلام، قرآن و پیامبر آن انتقاد می شود به عیسویت نمی شود. چرا؟ برای اینکه بعد از قرون وسطی به خصوص بعد از قرن ۱۹ مدعیان دین عیسویت کمتر دین را بعنوان ابزار به طور مستقیم مورد استفاده قرار دادند و در فضای آزاد انتقادات نسبت به خود استشمام کرده و آن را پذیرفتند. به همین دلیل منتقدان نیز حربه خود را نسبت به عیسویت کمتر بکار بردند. برعکس، در این چند دهه اخیر به خصوص بعد از انقلاب اسلامی ایران و جنبش های اسلامی، این همه تمسخر و انتقاد در مورد اسلام، قرآن و پیامبرش بی سابقه

بوده است. هر جا کشف و یا اختراعی می شود، این آخوندک های اسلامی می گویند که در قرآن این مطلب آمده است. هر مرحله از علمی را که بشر با تحقیق و کوشش کشف می کند و به یک قانون علمی جدید می رسد این آقایان آخوندک ها می گویند که در قرآن نیز آمده است و خلاصه اینکه هر پیشرفت علمی اجتماعی اقتصادی که روی می دهد این ملاحا به صورتی آنها را به اسلام و قرآن ربط می دهند. ثمره اینهمه خودخواهی و حماقت چیست؟ معلوم است در معرض انتقاد قرار دادن هر چه بیشتر اسلام و قرآن است.

بر طبق علی دشتی^{۱۱}، در کتاب "Twenty-three years: A study of the Prophetic Career of Muhammad" بیشتر از ۱۰۰ انحراف از قوانین و ساختار زبان معمول عربی در کتاب قرآن وجود دارد. حتی اگر قرآن هم بدون نقص و عیب بود و هیچ گونه خطای گرامری و یا ساختاری نداشت، باز نمی توانستیم صددر صد بگوییم که الله قرآن را فرستاده است. در قرآن اشتباهات فراوانی وجود دارد و این اشتباهات نشان می دهد که قرآن بدون هیچ شکی کار و فرستاده خدا نیست. حال چرا مدعیان و مذهبیبون آنقدر روی قرآن حساسیت نشان می دهند زیرا قرآن دکان بسیار پرمفعتی برای آنها است. قرآن را گفته های الله می دانند و اینکه همه بایستی از قرآن اطاعت کنند و فقط مجتهدان می توانند قرآن را تفسیر کنند و آنگاه قرآن بگونه ای تفسیر می شود که مطمئناً منافع آنها محفوظ باشد. بنابراین از طریق قرآن هم ثروت بدست می آورند و هم قدرت زیرا ساختار قرآن و مرور زمان و تقدسیت آن بگونه ای است که وقتی با حماقت و ساده لوحی امت مسلمان توام می شود، تا ابد می تواند یک منبع در آمد خوبی برای مدعیان خدا باشد و همچنین سیاست و حکومت ها را نیز قبضه نماید.

قرآن خدا را به کجا می بری ای دل
این گونه خطا را به جفا می بری ای دل
مکتوب از این کاتب بیمار علفخوار
مکشوف در این وادی نیرنگ و گنه کار

سیما چو کتابه، معنی چوسرابه
مفهوم همه جنگ و خصومت
مقصود همه ثروت و قدرت
دیوانه و مجنون و سفیهان
بی منطق و بی عقل و همه فاقد برهان
نامند کتابش همه قرآن
خوانند کلامش همه فرقان
ای مدعیان همه شیطان
تحریف خدای غم و عصیان
ما از همه ایمان بگسستیم
ما از همه پیمان بشکستیم

۳-۵- تناقضات موجود در قرآن

یکی از مهمترین دلایلی که نشان می دهد قرآن گفته خدا نیست ضدو نقیض هایی است که در آن وجود دارد. به نظر می رسد که قرآن توسط فردی یا افرادی در مدت زمان طولانی گفته شده است به طوریکه فرد بعدی درست متوجه نبوده است که فرد قبلی چه چیزی گفته است و اینکه فرد قبلی ضد ادعای او را گفته است. بهرحال، حتی نسبت دادن این کتاب به افراد با هوش و خردمند نیز قابل قبول نیست تا اینکه برسد به خدا. اشتباهات و ضد و نقیض های موجود آنچنان است که گویی نویسنده کتاب بسیار فراموش کار بوده است و یا اینکه نمی دانسته است کتابش توسط میلیونها انسان مورد مطالعه دقیق قرار خواهد گرفت. در گذشته یعنی دوران پیغمبر یا کتاب کم بوده است و یا مردم قرآن نمی خواندند و به همین دلیل این تناقض و اشتباهات زیاد مسئله ساز نشده است. ولی امروزه که همه چیز حتی عوامل فیزیکی صحیح و دقیق مورد انتقاد دانشمندان است، فضا برای

قرآن و حامیان آن بسیار مشکل خواهد بود زیرا دیگر این ساده لوحان و یا شیادان زیرک که خود می دانند کتابشان چه نقص هایی دارد نمی توانند حقانیت کتاب خود را پایدار نگهدارند. هرچه زمان می گذرد رسوایی ادیان بیشتر شده و به خصوص دین اسلام و فاکتورهای مهم آن بیشتر رسوا می گردد. می بینیم که در این رابطه، کارتونهای ساخته شده در مورد اسلام و محمد، فیلمهای انتقادی و کتابهایی چون آیه های شیطانی به نویسندگی سلمان رشدی و سایت های انتقادی فراوانی بوجود آمده اند. واقعاً که این مدعیان خدا و حامیان دین چه رویی دارند با این همه خطا و اشتباهات موجود در اسلام باز هم خیره سرانه از آن دفاع می کنند و حقانیت خود را می خواهند با سرکوب، مرتد شمردن افراد، قتل های زنجیره ای، بمب های انتحاری و اعدام و شتم و ضرب نشان دهند. در اینجا به چند موارد ضد و نقیص موجود در قرآن اشاره می شود:

در سوره های ۷ آیه ۵۴ سوره ۱۰ آیه ۳، سوره ۱۱ آیه ۷ و سوره ۲۵ آیه ۵۹ خداوند به وضوح می گوید که زمین و آسمان را در ۶ روز آفرید. اما در سوره ۴۱ آیه های ۹-۱۲ جمع روزهایی که الله زمین و آسمان را می آفریند ۸ روز اعلام می کند. تناقض دیگر اینکه در سوره ۲۲ آیه ۴۷ و سوره ۳۲ آیه ۵ یک روز خدا برای بندگانش برابر با ۱۰۰۰ سال است. اما در سوره ۷۰ آیه ۴ روز خداوند برای فرشتگان برابر ۵۰۰۰۰۰ هزار سال است.

در سوره ۲ آیه ۱۲۳ خداوند اظهار می دارد که در قیامت شفاعتی وجود ندارد و در واقع هرکسی مسئول عمل خویش است. اما در سوره ۵۳ آیه ۲۶ می گوید که خداوند اگر راضی باشد برای برخی از سوی فرشتگان شفاعت بعمل می آید. به نظر می آید که در سیستم الله نیز پارتی بازی جایگاه به خصوص خود را دارد.

در سوره ۴ آیه ۴۸ و ۱۱۶ خداوند هرگز شرک را نمی بخشد و آن را گناه بسیار بزرگی می داند. ولی در سوره ۴ آیه ۱۵۳ وقتی گوساله سامری را بعنوان خدا پرستش کردند خداوند از آنها در می گذرد و می بخشد.

موارد بسیاری در قرآن وجود دارد که متناقض هستند که ذکر آنها خارج از ظرفیت این کتاب است. البته برای ما انسان ها اینگونه موارد و ضد نقیض ها چندان مشکلی ندارد و میتوانیم آنها را مقتضی با زمان تفسیر کنیم و چندان مهم نبوده ولی در مورد خدا و قدرتی که والاترین است و کارش بر حسب دقت و خارج از هر گونه ضایعات انسانی است اینگونه گفتار کمی بعید به نظر می آید. در واقع بیشتر به نظر می آید که قرآن را یک انسان زمینی گفته باشد تا خدا.

بسیار خنده آور و عجیب به نظر می رسد که خداوند یکدفعه تمام مشکلات جهان خودش را رها کرده و برای لحظه ای فقط به مشکل زنان محمد و رابطه محمد با این زنان برسد و نگران این باشد که محمد با کنیزکان خود نزدیکی می کند یا خیر. شما به عقل خود مراجعه کنید آیا این به نظر صحیح و منطقی می آید؟ آیا خداوند عظیم می تواند چنین باشد؟ اینها بیشتر به داستانهای فکاهی شبیه هستند تا سوره ای بنام سورت التحريم در یک کتاب به اصطلاح مقدسی بنام قرآن.

در چند جای قرآن آمده است که الله در مورد هر چیزی تصمیم می گیرد (مطلقاً هر چیزی). بعنوان مثال، زمان مرگتان دست خداست و او این تصمیم را حتی قبل از اینکه شما دنیا بیایید گرفته است یعنی وقتی جنین شما ۴ ماهه است. اما قرآن همچنین می گوید که انسان دارای اراده آزاد است و خود می تواند تصمیم بگیرد. می بینیم که این دو حالت تناقض دارد و نمی توان با هم وجود داشته باشد. زیرا اگر خداوند از قبل در مورد افراد همه تصمیم ها را گرفته باشد پس اراده او در شکل دادن زندگی خود بی معنی خواهد بود. متفکران اسلامی این را برای مدت ۱۴۰۰ سال است که نتوانسته اند جواب بدهند. در کتابی به نام "پیام قرآن" کتابی که بوسیله دانشگاه اسلامی الاحضر در قاهره که یکی از مهمترین دانشگاه های مسلمانان است تایید شده و این کتاب از ارزش فراوانی برخوردار است در این کتاب آورده شده است که " ما نمی توانیم این تناقض را توضیح دهیم ولی بایستی حقیقت داشته باشد چون الله گفته است و این در قرآن است ". بله، هر جا این

مسلمانان کم می آورند می گویند که قرآن گفته است! یا در حدیث آمده است. بنابراین تعیین سرنوشت از قبل و اراده آزاد افراد دو مقوله ای هستند که با هم جور در نمی آیند. آیا انسان در اراده آزاد است؟ آیا الله در مورد همه چیز تصمیم می گیرد؟ هر کدام از این گفته ها به تنهایی معنی دارند ولی با هم نمی توانند وجود داشته باشند هر دو با هم غیر ممکن است علارغم اینکه قرآن چه می گوید یا اسلام چه ادعایی دارد.

قرآن می گوید که الله بر همه چیز دانا و تواناست. از طرفی باز می گوید که الله بلایا و حادثه ها را فرود می آورد و درخواست جنگ می کند تا تو را بیازماید. حال چگونه می توان این دو مقوله را با هم مخلوط نمود؟ اگر الله دانای مطلق است در نتیجه او همه چیز را می داند و آزمودن دیگر دلیلی ندارد و این آزمایشات در حقیقت وجهه خدا را خدشه دار می کند زیرا محققان از آزمایش برای آگاهی استفاده می کنند چون در واقع نمی دانند که فرایند چیست و آزمایش می کنند تا مکانیزم فرایند را بدانند. حال آنکه خدای قادر مطلق همه چیز را می داند و نیاستی نیازی به آزمون داشته باشد.

در قسمتهایی از قرآن گفته است که خداوند راه برگشت را برای برخی از آدمهای بد می بندد و یا راه برگشت به اسلام را می بندد. بنابراین بسته شدن راه برگشت باعث می شود که انسان های بد نتوانند پشیمان و یا توبه کنند و همه آنها در نتیجه به جهنم فرستاده خواهند شد بدون اینکه به آنها این فرصت را داده باشند که توبه کنند. حال چگونه این خدا را می توان رحمان و رحیم نامید.

اسلام و حدیث می گوید که خداوند پنج ماه قبل از اینکه دنیا بیاید تصمیم می گیرد که به جهنم میروید یا به بهشت. چگونه می شود فردی را به جهنم فرستاد قبل از اینکه حتی او دنیا آمده باشد و سرزنش بشود برای چیزهای بدی که او بزور بایستی انجام دهد تا به جهنم برود. حال چگونه می توان تصور کرد که خدا نیکخواه و کریم است.

بیایید تا این مسئله را بگونه دیگری مورد بررسی قرار دهیم. اگر فرض شود که قرآن گفته انسان است همینطوریکه تمام اشتباهات و تناقضها نشان می دهند و از طرف

دیگر اگر بگونه ای خدایی واقعی وجود داشته باشد در این صورت اسلام با تهدید ، ارباب و مجازات مرگ مانع می شود که تمام مسلمانان برای این خدای واقعی تحقیق نمایند. آیا این یک دین خوب و منطقی است؟

برای اینکه بهتر بتوانیم قضیه را روشن سازیم، از ریشه مشکل شروع می کنیم و با این سؤال که جامعه براساس چه ارزشهایی بنا نهاده شده است، شروع می کنیم. این ارزشها کلاً به سه دسته تقسیم می شوند که عبارتند از:

۱- ارزشهای مثبت : مانند صداقت، وفاداری، مهربانی، بخشش و بفکر دیگران بودن.

۲- ارزشهای تهی یا خنثی: مانند اعمال و سنت هایی که مردم معتقد هستند که با ارزشند چون از کودکی به آنها گفته شده است که با ارزشند ولی در واقع این چنین نیستند و فاقد هر گونه ارزش می باشند. مانند آمدن صبر، یا خواندن فلان دعا برای موفقیت و یا سنگ زدن به شیطان در موقع اعمال حج و یا گذاشتن ریش به دلیل رعایت قواعد اسلامی.

۳- ارزشهای منفی یا دروغ: که معمولاً سنت و رسوم یک قوم می گوید که با ارزش است ولی در حقیقت نه تنها ارزشی ندارد بلکه زیان آور و بد هستند. مانند آزار، اذیت و کشتن انسان ها به دلیل اینکه مسلمان نیستند و یا تجاوز به زن و بچه بردگانی که در هر صورت انسان هستند و از تجاوز و آزار متنفرند.

حال اسلام چگونه و به چه نسبتی این سه نوع ارزش را در خود جای داده است: اول اینکه چون اسلام به هر بدی هم که باشد بایستی بهر حال برخی از ارزشهای خوب را در خود جای دهد. شیطان هم همیشه از در دوستی و به صورت ریاکارانه و نیرنگ برای بدام انداختن طعمه خود وارد معرکه میشود. بنابراین ارزشهایی مثبتی چون صداقت و راستی، امین بودن، دوری از مادیات، تقوا داشتن و به یتیمان رسیدن در دین اسلام آمده است. ولی در برخی موارد می بینیم که زیرکانه برخی از این ارزشهای مثبت را بنا به موقعیت و نفع شخصی با وضع قانونی بی اعتبار می کند. مانند مقوله تقیه که توصیه شده

است و در مواقعی که اسلام در خطر است و منافقت و یا جان مسلمانی از سوی دشمن تهدید می شود، مسلمانان می توانند صادق نبوده و به صورت قانونی و شرعی دروغ بگویند. بارها دیده شده است که مجتهدین و یا شیخ الاسلام ها در محل خود به صورت سرخود برخی از ارزشهای مثبت را بدلالی که خود دارند بی اعتبار می کنند.

دوم اینکه اسلام تعداد زیادی ارزشهای تهی و یا خنثی دارد مانند تشریفات بی معنی در برخی از مراسم های مذهبی، عید قربان که در آن هزاران هزار گوسفند سر بریده می شود و این خونریزی و کشتار را عید می گویند. صبر آمدن، استخاره قرآن، دعا، معجزه، سینه زدن، نوحه خواندن، تعزیه، نذر، دعای کمیل و جوشن کبیر، نماز خواندن، وضو گرفتن، نماز میت، ختم قرآن و...

سوم اینکه اسلام دارای مقادیر زیادی ارزشهای منفی و کاذب می باشد مانند قتل، کشتار، سنگسار، تجاوز، جنگ، گسترش نفرت، دزدی، خفقان و چیزهای بدتر. با شکوه کردن اعتقادات کورکورانه و سرکوب تمام علوم و فرهنگهایی که به اسلام نسبتی ندارد و آنها را دانش و فرهنگ غیر اسلامی خوانده و در نتیجه منفی می گماردند.

نتیجه اینکه هر عقل سلیم و منطقی می داند که دین اسلام یک دین کاذب و فریب پیش نیست و تناقض های موجود در متن قرآن ضایعاتی است که از همین فریب و نیرنگ سرچشمه می گیرد. می گویند دروغ گو کم حافظه است به همین دلیل در دوران زندگی محمد که با نشیب و فرازهای فراوانی همراه بوده است برای کسب هرچه بیشتر و بهتر قدرت و ثروت از ابزار قدرت مند و ریاکارانه خود یعنی جملاتی که به او وحی می شده استفاده می کرده تا به نام خدا و از طرف او، مردمان دروغ های او را قبول کنند و او بتواند بهتر خر مراد خود را به جلو براند. اگر درست توجه کنید درمی یابید که سوره های قرآن نوشته شده در دوران مکه با سوره های نوشته شده در زمان مدینه بسیار فرق دارند (علی دشتی). در مکه به دلیل شروع کار، دشمنان زیاد و اینکه پیغمبر هنوز قدرتی نگرفته بود

جملات قرآن آرامتر، مهربانتر بود تا در دوران مدینه که پیغمبر قدرت کافی گرفته و می توانسته دشمنان خود را با جمله های تهدید آمیزتری بترساند.

مانند کتب اهل قدیم مسیحیان، تورات (Old testament) و نه مانند کتب اهل جدید مسیحیان (New testament) که استحاله یافته و می گوید "نکشید"، در واقع "جنگ" و کُشتار بر علیه کافران (غیرمسلمان)، جزء تفکیک ناپذیر قرآن می باشد^۴. با وجود این باز می توان گفت که دین اسلام حتی از آنچه که در کتاب اهل قدیم مسیحیان گفته شده است به مراتب سرکوبتر و خشن تر است بدو دلیل:

۱- در قرآن جنگ برای اسلام در بیشتر مواقع بعنوان وظیفه مقدّس یاد می شود و آن را "جهاد" مقدّس می نامند تا جنگ را آغاز کرده و دشمن غیر مسلمان که در برخی مواقع مسلمانان غیر خودی را نیز شامل می شد به قتل برسانند برای رضای خدا و اهداف محمد و خاندان او. اما در کتب اهل قدیم مسیحیان، جنگ فقط به صورت معمول و تاریخی خود بنا به ضرورت ایجاد می شده و نه عمدی و بنام خدا و بیشتر هدف پیدا کردن جا و مأوا برای اسرائیلیها بوده است.

۲- در انجیل در مورد جنگ های ۲۰۰۰ تا ۴۰۰۰ سال پیش صحبت می شود و از ایجاد جنگ برای امروز صحبتی نمی کند. ولی در قرآن نه فقط در مورد جنگ های قدیمی صحبت میکند، بلکه مسلمانان را تحریک و تشویق ویا دستور می دهد که بنا به وظیفه مقدّسشان در هر زمانی جنگ کنند چون طریق بسیار مطمئنی است برای رفتن به بهشتی که در آن خوشگذرانهای دنیوی با تعداد زیادی حوریان فراخ چشم است.

دروغ عین فریب است و فریب عین دروغ

تضاد در سخن از خاندان فریب می آید

تضاد مشابه نیرنگ پُر رنگ است

تضاد در سخن اندر کتاب اسلح دین

دلایل جنگ ملت هفت رنگ است

دروغ من به جهنم کشد من را
دروغ خدا را چگونه برتاییم
دروغ دروغ خداست یا برماست
وکیل خدا سالهاست که در نیاست
تضاد سخن از محمد بود یا سلمان
نشانی به کدامین سران رسد ای جان
بعید بعید است از خدا این سان
تضاد سخن اشتباه در عرفان
بعید بعید است از خدای جهان
سزا به جهنم بدن در آتش جان

۳-۶- خطاهای علمی در قرآن

بیشتر مسلمانان معتقد بر این باورند که گفته های قرآن از خدای دانا و توانایی است که هیچ گاه خطایی نمی کند. بنابراین، اگر ما بر این ادعا باشیم قرآن نبایستی دارای اشتباهاتی باشد که با حقایق های فیزیکی و شیمیایی موجود در کاینات مغایرت داشته باشد. اگر قرآن حتی یک خطا نیز داشته باشد نبایستی آن را به خالق بی همتا و تمام توانا نسبت داد حال آنکه قرآن دارای خطاهای علمی فراوانی است که بیشتر برخواسته از تصورات دوران جهالت و قبل از قرن هفتم است که هنوز جهان علمی نشده بود.

در حقیقت این مدعیان خدا و مدافعان خرافات مذهبی، از نکته عمده ای غافلند چونکه آنها به صورتهای مختلفی از انواع اشتباهات علمی که در قرآن شده با مجادله دفاع می کنند و گاهی از استعاره کمک می گیرند یعنی سعی می کنند که معانی دیگری برای لغت های قرآن بیاورند و گاهی اوقات نیز به زبان پدیده شناسی متوسل می شوند. حتی اگر فرض شود که در هر حالت تفاسیر دیگری نیز وجود دارد، اما از نظر لغتی و محتوایی این آیات اغلب نشانگر داستانهای شناخته شده و تصور غلط از پدیده های آن

زمان بوده است. حتی نویسنده قرآن، حال الله باشد یا یک انسان خاکی، سعی نکرده است که محتوای آن را از داستان ویا تصور غلط مجزا سازد. بعنوان مثال آیه هایی که زمین را مرکز کاینات می داند یا آیه هایی که ژئوسنتریزم را اظهار می دارند. این چنین آیه هایی به طور اجتناب نا پذیری تصور غلط را در اذهان مردم آن زمان تشدید می نموده و اینکه بعداً همین آیات دلایل زیادی را برای شک کردن به خدایی بودن قرآن بوجود آورده است. حال بگذریم از اینکه بایستی کار یک نویسنده الهی بدور از هر گونه خطا و ضعف باشد. و بگذریم از اینکه یک چنین ضعف های زیادی در وحی های گسترده الهی موجود است. آیا یک چنین نویسنده الهی نبایستی این را بداند و یا در کل پیش بینی نماید که با بیان این آیات در آینده مردم چگونه برداشت و تصویری از او خواهند داشت و اینکه این آیات چه شک و شبهاتی را در مورد ادعاهای الله بوجود می آورد.

۳-۶-۱- فرضیه سیر تکامل: در قرآن اسرار بر آفرینش مجزای انسان، جانداران و گیاهان است و در واقع به اصول آفرینش یا کریشنیزم معتقد است. حال آنکه این عقیده با فرضیه تکامل انسان از موجودات ساده تر و اینکه طبیعت در طول زمان انتخابگراست مغایرت دارد^{۱۵}. البته این موضوع امروزه خیلی جنجال برانگیز نیست زیرا آمار نشان می دهد که بسیاری از مسلمانان تحصیل کرده قبول دارند که گفته اسلام با سیر تکامل انسان تطابقی با هم ندارند.

در قرآن سوره ۱۵ آیه ۲۶ آمده است که خداوند انسان را از گل و لای سالخورده تغییر یافته بیافرید. در صورتی که علم مشخص کرده است که خاک رس هیچ شباهتی به RNA، پروتئین و یا لیپید ندارد و نمی تواند واحد ساختاری اولیه باشد. همانطوری که قبلاً هم گفتیم قرآن بیشتر داستان سرایی کرده است تا جزئیات را مشخص نماید. گرچه مدعیان می گویند در خاک همان عناصری است که در بدن است ولی این بسیار کلی است و با اینگونه دلایل و ادعاها می توان هر امر ناحقی را حق جلوه داد.

۳-۶-۲- غروب خورشید در زمین: در سوره ۱۸ آیه ۸۶ چنین می گوید که "تا هنگامیکه ذوالقرنین به مغرب رسید جائیکه خورشید را چنین یافت که در چشمه آب تیره ای غروب می کند و آنجا قومی را یافت که ما به ذوالقرنین دستور دادیم که تو در باره این قوم یا قهر و عذاب و یا لطف و رحمت بجای آر". امروزه همه می دانند که خورشید میلیونها کیلومتر از زمین فاصله دارد و زمین بدور او می چرخد و طلوع و غروب خورشید به دلیل چرخش وضعی زمین حاصل می شود و نه اینکه خورشید در آب تیره زمین فرو می رود، آنطوریکه قرآن گفته است.

۳-۶-۳- ژئوستیریزم: یعنی زمین مرکزی، اعتقاد به اینکه خداوند زمین را مرکز عالم وجود قرار داده است^{۱۵}. قرآن در چندین قسمت گفته که خورشید و ماه در یک مدار حرکت می کنند اما نگفته است که زمین هم در این مدار می چرخد. البته این مطابقت دارد با عقاید قرن شانزدهم که باور بر این بود خورشید بدور زمین می چرخد.

در سوره ۳۶ آیه ۳۸ می گوید و نیز خورشید که در مدار معین خود دایم بی هیچ اختلاف در گردش است برهان دیگری بر قدرت خدای دانای مقتدر است.

۳-۶-۴- ماه نور از خورشید می گیرد: سوره یونس آیه ۵ می گوید او کسی است که خورشید را روشنایی و ماه را نور قرار داده ... و در سوره نوح، آیه ۱۶ می گوید و ماه را در میان آسمانها مایه روشنایی و خورشید را چراغ فروزانی قرار داده است. در این آیه ها، خداوند ماه را نور نامیده است حال آنکه میدانیم ماه منعکس کننده نور خورشید است و ماه به تنهایی نمی تواند نور از خود بیرون دهد و هیچ صحبتی از انعکاس نور نشده است.

۳-۶-۵- ماه به دو نیم می شود: در قرآن سوره ۵۴ آیه می گوید که قیامت نزدیک شد و ماه از هم شکافت. در حدیث صحیح بخاری می گوید که مردم مکه از پیامبر خواستند تا به آنها معجزه ای نشان دهد و او نیز ماه را به دو نیم شکافت. البته چون ماه در حال کامل است بایستی پیامبر دوباره دو نیمه ماه را بهم چسبانده باشد. تا به حال هیچ مدارک علمی نشان نداده است که ماه به دو نیمه تبدیل شده باشد. اگر این چنین اتفاقی افتاده بود

حتماً ستاره شناسان هوشیار چینی، هندی، مصری و ایرانی در طول تاریخ این مهم را یادداشت می کردند و فقدان نوشته های تاریخی بوسیله تمدنهای معاصر محمد در این باره خود نشان می دهد که دو نیم شدن ماه هرگز اتفاق نیافتاده است.

۳-۶-۶- اسپرم از میان پشت و سینه می آید: قرآن در سوره ۸۶، آیه ۶ و ۷ می گوید، از یک آب جهنده آفریده شده است، آبی که از میان پشت و سینه خارج می شود. البته امروزه همه می دانند که اسپرم در بیضه ها ساخته می شود و آنجایی که قرآن گفته است قرار ندارد

۳-۶-۷- انسان از خون بسته پدید آمده: خداوند در سوره ۹۶ آیه ۲ می گوید، "همان کسی که انسان را از خون بسته ای خلق کرد" در دروه جنینی هیچ گاه جنین خون بسته نیست و بیشتر یاد آور موارد غیر علمی و اینکه در موقع پریود شدن زن و یا صدق جنین عملیات با خونریزی توأم است بنابراین در ذهن نویسنده جنین را خون بسته دانسته است.

۳-۶-۸- فقط خداست که جنسیت جنین را می داند: قرآن در سوره ۳۱، آیه ۳۴ می گوید آگاهی از زمان قیام قیامت مخصوص خدا است و اوست که باران را نازل می کند و آنچه را که در رحم های مادران است می داند، و هیچ کسی نمی داند فردا چه بدست می آورد... در صورتی که امروزه با دستگاه های سونوگرافی نه تنها جنسیت بچه را تشخیص می دهند بلکه شرایط جسمانی و مفری آن را نیز می توانند پیش بینی نمایند.

۳-۶-۹- موجودات همه نرو ماده هستند: قرآن در سوره ۵۱ آیه ۴۹ می گوید که " و از هر چیز دو جفت آفریدیم شاید متذکر شوید" امروزه دریافته اند که همه جانداران و گونه ها جفت ندارند بلکه تعدادی بدون جفت هستند و تولید مثلشان از طریق نوع نر و ماده نیست. برخی از مارمولک ها در آمریکای جنوب غربی، مکزیک و آمریکای جنوبی تماماً مؤنث هستند که از طریق پارتو جنسیس یعنی ایجاد مولود بوسیله جنس مؤنث بدون عمل

لقاح نوع خود را بوجود می آورند. همچنین ویروسها از دی ان آی میزبان برای تولید مثل استفاده می کنند و نه ماده هستند و نه نر. باکتری ها از طریق تقسیم سلولی تولید مثل می کنند. قارچها و تعدادی از گونه های گیاهی یا از طریق غیر جنسی و یا از طریق گرده افشانی تولید مثل می کنند.

۳-۶-۱۰- در جنین استخوان قبل از عضله تشکیل می شود: در سوره ۲۳، آیه ۱۴، قرآن می گوید که "سپس نطفه را به صورت علقه (خون بسته) و علقه را به صورت مضغه (گوشت جویده) و مضغه را به صورت استخوانهایی در آوردیم و بر استخوانها گوشت پوشاندیم سپس آن را آفرینش تازه ای دادیم. در حالی که مطالعات مدرن امروزی و تحقیقات نشان می دهد که استخوانها و عضلات جنین همزمان تشکیل می شوند.

۳-۶-۱۱- روی به طرف مکه: در سوره ۲، آیه ۱۴۹، قرآن می گوید "از هر جا (و از هر شهر و نقطه ای) خارج شدی (به هنگام نماز) روی خود را به جانب (مسجد الحرام) کن این دستور حقی از طرف پروردگار توست.... در صورتی این دستور درست است که زمین صاف باشد و نماز گزار در این صورت می تواند هر جا که باشد بطرف مسجدالحرام بایستد. اما زمین گرد است و آن افرادی که در طرف دیگر روی کره زمین هستند و یا افرادی که بسیار دور از مسجدالحرام هستند به علت انحنای کره زمین نمی توانند دقیقاً رو به مسجد الحرام باشند و این نشان می دهند که نویسندگان قرآن شاید نمی دانسته که زمین کروی است.

۳-۶-۱۲- مسطح بودن زمین: در سوره ۸۸، آیه ۲۰، قرآن می گوید "و به زمین که چگونه هموار و گسترده گشته است". این آیه تا حدی نشان می دهد که نویسندگان قرآن زمین را مسطح فرض می کرده است یعنی هموار و گسترده نه کروی شکل. به هر حال اگر نویسندگان قرآن می دانست که زمین گرد است چرا یکبار هم کروی بودن زمین را که اهمیت فراوانی نیز داشته است متذکر نشده است؟

۳-۶-۱۳- آسمان هفت لایه است: در سوره ۶۵ آیه ۱۲، قرآن می گوید " خدای همان است که هفت آسمان و از زمین همانند آن هفت زمین بیافرید... " اگر این گفته را مربوط به آتمسفر زمین بدانیم، دانشمندان تعیین کرده اند که فقط پنج لایه اصلی در آتمسفر وجود دارد.

۳-۶-۱۴- کوه مانع زلزله می شود: در سوره ۱۶، آیه ۱۵ قرآن می گوید " در زمین کوه های استوار درافکند تا شما را نجنبانند... " تجربه نشان میدهد که در مناطق کوهستانی زلزله بیشتر است. مثلاً ایران روی کمربند زلزله قرار دارد و بسیار منطقه کوهستانی است. دیگر اینکه کوه زایی خود منبع زلزله است چون زمین شناسی مدرن کشف کرده است که فشارهای جانبی به فلاتهای بزرگ باعث برخاستن کوه ها می شود و زلزله ایجاد می شود و این با گفته قرآن مغایرت دارد.

۳-۶-۱۵- زلزله و بلایای طبیعی برای تنبیه است: در سوره ۲۹، آیه ۳۷، قرآن می گوید " پس او را دروغ گو انگاشتند و آنها را زلزله بگرفت تا در خانه های خویش بی جان رو به زمین افتادند " زلزله یک امر طبیعی است و اتفاقاً در این صده اخیر بیشتر در کشورهای اسلامی زلزله آمده است. زلزله و مرگ و میر آن کاری به مسلمان، غیر مسلمان، گناه کار و یا بی گناه ندارد و یک امر طبیعی است که اتفاق می افتد. تعداد بچه های بی گناهی که در زلزله جان سپردند کم نیست. بنابراین زلزله چیزی الهی برای تنبیه بشر نیست و این تفکر خود یک خرافات است که برخی از مذهبپون می گویند. ویا در سوره ۱۷ آیه ۶۸ قرآن انسان های بد را با فرو بردن در زمین و یا باران سیل آسا می ترساند. حال آنکه این همه واکنش های طبیعی هستند که همیشه با کره زمین بوده است.

۳-۶-۱۶- کوه هایی در آسمان : در سوره ۲۴، آیه ۴۳، قرآن می گوید " آیا ندیده ای که خداوند ابرها را به باران می راند سپس میان (پاره های آن) پیوند می دند آنگاه آن را توده انبوه می کند. پس باران را بین که از میان آن بیرون می آید و از آسمان و از کوه هایی که در آن است انبوه ابرها منجمد شده تگرگ می فرستد... " تگرگ از آب بسیار

سرد شده درست می شود و کوهی نیز در آسمان وجود ندارد که در این ایه ذکر شده است. قرآن می توانست این ها را روشنتر و واقعی تر ترسیم می کرد نیازی نبود به پیچاندن و غیر واقعی کردن موضوع.

۳-۶-۱۷- ماه رمضان و قطبین زمین: در سوره ۲، آیه ۱۸۷ قرآن می گوید "... و بخورید بیاشامید تا شما را رشته سپیدی (صبحدم) از رشته سیاهی (شبانگاه) پایدار گردد و سپس روزه را تا شب به پایان رسانید..." این دستور برای مردمانی که در مناطق استوایی و غیر قطبی هستند صادق است ولی می دانیم که در قطب ۶ ماه شب است و ۶ ماه روز بنابراین خوردن سحری و افطار چگونه می شود. به نظر نمی آید که اگر خدا نویسنده کتاب باشد این چنین بگوید حد اقل شرایط کره زمین را از نظر شب و روز روشن می ساخت

اگر قرآن کلمات صحیح خداوند است، بنابراین بایستی بدلالی استوار باشد که نشان دهد دارای اشتباهات علمی واقعی نیست. مقصود از اشتباهات واقعی آن اشتباهاتی هستند که بتوان از نظر فیزیکی آزمایش شوند. مقصود ما تضاد بین تئوری های علمی و قرآن نیست. بلکه مقصودمان بیشتر شواهد قاطعی است که می توان آن را مورد آزمایش قرار داد.

ابتدا بایستی به یک سؤال جواب دهیم: اول اینکه آیا صحیح است که قرآن را تحت قضاوت قرار دهیم؟ تعدادی از مسلمانان بر این باورند که بایستی قرآن را چشم بسته قبول نمود چونکه گفته خدا است. آنها اهمیت نمی دهند که اگر قرآن پر از اشتباه و یا تضاد باشد. تا آنجائیکه آنها می دانند، مسلمان دنیا آمده و مسلمان می میرند. هرچه بینش و خرد آنها کمتر باشد آنها در مورد مذهبشان بیشتر متعصب می شوند. همیشه وقتی جهل با کله شقی و خودخواهی همراه شود، در این صورت حاصلش تعصب و کوته فکری است.

واقعاً تأسف آور است که مذهب برای بیشتر افراد محصولی از رویداد تولد و فرهنگ باشد. در این صورت اینگونه افراد کورکورانه همان مذهبی را دنبال می کنند که در آن زاییده شده اند. چقدر غمناک است که انسان مذهبی و ایمانی آزمایش نشده داشته باشد یعنی دینی که نمی تواند براساس علم، دلیل و خردگرایی باشد. خوشبختانه میلیونها مسلمان هستند که امروزه مدارک دانشگاهی خود را دریافت کرده و این حقیقت را می دانند که یک ایمان و دین امتحان نشده یک ایمان بی ارزش است.

من از آبم و خاکم تو از الماس

من از سفیر سحرم وزیده بر صحرا

تو از یاخته ای ساخته در دریا

من از ملکوتم خجسته در خورشید

تواز نواده میمون

من از عصاره خاک

تو در حقیقت علمی گذشته از افلاک

من از حدیثم و وحی ام نوشته در قرآن

تو از تکامل خاکم سریده از برهان

من از حباب فسانه شیانه خواهم داشت

تو در زمین حقیقت یگانه خواهی بود

من از خدا جهیده ام اندر دل فرمان

تو از طبیعت طولانی و دلایل و برهان

مراجع فصل سوم

- 1- A good life without religion (<http://agoodlifewithoutreligion.com/>) ; Steve Pavlina, ten reason you should not have a religion(2008) (<http://stevepavlina.com/2008/05/10-reason-you-should-never-have-a-religion/>)
- 2- Steven Runciman, Ahistory of the Crusades, Cambridge University press (1979).; ترجمه منوچهر کاشف، تاریخ جنگ های صلیبی، ناشر شرکت انتشارات علمی فرهنگی تهران (۱۳۸۶)
- 3- Religious violence (http://en.wikipedia.org/wiki/relegious_violence) ; A. Rashid Omar, Islam and violence, ([http:// ocw.nd.edu/peace-studies/islamic-ethics-of-war-and-peace/readings-1/islam-and-violence-rivisited](http://ocw.nd.edu/peace-studies/islamic-ethics-of-war-and-peace/readings-1/islam-and-violence-rivisited)) ; Bernard Lewis, What went wrong? The clash between islam and modernity in the middle east. (New York: Oxford University press (2002) ; Samuel P. Huntington, the clash of civilization and the remaking of world over, New Yrk: Simon & Schuster (1996).
- ۴- نعمت الله قاضی (شکیب)، تاریخ سیاسی اسلام، انتشارات پیروز، تهران (۱۳۴۹).
- 5- Fraud in the Bible(<http://www.illuminati-news.com/faud-in-the-bible.htm>)
- 6- Is the Quran a mix of older religions?(<http://ibnzura.com/answwer.php?lang=enfid=72002&q=is-the-qur'an-a-mix-of-older-religions?>)
- 7- Lohn, Historical Bumshell: Muslim tradition is myth, a " pious fraud", (2008). (<http://pamelageller.com/2008/12/historical-bombhtml/>)
- 8- What is pious fraud? (<http://lunaticoutpost.com/topic-what-is-pious-fraud>)
- 9- Theocracy(social science) (<http://what-when-how.com/social-sciences/theocracy-social-science/>)
- 10- [www./1000mistakes.com](http://www.1000mistakes.com) (part II, chapter2(=II-200-0)
- ۱۱- علی دشتی، بیست و سه سال (۱۳۸۱) .
- ۱۲- اسماعیل زهیری، توفیقی یا اجتهادی، قرات های هفتگانه و تحریف قرآن- (<http://www.rasekhoon.net/artice/show-88919.aspx>)
- ۱۳- ابوالقاسم خوبی، البیان، مترجمین محمد صادق نجمی و هاشم زاده هریس، انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی و احد خوی چاپ پنجم (۱۳۷۲): آیت الله محمدی هادی معرفت، تاریخ قرآن، انتشارات سمت چاپ دوم. (<http://daneshnameh.roshd.ir/mavara-index.php/>)
- 14- Eee.1000 mistakes.com (chapter 10, 188 quotes of jihad from the quran and"the religion of peace".
- 15- Scientific errors in the quran (http://wikiislam.net/wiki/scientific_errors-in_the-qur'an)

فصل چهارم

دشمنی و تعصب در اسلام

۴-۱- تعصب، تبعیض و آپارتاید در قرآن و اسلام

در قرآن بارها آمده است که مسلمانان نباید با غیر مسلمان دوست شوند. قرآن دستور می دهد که یک مسلمان بایستی چگونه درمورد یک غیرمسلمان فکر، احساس و یا رفتار نماید. در واقع یکی از عمده ترین عامل دشمنی بین اسلام و دیگر ادیان از هم اینجا سرچشمه می گیرد.^۱ همین گونه برداشتها بوده است که در طول تاریخ جنگ های مذهبی را بوجود آورده و باعث شده است که خون هزاران نفر ریخته شود. آیه و من یتغ غیر الاسلام دینا فلا یقبول منه و هو منالخاصیرین. یعنی هرکسی دینی غیر از دین اسلام بر گزیند جزء دوزخیان خواهد بود این تعصب را بوضوح نشان می دهد. بنابراین بیشتر از سه چهارم جمعیت دنیا بنا به این آیه به جهنم می روند. این یک خود خواهی و زور است. این یک تبعیض آشکار و آپارتاید است.

معمولاً، رهبران گروه های عقیدتی سعی می کنند تا امت خود را بدور از دیگر مردمان دنیا با عقاید متفاوت نگهدارند چونکه از این هراس دارند که نقطه ضعف های ایدئولوژیکی آنها بوسیله افراد جهان برملا شود و یادیگران بتوانند با رسوایی ایدئولوژیکی آنها، دکان پرسودشان را بسته و اعتبارشان بر باد رود. همیشه عقیده های مذهبی رایج که اساسشان بر پایه خرافات و غیر واقعیات است از دنیای مدرن هراس دارند و به خصوص در مقابل تکنولوژی، نوآوریها و عقاید علمی جدید همیشه مقاومت کرده و می کنند و چه بسا دانشمندهایی را که به هلاکت نرسانده اند. در واقع کلمه ارتجاع یعنی همین یعنی واپسگرایی و عقب نگهداشتن انسان برای اینکه بهتر بتوانند ارتجاع و خرافات خود را بمردم بفهمانند. بنابراین در اثر عدم آگاهی و دانش است که این مدعیان شیاد می توانند

مردم را فریب و متاع خود را واقعی و نافع جلوه دهند. به همین دلیل این مدعیان در طول تاریخ دائماً سعیشان بر این بوده است که انسان‌ها را از واقعیت، آگاهی، دانش، تمدن، هنر، زیبایی و موسیقی برحذر دارند تا بتوانند غیر واقعیتها، فریب‌ها، بی‌لیاقتیها، ضعفها، زشتیها، گریه‌ها و روضه‌خوانی‌های خود را بعنوان دانش، تمدن، هنر، زیبایی و موسیقی به این انسان‌های ساده لوح زجر کشیده غالب نمایند. اگر عملکرد این شیادان مذهبی را در طول تاریخ مطالعه کنید می‌بینید که همیشه دانشمندان را بعنوان ملحدان و جادوگران بقتل می‌رساندند و هرفردی که با آنها مخالف بود بعنوان ملحد و مفسد فی الارض اعدام می‌کردند. زیبا رویان بایستی زیبایی خود را پشت رو بنده‌های سیاه و یا حجاب‌های ساختگی و خفقان آور آنها مخفی نمایند چون ممکن بود که اصول مذهبی آنها در مقابل این زیبایی کم رنگ جلوه می‌کرد و یا هوش و هواس امتشان از فریب و شیادی آنها به این زیبایی‌های واقعی معطوف می‌شد. موسیقی را ابزار شیطان دانسته و شعرو شاعری را ساخته شیطان می‌دانستند و اینکه گمراهان از شعرا پیروی می‌کنند که در قرآن آمده است " والشعراء يتبعهم الغاوان^۲. تمام این اعمال غیرانسانی این مدعیان دین برای این بوده که نگذارند شخص، یا فکری، یا عقیده‌ای، یا هنری، یا دانشمندی یا زیبا رویی یا شاعری و یا موسیقی دانی در مقابل دین، عقیده و محیط خفقان آور مذهبیشان خودنمایی کند و خدای نکرده دکانشان از رونق بیافتد.

به همین دلیل چه در قرآن و چه در دستورات مذهبی این مدعیان، همیشه سعی شده است که مسلمانان را از غیر مسلمانان و دیگر اندیشان بر حذر دارند و پيله‌ای از خفقان بدور خود کشیده تا دنیای بیرون نتواند عقاید ریاکارانه و پنجه‌های خون‌آلود آنها را نظاره کند.

همین روش را در کشورهای کمونیستی معاصر دیده ایم که چگونه ملت‌های خود را محدود کرده و مرزها را می‌بندند^۳. اتحاد جماهیر شوروی در قبل و روسیه امروزی آنطوریکه کشورهای غربی مانند آمریکا، و اروپا هستند مرزشان آزاد و رفت و آمد

مردمانشان راحت نیست زیرا نمی خواهند که چشم و گوش مردمان آنها باز شده و به تفکرات سیاسی عقیدتی آنها لطمه ای وارد آید. سردمداران مسلمانان و کمونیست ها از این میترسند که مبدا ملتشان دریابند که کشورهای غیر مسلمان و غیر کمونیست آنقدر هم که اینها تبلیغ می کنند بد نیستند و شاید هم که عقیده بهتری نیز دارند و اینکه بهشت نقد و واقعی غیر مسلمانان و غیر کمونیست ها بهتر از بهشت نسبه و غیر واقعی مسلمانان است. شما این واقعیت را درست از انقلاب اسلامی ایران می توانید دریابید. قبل از انقلاب اسلامی که حکومت تا اندازه ای از سیاست جدا بود، دین اسلام حرمت و تقدسیت کاذبی را که از قدیم داشت محفوظ نگه داشته بود چونکه در پيله خود بسر می برد و خود را به جهانیان آشکار نمی کرد. ولی دیدیم که به محض انقلاب اسلامی ۵۷ ایران، و دینی شدن حکومت، نظام جمهوری اسلامی دیگر نمی توانست در پيله خود به سربرد و میبایستی بیرون آید چون اسلام ابزار سیاسی آنها بود و نمی توانستند در پيله مخفی بمانند. همین امر باعث شد که نقاط ضعف، نادرستیا و خطاهای اسلام چه قرآنی و چه در اصول و آموزش آنها هویدا شود و اینجا بود که مکرراً اسلام از طرف خردمندان به باد انتقاد گرفته شد و نوشته های افرادی چون سلمان رشدی^۴، وبلاگهای وبلاگ نویسها، کارتونهای کمدی اسلامی از محمد گرفته تا دیگران و فیلمهای ساخته شده در مورد محمد و غیرو در دنیا پخش شده و این شیادان رسوا شدند. هیچ با خود فکر کرده اید که چرا ابر مرد اسلام یعنی علی نتوانست حکومت کند و اینکه چرا با او بیعت نکردند؟ زیرا علی سیاست و مدیریتش واهی و خیالی بود و نه واقعی و مبتنی بر اصول علمی به همین دلیل جامعه و افراد او را طرد کردند. از قدیم می گویند که "دین نبایستی وارد سیاست شود"^۵ چرا این را می گفتند؟ این جمله بسیار مهمی است ولی ما به راحتی از آن گذشته و می گذریم. آخر معلوم است! چون دین نه توانائیش را دارد و نه دانشش را. دین خرافات و توهم است، حبابی بر آب است و نه واقعیت و مبتنی بر علم فیزیکی. دین و عقاید مذهبی به خصوص اسلام نمی تواند متغییر های فیزیکی مربوط به زندگی جهان امروزی را کنترل و هدایت

کند چون واهی و غیر واقعی است و عملاً کارایی ندارند. دین اسلام برای این خوب است که خود را فریب دهیم و ازهراس مرگ در امان باشیم که به بهشت می رویم و با حوریان بهشتی چند کیلومتری فراخ چشم محشور خواهیم شد. دین چرت است و پرت سرایی برای پس از مرگ.

در سوره ۵ آیه ۱۰۱ قرآن آمده است که " ای اهل ایمان هرگز از چیزهایی میپرسید که اگر فاش گردد شما را بد می آید و غمناک می شوید و اگر پرسش آنرا به هنگام نزول آیات قرآن واگذارید قرآن برای شما (هرچه مصلحت است) بیان می سازد خدا از عقاب سئوالات بی جای شما در گذشت که خدا بخشند و بردبار است.

در اینجا به وضوح مشخص می گردد که محمد و یا نویسنده قرآن هرکه بوده است با زرنگی تمام از خلاقیت، نو آوری و آزاد اندیشی جلوگیری کرده و به امت خود می گوید سؤال بی سؤال و هرچه قرآن می گوید همان است. ابتکار، خلاقیت ذهنی، و پویایی را کنار بگذارید وگوسفندوار از قرآن تبعیت کنید. کاملاً آشکار است که محمد با زرنگی تمام می خواهد تمام اهداف خود را از طریق قرآن به کرسی عمل بنشاند و متعرضین و پرسش کنندگان را نیز به همین قرآن وا می سپارد. به روباه گفتند که شاهدت کیست گفت دمم.

در سوره ۶ آیه ۶۸ می گوید " چون گروهی را دیدی که برای خورده گیری و طعنه زدن در آیات ما گفتگو می کنند از آنان دوری گزین تا در سخنی دیگر وارد شوند و چنانچه شیطان البته فراموش ساخت بعد از آن که متذکر کلام خدا شدی دیگر با گروه ستمگران مجالست مکن.

در سوره ۲۸ آیه ۸۶ آمده است که " ای رسول تو خود امید آنکه این کتاب بر تو نازل شود نداشتی جز آنکه لطف و حرمت خدا تو را برسالت بر گزید پس هیچ گاه بکافران نصرت و یاری مکن. " کافران یعنی غیر مسلمانان و الله به محمد هشدار می دهد که به غیر مسلمان نصرت و یاری نکند.

در سوره ۴ آیه ۸۹ می گوید که " (منافقان و کافران از رشک و حسد) آرزو کنند که شما مسلمین نیز همانند آنها کافر شوید تا همه برابر و مساوی در کفر باشید پس آنان را تا در راه خدا هجرت نکنند دوست نگیرید و اگر مخالفت کردند آنها را هر کجا یافتید گرفته و به قتل رسانیده و از آنها دوستی و یاوری نباید اختیار کنید. در اینجا، بوضوح می بینیم که قرآن مسلمانان را از دوستی با کافران به حذر می دارد و دستور به قتل و گشتار کافران یا غیرمسلمانان را می دهد.

تو از منی و من از تو

او از او

میان من و او دیوار است

میان من و او پیکار است

تعصّب بی جای از خدا داری

غرورو جهالتت را زنینوا داری

تعصّب من، تعصّب او، تعصّب ما

بین که چها شد ، چهاشده، چها

سالهای ستیز صلیبیان کم نیست؟

جنگ سنی و شیعه را غم نیست؟

جنگ هفتادو دو ملت همه از روی تعصّب

مرگ کودک ، مرگ زن

انفجارت تعصّب دینی است

کشت کشتار و مرگ وبد بینیت

همه خوابیده در تعصّب دین

همه بر تابیده از مرام خدا

تضاد عقاید خزیده در پندار

همیشه دین کند اینکار ، دین کند اینکار

۴-۲- جنگ دروغ گویان

جالب اینجاست که امروزه مسیحیان با جنگ نرم به جان مسلمانان افتاده و مسلمانان نیز با جنگ نرم و سخت همچنین با مسیحیان جدال می کنند و هریک سعی می کند با رد و مردود شمردن دیگری حقانیت خود را نشان دهد. مسیحیان می گویند که ما حق هستیم و دین ما خدایی است و اسلام دین شیطان است. مسلمانان ادعا می کنند که آنها بر حق هستند و دینشان دین تکامل یافته خداوند است و دیگران هر دینی غیر از اسلام داشته با شند کافرند. حال آنکه این دو گروه نمی دانند که هر دو در نا آگاهی و خطا هستند. هیچ کدام بر حق نبوده و هر دو دین ساخته بشر بوده و بیشتر بدست شیادان و فرصت طلبان دنیا دوست و قدرت طلب ساخته و بوجود آمده اند. نه ریشه ربانیت دارند و نه ساختاری واقعی و خدایی. همه و همه نمایی از پوچی، باطلی و ناخردی هستند. همان چیزهایی که ابزار شیطانند. تمام ادیان در حقیقت بنگاه های مقدس اقتصادی هستند که در فکر و پوست و گوشت مردم به صورت فرهنگی پایا جلوه میکنند. هیچ بنگاه اقتصادی و هیچ ابرشرکت و یا هیچ تشکل اجتماعی عظیم و منسجم نمی تواند در مقابل ادیان مقابله نمایند زیرا ادیان از منجلا ب بی سواد، سراب خرافات و تاریکی بی منطقی می آیند و ساده لوحان و بی سوادان با آن ضعف و عقده های خود را می پوشانند و ارضاء می نمایند. حال گُرگها بر سر ثروت زمین با هم می جنگند و چنگ و دندان خود را با سنباده دین تیز کرده و همدیگر را پاره پاره می کنند. در میان این ادیان، اسلام درنده خوتر است و خود را خاتم دین و پیغمبرش نیز خود را خاتم انبیاء می نامد. با این عمل راه آینده را برای ظهور پیغمبر دروغین دیگری را که رقیب است می بندد و از طرفی حقانیت خود را بعنوان خاتم و تکمیل کننده دین ثابت می نماید. محمد، پیغمبر اسلام هم زنان خود را محفوظ و ام المومنین خواند تا پس از مرگ هیچ مردی نتواند با آنها ازدواج کند و هم مکتب خود را جاودان، کامل یافته و پایان ظهور ادیان قلمداد نمود. اگر روند ظهور، رشد و خاتمه ادیان مختلف را مطالعه کنید همین روند دیکتاتوری و خودخواهی و خود باوری را در ادیان

مختلف می بینید. هر کدام فکر می کنند که درست و واقعی هستند. به همین دلیل، نزاع و جنگ نرم افزاری و در برخی موارد سخت افزاری را در میان این ادیان دروغین می بینیم. یکی می گوید که پیغمبر ما پسر خدا است و یکی می گوید که پیغمبر ما رسول واقعی خدا و خاتم الانبیاء است و دیگر ادیان در مقابل اسلام باطل هستند. ادیان همدیگر را به خشونت، دروغ گویی و شیطانی بودن متهم می کنند. برخی از ادیان مانند اسلام سعی می کند با خشونت و قتل و کشتار دین خود را گسترش دهد و برخی دیگر با لبخندهای کاذب و با مهربانی و بخشش خدا، سعی در محبوب کردن خود و در نتیجه گسترش دین خود دارند مانند دین مسیحیت. دین مسیحیت نیز همانند همه دینهای دیگر ساخت دست بشر بوده و هیچ نسبت الهیت و یا تقدسیت و یا ماوراءالطبیعه ندارد. در واقع دین مسیحیت یک رویداد سیاسی اجتماعی بوده همانند دین کلیمی که در واقع الگویی برای دین مسیحیت بوده و دین مسیحیت به نوبه خود الگویی برای دین اسلام می باشد. در این دینها به حقیقت موارد سیاسی، اجتماعی را به صورتی با تقدسیت، الهیت، معجزه و وحی آغشته نموده و معجونی به نام دین ساخته اند که قدرت آن چندین برابر بیشتر از موارد سیاسی اجتماعی به تنهایی است. در نتیجه مدعیان دین و پیامبران سیاسیونی بوده اند که برای رسیدن به اهداف مادی و گسترش سیطره هرچه بیشتر خود معجونی به نام دین را آفریده اند که قدرت و برندگی آن بسیار بیشتر از هر انقلاب و یا تحولات سیاسی است.

بنابراین، اگر دین جهود و عیسویت دروغ هستند که البته هستند، دین اسلام دروغ اندر دروغ اندر دروغ است زیرا برخی از فرامین اسلامی و محتویات قرآن از عیسویت که دروغ است گرفته شده و عیسویت به نوبه خود دروغهای جهودیت را الگوی خود قرار داده است. حال اسلام این دروغها را گرفته و دروغهای دیگری نیز به آن اضافه کرده و آن را به صورت شکل نهایی دین اسلام در آورده است.^۷

تو در فضای نا آگاهی بخود می نگری
خود باوریت سرابی بیش نیست
که از بیابان نا آگاهی بتو می رسد.
گروه گروه با رنگی دیگر
همان سراب را می بینند
خود باوری خودشان را به نگین انگشترشان حک می کنند.
آه این چه بلایی است،
این چه خدایی است
که حقانیت خود را در بیابان برهوت
به سرابها سپرده است.
و دروغ گویان عمامه به سر را به تخت نشانده است
عافت نیرنگ شاخه های درخت حقیقت را می خشکانند
جاهلان و رمالان در قمار همیشه بهارشان پیروزند
و مردم تنها بازندگان این بازیند
ایران به دروغ ملایان، فروغ خود را از دست داد
ودشنه نشسته بر سینه تشنه ای در کویر فرو می رود
دروغاگویان اذان فریب خود را
از مناره تحمیل شده عرعر می کنند
و فضای آلوده شده به عرعر را به منبر می برند

۴-۳- از کهکشان تا آخوندک

برای یک هستی محدود، همه چیز یا این است و یا آن ، اندازه و ابعاد یا بزرگ نسبی است، یا کوچک نسبی. از نظر تعدد، یا یک است یادو و یا بیشتر و هرکدام معنی خواص

خود را در قلمرو محدود بخود پیدا می کند یعنی محدودیت و کوچکی خود معانی و مفاهیم به خصوص نسبی و وابسته حاصل می کند.

محدودیت در ابعاد، در اندازه، در پتانسیل، در ادراک، در تصور، در بینش همه و همه ایجاد معانی و مفاهیمی می کنند که ابرشناسی، کاینات شناسی و بی نهایت شگرف شناسی و یا به زبان فلسفیون، خداشناسی را منحرف می نماید. زیرا وجود این محدودیت های ناقص، برای مغزهای کوچک و پندارهای محدود، دلیلی برای بودن معانی و مفاهیم مجازی و همچنین برای درک کردن این معانی و مفاهیم نادرست حاصل می شود. مغز کوچک، تفکر کوتاه و بینش محدود همه باز پرتوهایی همچنان محدود دارند که خودشان را تعریف می کنند. اعمال و حرکاتی را انجام می دهند که بابتی بر اساس معیارهای نسبی تصنعی و نه واقعی محک زده شوند. در اینجا است که محدودیت ها مشخص، ناشدنی ها متبلور و واقعیت های شدنی همه به آرزو تبدیل می گردند. در این دنیای محدود کوچک که ساخت تصور و تعقل کوچک است، همه چیز یا این است و یا آن. ظواهر و جامدات یا هستند و یا نیستند. البته تصور از نیستی در اینجا همان است که عوام از آن یاد دارند. در دنیای محدود همه چیز در قید و بند است و وجودش وابسته به شرطی نسبی است که آن شرط را فقط اذهان محدود بوجود آورنده شرط می تواند نتایج و یا اثراتش را ببیند. در این جهان یا چیزی هست و یا نیست. یا نتیجه وحدت است و یا نتیجه تکثر و یا روشنی است و یا تاریکی یا خوبی است و یا بدی. البته مقصود از خوب یا بد، همان خوبی و یابدی است که عوام از آن یاد دارند. یا چیزی می شود و یا نمی شود. یا رویدادی اتفاق می افتد و یا نمی افتد و یا سکونی بالقوه وجود دارد و یا ندارد. در این جهان ساخته تفکر محدود، همه، همه هستند و هیچ هیچ، هستی هستی است و نیستی نیستی و زشتی زشتی است و زیبایی زیبایی. می بینیم که همه در محدودیت محدود خود خفته اند و یا با آن زبانی که نه زبان راستین حقیقت وجود است بلکه زبان محدود نسبیت ها ست سخن می گویند. در میان این دوزخ هست و نیست در محدوده کوچک فواصلی

است که باز میتوانند محدودیت خود را دارا باشند که هیچ گونه امتیاز جداگانه ای به کل نمی دهند.

اما در جهان لایتناهی از نظر طول و عرض و ارتفاع که تصور یک فکر و اندیشه لایتناهی است می بینیم که درست برعکس است و برای یک هستی نا محدود هم این است و هم آن . اندازه ابعاد هم کوانتومی و هم ابرنجومی است. در این گونه از ابر اذهانها، هستی نیست و نیستی هست و هستی هم نیست و نیستی هم هست و هستی و نیستی در هم می آمیزند و در امواج الکترومغناطیس تا شده در طول تنسورهای فضایی کهکشانشانها می رقصند. تعدد، یک است و یک، متعدد و متعدد خود را به زیر آسمان بی نهایت می کشد. در اینجا تفکر، تعقل و بینش بی نهایت است به طوریکه در مقابل این بی نهایت بزرگ همه چیز عدم وجود خود را وابسته به وجود خود، و وجود خود را وابسته به عدم وجود خود می داند. در این ابر تفکر تولد ها مرگند و مرگ ها تولد و فاصله میان آن ها را باز هاله ای از مخلوط مرگ و تولد پر می کند که مرگ همان تولد است و تولد همان مرگ که دو باره در راستای تنسورهای فضایی خویش در حال تبدیل بیکدیگرند. در این ابر تفکر همه چیز طبیعی و خدایی است و تصنعی در کار نیست. معیارها، همه با خطای صفر یا هیچ در راستای ابعاد زمان و مکان بخط کشیده شده اند. در این ابر تفکر خوبی و بدی، سیاهی و سفیدی، زشتی و زیبایی، نیاز خود را بخود از دست می دهند و گویی همه دست به دست در میان امواج الکترومغناطیس با توالی خاص خود در حال رقصیدن هستند و به همدیگر تبدیل می شوند و در لحظه های زمانی تبدیل، خصلت ها بر هم منطبق و به میانگین خود می رسند. در این تفکر مافوق و یا ابر تفقل، خدا هم یک است و هم دو و هم خدا هم در یگانگی خود متبلور می شود و هم در چندگانگی خود می درخشد. در این ابر تعقل خورشید چون ذره بنیادی است که به آرامی نا پدید می شود و در زیر پوست آسمان در جایی دیگر پدیدار می گردد که آن جا همین جاست و همان

جاست و از طرفی، هر ذره بنیادی خود ابر خورشیدی است که کهکشان را به سر کشیده و بامعیارهای نوری و در هاله های فیروزه ای خویش راه شرابی را می پیماید.

و آنگاه در میان این همه بینهایت های نجومی، بودنها، نبودنها و تفکرات پیچیده، بناگاه الله آخوندک را نه از خاک بلکه از دروغ می سازد و او را در زمین با نیروی دفاعی وحی بر سر چماقی از خرافه رها می سازد. آخوندک با تفکر محدود و مجهز به سیاست و تفکر دروغ و تسهیلاتی قوی تر از بمب اتم تسهیلاتی چون الله، وحی، کتاب آسمانی، حدیث و روایت پایگاه های حکومتی خود را بر امت جاهل بر روی زمین می سازد. تا با بی رحمی هر چه بیشتر بر امت نا آگاه خود حکومت کند. این کوتاه فکران دروغ سرشت، از راه خرافات و تراوشات مغزی خود امت خویش را چون چهارپایانی هم تغذیه می کنند و هم می دوشند. آخوندک ها در میان این همه مفاهیم تعریف نشده در کاینات، بودن ها و نبودنها، هستی ها و نیستی ها، و در مقابل این همه عظمت و دانش شناخته نشده و در مقابل خدای بی نهایت سعی میکنند جهانی محدود و کوچک فراهم آورند و در آن الله کوچک خود را قرار دهند و خانه ای کوچکتر را برای او به منظور تحکم قدرت و ثروت بسازند. امام زادگان و مراکز متبرکه را در نقاط دیگر در میان امت جاهل خود قرار می دهند. روزهای آزاد و زیبای ابر کاینات نا محدود را با دروغ و حيله به سرقت برده و در دنیای محدود خود بنام روزهای عید قربان (روز خون ریزی)، عید فطر، روزهای خونریزی، جنگ و گریه یعنی روزهای ماه محرم تبدیل نمایند. آخوندک ها آسمان محدود خود را ساخته و پایگاه های قدرت مند سیاسی خود را بر روی زمین در زیر این آسمان محدود قرار داده و امت نادان خود را کنترل می کنند و این امت بیچاره، حق دیدن آسمان نامحدود و زمین آزاد خارج از قرنطینه آنها را ندارند زیرا اگر ببینند و بدانند دیگر طلسم شیطان می شکند و بشر آزاد می گردد. اما اندک افراد دانشمندی که می توانند این آسمان نامحدود و آزاد را ببینند یا بایستی خود را به کوری بزنند و یا به جرّمهای ارتداد و بی دینی اعدام و یا کشته شوند.

آخوندک ها توانستند نامحدودها را وسیله ای برای داستانهای بی سروته خود قرار دهند و انسان های بیچاره تر از خود را از فروغ خورشید درآورند و به قعر سیاه چالها برهاند. آنها را می بینی که برای دکان مضحک و خنده آورد خود آسمان را به ریسمان می بندند و با عقل کوچک و تصورات بوج خود انسان ها را در میان این ابر تعقل ها به تمسخر گرفته مغز، روح و جسم آنها را می دوشند. با استفاده از تقدسیت کاذب سنتی و کلاسیک مذهبی مفاهیمی چون عبادت، نماز، روزه و زوزه، روز خوب و بد، فال و دعا و ثنا، خدا یکی است و دو نیست، روز معاد و بهشت و جهنم، نجاسات، مطهرات، اهل بیت و امام زادگان بی کارو بار، ماه محرم و، خانه خدا، وحی و تفسیر و روایت و دیگر مهملات در میان این ابر تصور ذلیل وار می خزند تا بتواند در میان این انسان های بخواب رفته انگل وار به مطالبات خود برسند.

این آخوندک ها، تکر خدا را در وحدتش و وحدت او را در تکرش نمی جویند و بلکه وحدت خدا را در وحدتش و تکرش را کفر و غیر ممکن می دانند و چه بی شعورانه کفر را تعریف می کنند.

این آخوندک ها با نیت شیطانی و ولع حیوانی برای کسب ثروت و قدرت از کره کوچک خاکی زمین، کاینات لایتناهی را با تصور محدود می نگرند ولی انگار که نه انگار. مغز کوچک و تصور محدود آنها فقط زمین را می بیند و آسمانی که برای زمین ساخته شده و ستارگانی که چلچراغان شب زمینند. خورشید را در بندگی و ماه را به کنیزی خود می برند و به گمان اینکه خداوند فقط زمین را آفریده است و خورشید و ماه و ستارگان را نیز بعنوان زینت دهندگان زمین. اینان چنان در ضمیر و مغز کوچک خود غوطه ورنند که حتی کناره های این واقعیت های زمین و آسمانرا به ریسمان پوسیده خرافات آمده از هیچ خود گره می زنند و معجونی از وحی، روایت و حدیثی می سازند که مشتریان جاهل خود را به صورت بیماران تفکر تقدسیت تا دنیا دنیا است در آن حول و حواشی تفکری نگهدارند. مغز کوچک آنها همه چیز کاینات را برای کتمان حقیقت محدود می سازند.

خدایشان، الله، را کوچک، ذلیل و درمانده که گاه گاهی بایستی با شیطان مصاف کند که در بیشتر اوقات شکست خورده بر می تابد. جهان این آخوندک ها کوچک و محدود است به زمین و درختان و جویبارهایی که زمزمه کنان در زیر آن روانند و حوریان فراخ چشمی که فقط برای آنان ساخته شده اند محدود است. آسمانشان هفت طبقه است که کره زمین را در بر گرفته و الله هشان در میان طبقات این آسمانها با گرز گران می لولد و انسان ها را محک می زند. از نظر مغز کوچک آخوندک ها، کاینات و تمام هستی در او، از نظر اهمیت ابتدا زمین و منظومه شمسی است و بعد ستارگانی که در شب می بینند. این آخوندک ها آنقدر کاینات را کوچک می بینند که می توانند تفکرات جاهلانه و کوچک خود را با آن مقایسه و تفسیر و تعیر نمایند.

به همین دلیل است که وقتی این آخوندک ها موارد علمی فراتر از فهم و تصور و یا ظرفیت خود را بشنوند یا بشدت از آن می گریزند و آن را کفر و بر خلاف قاعده زمین ساخته شده محدود خود می دانند و یا چون فهم آن را ندارند بنابراین آنچه را که آخوندکها نفهمند یا کفر است و یا گناه. و آنچه را که بفهمند اگر به نفعشان باشد نعمت الهی است و اگر به ضررشان باشد جزیی شیطانی و کفر آمیز است.

این کاینات پیر و مرموز بی خیال
فکرش نگنجد اندر تصور پندار
ژرفش نیاید اندر خیال صد بقراط
هستی و نیستی را جدا زهم نتوان
وحدتش درون تکثر است بگمان
کمیت های کوانتایی یکجا و دقیق
اندو وزنش با خطای صفر درآید عمیق
این تفاوتهای رنگارنگ در لوح صمد
بی گمان یکسان و یک رنگند درپیش خرد

خوبی به بدی دو جفت بسیار
آن یک نبود بدون آن یار
زیبایی و زشتی همه در کار
زشتی بنود بودن همکار
تاریکی و روشنایی نور
در صحنه گیتی همه یکجور
آخوندک بی شرم و حیا در دل گیتی
محدود به کُنجکی بنشسته عین طوطی
الله خودش را همه با طلسم و جادو
با ظلم و دروغ و قتل هر روز
محدوده فکر کوتاه خودش را
تحمیل کند به ناله و سوز
بر امت نادان سیه روز

۴-۴- تشریح حکومت ایران

در زیر، حکومت تئوکراسی ایران توضیح و بررسی شده است. بعد از انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ مذهب‌یون ایران در مقابل گروه‌های مختلف مردم ایران که انقلاب کرده بودند و خواستار یک حکومت دموکراتیک بودند قرار گرفتند. از طرفی نگاه مردم جهان که بدقت ایران را می‌نگریستند تا ببینند مذهب‌یون چه رژیم‌ی را می‌خواهند در ایران تاسیس کنند، روحانیون و محافظ‌کاران بناچار مجبور شدند که پوسته‌ای از دموکراسی بر روی بدنه وحشتناک رژیم توتالیترین خود بکشند. ولی طولی نکشید که نیش زهرآگین هیولای خفقان دین از پوسته بیرون زد.

همانند دیگر مذاهب و عقاید مکتبی رادیکال، نظام جمهوری اسلامی ایران که مبنای منطقی و عقلی به منظور خوشبختی و شادی ملت خود را ندارد، ساختار سیستم

حکومتی و پراکندگی قدرت در آن نیز در جهت منافع و رستگاری ملت خود نمی باشد. اجزای ساختاری حکومت اسلامی در ایران همانند ساختار قرآن است یعنی پیچیده، ضد و نقیض، طرفدار خودی، متنفر از غیر خودی، جنگ طلب، ساختاری نا منظم، و از همه بدتر در معرض تفسیر و تعبیر مجتهدین است. از یک طرف قانون وجود دارد و از طرف دیگر همین قوانین براحتمی نقض می شوند و مورد تفسیر مغرضانه قرار می گیرند. اجرای قانون فقط برای مردم است ولی سردمداران حکومتی نیازی به قانون ندارند چون قانون آنها مصلحتی و کدخدامنشانه است و کلیات آن را به گونه ای به دین بسته اند که دیگر صحبتی نباشد.

نظام جمهوری اسلامی ایران، در جهان منحصر بخود است که مجتهدی به منزله ولایت فقیه در رأس آن قرار دارد و دارای بالاترین اختیارات مذهبی سیاسی است و کشور را بر اساس قانون شریعت اسلام اداره می کند. حکومت تئوکراسی ایران، به هیچ کدام از حکومت های جاری دنیا مشابهت ندارد. بدنه اصلی ساختار حکومتی ایران از رژیم های دیکتاتوری دنیا مانند توتالیتارین^۸ و آتوریتارین^۹ اقتباس شده که بر روی آن پوسته ای از دموکراسی کشیده شده است. همانند رژیم های توتالیتارین، قوانین اسلام و ولایت فقیه قدرت مطلقه ای است که بالاتر از دولت و اراده ملت است. مانند رژیم های آتوریتارین، درصد کمی از پلورالیزم^{۱۰} یا تعدد احزاب را مجاز می داند و مانند رژیم های دموکراتیک انتخاباتی کاذب برگزار می کند و مردم را پای صندوقهای رأی می کشد. مخلوط این سه نوع رژیم همزمان در سیستم حکومتی ایران وجود دارد و در نهایت یک رژیم را بوجود آورده که بیشتر به رژیم های توتالیتارین یا رژیم قدرت مطلقه شباهت دارد چون با فرایندهای بسیار زیرکانه، جنبه های پلورالیزم و با پوسته دموکراسی، عملاً دموکراسی واقعی را از بین می برند و به طور خزنده آنچه که باقی می ماند دیکتاتوری مطلق است.

بایستی توجه داشت که سردمداران مذهبی و محافظ کاران ایران بلا اجبار و با توجه به انتظارات جهانی مجبور شدند که حکومتی پارلمانی و ریاست جمهوری که ظاهراً و مثلاً از طریق انتخابات برگزیده می شود را بنا نهند. در غیر این صورت، علاوه بر انتظارات جهانی، تمام گروه‌های سیاسی و در نهایت ملتی که بر علیه دیکتاتوری و حکومت موناکی^{۱۱} یا سلطنتی انقلاب کرده بودند نا امید می شدند و امکان نداشت یک حکومت دیکتاتوری تئوکراسی را قبول کنند. اما، ملایان و سردمداران مذهبی برای جبران این دموکراسی تحمیلی، چنان سیستم پیچیده‌ای را بوجود آوردند که تمام دستاوردهای دموکراتیک را عقیم و کارایی آنها را به کمترین مقدار خود رساندند.

بهرحال، همین پوسته دموکراتیک، باعث مشکلات فراوانی برای محافظه کاران و مذهبیون قدرت مند شده. زیرا فضای کاذبی بوجود آورده تا گروه‌های مخالف و یا ناراضی بتوانند ائتلافاتی بوجود آورند تا سهم مشارکت مردم را در تصمیم‌گیری دولت بیشتر کنند.

حکومت اسلامی، طبیعتی دوگانه ولی متضاد دارد و آن ترکیب جمهوریت با اسلام است که این دوگانگی در عنوان رژیم یعنی "جمهوری اسلامی" قرار دارد. قسمت "جمهوری" از انقلاب فرانسه و تمام انقلاب‌هایی که حکومت سلطنتی را ساقط کردند گرفته شده و قسمت "اسلامی" آن نیز بیان‌گر انقلاب مذهبی اسلامی است.

توسط مجلس خبرگان، رئیس‌جمهور و مجلس، قانون اساسی نوشته شد و بوسیله فراندوم به تصویب رسید. حالت متضاد و دوگانگی قدرت در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران درج شد. قدرت اراده مردم و جمهوریت، در راستای قانون اساسی کشورهای دموکراتیک بوده و بعد اسلامی نیز از طریق قدرت مطلقه ولایت فقیه که سیستم قضایی را به طور انحصاری در اختیار داشته و می‌تواند قوانین را تغییر دهد، حاصل شد. در نتیجه، ولایت فقیه بعنوان رهبر اعلا با بالاترین قدرت می‌تواند در کشور بر مردم حکومت کند و فقط نسبت به خدا جوابگو خواهد بود. ولایت فقیه یا رهبر می‌تواند قرآن،

احادیث و روایات را تفسیر نماید، و در تصمیمات سیستم قانونگذاری در هر موضوعی به طور مستقیم و یا غیر مستقیم دخالت و آن را هدایت کند و هرگونه مشاجره و درگیری سیاسی سیاستمداران را خاتمه دهد.

۴-۴-۱- وضعیت اقتصادی: ایران بیش از صد سال است که اقتصاد و سیاست آن به نفت وابسته است. چه تحولات سیاسی داخلی و به خصوص خارجی که در این دوره از تاریخ ایران به دلیل نفت اتفاق نیافتاد است. اما وابستگی ایران در این ۴۰ سال گذشته به نفت و تحولات انجام شده حائز اهمیت می باشد. دولت ایران، عمدتاً دریافت کننده پول حاصله از فروش نفت به کشورهای خارجی است و به همین دلیل دولت ایران بعنوان یک بخش اقتصادی عمده در کشور باقی می ماند. بنابراین، بخش نفت و گاز مهمترین عامل گرداننده اقتصاد و منبع قدرت سیاسی - اقتصادی ایران بوده است. در واقع ۸۰-۸۵ درصد از صادرات ایران متعلق به فروش نفت می باشد و حدود ۴۰ تا ۸۰ درصد در آمد دولت از نفت است.

وضعیت فروش نفت در ایران بخوبی بوسله تعریف از ببلاوی (Beblawi) (کشور موجری)^{۱۲} بخوبی بیان شد است. در اینجا ایران را به صورت کشوری اجاره ای می توان تصور نمود که بخش عمده ای از در آمد خود را از مستاجران خارجی به صورت اجاره دریافت می کند به طوریکه این اجاره مستقیماً به جیب دولت واریز می شود و تعداد معدودی در این روند اجاره کار می کنند در صورتیکه بیشتر افراد در پخش و خرج این اجاره در گیر هستند. طبیعت موجری ایران، و درآمد حاصله از نفت یک سیستم غیریویا و تورمی در ایران بوجود می آورد. کل درآمد نفت در دست دولت قرار دارد و فعالیت های اقتصادی مانند کشاورزی و صنعت در اثر عدم مدیریت و کفایت دولت نیمه راکد مانده است. همچنین انواع درگیریهای سیاسی با کشورهای خارجی و انواع تحریمها باعث آناشی در جامعه و اقتصاد گردیده است. بنابراین، تولید و درآمد حاصله از کشاورزی و صنعت کافی نبوده و در نتیجه آن، درآمد سرانه مردم ایران پائین بوده و آنها را نسبت به

کمک های دولتی سوق می دهد. وضعیت موجری ایران، و کنترل در آمد نفت بدست دولت باعث شده است که دولت و یا گروه های محافظ کار مذهبی که قدرت و ثروت نفت را در اختیار دارند با پرداخت پول به گروه های مختلف سیاسی، سیاست مورد نظر خود را به آنها تحمیل کنند. در نتیجه تشکلهای سیاسی که می توانستند با تشکیل گروه های اجتماعی مستقل از دولت احقاق حق کنند و یا در مقابل سیاستهای غلط اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی دولت مقاومت نمایند بدین وسیله خرید شده و از میدان خارج میشوند. این حالت بدترین شرایطی است که می تواند دموکراسی در ایران را مختل کند. در نتیجه طبیعت موجری ایران نسبت به فروش نفت و تجمع درآمده حاصله در دست دولت، باعث می شود که حکومت ایران از معیارهای پولی استفاده کرده و فعالیت های سیاسی جامعه را تخریب و دموکراسی در ایران را عقیم نماید.

سیاست اقتصادی دولت ایران به صورت یک بام و دو هوا است. البته مسئولان اقتصادی و اقتصاد دانان تقصیر چندانی ندارند زیرا وضعیت سیاسی حکومت اسلامی در این زمان چنان بغرنج و خراب است که متغییرهای وارده در اقتصاد را نمی توان کنترل نمود. مثلاً، دولت می خواهد سیاست تصویب قیمت هایی را که روز بروز در اثر تورم بالا می رود انجام دهد. در این صورت با اعلام ثابت نگهداشتن قیمت ها تولید کنندگان بشدت متضرر می گردند زیرا قیمت دلار در حال افزایش و ارزش پول ایران در حال کاهش است. برخی از مواد اولیه بیشترکارخانه ها از خارج وارد می شود در نتیجه هزینه تولید بالا می رود و ثابت نگهداشتن قیمت کالای تولید شده باعث ضرر تولید کنندگان می شود و تولید به صورت آزاد و به قیمت بسیار بالا از طریق دلان بازارسیاه به دست مشتری می رسد. حال اگر دولت از تولید کننده حمایت کند، مردم قدرت خرید را از دست می دهند و اگر با تصویب قیمت از مردم حمایت کند تولید کننده متضرر و در نتیجه تولید متوقف می شود. در این میان تنها افرادی که به طور بسیار بالایی سود می برند واسطه ها و دلان اند.

۴-۴-۲- امت گرایی و اسلام: امت گرایی و یا کلاینتلیزم (clientelism) در اسلام و برخی از کشورهای جهان وجود داشته است. امت گرایی و یا موکل گرایی براساس رابطه بین موکل و وکیل عمل می نماید. وکیل یا حامی و پشتیبان، فردی است که درحکومت اسلامی صاحب قدرت و ثروت است و برای تداوم جایگاه سیاسی خود نیاز به رای و حمایت سیاسی موکل دارد. موکل طرفداری است که نیازمند به موارد مادی و سیاسی است. بنابراین، برطبق اصل " بده و بستان " موکل به طور همه جانبه از گروه، حزب یا فرد سیاسی خود حمایت می کند و وکیل بعنوان حامی سیاسی از موکل حمایت می نماید. سیستم کلاینتلیزم بدترین و قویترین ابزار برای نابودی یک کشور است زیرا پست ها، مقامها و پتانسیلهای پیشرفت کشور بدست خبرگان، صلاحیت داران و دانشمندانی که در سیستم بده و بستان نیستند اداره نمی شود بلکه، موکلان موقعیت طلب و بی سواد بر اساس رابطه وکیل و موکل پست های حساس و مهم را اشغال می کنند و کشور را از پیشرفت و تمدن باز می دارند. به همین دلیل است که سیاست، اقتصاد و جامعه ایران در چنین بحران وحشتناکی بسر می برد.

چون در سیاست ایران از اصول اسلام استفاده می شود، بنابراین فرهنگ یک نقش عمده ای در ساختار سیاسی و قانون اساسی، سیاست های رقابتی و الگوی مالکیت خواهد داشت. قدرت سیاسی فعلی در ایران براساس سلسله مراتب شیعه می باشد که مشخصه آن رقابت های چند گانه و قدرت های موازی است که به طور همزمان با کلاینتلیزم عمل می نماید. کلاینتلیزم در ایران هم به شیعه خواهی، هم به اصول موجر و مستأجر و هم به انقلاب اسلامی که باعث بوجود آمدن گروه های خود گردان به صورت باند موکل - وکیل شده، بستگی دارد.

کلاینتلیزم بعنوان یک سیستم غیر نظام طبقاتی شناخته شده است و بیشتر دارای ساختار قدرتی است که شامل گروه های رقابتی مجزای عمودی است تا گروه های افقی

(علمدارلو، ۲۰۰۵)^۲. ساختار قدرت در شیعه گرایی عمدتاً بر اساس رابطه داوطلبان بین فقیه و امت می باشد. این چنین ساختاری از نظام طبقاتی، حرفه ای و هویت های معنوی می گذرد و بیشتر جامعه را بر اساس خانواده و رابطه مافیایی گونه تنظیم می کند یعنی به صورت دسته و خانواده و بر طبق منافع موکل و وکیل.

کلاینتلیزم ساختار سیاسی پیچیده ایران که با تشکلهای موازی که برخی مواقع دامنه مسئولیت هایشان باهم برخورد دارند همراهند و همین امر باعث بوجود آمدن طبیعت نفاق آمیز سیاست در ایران می باشد و همین نفاق و دسته بندی بر احزاب سیاسی غلبه می کند. برخلاف نظام طبقاتی، پیوندهای گروه های موکل و وکیل در سیستم کلاینتلیزم به صورت احزاب سیاسی و اتحادیه ها بر اتحاد نظام طبقاتی غلبه می کند(علمدارلو ۲۰۰۵)^{۱۳}. بنابراین رقابتهای گروهی بر تضاد نظام طبقاتی چیره می شود. به همین دلیل، اتحادیه شغلی و احزاب سیاسی طبق معمول نمی توانند به عنوان سازمانهای معتبر به اهداف خود برسند و چون حکومت منبع اصلی درآمد است، گروه ها برای جاه و مقام در حکومت با هم رقابت می کنند. بنابراین علاوه بر مذهب، دو عامل مهم دیگر، بنامهای رابطه موجر و اجاره کننده و سازمانهای مذهبی خود تاسیس و خود کفا از نظر مالی باعث می شوند که ساختار سیاسی ایران بطرف کلاینتلیزم برود. با این تفصیل به نظر می رسد که ایران نمی تواند به دموکراسی برسد.

۴-۳-۴- طبیعت مصلحتی، سلیطه ای و روضه ای حکومت ایران: دولت ایران، مجهز به انواع ابزارهای مذهبی - فرهنگی برای ایجاد غوغا و هیاهو به منظور منحرف کردن افکار مردم از واقعیت و کسب حقانیت دروغین خود می باشد. دولت ایران هر جا که بتواند با زندان، کشتار و اعدام اهدافش را به پیش می برد ولی اگر با زور، ترس و ارباب نتواند اهداف خود را به پیش ببرد، برای جلب مردم دنیا دست به سلیطه بازی و روضه خوانی می زند. اگر دقت کنید تنها دلیل تداوم حکومت ایران در همین قسی القلبی او نسبت به مظلومین و سلیطه بازی و روضه خوانی او نسبت به زورمندان است.

اگر جمهوری اسلامی ایران این دو خاصیت را نداشت همان اوایل حکومت سقوط می کرد. ابزارهای مصلحتی، سلیطه ای و روضه خوانی حکومت ایران عبارتند از: روضه خوانی و اهرمهای امامان جمعه در شهرها و شهرستانهای ایران، کشیدن مردم به خیابانها بعنوان راهپیمایی، مداحی و نوحه خوانی در مراسم های به خصوص، استفاده ناجوانمردانه از باقی مانده اجساد شهدای غیور ایران و حمل تابوتهای خالی برای مسخ افکار مردم. دستگیری خارجیان و به زندان افکندن و یا گشتن آنها برای انحراف اذهان مردم ایران و جهان، تداوم و افزایش اعدامهای مختلف به اتهام مواد مخدر و ایجاد رُعب و وحشت در جامعه. حمله به سفارتخانه ها و ایجاد جنجال سیاسی، جابجایی و تغییررویداد و زمانهایی که از نظر سیاسی مهم هستند، برانگیختن احساسات مردم نسبت به توهین به دین و پیامبر و کشاندن آنها به خیابانها. ایجاد دشمنان مختلف داخلی و خارجی و نسبت دادن ناهنجاریهای درون ایران به این افراد. گریه کردن رهبر و مظلوم نمایی او در مواقع خطر، ایجاد آمارهای کاذب علمی، صنعتی و کشاورزی و هیاهو راه انداختن در این مورد، هیاهو در مورد دفاع از کشورهای مظلوم مانند فلسطین و در نهایت جنگ زرگری بین سیاستمداران ایران به خصوص رهبری و ریاست جمهوری.

۴-۴-۴- ساختار سیاسی ایران: ساختار سیاسی ایران براساس امام و امت و یا موکل و وکیل می باشد. شامل تعدادی از گروه های موازی خود مختار بوده که بر همین اساس ساخته شده است. ساختار حکومتی ایران چند بُعدی است که بیشتر اعضای مجلس و شوراها را آخوندها تشکیل می دهند و روند قدرت به صورت دورانی و از اصول " بده و بستان" که در راستای مصلحت خود و نظام است تبعیت می کند و نه برای مصلحت ملت و جهان.

بجای اینکه نظام طبقاتی در جامعه به صورت لایه های افقی باشند، می بینیم که ساختار قدرت در هر دوی طرفدار شیعه و ظرفدار وکیل و موکل بر اساس ستونهای عمودی گروه های خودگردان و نفاق افکن ساخته می شود. بنابراین مایه تعجب نیست که

بین رهبرستانی بعنوان مرکز تقلید و دولت منتخب دودستگی و نفاق حاصل شود(نامداری ۲۰۰۵). چون گروه های سیاسی وکیل و موکل بر اساس منافع دو طرف حاصل می شود و نه بر اساس یک نظام منطقی و پتانسیل موجود در افراد، بنابراین در تمام سطوح حکومت ایران به طور دایم با اینگونه تضاد و درگیری مواجه هستیم.

ساختار سیاسی ایران تا حدودی پیچیده است چونکه میبایستی دو بُعد سیاسی "دموکراسی" و "توتالیتارین" اسلامی را که با هم متضادند به طور همزمان و باهم در یک سیستم کلی جای داد. سیستمهایی که توسط برگزاری انتخابات بوجود می آیند مانند نمایندگان مجلس، ریاست جمهوری، مجلس خبرگان و نیمی از شورای نگهبان که نماد دموکراتیک دارند را بایستی با سیستمهای که انتصابی هستند و نماد توتالیتارین دارند مانند رهبریت، نیروی مسلح، رئیس سیستم قضایی کشور، شورای تشخیص مصلحت و نیمی از شورای نگهبان را با هم در یک سیستم جا داد تا بتوان ریاست جمهوری و سیستم اجرایی و سیستم قانونگذاری(مجلس) را مورد بررسی و کنترل قرار داد. بنابراین طبیعت دوگانه ساختار سیاسی ایران بایستی رهبر(نماد غیر دموکراتیک) را با ریاست جمهوری (نماد به اصطلاح دموکراتیک) با هم مخلوط کند.

در واقع علت پیچیدگی سیستم سیاسی ایران این است که قانون اساسی نوشته شده در سال ۱۹۷۹^{۱۴}، مخلوطی از عقاید تئوکراتیک خمینی و قوانین اساسی ولیبرال ۱۹۰۶ بود. بنابراین، طبق قوانین، یک حزب به تنهایی نمی توانست کشور را در اختیار داشته باشد و بنابراین فضا برای توسعه سازمانهای دیگر از یک طرف و ظهور مراکز قدرت چندگانه و رقیب از طرف دیگر باز شد. سازمانهای غیر انتخابی که سازمانهای انتخابی ساختار سیاسی ایران را داوری و بررسی می کنند عبارتند از:

۱- رهبر: نقش رهبر در قانون اساسی بر اساس عقیده خمینی است که رهبر را در رأس ساختار قدرت سیاسی ایران قرار می دهد. انتخاب رئیس سیستم قضایی ایران، انتخاب ۶ نفر از اعضای قدرت مند شورای نگهبان، ریاست نیروهای مسلح جمهور اسلامی ایران،

امامان جمعه شهرها و رئیس سازمان رادیو و تلویزیون ایران به عهده رهبری است. رهبر همینطور بایست انتخابات ریاست جمهوری را تایید نماید. رهبر خود بوسیله روحانیون عضو مجلس خبرگان انتخاب می شود. معمولاً بین رهبری و ریاست جمهوری که نماد دموکراتیک ایران است تضادهایی بوجود می آید که در ریاست جمهوری دولت دهم، احمدی نژاد، به اوج خود رسید.

۲- نیروی مسلح: متشکل از سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و دیگر نیروهای مسلح معمولی است. هردو نیرو زیر نظر یک فرمانده قرار دارند. فرمانده کل نیروهای مسلح ایران بوسیله رهبر انتخاب می شود و فقط به رهبر پاسخگو هستند. بعد از انقلاب، سپاه پاسداران برای حفاظت از رهبری و قانون اساسی بوجود آمد و بر علیه آنهایی که مخالف نظام هستند مبارزه میکند. سپاه پاسداران در دیگر ابعاد اقتصادی و اجتماعی نیز فعالیت بسیار گسترده ای دارد به طوریکه هم اکنون علاوه بر رهبری نیروهای مسلح و موارد سیاسی، به صورت بنگاه اقتصادی بسیار قدرت مند در ایران در آمده است. در ضمن نیروی بسیج که به طور داوطلبانه در مواقع ضروری حضور دارند زیر نظر سپاه پاسداران است.

۳- شورای نگهبان: یک مجمعی از محافظ کاران است که تمامی روحانی می باشند و کارشان نظارت و کنترل بر کارهای ریاست جمهوری و مجلس است برای اینکه اطمینان حاصل کنند که اعمال این دو نهاد بر طبق اصول اسلام انجام می گیرد. شورای نگهبان شامل دوازده عضو است که شش نفر آن روحانی است و بوسیله رهبر انتخاب می شوند و شش عضو دیگر از طرف سیستم قضایی نامزد شده و بوسیله مجلس تایید می گردد. اعضاء برای مدت ۶ سال انتخاب می شوند و هر سه سال نیمی از اعضاء تغییر می کنند. شورای نگهبان بر تمام قوانینی که از مجلس می گذرد نظارت دارد و قادر است هر قانونی را که برخلاف شریعت اسلام و قانون اساسی بداند و تو واز تصویب آن جلوگیری نماید. شورای نگهبان همچنین افرادی را که برای ریاست جمهوری کاندید شده اند بررسی می

کند و می تواند شخصی را که برای ریاست جمهوری نامناسب می داند بدون اجازه تجدید نظر مردود نماید.

چنانچه مشاهده می شود محافظه کاران شورای نگهبان قدرت بسیار عظیم غیر منطقی را یدک می کشند. با وجود شورای نگهبان (نماد توتالیتارین) دیگر مجلس ریاست جمهوری (نمادهای دموکراسی) معنی ندارند. یعنی رأی کل ملت ایران هیچ مفهومی ندارد چون در نهایت قانونی تصویب می شود که شورای نگهبان (نماد دیکتاتوری) تصویب می نماید نه نمایندگان. نظر نمایندگان فقط بقول قدیمی ها بچه گول زنک است. دقیقاً مثل این می ماند که شخصی به همسرش می گوید تو اختیار هرکاری را داری ولی هرکاری را که می خواهی بکنی بایستی از من اجازه بگیری! همین طور انتخاب ریاست جمهوری انتخاب راستین ملت ایران نیست و تحمیلی و از روی ناچاری است. تعدادی معین و مشخص از افرادی را که محافظه کاران دولت مناسب می دانند البته از نظر منافع خودشان جدا کرده و آنها را معرفی می کنند و به ملت ایران می گویند شما یکی از این افرادی که ما انتخاب کرده ایم انتخاب کنید! یعنی حسابی بر آب یعنی توهین به ملت ایران. همان رژیم دیکتاتوری خیلی بهتر است حد اقل دیگر توهین آمیز نیست. آخر اگر نمایندگان و یا ریاست جمهوری بوسیله محافظ کاران دیکتاتور انتخاب می شوند دیگر کاندیدای ملت نیستند!

۴- شورای تشخیص مصلحت نظام: شورای تشخیص مصلحت، نزاع بین شورای نگهبان و مجلس را رسیدگی می کند و سعی می کند که به نفع شورای نگهبان رای دهد. جالب اینجاست که در سیستم جمهوری اسلامی ایران هر شورا و مجلسی بوسیله شورای دیگری بررسی می شود و این روند پیچیده بگونه ای انجام می گیرد که در نهایت جنبه توتالیتارین و دیکتاتوری مطلق در رأس کشور استوار شود. بهر حال این عمل چنان خزنده است که یک فرد بی تفاوتی که از بیرون نظاره میکند شاید متوجه این روند شیطانی نشود. بهر حال

دموکراسی یا آزادی در نظام جمهوری اسلامی ایران به هیچ عنوان وجود ندارد. حکومت یک حکومت توتالیترین کامل است.

نام شورای تشخیص مصلحت نظام یک عنوانی است که دیکتاتوری در آن بوضوح نمایان است. یعنی اینکه این شورا، مصلحت فقط نظام را به عهده دارد و اگر همه ملت ایران برعلیه نظام اقدام نمایند این شورا بنا به تشخیص مصلحت نظام همه ملت را بمباران و ازبین خواهد برد. اینها فراموش کرده اند که انقلاب بخاطر ملت بود و نه دولت. مصلحت امور ملت مهم است زیرا دولت در ابتدا برای ملت است و هرچه که در توان دارد بایستی صرف ملت کند نه نظام. نظام در صورتی پایدار و آسوده است که ملت راحت باشند.

۵- مجلس خبرگان: مجلس خبرگان دارای ۸۶ عضو است که همه روحانی و از طریق انتخابات برگزیده می شوند. وظیفه مجلس خبرگان انتخاب رهبر و اعضای شورای نگهبان است. همچنین مجلس خبرگان وظیفه برکناری رهبر را به عهده دارد البته در صورتی که رهبر دارای مشخصات لازمه نبوده و یا به علتی قادر به انجام وظیفه نباشد. برکناری رهبر تا به حال صورت نگرفته و به نظر جنبه فرضی و تئوریک خواهد داشت.

۶- سیستم قضایی: بعد از انقلاب، سیستم قضایی ایران براساس قوانین شریعت بوده است. ساختار قضایی به اجزای دیگری تجزیه شده که شامل دادگاه عالی، تعداد زیادی دادگاه های انقلابی، دادگاه های عمومی و دادگاه های صلح است. رهبر، ریاست سیستم قضایی را برای یک دوره پنج ساله انتخاب می کند. سیستم قضایی ایران یک وسیله مناسب و قانونی برای سرکوب مخالفان و محافظه کاران می باشد. متأسفانه سیستم قضایی در دوره نظام جمهوری اسلامی ایران هیچ گاه از سیاست بری نبوده و همیشه به نفع محافظه کاران در اعمال جنایتکارانه حکم صادر نموده است.

۷- ریاست جمهوری: ریاست جمهوری از طریق انتخابات برای چهارسال انتخاب شده و بیشتر از دو دوره پشت سرهم نمی تواند بعنوان رئیس جمهور انتخاب شود. برطبق قانون اساسی، ریاست جمهوری دومین نفر از نظر مراتب قدرت بعد از رهبری قرار دارد. ریاست

جمهوری رئیس قوه مجریه است و مسئول اجرای دقیق قانون اساسی است. بهر حال در عمل، روحانیون محافظ کار درون ساختار قدرت همیشه ریاست جمهوری را در تنگنا قرار می دهند. برخلاف کشورهای دیگر که ریاست جمهوری ریاست نیروهای مسلح و امنیت کشور را در کنترل دارد، در ایران رهبر نیروهای مسلح را کنترل می کند و تصمیمات در مورد امنیت ملی، دفاع و سیاست های عمده خارجی به عهده رهبر است. شورای نگهبان تمام کاندیداهای ریاست جمهوری را بررسی و تایید می کند.

۸- کابینه: اعضای کابینه یا وزیران بوسیله ریاست جمهوری انتخاب می شوند که بعد بایستی بوسیله مجلس تایید شود. مجلس همینطور می تواند وزیران را برای پاسخگویی احضار نماید. چون رهبر در موارد دفاع، امنیت و سیاست های خارجی، به طور فعالانه دخالت می کند، بنابراین دفتر رهبر در تصمیم گیری کابینه نفوذ دارد. بهر حال، همانطوریکه در نظام جمهوری اسلامی روال است، وزیران اصلاح طلب کابینه از دست محافظه کاران رهایی ندارند و همیشه جنگ سردی بین آنها در جریان است. ریاست جمهور و یا معاون اول او مسئول کارهای کابینه می باشد.

۹- مجلس: قانون اساسی ۱۹۷۹، مجلس جدیدی با ۲۹۰ اعضای تاسیس نمود. اعضای مجلس از طریق انتخابات برای یک دوره چهارساله انتخاب می شوند و کاندیداها بوسیله شورای نگهبان صلاحیت آنها بررسی می شود. رأی دهندگان می توانند به تعداد صندلی هایی که به نمایندگان اختصاص داده اند رأی بدهند. گرچه مسئولیت اصلی مجلس تصویب قوانین است ولی مجلس می تواند بودجه را نیز به تصویب برساند. تمام بودجه هایی که بوسیله مجلس به تصویب می رسد بایستی بوسیله محافظه کاران شورای نگهبان تایید شود. مجلس استقلال سیاسی بیشتری دارد، بدین معنی که بوسیله قوه مجریه منحل نمی شود. علاوه بر قدرت قانونگذاری، مجلس می تواند وزرای انتخابی ریاست جمهوری را بررسی و تایید نماید و در صورت لزوم آنها را به مجلس بخواند و استیضاح نماید.

انقلاب شد
و دین برهنه گشت
نقاب از صورت برداشت
این فرشته میراث باستانی ما برهنه شد
آه چه عجوزه ای
با سینه های آویزان چروک خود
با خنده های گشاد
زبان دراز را میغلطاند
لبانش چو شتر
گیسوانش رشته هایی از مار
شکمش کاو میش باردار را بوحشت می اندازد.

انقلاب شد
و هیولای خونخوار خون می خواهد
دینش در خون شناور است
بیرون از خون می میرد
جنگ هشت ساله ایران و عراق
هیولای تشنه به خون را سیراب کرد
بعد از جنگ و در پایان خون
هیولا مرد

۴-۵- خفقان چند بُعدی

تسلسل و تداوم خفقان و دیکتاتوری دینی در ایران به صورت هرمی است بسیار قدرت مند که این هرم به چند طریق حفاظت می شود. سپاه پاسداران، ارتش، بسیج، چماقداران شخصی و مردمانی که به برکت انقلاب و از طریق نزدیکی به سیستم قدرت و رانت

خواری متمول شده اند. رأس هرم ولایت فقیه است که بر مجلس، شورای نگهبان، شورای خبرگان و شورای تشخیص مصلحت استوار بوده و سپس قاعده هرم را امامان جمعه شهرها و شهرستانها می سازد. این هرم باعث اطمینان می گردد که فرامین دینی (یا خرافات و دیکتاتوری دینی) به صورت کامل و وافر بر جامعه ایران مستولی خواهد شد. این هرم قدرت هم از طریق سخت افزاری هم از طریق نرم افزاری برای بقاء خود پشتیبانی می شود. قسمت سخت افزاری آن همان انواع نیروی انتظامی آن است که از پاسداران، بسیج، امامان جماعت و دیگر نهادها تشکیل شده است. قسمت نرم افزاری آن عبارتند از قرآن، امام مهدی، انواع احادیث و روایات، اهل بیت، اماکن متبرکه مانند امام رضا در مشهد، شاه چراغ در شیراز و حضرت معصومه در قم.

۴-۶- عبادت چیست؟

عبادت یعنی پرستیدن و ستایش مقوله ای که انسان ها آفریده اند، بزرگش کرده اند و همچون روابط میان انسان ها را بر او قائل شده اند. همانگونه که انسان ها بزرگان و شاهان خود را ستایش می کردند و آدمهای ضعیف سرتعظیم در مقابل انسان های قدرت مند و ثروتمند فرود می آوردند، انسان نیز بایستی در مقابل خدای ساخته شده خود همانند روابط میان انسان ها او را عبادت و ستایش کند. یعنی همان فرهنگ و خواصی را انسان ها برای خدا قائلند که برای ممنوع قائل هستند. بنابراین، انسان ها، خدا را تا سرحد خود پائین آورده و او را نیازمند عبادت و ستایش می دانند گویی اگر انسان ها خدا را عبادت نکنند، به غضب او گرفتار خواهند شد و یا اینکه خداوند مانند انسان ها متکبر و خود خواه بوده و کلیه مخلوقات خود را به پرستش خود ترغیب می کند. خدایی که به گفته انسان ها کُل کاینات را آفریده و بر تمام زمین و زمان و کاینات اشراف کامل داشته و در کنترل اوست. آیا این خدا نیاز به ستایش دارد، یا او خود ستایش است. در واقع ستایش و عبادت انسان ها، خدای بی نهایت را کوچک می کند نه بزرگ. زیرا خدا بوسیله

موجوداتی ستایش می شود که در مقابل عظمت او حتی ذره ای هم بشمار نمی روند. چگونه انسان می تواند با آن مغز کوچکش خدا را ستایش کند؟ ستایش انسان کوچک و کم علم باعث کوچک شمردن خدا می شود زیرا هرچه هم که ستایش انسان ها پرمعنی و بزرگ باشد باز در مقابل عظمت خداوند صفر است. همیشه ستایش بزرگان از کوچکان با معنی و ارزشمند است وگرنه ستایش کوچکان بزرگان را معنایی نیست زیرا کوچکان با مغز کوچک خود خدا را می بینند پس خدا را محدود و حقیر می نمایند و نه ستایش. محدوده دید انسان ها و محدوده دانش آدمها به علت کوچکی و کم وسعتی نمی تواند حدود بی نهایت را تشخیص دهد پس ستایش او در واقع محدود کردن بزرگی خدا است زیرا انسان ها خدا را با معیار بزرگی خود می سنجند که در واقع بسیار پُرخطا و بی اعتبار است.

در نتیجه عبادت چیزی نیست جز توهین و کوچک کردن خدای نامحدود. پرستش انسان ها یعنی سنجیدن خدا با معیارهای محدود انسانی. معیارهای محدود انسانی وسعتی بیشتر از حدود خود را نه می بینند و نه درک می کنند. پس وقتی انسان می گوید الله و اکبر یعنی خدا بزرگ است بایستی پرسید که خدا چقدر بزرگ است؟ مقصود از بزرگی چیست؟ دانش اوست؟ اگر دانش اوست که ما نمی توانیم آن را ارزیابی کنیم زیرا یک دانش محدود و کوچک نمی تواند در مورد دانش نامحدود حتی فکر کند چه رسد به اینکه بخواهد آن را تایید کند. بزرگی اندازه است که خدا در اندازه نمی گنجد چون هم در ذره بنیادی است و هم در کل کاینات. خدا محیط بر انسان است و انسان بنا چار در برابر عظمت خدا جزء نگر است بنابراین یک جزء نگر مطلق نمی تواند کُل نگری را ستایش کند چون از هیبت آن کُل هیچ خبری ندارد.

بگذارید عبادت و هدف از اجرا و گسترش عبادت را در میان بشریت بگونه ای دیگر مورد تجزیه و تحلیل قرار دهیم. عبادت چیست؟ چرا دسته دروغ گویان آن را بوجود آورده اند؟ و چرا در تداوم آن آنقدر اصرار دارند. عبادت کلمات، حرکات و

رفتارهایی است که توسط دسته دروغ گویان جهت بهره کشی و اطاعت بی چون چرای امت خود طراحی کرده اند تا مطمئن شوند دسترسی آنها به قدرت، ثروت و شهوت پایدار و دائمی خواهد بود. عبادت در حقیقت ابزار حکومت دسته دروغ گویان بر دسته بزرگ ساده لوحان است. گاه شیوه و زبان عبادت را به زبان دیگری غیر از زبان گروه ساده لوحان ارایه می دهند تا سادگی و ضایعات آن کمتر جلوه گر باشد. گاه شیوه عبادت را با صوت، آواز و موسیقی همراه می سازند تا جذابیت بیشتری داشته باشد و گاه عبادت را توأم با رفتارهای عجیب و غریبی همراه می سازند تا امت ساده لوح خود را چنان گیج و مبهوت نمایند که او را از هر گونه سؤال و اعتراضی باز دارند و این رفتارها و کردارهای عجیب و غریب را به صورت معجزه و یا اسرار خداوندی به امت بیچاره قالب می نمایند. برای این رفتارهای دیوانه وار قوانین، قاعده و دستور عمل ارایه می دهند و هزاران رساله و کتاب درمورد آن می نویسند و این قوانین و دستورهای به اصطلاح دینی برای اجرای عبادت آنقدر بی معنی و مضحک، بی دلیل و بی ثمر است که حدی برای آن نمی توان قایل شد. مثلاً، در وضو گرفتن، این دروغ گویان چندین ورژن و دستور کار دارند برخی می گویند دست را عمود در آب فرو کنند و برخی مایل و برخی اصرار دارند که ابتدا دست راست و بعد دست چپ و یا پای راست و بعد پای چپ مس شود. آخر چه فرقی دارد؟ چه اثرات فیزیکی زیان آوری و یا سود آوری در اینگونه اعمال وجود دارد که چپ بودن و یا راست بودن آن منطقی باشد؟ فرض کنید که همه مسلمانان جهان به جای دست راست ابتدا دست چپ را بشویند فکر می کنید چه می شود؟ به خورشید قسم که هیچ اتفاقی نمی افتد و آب از آب تکان نمی خورد.

دقت کنید که نماز خواندن چقدر برای مقوله ای که نماز برایش خوانده می شود کسل کننده است. اگر برای صدها سال میلیونها نفر هر روز ۱۷ بار به یک فرد بگویند که نه زاییدی و نه زاییده شدی آیا آن فرد عصبانی نمی شود؟ و نمی گوید خفه شوید بس است تا چه حد این را تکرار می کنید. آخر این چه خدای با حوصله و صبوری

است که میلیونها نفر در هر روز میلیاردها بار می گویند نه زاییده شده ای و نه زاییدی و
یا میلیونها بار در روز تکرار می کنند تو بزرگی، تو بزرگی، تو بزرگی، تو بزرگی و... این
همه تکرار یعنی چه؟ انسان چه را می خواهد برساند؟ آیا این دیوانگی نیست؟

عبادت چون اعتیاد بر پایه عادت است

عبادت کوبیدن میخ درون آب

در هوا چنگ زدن

عبادت حمالی بر پایه مزد احتمالی است

چشم دوختن به قطرات آبی است

که در کویر اسیر شده تبخیر می گردد

عبادت مالیدن خایه های خدا است

خایه هایی که چون گوشهای ابلهانش

هرروز درازتر می گردد

برای بهشت پوشالی و گریز از جهنم نتیجه جهل

عبادت سریدن مدام بر روی یخ و برخواستن

و دوباره سریدن است

عبادت، توده های ابرسیاهی است

که هرگز نمی بارد

عبادت مشک پرآبی است در دامن تشنه لبان

آب در او می گندد و تشنه لبان تشنه

عبادت افیون بیچارگان شکم گُشنه

عبادت کوبیدن طبل توخالی است

که دیوانگان با آن در هوای مسموم می رقصند

واما تو، توی عاقل نیز با دیوانگان

مسموم می شوی

مراجع فصل چهارم

- 1- John R. Hall, Religion and violence: Social processes in comparative perspective (2001) ; در سوره المعانده، آیه ۵۱، قرآن می گوید: یاایهاالذین آمنوا لا تتخذوا اليهود والنصرى اولیا..... (یعنی: ای کسانی که ایمان آورده اید. یهود و نصارا را ولی(دوست و تکیه گاه) خود انتخاب نکنید و آنها اولیای یکدیگرند، و کسانی که از شما با آنان دوستی کند از آنها هستند. خداوند جمعیت ستم کاران را هدایت نمی کند.(ترجمه مکارم شیرازی).
- ۲- سوره الشعراء آیه ۲۲۴: والشعراء يتبعهم الغاوان. یعنی شاعران کسانی هستند که گمراهان از آنان پیروی می کنند(ترجمه مکارم شیرازی).
- 3- Eastern bloc emigration and defection. (en.wikipedia.org/wiki/eastern-bloc-emigration-and-defection#emigration-restrictions-in-the-ussr)
- 4- Salman Rushdie, The satanic verses. (www.freewebs.com/vaultbreaker/salman_rushdie-the-satanic-verses.pdf)
- 5- David Niose, Why secularism is good for the US.(2012). (www.publishersweekly.com) ; Christopher Dekki: Secularism is the only way forward (2013) (http://www.yourmiddleeast.com/opinion/christopher-dikki-secularism-is-the-only-forward_11018) ; secular morality (http://en.wikipedia.org/wiki/secular_morality) ; islam and secularism (http://en.wikipedia.org/wiki/islam-and-secularism).
- ۶- سوره آل عمران، آیه ۸۵: ومن یتبع غیر الاسلام دیناً فلن یقبل منه و هو فی الاخرت من الخاسرین (یعنی: و هر کسی جز اسلام (تسلیم در برابر فرمان حق) آیینی برای خود انتخاب کند از او پذیرفته نخواهد شد و او در آخرت از زیانکاران است(ترجمه مکارم شیرازی).
- 7- Abrahamic religions (http://en.wikipedia.org/wiki/abrahamic_religions#cite_note-9)
- ۸- توتالیترارین (Totalitarian): حکومت متمرکزی که نمی تواند عقاید دیگران را تحمل کند و از طریق دیکتاتوری بر جان و زندگی مردم حکومت می کند.
- ۹- آتوریتارین (Authoritarian): دولت ی یک سیستم سیاسی، اصولی و یا عملیاتی که در آن آزادی فردی به طور کامل تحت کنترل و در اختیار زمام داران دولت است که قدرت یا در یک شخص و یا در گروهی قرارداد که بر طبق قانون اساسی در قبال مردم مسئول نیستند.
- ۱۰- پلورالیزم (Pluralism): یک حالتی که در آن مردم با طبقات اجتماعی، دینی، و نژادهای مختلف در یک جامعه گرد هم جمع شده در حالی که دارای رسوم و علاقه های مختلف هستند.
- ۱۱- مونارکی (Monoarcky): یک ایالت و یا کی ملت که قدرت علیه و تما در یک فرد قرار دارد که دو نوع می باشد قدرت مطلقه و قدرت مشروط.
- 12- Hazem Beblawi and Luciani Giacomo, The rentier state in the arab world, in Luciani, G, the Arab state, London, Routledge, (1990) 87-88; Ross Michael, Does oil hinder democracy? world politics (2001), **53**, 325, 36 ; Rentier state(en.wikipedia.org/wiki/rentier_state#cite-beblawi-2)
- 13- Kazem Alamdari, The Power Structure of Islamic Republic of Iran: Transition from populism to clientelism, and militarization of the government, Third world quarterly, **26**, 8 (2005), 1285-1310
- 14- H. E. Chehabi, The Political Regime of The Islamic Republic of Iran in Comparative perspective, Government and Opposition, **36**, 1, (2001) 48-70.

فصل پنجم

بشر نیازمند

۵-۱- نیاز بشر و تکامل فلسفی خدای مجهول

در قبل گفتیم که به علت نیاز انسان به آرامش، غلبه بر ترس از مردن و امیدواری به بهشت و زندگی پس از مرگ در دنیایی دیگر، دست به طراحی و ساخت خدا زد. خدایی که در ذهن او برایش آرامش می آورد و زندگی ابدی او را تضمین می نمود. از آنجائیکه انسان ها به خصوص آنهائیکه ضعیف و یا خود خواه هستند روحاً نیاز به یک پناهگاه و پشتیبان دارند، به همین دلیل انسان های اولیه ابتدا وابسته به پدر و مادر بودند و نیازهایشان چه روحی و جسمی از طریق پدر و مادر تعیین می شد. وقتی پدر و مادر خود را از دست دادند، برای تامین امنیت و پرکردن خلاء موجود در اثر فقدان پدر و مادر، به طبیعت پناه آوردند. اولین عامل طبیعی و پر قدرت و هیبت را که دیدند و برایشان بسیار جالب و ارزشمند بود، به آن پناه بردند و او را محترم و قابل پرستش و در آخر خدا پنداشتند^۱.

بمرور که انسان ها از نظر فکر و تجربه توسعه و رشد کردند، دریافتند که در مقابل این جهان عظیم خورشید نمی تواند به تنهایی خدا باشد. خدایی که کل کاینات را آفریده است بایستی خیلی بزرگتر و پیچیده تر از خورشید باشد. به همین دلیل چندین خدای متفاوت بوجود آمد که هر کدام بخشی از خواسته های آنها را ارضاء می نمود. برخی ها گاو پرست شدند زیرا گاو در زندگیشان بسیار اهمیت داشت و یک گاو می توانست بسیاری از احتیاجات آنها را برآورده کند. یک گاو می تواند شیربدهد، گوشت مورد نیاز را تولید کند و از پوستش استفاده شود. اما انسان بمرور تکامل مغز و بالا رفتن شعور، خدایان خود را تعویض می نمود. فلسفه های مربوط به خدا نیز در فرهنگ موجود بالا می رفت. بهر حال بعد از هزاران سال، انسان دریافت که هیچکدام از عوامل طبیعی را نمی

توان خدا نامید زیرا خدا بایستی خیلی بزرگتر باشد. در این رابطه انسان، به جایی رسید که متوجه شد هیچ کدام از این موارد طبیعی نمی توانند خدا باشند. در نهایت بشر خدای طراحی شده خود را خارج از طبیعت قرار داد جایی که خدا نمی توانست جسم، ماده و یا قابل دیدن باشد. برای این خدای ساخته شده نمی شد محلی قایل گردید چونکه اگر محلی داشت آنگاه خدا نیازمند به محل بود و این مطلب خارج از استانداردهای قائل شده برای خدایشان بود. بنابراین، خدای بشر پیشرفته در همه جاست ولی بیشتر او را در آسمانها جستجو می کنند، دیده نمی شود، حرف هم نمی زند.

مرور زمان و پیشرفت انسان ها باعث شد که خدای منطقی تری بوجود آید. دیگر خدای امروزی خدای هزاران سال پیش نیست که یا خورشید، و یا گاو، و یا سنگ و بت باشد. خدای پیشرفته امروز بسته زبان است. یعنی اینکه مدعیان دین این خدا راساخته و در طول زمان او را پرداخته و صیقل داده اند و شدیداً مقدّس می دانند و خود را مدعی و یا رسول، و یا امام و یا جانشین او می دانند. از طرف او حکومت می کنند و از طرف او فرمان می دهند و بجای او تصمیم می گیرند. چقدر خوب است که خدا هم چیزی نمی گوید و در مقابل تمام این جنایات و ظلم، دزدی و تجاوز سکوت می کند و نه فقط سکوت می کند بلکه مجوز هم برای این مدعیان در کتابش صادر می کند.

خدای طراحی شده این مدعیان مقدّس است، بزرگ است، قاهر است، سزاوار ستایش است و همه بایستی از او و گفته های او تبعیت کنند و هر دستوری که داده است بدون هیچ چون و چرایی بپذیرند. اگر فردی از فرمان خدا سرپیچی کند هم در این دنیا و هم در آخرتی که ساخته و پرداخته انسان است سرگردان و در جهنم به انواع زجر و شکنجه ها گرفتار خواهد آمد. این مدعیان خدا، خدایی می خواهند بسته زبان و آرام که در مقابل تمام ظلم و ستم آنها ساکت بماند و هیچ واکنشی از خود نشان ندهد. این مدعیان این گونه خدایی را دوست دارند.

حال تصور کنید که اگر خدای این مدعیان به گونه ای واکنش نشان دهد و در مقابل کارهای نادرست و جنایت های این مدعیان ساکت نماند. یعنی آسمان سیاه شود، رعد و برق بسیار شدیدی بوجود آید و صدایی بسیار قوی و کلفتی از میان آسمان هفت طبقه به مدعیان تمام جهان در یک آن بگوید که " ای انسان های بی خرد و ظالم چرا به نام من ظلم و تعدی می کنید و چرا به نام من به هم نوعان خود قتل و جنایت روا می دارید" با این عمل بلافاصله خداوند اُبَهِت و شکوه خود را از دست می دهد و مدعیان خدا چون منافع، قدرت و ثروت اندوزی خود را در خطر می بینند اینجاست که انسان ها را بر علیه خدا تحریک می کنند و همه را به خیابانها می کشند و در حالی که این مدعیان خدا پلاکارهایی در دست دارند که روی آن نوشته شده است " مرگ بر خدا" تظاهرات می کنند و بر علیه خدا شعار می دهند. حال برای اینکه مدعیان خدا این زحمت ها را بخود ندهند از همان اول خدای طراحی شده خود را بسته زبان می سازند.

این خدای ساخته شده بوسیله مدعیان گرچه پیشرفته تر است ولی همان خصوصیتی را دارد که بت های سنگی بت پرستان باستان دارد. بت های قدیم حرف نمی زدند، هیچ حرکتی و یا احساساتی از خود نشان نمی دادند، جسمی داشتند که بیجان و بی روح بود و بیشتر شکل آنها همانند شکل انسان ها بود ولی بهر حال دیده می شدند. همین طور در مورد خدای ساخته شده مدرن. او هم حرف نمی زند، و هیچ واکنشی در مقابل التماسهای انسان و یا ظلم و ستم آنها نشان نمی دهد با این تفاوت که دیده هم نمی شود. بت پرستان قدیم در مورد شکل و هیبت بتهایشان نمی توانستند اغراق کنند چون دیده می شد ولی این مدعیان خدا در مقابل خدای ساخته خود هرچه می خواهند در مورد اُبَهِت و بزرگی او اغراق می کنند زیرا دیده هم نمی شود و همین امر مجوزی است برای اغراق آنها.

البته بایستی دقت شود که ما وجود یک عامل بسیار بزرگ و دلیل عمده ای را که در بوجود آمدن کاینات دخیل بوده است رد نمی کنیم و البته که از نظر منطق، خرد و

دانش عاملی وجود دارد حال ممکن است انرژی باشد، حرکت و یا زمان باشد. بهر حال آنچه که معلوم است و ما بر آن پا فشاری میکنیم این است که این عامل بسیار عظیم نمی تواند آن خدایی باشد که اینها می گویند. خدایی که از طریق این پیامبران شیاد و امامان و جانشینان قلبی می خواهد خود را به بشر و جهان بشناساند.

در عصر جاهلیت و تاریکی و جنون

انسان به غمزه خدا را آفرید

برگشت خدای ساخته شده انسان

انسان و بهشت و جهنم آفرید

می ماند خدای طراحی شده در محراب

زبان بسته و خموش

روحش در هفت آسمان است و همدمش سروش

خدای ساخته شده امروز

همان بتان غیب شده دیروز

جایش در آسمان هفتم و

وحی اش بر زمین جاری است

باران رحمتش از کبریا گذشت

طوفان نعمتش در سینه دریا نشست

رعدش به خشم و زیبائیش به گل

بر قش به چشم و نسیمش به دل

عدلش چو باد وزیده بر آتش

مهرش چو برف سریده بر الماس

این است خدای ساخته انسان

دین است این سند پاره پاره قدیم

۵-۲- بی نهایت بزرگ و بزرگ بی نهایت

آنچه که ما تصور می کنیم با آنچه که واقعاً در کاینات وجود دارد بسیار متفاوت است. اما ما با یک دید ساده متوجه این تفاوت نمی شویم زیرا ما به آنچه را که از ابتدای تولدمان مشاهده، لمس و یا تجربه کرده ایم عادت داریم و پدیده های خارج از آن را نمی توانیم تصور کنیم و برایمان بسیار عجیب است. بنابراین دامنه تجزیه و تحلیل ما نیز با آنچه که می داینم و تجربه آن را داریم محدود می شود. جهان بسیار عجیب تراز آنی است که ما تصور می کنیم. بزرگترین چیزی که ما دیده ایم کوه است و یا زمین است و کوچکترین چیزی هم که می توانیم با چشم مسلح ببینیم حد اکثر میکروب است. بنابراین تجربه ما فقط پدیده هایی که تغییرات آنها در حد اندازه عادت ماست را می تواند مورد بررسی قرار دهد. تغییرات سیستم های بسیار بزرگ (ماکرو) و بسیار کوچک (میکرو) را نمی فهمد زیرا به متغیرهای آنها عادت نداریم و برایمان شگفت آور است. رفتارها چه در دنیای بسیار بزرگ و چه در دنیای بسیار کوچک با دنیای ما متفاوت است. مثلاً در سطح اتم، مقادیر و کمیت ها کوانتایز بوده، یعنی منفصل و تکه تکه هستند.

دنیای بزرگ (ماکرو): حال می خواهیم دنیای بزرگ را بررسی کنیم. عظمت و بزرگی کاینات چنان حیرت انگیز است که اصلاً ما انسان های کوچک ناچیز نمی توانیم حتی تصورش را به ذهنمان راه دهیم. بعنوان مثال، کاینات حدوداً دارای ۱۰۰ بیلیون^۲ کهکشان است شاید هم بیشتر. هنوز برخی نمی دانند که کهکشان چقدر بزرگ است. اگر از مادر بزرگ من سؤال شود می گوید شاید کمی بزرگتر از کره زمین باشد!! برای اینکه عظمت کهکشان را دریابید وسعت تقریبی کهکشان خودمان را ذکر می کنیم. قطر کهکشان ما ۱۰۰۰۰۰/۰ هزار سال نوری و ضخامت آن ۳۰۰۰ سال نوری است^۳. صد هزار سال نوری می دایند یعنی چه؟ یعنی اگر صد هزار سال با سرعت نور حرکت کنیم از اینطرف کهکشان خودمان میتوانیم برویم آنطرف. دوست دارید که حساب کنیم قطر کهکشان ما

منزله کرات منظومه شمسی خواهند بود. ببینید دنیای ماکرو و دنیای میکرو را نمی توان بهیچ عنوان تصور نمود در واقع دیوانه کننده است.

مقصود ما از بیان این همه عظمت این بود که نظر شما را بدو نتیجه مهم جلب کنیم:

۱- اولاً اینکه خدا کاینات را فقط برای ما انسان ها نیافریده است آنطوریکه این آقایان مذهبیبون باد در غبغب می اندازند و می گویند. این مدعیان منت سر خدا می گذارند و خود را اشرف مخلوقات می دانند. و به صورتی متکبر و خود خواهانه فکر می کنند که تمام کاینات فقط و فقط برای ما انسان ها آفریده شده است. البته این آقایان ملاحا و آخوندها که دانشی ندارند که بدانند این جهان چه عظمتی دارد. آنها فقط نوک دماغ خود را بیش نمی بینند. آنها با پررویی، کل کاینات را از آن خود می دانند و پس از مرگ هم خداوند برای آنها بهشت برین با حوریان ۱۰۰ کیلومتری فراخ چشم آفریده است که بخورند و بخوابند و سوار شوند و پیاده و هر وقت هم که از زنها خسته شدند، غلمان بهشتی زحمتش را می کشند. این است دنیای مسخره و کمدی آخوندها.

۲- عظمت دنیای ماکرو را دیدیم، عظمت دنیای میکرو را هم که دیدیم، حال این چگونه خدایی است که با این همه عظمت و بزرگی که کایناتی به این عظمت آفریده بناگاه در شبه جزیرت العرب به فردی به نام محمد وحی می کند درمورد اینکه با کنیزکان خود همخوابگی بکند یا خیر همانطوریکه در سوره تحریم^۶ آمده و درغیاب حفصه دختر عمر بن الخطاب پیغمبر با ماریه قبطیه همخوابگی می کند و حفصه از این قضایا مطلع می گردد و ناراحت می شود. آنگاه محمد برای خوشنودی حفصه قول می دهد که دیگر با کنیزکان نباشد. ولی بعد از مدتی دوباره محمد به کنیزکان تمایل پیدا می کند و در این هنگام از طرف خداوند در سوره تحریم آیه ای نازل می شود که " ای محمد چرا آنچه را که ما بر تو حلال کرده ایم تو بر خود حرام می کنی تا زنان را خوشنودگردانی " محمد بعد از این چراغ سبز دیگر اعتنایی به زنان رسمی خود نمی کند و زنان نیز جرأت مخالفت ندارند.

بزرگ بزرگ کدام است؟
عقلت کو
معیارت چیست؟
ای نادان
معیارت آن وجب های دیرین است
معیار من نور است
به ثانیه ای جهان کوچک مرا می پیماید
و تا ابد در کاینات سرگردان است.
بزرگ در حیطه کوچکم و کوچک در حیطه بزرگ
بزرگیم در اعداد نمی گنجد
کوچکیم نیز در اعداد نمی گنجد
آنچه که می گنجد مغز کوچک من است
آری مغز کوچک من است
آن موریانه حقیر سراپا تقصیر
برروی خورشیدها راه می رود
من برروی ستارگان کوچکم لم داده ام
وستارگان بزرگم را
که در دامن خورشید مادر
خوابیده اند می نگرم

۵-۳- یقین و سرنوشت تعیین شده از قبل

آیا همه رویدادها و سرنوشت ها از قبل تعیین شده و یقین هستند یا تصادفی و احتمالی؟
ملاها، آخوندها و همه مدعیان خدا ادعا دارند که هر اتفاقی که می افتد دلیلی ماوراء

الطبیعه دارد. و همه چیز دست خدا است و هیچ برگی بدون اراده او نمی افتد. این آقایان خیلی راحت این را می گویند بدون هیچ اثبات و منطقی. این آقایان می خواهند هر اتفاقی را به خدای خود ساخته مربوط سازند تا شاید از این راه بتوانند به آب و نانی برسند. البته ما نمی گوییم که خدایی که این همه کاینات پُرهیبت را ساخته است نمی تواند کاینات را کنترل کند البته که این خدای پر عظمت می تواند ولی آنچه که مهم است این است که این آقایان مدعیان خدا دروغ می گویند و تماماً آسمان و ریسمان می کنند تا سوار بر خر مرده شده و ساده لوحان را بهتر سر کیسه کنند.

مقوله "احتمال" مطلق نیست و به خودی خود وجود ندارد. احتمال زاییده نا آگاهی است. وقتی نا آگاهی باشد احتمال بوجود می آید و شدت احتمال با عدم آگاهی افزایش می یابد. حال، در نهایت وقتی موردی که احتمالی است اتفاق می افتد دیگر احتمال نیست زیرا صددرصد اتفاق افتاده است. مثلاً سکه ای را بالای اندازیم ۵۰ درصد احتمال دارد شیر باشد و یا ۵۰ درصد احتمال دارد خط باشد. ولی وقتی نشست دیگر صد درصد است. حال اگر شخصی آگاهی داشته باشد که سکه شیر می نشیند دیگر احتمال معنی ندارد. احتمال وجود دارد چون آگاهی نیست. به همین دلیل در گذشته به علت کمی دانش و آگاهی، مردم در بیشتر موارد در تصمیم گیری ها از فال، استخاره با قرآن، تسبیح، و از شیر و خط استفاده می کردند و با این عمل به خیال خودشان احتمال یک حادثه را کنترل می کردند. حال بطریقی علمی اگر شخصی بتواند تمام موارد اقتصادی را دقیقاً کنترل کند دیگر سرمایه گذاری بر اساس احتمال نبوده و بیشتر بر پایه یقین خواهد بود.

عدم آگاهی مردم و وجود احتمالات، نان و آب بسیار خوبی برای مذهبیبون شده است. ملاها با معیارهای تسبیح، قرآن، فال و دعا بخیال خود سعی می کنند احتمالات را کنترل و احتمال رویدادی را زیادتر کنند. حال اگر کارشان بر وفق مراد نرفت می گویند که قسمت نبوده و خدا نخواسته و اگر فالشان و یا دعایشان مستجاب شد در این صورت دنیا را کُن فیکون می کنند و می گویند این است معجزه دین و امام زمان!

تعبیر خواب نیز راه دیگری است برای شیادان دین و خرافاتی برای فریب قربانیان خود. سعی می کنند که احتمال رویدادی را با تعبیر خواب تفسیر کنند. اگر واقعه اتفاق نیافتد که هیچ و در فکرشان هم نمی باشد ولی اگر آن رویدادی که تفسیر خواب بوده و برحسب تصادف اتفاق بیافتد این شیادان و حقه بازان چنان تبلیغات و سرو صدایی براه می اندازند که نگو و نپرس.

اولاً اینکه خواب یک پدیده طبیعی است و واکنش مغز در خواب است. معمولاً در خواب مغز رویدادهای در گذشته را با تغییراتی که مغز به طور طبیعی انجام می دهد مرور می کند. خواب هیچ چیزی نیست جز واکنش مغز در خواب. نه جنبه تقدسیت دارد و نه جنبه ماوراء الطبیعه. و هیچ تفسیری هم ندارد و به هیچ وجه به دنیای بیرون بیداری ربط پیدا نمی کند. توجه کنید تا در زیر توضیح دهیم.

شخصی در خواب می بیند یکی از اقوامش که او را می شناسد مرده است. حال در دنیای بیداری احتمال زیادی دارد که در دوماه آینده یکی از آشنایان بمیرند. حال هر کس که بمیرد بلافاصله فردی که خواب دیده می گوید خوابم تعبیر شد حالا فرقی نمی کند که بجای حسن آقا، حسین آقا مرده باشد. اگر در مدت چند ماهی که فرد خواب دیده است فردی نمیرد هیچ اتفاقی نمی افتد و فرد نمی گوید که من خواب دیده ام چرا هیچ کس نمرد! ولی برحسب تصادف اگر فردی بمیرد بلافاصله طرف می گوید که خواب من تعبیر شد و با این روش خرافات خواب تقویت می شود و در فرهنگ جای می گیرد. زنها وقتی خواب می بینند اگر بر حسب اتفاق خوابشان راست در آید که می گویند خوابمان به واقعیت پیوست و اگر اتفاق دیگری بیافتد که ربطی به خواب نداشته باشد می گویند که خواب زن چپ است و باز ادعا می کنند که خوابشان به حقیقت پیوسته است. اگر خواب پول را ببینند، می گویند که پولدار می شویم اگر خواب مار را ببینند می گویند که پولدار می شویم اگر خواب سگ را ببینند می گویند که باز مبارک است. بهر حال فرقی نمی کند که چه در خواب دیده اند این ملایان و ابلهان سعی می کنند که خواب را به عنوان عامل

ماوراءالطبیہ نشان دهند تا نا آگاهی خود را بکمک خواب جبران کنند. پس در واقع خواب نیز به صورت همان فال، یا تسبیح و یا استخاره از قرآن است برای آسودگی خیال. توجه داشته باشید که همه این خرافات تقصیر خودمان است زیرا نفس ضعیف و عقل کم ما باعث می شود که برای راحتی و خلاص از ترس به هرکس و ناکسی و یا چیزی بی چیزی دست به دامن شویم بدون اینکه واقعیت امر را بدانیم. بنابراین، زیارت کردن مردگان، استخاره، شفا خواستن از مردگان، خواب، تسبیح، فال، دعا و کلیه سنتهای بی سرو ته و بی منطق برای راحت کردن خودمان است و بس. بیاد دارم که در دوران کودکی خواهرم را که روماتیسم قلبی داشت و در بستر مرگ بود به پیشنهاد شخصی برای شفا او را به سید حاج غریب در دروازه کازرون بردیم و شب را در آنجا بسربرد و مادرم همه اش التماس و گریه می کرد و محجرا می گرفت و از سید حاج غریب می خواست تا دخترش را شفا دهد. بعد چند روز خواهرم مرد. مردی که این را پیشنهاد کرده بود با کمال پرویی گفت دیدی که آقام سید حاج غریب او را شفا داد و از زندگی زجر آور راحتش کرد!! بهر حال به هر طرف که بروید به نفع خدا و مقدّسات یوشالی این مدعیان دین خواهد بود. به راستی که عجب حقه بازانی هستند!

احتمالت نان آوراست

و اعتقادت ولو شده در خیابان

تو آن را به این، و همه این ها را به دین

و در دین تنور نانویت گرم است.

آسمان را به ریسمان می بافی

و در شب ابلهان

احتمال را در جعبه جادویت بدوش میکشی

و بر سر کوچه و بازار

به این یارو به آن یار بیمار می فروشی

احتمال قمار است و روحانیان قمارباز

بلند پرواز

بی اعتنا به محیط زجر دیده خویش

قمار من چهارقاپ است و شیروخط

باختم پنجاه پنجاه

قمار تو احتمال است و

پیروزی یقین

۵-۴- نسبت خوب و بد: خوبی چیست و بدی چیست؟

آنچه به مذاق ما خوش آید خوب است و آنچه بد آید بد است؟ یعنی خوبی و بدی نسبی است. آیا خوبی جهانی و مطلق وجود دارد که وابستگی به تفکر و حالت ما انسان‌ها نداشته باشد و در تمام مکان و زمان برای هر سیستمی خوب باشد؟ و آیا خوبی برای هر موردی متفاوت است؟ آیا خوبی و بدی عکس هم هستند یعنی عکس هر عمل خوب بد است؟ آیا خوبی و بدی برگشت پذیر هستند یا اینکه هر چه که بد است عکس آن ضرورتاً خوب نیست؟ بنابراین، ما انسان‌ها بر اساس نیازهای روحی، معنوی، اخلاقی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و جسمی که داریم و همچنین بر اساس برخوردهایی که با محیط زندگی خود برای ادامه حیات و خوشبختی داریم، برخی عوامل در برآوردن این نیازها کمک کننده هستند و باعث می‌شوند که برخوردها با محیط مطلوب باشند و در نتیجه عوامل خوشبختی هستند. اینگونه عوامل را خوب گویند و اگر کُند کننده و بازدارنده از خوشبختی انسان‌ها باشند آنها را بد گویند. در واقع خوب مطلقاً خوب نیست و یا بد مطلقاً بد نیست. طبقه بندی خوب و بد را ما بر اساس تجربه و برخوردهایی را که با آنها داریم ملاک قرار می‌دهیم. خوبی و بدی هر دو می‌توانند هم سخت افزاری باشند و هم نرم افزاری یعنی هم فکری و هم فیزیکی. خوبی صورت دیگری از ارزش می‌باشد.

ارزشها نیز همانند خوبی و بدی نسبی هستند. خوبی ها همان ارزشها هستند و بدی ها همان بی ارزشی ها. بهر حال هر دو وجود دارند و نسبی نیز می باشند.

برخی از خوبیها خوشبختی و آسایش بدن نیست و بیشتر براساس منطق خدایی است تابشری. مثلاً شخصی خود را فدا می کند تا جانی را نجات دهد. این عمل بسیار زیبا است ولی بهر حال شخص جان خود را از دست می دهد و برخلاف تعریف خوبی که در بالا ذکر شد، اینگونه خوبی نتیجه خوب و روح انگیزی ندارد. اینگونه خوبی در تفکر است و نه در آسایش جسم. بهر حال می توان خوبیها را از طریق ارزشها بیان نمود. بنابراین، می توان گفت که هر فعل و حرکتی که ارزشی را بیان کند و یا به اثبات برساند، خوبی و عکس آن را بدی گویند. همانطوریکه در قبل گفتیم ارزشها نیز نسبی هستند و از طرفی در طول زمان بنا به شرایط و محیط تغییر می کنند. مثلاً فعل و حرکتی که در یک زمان ارزشمند بوده اند، ممکن است در زمان دیگری فاقد ارزش باشند. بنابراین علاوه بر اینکه خوبی و بدی نسبی هستند شدت و کیفیت آنها می تواند به زمان بستگی داشته باشد. بُعد دیگری که می تواند در تعریف خوبی و بدی وارد شود فرهنگ و رسوم یک گروه است. می بینیم که تعریف خوبی و بدی به این سادگی های هم نیست و پیچیدگی خود را دارد. بنابراین، خوبی و بدی علاوه بر اینکه نسبی هستند و به زمان بستگی دارند می توانند به مکان نیز وابسته باشند. در نتیجه خوبی و بدی را در یک مقطع زمانی و در یک مکان به خصوص می توان تعریف نمود زیرا ابعاد آن در چنین شرایطی ثابت است و می توان خوبی و بدی ها را مقایسه نمود. در واقع، خوبی کدام است و بدی کدام؟ برخی بدی ها در شرایط خاص خوب می شوند و برخی خوبی ها بد. بعنوان مثال مقوله "مرگ" برای هر موجود زنده ای دردناک است و کلیه موجودات زنده به روش های مختلف غریزی، طبیعی و مصنوعی سعی گریزاز مرگ را دارند و زندگی بسیار شیرین و مرگ تلخ است. اما تصور کنید که برخی مواقع شرایطی حاصل می شود که یک انسان حاضر است دست به خود کشی بزند و مرگ را بر زندگی ترجیح می دهد. وقتی هر موجودی که پیر می شود

بمرور توانایی خود را از دست می دهد و به دلیل کُهولت و نا توانی جسمی و تحلیل عضلات، استخوانها و از کار افتادن ارگانهای حیاتی ، باعث می شود که مرگ را پذیرا باشد و بر زندگی پردرد و رنج ترجیح دهد. برای خیلی از انسان ها قبول اینکه هزاران سال زنده باشند خیلی دردناک جلوه می کند زیرا زندگی در محدوده ای کوتاه و مشخص قابل قبول است نه بیشتر از آن.

برخی مواقع بدی و خوبی برای افراد قابل تفکیک نیست. مثلاً، در طول تاریخ چه بسا انسان های خونریز و جباری که به صورت مقدّس در آمده و بعنوان اسطوره از آنها یاد می شود. مثلاً هیتلر که در بی رحمی و جنگ ستیزی سرآمد بوده است و جان میلیونها انسان را در جنگ جهانی دوم گرفت، برای برخی از آلمانی ها و حتی غیر آلمانی ها یک اسطوره و به صورت یک فرد ارزشمندی مورد ستایش است. به همانگونه از خمینی بنیان گذار جمهوری اسلامی ایران می توان یاد کرد. خمینی، به دلیل بلندپروازیهایش و صدور انقلاب، باعث شعله ور شدن جنگ ایران و عراق و کُشته شدن صدها هزار انسان در این جنگ و همچنین اعدام هزاران نفر از دگراندیشان ایران در داخل کشور شد و در نتیجه خمینی بزرگترین جنایتکار جهان شناخته می شود. اما بهر حال می بینیم که به صورت یک اسطوره مقدّس در بارگاه مقدّس و عظیم خود به خاک سپرده گردید و آن را حرم مقدّس امام خمینی نامیده و مردم گروه گروه برای طلب حاجت و اعجاز دست به گریبان او می شوند. بنابراین ابعاد دیگری از قبیل بی سوادی و حفظ منافع شخصی نیز در تعریف خوبی و بدی دخالت دارند. پس خوبی کدام است و بدی کدام؟

حال مدعیان دین ادعا میکنند که خداوند جهنم را برای بدکاران و بهشت را برای نیکوکاران بنا نهاده است تا خوبان را به بهشت و بدان را به جهنم بفرستد. حال می پرسیم بر اساس کدام تعریف خوبی و بدی خداوند می خواهد بهشت و جهنم خود را پر کند؟ آیا هیتلر و خمینی به بهشت می روند یا به جهنم؟ در اینجا در واقع خدا نیست که تصمیم می گیرد زیرا این انسان ها هستند که برای خوبی و بدی تعریف خاص خود را بوجود می

آوردند و این انسان‌ها هستند که تصمیم می‌گیرند که چه کسانی به بهشت و چه کسانی به جهنم بروند. پس دین و مذهب چیزی نیست جز عاملی که ساخته دست بشر برای تفسیر و تعبیر حرکات و رفتارهای خود است. به همین ترتیب جوانان غیوری که برای آزادی و شرافت خود و انسان‌ها در نظامهای مذهبی همچون جمهوری اسلامی شکنجه دیده و به اعدام محکوم شدند و در نهایت هم در کفرستان به خاک سپرده شده و مستقیماً نیز بدستور این ملایان دژخیم به جهنم واصل شدند. شکنجه و متعاقب آن تجاوز به دختران و زنان در جهان بر طبق هر اصول، منطق و هر فرهنگی باطل و محکوم می‌باشد یعنی یک مقوله بدی تا حدی مطلق. اما دیدیم که در نظام جمهوری اسلامی در ایران دختران و زنان مبارز و غیرت مندی که نمی‌توانستند کشورشان را زیر یوغ مذهب و طایفه عرب ببینند بی رحمانه شکنجه شدند و بعد بر طبق اصول و شرع اسلام، قبل از اعدام مورد تجاوز دینی قرار گرفته تا به بهشت نروند. آن فرد بیچاره ای که دست به چنین اعمال وحشتناک غیر انسانی می‌زند به این گمان است که عملش خوب است و منتهی بر سر خدا خواهد داشت. می‌بینیم که این چنین اعمال خشن و وحشتناک غیر اخلاقی نیز بعنوان یک عمل خوب در میان گروهی خونخوار جلوه می‌کند. آیا خوبی کدام است و بدی کدام؟

خوبی دینی دیگری که در برخی از ادیان منجمله اسلام دیده می‌شود سنگ سار گناهکاران و خاطیان دستورات دینی هستند. وحشتناکترین مرگ از نوع سنگسار است جایی که دوستان، همسایگان، همشهریه‌ها و حتی عزیزان با سنگ جسم و مغز را تحت وحشتناکترین ترس و اضطراب خرد می‌کنند. سنگسار نیز یک خوبی دینی است که در حق انسان‌ها برای آمرزش و تجلی عدالت خداوندی انجام می‌گیرد. جالب است که این مدعیان خدا نمی‌گذارند که خدا خود قضاوت کند و خود پس از مرگ آنها را به جهنم بفرستد. این مدعیان خدا همیشه پیش دستی کرده و برای چاپلوسی خدا بندگان خاطی از قوانین دینی را خود با وحشتناکترین روش به قتل می‌رسانند و آنگاه به جهنم می‌فرستند. پس بدی کدام است و خوبی کدام؟

انسان ها در طول تاریخ بنا به فرهنگ، موقعیت های مکانی و زمانی، منفعت طلبی و ستیزه جویی ارزشها را همچون خمیر به هر شکل خاصی که خود می خواستند، می ساختند. و گاه ارزشها به بی ارزشی و بی ارزشی به ارزش تبدیل می شد. سیطره خوبی و بدی همراه با ارزشهای نهان در آنها پیوسته در تلاطم و تغییر بوده است به طوریکه تعریف خوبی و بدی بسیار گیج کننده و غیر قابل تصور و تعقل به نظر می آید. این مدعیان خدا هر جا که عقل در می ماند شرع را پیش می کشند و هر جا که منطقشان به گل می نشیند از اقتدار خدا و حماقت انسان ها استفاده میکنند. این مدعیان خدا برتن بدی لباس خوبی و برتن خوبی لباس بدی می پوشانند و مقوله خوبی و بدی را فقط در مرام و مسلک خود می پذیرند. به همین دلیل است که مذهبپون و مدعیان خدا براحتی و با وجدانی آسوده دست به هر جنایتی می زنند و این کارشان را عمل نیکی در راه خدا می دانند.

خوبی و بدی دو مناره مسجد دینند

اذان فریب از مناره چپ

بگوش ابلیس می رسد

خوبی خزنده وار سنگسار می شود

و بدی مأمور شلیک تیر خلاص است

و تو ای دوست پا در زنجیری

و در طلسم دین آرام میمیری

مدعیان خدا ریشه در بدی

ساقه در فضای مسموم

و شاخه برگ در ابر جنون

خوبی را خراب کرده

و بدی را در کجاوه به کعبه می برند

نقاب خوبی

بر چهره کریه دین
می لرزد و میرقص
تا خنده وحشتناک دین را
تضمین کند
مدعیان، لنگ لنگان
جهنم را با خود می کشند
قربانیان را درو کرده در او می ریزند

مراجع فصل پنجم

- 1- Fazal Ahmad, Ancient sun worship. (2010) (<http://www.viewofreligion.org/2306/ancient-sun-worship/>) ; Mircea Eliade, Patterns in comparative religion, sheed & ward (1993) ; Nature worship (http://en.wikipedia.org/wiki/nature_worship) ; religion comes from ancient astrology and sun worship (<http://ascendingstarseed.wordpress.com/2011/>) ; Solar deity (http://en.wikipedia.org/wiki/solar_deity) ; Austin Cline, What are nature religions? Distinguishing characteristics, beliefs and practices (<http://atheism.about.com/od/religiontypes/a/naturereligion.htm>) ; A religion of nature, earth, (<http://www.pantheism.net/earth.htm>) ; پرستش طبیعت به شیوه انسان های عصر یخبندان (<http://www.afkarnews.ir/>)
 - 2- The universe has 100 billion galaxies, with 100 billion stars in each galaxy (<http://americablog.com>)
 - 3- Luke McDonnell' Technological life elsewhere in the galaxy/universe (2013) (<http://frum.netweather.tu/topic/78917-technological-life-elsewhere-in-the-galaxyuniverse/>); The physics of the Universe(<http://www.physicsoftheuniverse.com/facts.html>)
 - 4- Solar system, galaxy, universe(http://nightsjy.jpl.nasa.gov/news-display.cfm?news_ID=573) ; The Universe.ie (<http://www.the-universe.ie/>)
 - 5- NASA's imagine the Universe (<http://imagine.gsfc.nasa.gov/>) ; comparing the size of the sun to earth (<http://www.suntrek.org/>); Putting the distance between the earth and moon in perspective (http://www.melodyshaw.com/files/solar_system_scale.pdf)
- ۶- داستان ماریه، تحریر همخوانگی محمد با او و آیات شوره تحریر
(http://www.adabestanekave.com/book/marye_ghabti-pfd)
- ۷- خطاط و مترجم محمود اشرفی، مصحف شریف قرآن مجید، تبریزی، مصحف شریف قرآن مجید با ترجمه فارسی و خلاصه التفاسیر، انتشارات دنیا دانش (۱۳۸۱) صفحه ۹۵۱ .

فصل ششم

مدعیان حقه باز

۶-۱- ماه رمضان حقه مدعیان

هر دین و مذهبی که از آن مشتق میشود، برای اینکه اهمیت خود را در جامعه نشان دهد و نیز برای اینکه حرفی برای گفتن داشته باشد سعی می کند که قواعد و قوانینی برای امت خود باقی بگذارد. این قواعد را تقدسیت می دهد و اجرای آن را لازم و به صورتی به خدا و آخرت پیوند می دهد تا اجرای آن توسط امت ساده لوح برای همیشه تضمین شود و جنبه های مادی قضیه برای این مدعیان خدا پایدار باقی بماند. چرا مدعیان دین آنقدر به اجرای قواعد و قوانین دینی خود بوسیله امت اصرار می ورزند؟ زیرا اجرای قواعد و قوانین آن دین به خصوص، سرسپردگی فرد را نسبت به سردمداران آن دین ثابت می کند و مدعیان نیز بهتر می توانند از آنها سوء استفاده نمایند. در ضمن، قانون و مقررات، به دین شخصیت مستقل بخود می دهد و مردم بهر حال چیزی خواهند داشت برای ادا درآوردن و به نمایش گذاشتن دین. دین کلیمی و عیسوی نیز قانون و قواعد مذهبی مخصوص بخود را دارند که تمام پیروان بایستی از آن پیروی کنند^۱. البته در دین کلیمیان و مسیحیان آزادی بیشتر است و آنقدر اجباری که در دین اسلام نسبت به اجرای احکام دین اعمال می شود در دینهای دیگر نمی شود.

پیامبران و مدعیان دین ادعا دارند که قواعد و قوانین دینی برای سلامتی، بهداشت، و آخرت انسان ها مفید است. ولی با تمام این وجود، عملاً قواعد آنها مفت هم نمی ارزد و به جهان ثابت شده است آنچه که برای انسان ها مفید است علم، قوانین منطقی و صحیح تصویب شده بشری است که مدیون کوشش و سعی دانشمندان، و محققانی است که سالها در آزمایشگاه ها به شدت کار کرده اند. قواعد و قوانین دینی که این مدعیان خدا از قرنهای

پیش ساخته اند نه بهداشتی است، نه برای سلامت مفید است، نه فایده اقتصادی دارد و نه دانش فرهنگی - اجتماعی فردی را افزایش می دهد. بالعکس خطرناک، کشنده، فلاکت بار، مضر از نظر سلامتی و اقتصادی و نیز ارتجاعی می باشد.

یکی از این قواعد اجباری و مضر روزه است. معلوم نیست چرا ماه رمضان را ماه مبارک گویند زیرا همه چیز است غیر از مبارک بدلائل زیر:

۱- اولاً، بهره وری در این ماه به شدت پایین می آید به طوریکه کشور از نظر تولیدی، میلیاردها تومان ضرر می کند.

۲- کارمندان ادارات، با تأخیر سرکار می روند و زود هم اداره تعطیل می شود. کار به آن صورتی که بایستی انجام نمی شود و ارباب رجوعان سرگردانند.

۳- فردی که روزه است مانند اینکه که شاخ قول را شکسته و منت برسر خدا گذاشته است. اولاً هنگام سحری، مقادیر فراوانی از خوراکیهای رنگارنگ را می خورد و ساعت ها می خوابد سپس در تمام مدت روز بی حال و کار نمی کند. دایم منتظر است که موقع افطار برسد و شکمی از عزا در آورد. بمحض شنیدن اذان شروع به غذا خوردن می کنند و آنقدر غذاهای گوناگون می خورند که بیشتر بجای وزن کم کردن وزنشان هم اضافه می شود.

۴- در دورانی که ماه رمضان در تابستان قرار می گیرد، به علت گرما و طولانی بودن روز، بدن آب از دست می دهد و خون غلیظ می گردد و باعث سنگ کلیه و امراض قلبی و عروقی و دیگر امراضی که در اثر تغلیظ خون بوجود می آیند، می شود.

۵- خفقان و عدم آزادی خوردن در رستورانها و بیرون از خانه، برای کسانی که مسافرنند و یا روزه نمیخواهند بگیرند، و یا جزء اقلیت مذهبی هستند و یا بدلائل پزشکی نمی توانند روزه بگیرند. بشر آزاد است و شاید شخصی دوست نداشته باشد که روزه بگیرد. بنابراین هر فردی خود مسئول رفتار خویش می باشد و اگر

روزه نرفتن این فرد تجاوز به حق دیگری نباشد، هیچ قدرتی نمی تواند فردی را مجبور به روزه گرفتن بکند.

۶- کاهش عوامل تفریحی و شادی در ماه رمضان. گرچه در جمهوری اسلامی غیر از گریه و دیگر نمایش های تاسف بار مذهبی سیاسی چیز دیگری برای سرگرمی مردم وجود ندارند ولی بهر حال در ماه به اصطلاح مبارک رمضان بایستی شادی و نشاط بیشتر باشد چون ماه مبارک است که البته چنین نیست.

۷- آنطوریکه در دین اسلام ادعا می شود، بایستی وعده غذای نخورده را به فقیر داد ولی متأسفانه، این چنین چیزی کمتر مشاهده شده است. در ثانی دیگر چیزی باقی نمی ماند که به فقیر بدهند. افطاری می خورند و سحری، فقط یک وعده غذای ظهر را نمی خورند که عوض آن در افطار و سحری هم از نظر کمیت و هم کیفیت جبران می کنند.

۸- آن چیزی که برای بدن و سلامتی مهم است کار و ورزش است که باعث سوخت ساز و فعالیت قلب می شود که در نتیجه سوخت ساز و جریان شدید خون، رگها باز و مواد رسوب کننده در خون می سوزند و به انرژی تبدیل می شوند. نه اینکه روزه گرفتن بدین منوال که در ایران مرسوم است. خوردن زیاد، خوابیدن زیاد و کار نکردن در ماه رمضان هم باعث افزایش وزن می شود و هم چربی و قند خون بالا می رود و از همه بدتر نرسیدن آب به بدن است که خون بشدت تغلیظ می شود.

۹- روزه گرفتن نبایستی باعث کاهش و یا تغییر در کارهای روزمره شود چون روزه زمانی اثر مثبت خواهد داشت که انسان های روزه مانند روزهای قبل که روزه نبودند به کار معمول خود ادامه داده و در نتیجه باعث سوختن چربیهای اضافی می گردد. اما اگر فرد فعالیت خود را کم کند و بیشتر بخوابد، دیگر بدن نیازی به کالری نداشته و چربیها باقی می مانند به خصوص اگر فرد در مواقع افطار و

سحری مواد قوی چربی زا بخورد که باعث افزایش چربی هم می شود و البته وضعیت همینطور می باشد.

در نظام جمهوری اسلامی ایران، تظاهر به خوردن گناه و از نظر شرع حد دارد. در جامعه، مراکز فروش غذا بسته یا نیمه بسته هستند. هیچ کس نمی تواند روزه خواری کند. این حالت برای مسافران به خصوص اگر مریض باشند، توریست هائی که منبع اقتصادی کشور هستند و اقلیتهای مذهبی بسیار سخت است. طبق تضاد و زیبایی تضاد که در همین کتاب گفته شده است زمانی روزه گرفتن معنا و ارزش دارد که با تضاد خود یعنی روزه نگرفتن همراه باشد. یا به صورت دیگر، زمانی قدر نور را می فهمیم که تجربه تاریکی را داشته باشیم. زمانی خوبی مشخص و ارزشمند می شود که بدی وجود داشته باشد. در غیر این صورت هیچ کس قدر عافیت را نمی داند. بنابراین روزه زمانی ارزشمند و با معنی است که در کنار و جوار آنهایی که روزه نیستند قرار گیرد و مقایسه شود و آنکه روزه است ارزش زحمتش را در مقایسه بدست آورد. در واقع پیروزی و برد زمانی معنا دارد که درمقابلش شکستی و یا باختی باشد. بنابراین، چقدر با معنا است که دیده شود که تعدادی در رستوران آزادانه در ماه رمضان غذا می خورند و همان جا همزمان تعدادی روزه هستند و خوردن غذای دیگران را تماشا می کنند و از اینکه روزه هستند بخود می بالند. بنابراین روزه گرفتن در جوار روزه نگرفتن معنای خود را می یابد. اگر بنا باشد من روزه باشم و تمام کشور هم یا روزه باشند و یا تظاهر به روزه کردن بکنند و هیچ اثری برخلاف کار خوبی که من کرده ام نباشد دیگر روزه ارزشی ندارد. برای روشن شدن مطلب این قضیه را به صورت دیگری بیان می کنم. فرض کنید که اگر جهنمی وجود نداشت، در این صورت بهشت آنطوری که هم اکنون ارزش و اهمیت دارد اهمیتی نداشت و این مدعیان خدا و سوداگران دینی برای به بهشت رفتن تلاش نمی کردند. بنابراین همانقدر که وجود بهشت لازم است، وجود جهنم نیز ضروری است. در واقع جهنم است که بهشت را

بوجود می آورد و به آن معنا و شخصیت می دهد. جالب این است که تضادها همیشه با هم معنی دارد خواهند بود و زیبایی نیز به همین بستگی دارد. بنابراین اگر روزه رونده با آن کسی که روزه نیست با هم باشند و آن فردی که روزه نیست در ماه رمضان در جلو شخصی که روزه است غذا بخورد و نوشابه بنوشد، صوابش بیشتر است نه اینکه روزه رونده در تمام طول ماه رمضان دراز کشیده و بخوابد و کار نکند و منت هم سر همه بگذارد.

روزه دارم منو در خواب شفق خسته و خرد
روزه دارم منو در وقت غروب
شکمم خوره درد، دهنم بوی لجن
روزه دارم منو در روضه رضوان سحرم
بخورم شیر و فسنجان
بخورم بره بریان
کارو کوشش کو؟ کجا؟
کار من خواب و خور است
رنگینک، ته چین پلو خرماو سیب یار من است
در سحر همراه ساعت تک و تک
لقمه گیرم من عجولانه چه هک
سفره ها پهن است پیش از وقت خور
پیش از افطار گرفتار شکم خواهم بود
وقت افطار بیکبار سراسیمه و تند
چنگ و دندان به پلو
بعد از افطار به یک باردلم تیرکشد
من بیمار چو بیحال ولو می شوم اندر کف حال
می روم خواب چو بی تاب بفکر سحرم بار دیگر

۶-۲- ماه محرم ماه گریه

حکومت اسلامی ایران، در سال سه ماه کاری دیگر را به بهانه محرم به بطالت و سلیطه بازی می گذراند و چه ماه ها و روزهایی را که حرام نمی کند و جالب اینجاست که فقط سه ماه محرم را حرام می داند. سه ماه محرم از سنت های بسیار ننگ آور خارجی است که ایرانیان شیعه از زمان شاه اسماعیل صفوی به طور رسمی بما تحمیل کرده اند. جالب اینجاست که هیچ چیز واقعه کربلا ربطی به ما ایرانیان و فرهنگ ما ندارد. نه فقط بما ربطی ندارد بلکه بیشتر مربوط می شود به دشمنان ما، کسانی که به کشور ایران بزرگ ما تاختند و بعد از غارت و تجاوز و کشتار به دست و پا و فکرمان زنجیر زدند و بما حکومت کردند. واقعه کربلا، نه مکانش ایرانی بود، نه قهرمانش ایرانی بود و نه علت آن ربطی به ایران داشت. جنگ بین دو قبیله قریش و بنی هاشم از قبیله های عرب بر سر تاج و تخت بود. حال چگونه ایرانی ها کاسه از آتش داغتر شده، ما نمی دانیم و اینکه چگونه ایرانی های غیور این ننگ را به خود بستند، باز هم نمی دانیم. واقعه کربلا به صورت لکه سیاهی بنام ماه های محرم بر لوح فرهنگ ما ایرانی ها خراپی شده است که پاک کردن آن اگر غیر ممکن نباشد آسان هم نیست. اگر ماه محرم برای ما و جهان فایده ای داشت و منفعتی را به انسانیت و بشر می رساند غم نبود. متأسفانه می بینیم که ماه های محرم چیزی جز دشمنی، نفاق و خونریزی را تبلیغ نمی کند. به همین دلیل جنگ و خونریزی، ترور، بمب های انتحاری، گروگان گیری و تجاوز، رفتارهایی است که شیعیان از محرم الهام و الگو سازی کرده اند. مالاها و آخوندهای روضه خوان واقعه کربلا را چنان غبار آلود و از واقعیت دور به تصویر کشیده اند که حدی ندارد. رفتارها، ادا و اطوارهای شیعیان متعصب در ماه های محرم بنامهای سینه زنی، قمه زنی، روضه خوانی، تعزیه خوانی چنان غیر منطقی و مضحک است که انسان نمی داند بایستی بخندد و یا بگرید. البته گریه نه برای حسین بلکه گریه برای خودمان که در میان این همه اقوام، ما ایرانی های به خصوص شیعه ها بایستی گرفتار این گونه دلچک بازی های مضحک شویم.

دنیای امروز دنیای بهره‌وری است و هر کاری بایستی نفعی مادی، انسانی و یا حقوق بشرانه‌ای را برای بشریت به ارمغان بیاورد. حال سینه‌زدن، زنجیر زدن، فرقه‌ها را خونآلود کردن گریه کردن چه چیزی را ثابت می‌کند. مسئله بیکاری جوانان را حل می‌کند؟ تورم اقتصادی را پایین می‌آورد؟ و یا روابط سیاسی خارجیمان را بهبود می‌بخشد؟ و یا جنبه‌های آموزشی و تربیتی آن بدرد خور است؟ تنها از این رسوایی‌ها، ملاحا و مدعیان دین سود می‌برند و بس. ماه‌های محرم باعث تجدید قوای تروریستی شیعه‌ها می‌گردد برای تاخت و تاز تروریستی در منطقه و جهان^۲. ماه‌های محرم برای مدعیان جنگ طلب دینی و حفظ منافع آنها بسیار اهمیت دارد. ولی خسارت تمام این بدبختیها و سنتهای غلط اعراب مستولی شده بر ما را بایستی مردمان آزاده و شریف ایران پردازند. عدم آزادی، فقدان شادی و نشاط، نداشتن فراغت و راحتی و تبدیل روزهای سال که می‌توانست بسیار شادی آور باشد به گریه و ناراحتی، دعا و نماز و روزه، نوحه خوانی و تعزیه میگذرد و همه معضلاتی هستند که اسلام عزیز و از آن بدتر مذهب شیعه دامن گیر ما کرده است.

واقعیت بیشتر رویدادهای تاریخی وابسته به اسلام را که ما امروز برای آنها جشن می‌گیریم و یا عزاداری می‌کنیم را بدرستی نمی‌دانیم. مدعیان دینی و منفعت طلبان چنان این رویدادها را به مقتضای زمان تغییر داده اند که از کاه کوه و از کوه کاه ساخته اند. در مورد رویداد کربلا نیز همین گفته صادق است. آنقدر که حسین را مظلوم، بی‌گناه و بی‌خطی قلمداد می‌کنند این طور نیست و حسین هم در این قضایا خطاها و اشتباهات سیاسی و قدرت طلبی داشته است و در عوض آنقدر هم که یزید و شمر و معاویه و یاران آنها را مقصر و گناه کار می‌دانند آن هم صحیح نیست. جنگ یک جنگ خانوادگی بوده است و در اصل هر دو طرف گناه کار و خطا کار هستند و جنگ جنگ قدرت بوده است و نه نفعی برای بشریت داشته و نه حماسه‌ای معنوی و خدایی بوده. رویداد کربلا بیشتر یک رویداد معمولی بوده که بر سر خلافت و قدرت طلبی اتفاق افتاده است^۳ و این همه

مداحی و روضه خوانی و بزرگ جلوه دادن این رویداد در طول تاریخ بیشتر کاربرد تبلیغاتی برای شیعیان داشته و حقیقت آن چیزی که این مدعیان می گویند نیست . دشمنی شدیدی که بمرور بین یزید و حسین و یارانش بوجود می آید مسبب این رویداد می شود. تاریخ نویسان مستند، یکی از دلایل جنگ را عشق بی حد یزید به اورینب دختر زیبای عرب می دانند که چون حسین اورینب را بزنی گرفت آتش دشمنی یزید شعله ور شد و در نهایت نتیجه اش رویداد کربلا بود.^۳

فرهنگ پارسایی مارا به گریه

پشتمان را به زنجیر کبود

فرقمان با قمه شکافت

چشممان در غروب ماند

سرود ما لباس نوحه پوشید

و مداحان مرگ سرور مارا مداحی کردند

ما بیگانه پرستیم، چه هستیم

خدایا که، که هستیم

دزدان عرب سید مآشد

دیدى که چه ها شد

حسین و حسن

شمرو یزید

سنت ما شد

دیدى که چه ها شد

پروانه و گل، سنبل و بلبل

همه رفتند

دیوانه و اُمّل دو سه خُل

را همه دیدند

پیمانه خون، درد درون، ساز جنون

باز نشستند

دیدى که چها شد

ایران به کجا شد

۶-۳- تفکر منتقدانه

تفکر یک فرد بایستی جستجوگر باشد. خود را ارزیابی کند و بر اساس این ارزیابی منتقدانه، رفتار، کردار و گفتار خود را تصحیح نماید^۴. تفکر منتقدانه یک اصل کلی آموزش است. تفکری که منتقدانه نباشد ماشین ساده ای است که برداشت آن از محیط اطراف خود بسیار ابتدایی است و عملکرد او تکرار عملهای قبلی می باشد. تفکری که منتقدانه نباشد رشد نمی کند و فرایند خود سازی او کند بوده و نمی تواند در مقابل واقعیت ها واکنش صحیحی را از خود نشان دهد. چنین فردی معمولاً ساده لوح و زود باور است و براحتی در دام خرافات گرفتار خواهد آمد. اما تفکری که منتقدانه است، هر روز خود را بروز کرده و کلیه اعمال خود را تحت کنترل دارد. تفکر منتقدانه حقایق را از خرافات تشخیص داده و در مقابل تعصب و احساسات مقاومت می کند و در نهایت نتیجه واکنش او منطقی و خردمندانه خواهد بود. تفکری که منتقدانه است مجموعه افکار و داده هایی که وارد آن می شود را و جین می کند و آنهایی که نا معقول و نامناسب هستند بدور ریخته می شوند. حتی بیشتر اینکه، یک تفکر منتقدانه هر چند یکبار تمام داده های ورودی، معانی و مفاهیمی را که یاد گرفته است دوباره مرور میکند خود را از مفاهیم و معانی خرافی، غیر منطقی و نا مناسب با شرایط پاک می کند. تفکری که منتقدانه باشد هیچ گاه اسیر دین، مذهب، و یا خرافات نمی شود.

حال ببینیم که تفکر منتقدانه یعنی چه؟ یعنی بازنگری منتقدانه به افکار خود که باعث عملیاتی می شود که سرنوشت ساز است. یک تفکر منتقدانه بر قاضی وجدان و عقل

خود استوار است و هربار افکار خود را به محاکه می کشد تا بهترین افکار از کوره آزمایش بیرون آیند. تفکر منتقدانه آزاد، ولگرد، بی خیال و بی تفاوت نیست بلکه او مقید، مسئولیت پذیر و عادل است. اولین قدم برای ایجاد تفکری منتقدانه دوری از خود خواهی و تعصب است. فکر متعصب و یا خود خواه، پیوسته خود را در قالب خشک و غیر قابل انعطاف قرار می دهد. غرورش به او اجازه نمی دهد که حتی لحظه ای تفکرات خود را به طور منتقدانه مرور کند. در لجاجت و زندگی خرافی خود باقی می ماند و در نتیجه کلیه درهای خوشبختی و پیروزی را بر روی خود می بندد. تفکر منتقدانه پیش نیاز بینش است به طوریکه یک بینش قدرت مند همیشه از یک تفکر منتقدانه قدرت مند حاصل می شود. زیرا تفکر منتقدانه تجارب گذشته و حال را در اختیار بینش برای پیروزی در آینده می گذارد.

ایجاد تفکر منتقدانه در هر فردی امکان پذیر است و براحتی بدست می آید. کافی است که فرد از تعصب بی جا دست برداشته و خود بخواهد که افکارش منتقدانه باشد. در همان لحظه ای که تصمیم می گیرد، بلافاصله تأمل کند و بفکر فرو رود و از خود پرسد که آیا این کاری را که می کند صحیح است. در هر شرایطی بایستی قادر باشد که چنین کند، در عصبانیت، در خشم، در شادی، در ناراحتی و غم بتواند از اعمال، رفتار و کردار خود انتقاد نموده و در راه درست قدم بردارد.

اگر ما انسان ها از ابتدا تفکر منتقدانه داشتیم هیچ گاه خرافات و دین های دروغین بر ما غالب نمی شدند. خرافات و ادیان از نقطه ضعف ما که همان نا آگاهی و تفکر ساده یک بُعدی است، سوء استفاده نموده است. تفکر اگر منتقدانه بود هیچ گاه خدای ساخته و پرداخته این مدعیان دین را قبول نمی کرد و کتاب آسمانیش را چیزی جز بازیچه نمی انگاشت. بیشتر دانشمندان و بزرگان دارای عقل و خرد مجهز به تفکر منتقدانه بوده اند و به همین دلیل وسوسه مذهبیون شیطان صفت اثری در آنها نداشته است. تفکر منتقدانه یا

انتقاد پذیر تفکری است که پیوسته خود را ارزیابی کند و افکاری که نادرست است را رها
نموده و از افکار صحیح پیروی نماید.

آئینه تفکر خویش را
پیشاپیش در قاب منطق
خود انتقادی را در مقابلش بگذارو بگذر
افکار پیچیده بغرنج را
چو رنگ بر تابلو وجودت
معنی ده
در دنیای تفکر منتقدانه
خشم و غضب را جایی نیست
پس چیست که بر طبل خشونت
حاصله از جهل می کوبی
تفکرت منتقدانه خویش را
پیشا پیش به پرواز درآر
تا خوشبختی و موفقیت را
در طول زمان و در هر مکان
به راستی بنگری
سنگر تفکر خویش را
با دیوارهای فولادین
خود انتقادی تزئین کن
وگرنه دیری نمی پاید
شاید که وجودیت خود را
در آسمان لاقیدی و جنون

به شهابهای مجنون بسپاری و

هیچ شوی

۶-۴- داغ ننگ

در کجای جهان این چنین است که به ما حمله کرده و زنها و دختران را گرفته و به آنها تجاوز نموده و آنها را حامله کرده و وقتی بچه بدنیا آمده آنرا سید (آقا) نامیده و وقتی مرده اند آنها به امام زادگان مقدّس تبدیل شده اند.

در کجای دنیا مثل ایران از مردگان عرب بعنوان پرستشگاه و معجزه گران استفاده می شود. مثلاً امام رضا هفتصد سال قبل مرده و خاک شده و از این خاک شفا می خواهند. کوچکترین موجود زنده یا یک میکروب و یا یک پشه از نظر حکمت خدایی بیشتر معجزه دارد تا امام زادگان و امامان سالها پیش مرده. زیرا ویروس یک ماشین اعجاز آمیزی است که می تواند موجودات چندین میلیون برابر خود را از بین ببرد و یا حیات بیشتر حیوانات به برخی از باکتری های نافع بستگی دارد. بنابراین معجزه یک ویروس و یا یک باکتری بیشتر از این امامان مرده است. آنچه را که ساده لوحان و درماندگان به اجبار و یا از روی ناامیدی به این مردگان پناه می آورند چیزی جز تقدسیت کاذب، دروغ و فریب چند صد ساله این مدعیان خدا و تبلیغات ریاکارانه نیست. وقتی که انسان در مشکلات قرار می گیرد جهل و بی خردی او باعث می شود که به هر چیزی پناه ببرد حتی به سنگ، درخت، چوب و یا یک علامت و نشانه. دروغهای مدعیان خدا، یا انسان های فرصت طلب در مورد معجزات امام زادگان و همچنین تصادفات احتمالی باعث شده است که بمرور قبور این امامان و امام زادگان مقدّس شده و جایگاهی در جامعه بی سوادان و ابلهان پیدا کنند. آنقدر این امت ساده لوح در این مورد شورش را در آورده اند که حتی دینشان نیز خود بارها تکرار کرده است که طلب شفاعت از مردگان نخواهید زیرا آنها خود در مرگشان عاجزند. ولی متأسفانه این امت بی سواد همیشه در

صحنه کاسه از آش داغتر شده و از رفتارهای خرافات گونه و واپسگرای خود دست برادار نیستند.

در کجای دنیا این چنین است که نامردان عرب زن و دختران ما را ببرند، تجاوز کنند و بکشند و اموال ما را به تاراج ببرند و آنگاه مردگان آنها مقدس شده و ما از آنها طلب شفاعت و کمک کنیم. این آنقدر شرم آور است که نمی توان ذلتی را به آن دونی تصور نمود.^۵

من ننگ خویش را چو اسب عصار
در چرخه بی انتهای خریت
بدور خانه خدا با خود می کشم
من ننگ خویش را چو بوته خار
در میان امام زادگان قارچ گونه ایران
می نشانم و می مانم
ننگ پُر رنگ است
حمله اعراب خفته در محراب
چپاندن دین مبین اسلامی
کشاندن ایران به کار بد نامی
مسجد و گنبد و مناره ها ننگ است
سوره های نوشته در قرآن
ننگ پُر رنگ حامی جنگ است
ننگ برمن که دیده ام ایران
گشته ویران بدست این شیطان
ننگ برمن که می روم به سجود
سنگ بر من که میروم به رکود

کعبه و کربلا و مرقد زیب

ننگ بر ننگ است

ننگ پُر رنگ است

۶-۵- دیکتاتور

در طول تاریخ همیشه قهرمانان بعنوان سران حکومت انتخاب می شوند و در آخر به دیکتاتور تبدیل شده و سرنگون و اعدام می گردند. این یک روند همیشگی است. ولی مردم این واقعیت را درک نمی کنند که این دیکتاتورها هیچ تقصیری ندارند. آنها به قدرت خود که به حکومت نرسیده اند زیرا آنها به خودی خود اصلاً قدرتی ندارند یک انسان معمولی با قدرت بسیار محدود می باشند. ولی چگونه فرمانروا و حاکم می شوند. معلوم است بوسیله مردم. وقتی این دیکتاتورها حاکم می شوند برای گرداندن حکومت در قبال تشدد عقیدتی راه چاره ای جز ایجاد محدودیت برای برخی ندارند و ایجاد محدودیت ها همان و تبدیل به دیکتاتور شدن نیز همان. برای گرداندن یک کلاس ۴۰ نفری تا قوانین و محدودیتهای قوی و نیروی جدی یک معلم نباشد نمی توان کلاس را اداره نمود. اینکه دیگر یک کشور چند میلیونی با تشدد عقاید گسترده است که باعث ایجاد دیکتاتوری می شود. به عقیده ما، دیکتاتور بی تقصیر است. تمام تقصیر ها و سرزنش ها را بایستی به ملت ها نسبت داد. زیرا بی سواد، عدم آگاهی، و احساسات حاصل از ناآگاهی و بیسوادی است که باعث رشد و تولید دیکتاتورها می شود. بسیاری از کشورها که انقلاب کرده و با دیکتاتور مبارزه و در نهایت آنها از بین بردند، به علت فرهنگ، نا آگاهی و بی سواد، سیاسی دوباره در دام دیکتاتوری بسیار بدتر قرار گرفته اند. مثال بارز آن سقوط دیکتاتور کوچک و مطبوع شاهنشاهی ایران در سال ۵۷ شمسی و تولد دیکتاتوری بزرگ ملایان خونخوار است. اگر مصر، لیبی، ایران و ... را در نظر بگیرید و سرنوشت دیکتاتورهای سقوط کرده را بدرستی مورد مطالعه قرار دهید به اصل کلی که اشاره شد

می رسید. رضا شاه قهرمان بود، حسنی مبارک قهرمان بود و معمر قذافی و صدام نیز قهرمان بودند. اینها قهرمانان ملی کشورشان بودند و با رضایت و احساسات شایان ملتشان به حکومت رسیدند. ولی دیدیم که چگونه بوسیله ملتشان سرنگون شدند و تنها چیزی که از آنها در ذهن ملت ماند خونریزی و خرابی بود و تمام کارهای خوب آنها نادیده گرفته شده و آنها به دیکتاتورهای قرن مشهور شدند. این افراد که فقط یک انسان معمولی بودند! چگونه به قدرت رسیدند. آیا این قدرت را ملت ها به آنها ندادند؟ البته که دادند چون غیر از این چیز دیگری نیست. می بینید که چگونه ملت ها اشتباه می کنند و خطا بعد از خطا. غرض از صحبت این است که ما انسان ها به خصوص خاورمیانه ای ها خودمان را مسخره کرده ایم. اسیر و گرفتار بی خردی و نا آگاهی که علت آن و افسگرایی دینی است، شده ایم و می گویند که خود کرده را تدبیر نیست. تشدد عقاید و مذهبی بودن افراد در کشورهای خاورمیانه همیشه باعث دودستگی و یا چند دستگی شده است که نتیجه آن چیزی جز ظهور دیکتاتور بدتر دیگری نیست. ضرر دیده نادان دوباره ضرر می بیند و مشکل در این صورت نادانی است و نه ضرر فی نفسه.

ای هیولای دوسر با شاخ و دم خوی دیگر

در عبایی و به پا نعلین و عمامه بسر

کین و دین را یکسره آیین ایران کرده ای

کشور بی تایی کورش را تو ویران کرده ای

ای بسا سرها که با تیغ تو رفت

ای بسادلها که با ورد تو مرد

تو سیاهی تو گناهی

تو چو خفاش سیه فام

لب بام نشینی و زنی جام

به ایام زخونهای جوانان دلارام

چه در بندو چه در دام
چه در سنگ و چه در بام

۶-۶- مافیای جمهوری اسلامی ایران

حکومت ایران به صورت یک دولت چند قدرتی است که هر کدام از قدرتها سرکوب و دیکتاتوری خود را به نحو احسن دارند و همگی در زیر پرچم اسلام و دیکتاتور بزرگ ولایت برای غارت کشور سینه می زنند. در حقیقت گروه های سیاسی ایران بیشتر به صورت سیستم های مافیایی است تا حزبی. بجای اینکه اقدامات سیاسی و لابی گری خود را از طریق سیاست صحیح و به نفع کل جامعه به صورت یک حزب انجام دهند، برعکس مانند یک سیستم مافیایی اهداف خود را از طریق ترور، قتل مخالفان و دگراندیشان به پیش می برند. بر خلاف روند حزبی، افراد بر اساس خودی بودن و تعهد بر کارها گماشته می شوند و نه تخصص و خارج از گروه خود. به ظاهر دو گروه اصلی سیاسی بنامهای اصولگرایان (راستی ها و یا تند روها) و اصلاح طلبان و یا چپی ها وجود دارند. اصولگرایان خود گروه های مختلفی را شامل اند که در تعهد به اسلام شدت های متفاوتی دارند مانند گروه های حجتیه و فدائیان اسلام. این سیستم های مافیایی همه به اسلام و نظام جمهوری اسلامی معتقد هستند ولی شدت دینی و یا اسلامی بودن حکومت و کشور را به طور مختلف تفسیر می کنند. اصولگرایان تندرو معتقد به اسلام ناب محمدی ۱۴۰۰ سال پیش هستند و اداره کشور را بر اساس بی چون چرای اسلام ناب محمدی می دانند یعنی قصاص، سنگ سار، قطع دست و پا و معتقد هستند که کلیه احکام صادره بایستی دقیقاً طبق قرآن و شریعت ابتدایی اسلام باشند. اما سیستم های مافیایی اصلاح طلب و یا رفورمیست ها کمی بازتر فکر کرده و معتقد هستند که در اداره حکومت بایستی تکنولوژی و پیشرفتهای جهانی و تغییرات فرهنگی را تا حدودی قبول کرد. اما سک زرد برادر شغال است و آن اینکه هر دو سیستم مافیایی برای رسیدن به اهداف خود دست به

جنایت و ترور می زنند. اصلاح طلبان فقط یک دلخوشی تو خالی برای ساده لوحان و خوشباوران است. در این مدت ۳۵ سال حکومت جمهوری اسلامی، همین گروه های مافیایی به اصطلاح اصلاح طلبان هستند که این حکومت خونخوار را بر سر قدرت نگذاشته اند. متأسفانه ملت ایران هیچ گاه درس خود را یاد نمی گیرند و از نظر تاریخی به بیماری آلزایمر دچار هستند. در این مدت ۳۵ سال بارها ملت ایران فریب جنگ های زرگری سیستم های مافیایی اصولگرایان و اصلاح طلبان را خورده اند ولی متأسفانه برایشان تجربه نشده است و در نتیجه این حکومت خونریز به حیات وحشتناک خود ادامه داده است.

اصولگرایان معتقد به دموکراسی نیستند و قسمت جمهوری نام نظام را قبول ندارند و معتقد هستند که خداوند قدرت خود را به رهبر عالی قدر داده است و کلیه فرامین، قوانین و دستورات بایستی در اختیار رهبر باشد و به جای "نظام جمهوری اسلامی" باید گفت "نظام فقیهانه اسلامی". اصولگرایان هر قتل و غارتی را که به نام اسلام و برای اسلام باشد قویاً مجاز و صحیح می دانند و به همین دلیل است که بی باکانه و با قساوت هر چه بیشتر به نسل کشی دست می زنند. همانطوریکه در سوره نساء و آیه ۲۴ آمده است که زنان کافران شکست خورده بدون طلاق از شوهرشان به شمشیر زنان اسلام حلال است، در جمهوری اسلامی ایران نیز ناموس و اموال مردمان غیر خودی و آنهایی که با سیاست این ملایان موافق نیستند قابل تجاوز و مصادره می باشد. بعد از انقلاب ۵۷ ایران، چه جوانهایی که در جنگ ایجاد شده بوسیله جاه طلبی ملاها کشته نشدند و چه انسان های بزرگ، شریف و دانشمندی که در داخل کشور و یا در خارج ترور نشدند و چه جوانها، بچه ها و زنهای دلیر ایرانی که در داخل ایران مفقود الاثر نشدند. همه و همه این بلایایی که بر سر ملت ایران آمد به خاطر حماقت ملت و ندانم کاری و قدر شناسی گروه هایی خیانت کار همچون مجاهدین خلق، کمونیست ها و احزابی مانند حزب توده بود

وگرنه این جوجه اسلامی ها چندان پُوخی نبودند که انقلاب کنند. از قدیم گفته اند که " هرکه گریزد ز خراجات شاه بار کش غول بیابان شود".

تجمع ثروت و دارایی کشور در دست حکومت از یک طرف و گروه های مختلف مافیایی سیاسی از طرف دیگر باعث شده است که رابطه وکیل و موکل یعنی سیستم کلاینتلیزم رابطه ای بسیار خطرناک و مخرب از یک طرف بین این گروه ها و ملت ایران و از طرف دیگر بین ایران و جهان بوجود آورد. نابسامانی ها، قتل و غارت دولتی، وضعیت بسیار بد اقتصادی، فساد شدید اقتصادی و اخلاقی و رابطه متشنج خارجی چنان بر ایران کیانی مستولی شده است که شاید در طول ۷ هزار ساله تاریخ ایران وضعیت این چنین نبوده است.

ای کشورم ای ایران

تو در حریم کورش، مردمانت خدایی بودند

آتش را به دل‌های سرد

و موسیقیت را به دیار غریبان می بردند

شادیت را با دشمنان تقسیم

و شجاعتت را برای جهان می خواستند

اما در حریم یورش

یورش ناجوانمردانه ملایان مریض

مردمانت مافیایی شدند

غم‌های زمین و زمان را در جهان

در هر مکان پاشیدند

تراشیدند موهای بلند تهمینه را

خونهای جوانان غیور ایران را

چو زالو مکیدند و ترکیدند

ای کشورم ای ایران

تو در حریم یورش هستی و کورش در بند
خون آشامان اعراب سرها را می بُرند و می برند
خون را در محراب به الله خون خوار خود
به رسم عبادت پیش کش می کنند
ای کشورم ایران تو بمان و بگذار
خشم کورش این جرثومه های فساد را
به دره تاریک تاریخ تا بیخ بیافکنند

۶-۷- مالکیت و کشور داری در حکومت اسلامی ایران

ملایان و به اصطلاح اقتصاد دانان اسلامی همانند باقر صدر همیشه سعی کرده اند که اسلام را تحفه جدا یافته معرفی کنند و اقتصادی را ابداع کنند که با تمام سیستمهای شناخته شده اقتصادی دنیا (سرمایه داری و یا کمونیستی) فرق داشته باشد. به همین دلیل محمد باقر صدر می گوید اقتصاد اسلامی نه سرمایه داری است، نه کمونیستی است و نه مخلوطی از این دو است. صدر، مالکیت در اسلام را به سه طبقه تقسیم کرده است. ۱- مالکیت خصوصی ۲- مالکیت عمومی ۳- مالکیت دولت. معلوم نیست که کجای این ادعا جدید و یا مخصوص اسلام است. در آمریکا نیز که اقتصاد سرمایه داری دارد همین سه نوع مالکیت وجود دارد. مثلاً اداره پست و مهاجرت و... دولتی است، پارکهای عمومی حالت مالکیت عمومی دارد و مالکیت های خصوصی که بخش عمده اقتصاد آمریکا را شامل می شود.

حال بسیار جالب است که بگوییم در حکومت فعلی ایران نوع مالکیت و مفهوم آن شیرو گاو و پلنگ است. مالکیت هیچ قانون مدون و واقعی ندارد. مالکیت در نظام جمهوری اسلامی یک دل خوشکنک است. رفتارها و مواردی چون مصادره اموال، تمام ملک های اوقافی، ممنوعیت ها و قوانین اداراتی چون شهرداریها، باعث محدود کردن و

مخدوش کردن مالکیت در ایران می شود. در شهرها، شهرداریها، به دلیل نداشتن برنامه های بلند مدت و استراتژیک، مالکان املاک و زمینهای بسیاری نمی توانند هیچ گونه تغییر و یا تحولی در زمین و یا ملک خود بدهند در صورتی که این امر برخلاف اصل مالکیت است.

کلیه رودخانه ها، منابع طبیعی، زمین های موات، معدن ها، منابع انرژی (نفت و گاز)، املاک اوقافی، اموال بدون مالک متعلق به دولت و یا رهبر است.

۶-۷-۱ - خصوصی سازی: در جمهوری اسلامی ایران، سرمایه داری دولتی افزایش یافته و روند رو به رشدی دارد، در حالیکه سرمایه داری خصوصی برخلاف تبلیغاتی که برای خصوصی سازی راه انداخته اند بسیار کند و ناقص پیش می رود. مهمتر اینکه آن قسمتی از اقتصاد دولتی را که به اصطلاح می خواهند خصوصی کنند بیشتر به صورت شبه دولتی خصوصی می شود یعنی خصوصی سازی واقعی نیست بلکه شبه دولتی کردن اقتصاد دولتی است. به تفسیری دیگر اینکه یک سیستم اقتصادی سود زا از حالت دولتی صددرصد در می آید و به افرادی خودی که در همان سیستم دولتی و سردمداران حکومتی هستند واگذار می شود که این را شبه دولتی سازی گویند نه خصوصی سازی. بقول گفته شاعر بزرگمان سعدی که می فرماید:

شندیم گوسفندی را بزرگی	رهانید از دهان و چنگ گرگی
شبانگه کارد بر حلقش بمالید	روان گوسفند از وی بنالید
که از چنگال گرگم در ربودی	چو دیدم عاقبت، گرگم تو بودی

مشکل اساسی اقتصاد ایران از اینجا شروع می شود که سرمایه اصلی ایران که نفت و گاز و منابع طبیعی است به طور یکطرفه در اختیار دولت است و صاحب آن دولت می باشد. از طرفی بیشتر اقتصاد و صنایع ما در رابطه با نفت است. بنابراین دولت به هیچ عنوان حاضر نیست از این موضع کوتاه بیاید و اگر هم تحت فشار قرار گیرد و اقتصاد

مدرن جهانی، خصوصی سازی ایران را ضروری بداند در این صورت جمهوری اسلامی ایران خصوصی سازی ساخته خودش را که همان خصوصی سازی شبه دولتی است انجام می دهد. حمید احمدی^۶ در مقاله خود اظهار می دارد: که در اقتصاد سیاسی ایران معاصر یک ویژگی غالب تداوم تاریخی داشته است. این خصلت پایدار تاریخی، گرایش نخبگان مسلط به توسعه هسته سرمایه داری دولتی و اقمار شبه دولتی آن بوده است...

گرچه در فقه اسلامی و برخی از دانشمندان اسلامی همانند باقر صدر در کتاب اقتصاد ما^۷ مالکیت خصوصی را قبول دارند ولی این حالت تئوریک است و در عمل اینگونه نیست و همانطوریکه حکومت اسلامی ایران این را ثابت کرده است. در اسلام در عمل که نمونه اش حکومت اسلامی ایران است، اقتصاد بسیار به سیاست وابسته بوده و کل اقتصاد کشور به گونه ای هدایت می شود که در نهایت امنیت و بقای نظام اسلامی را تضمین نماید. به همین دلیل تا آنجاییکه ممکن است سرمایه، منابع طبیعی و اقتصاد بایستی در دست دولت باشد و در غیر این صورت اقتصاد و سرمایه به مراکز اقتصادی شبه دولتی واگذار می شود که آن را خصوصی سازی جمهوری اسلامی ایران گویند.

۶-۷-۲- اختلاس، غارت و چپاول ایران: یکی از بدترین خصوصیات که نظام جمهوری اسلامی ایران و یا دولت دینی ایران دارد، گسترش، اشاعه و آموزش حرفه ای و منظم چپاول و غارت مردم و کشور ایران است. سردمداران، خودی ها، و آنهایی که مدعی الله هستند برای بقا، و ماندگاری خود به روش های مختلفی بسیار ماهرانه و عوام فریبانه راه های اختلاس و چپاول ایران را به هم سنگران خود به بهترین نحوی نشان می دهند. مهارت این سردمداران در غارت مردم از دو روش حاصل می شود: یکی که علنی و به نظر آنها قانونی و شرعی است. اینگونه چپاول هم از طریق قوانینی که بوسیله مجلس تصویب و به تایید شورای نگهبان می رسد، انجام می گیرد، هم از طریق شرع، و هم از طریق ادارات دولتی و غیر دولتی، به خصوص اداراتی که به آنها قدرت شبه قضایی اعطاء

شده است مانند شهرداریها، هم از طریق به اصطلاح خصوصی سازی، هم از طریق نیروهای انتظامی به خصوص سپاه پاسداران که خود ابر قدرت اقتصادی در ایران هستند اعمال می شود. روش دوم که غیر علنی است و سردمداران اصلی هر کدام گروهی درست کرده اند و نماینده ای سرسپرده نیز انتخاب نموده اند و از طریق آن نمایندگان اختلاس های بسیار کلان انجام می دهند. این نمایندگان که بیشتر جوان نیز هستند بعنوان سرمایه داران و یا تاجران شناخته شده و از طریق قدرت و آزادی عمل بسیار گسترده ای که به آنها داده شده است، بوسیله بانگها، شرکتها، و تجارت خارجی به نحو بسیار کلان و جالبی اختلاس می کنند و ثروت ملت ایران را چاپیده و در بانگهای خارج واریز می نمایند.

در چند سال اخیر، مکرراً اختلاسه‌های چند میلیارد دلاری در حکومت دینی ایران بوقوع پیوسته است و علاوه بر جنجالهای رسانه ای این اختلاس گران آنطوریکه باید به مجازات نرسیده اند. متأسفانه وضعیت چنان خراب و بحرانی است که حتی ریاست جمهوری ها، وکلای مجلس و بزرگان قوم که خود نیز در چپاول ایران به رقابت پرداخته اند در سخنرانی هایشان به طور وضوح و یا سر بسته در مورد این اختلاسه‌های کلان صحبت می کنند و سعی دارند رقبا را از میدان خارج کنند. بدتر از همه اینکه متأسفانه ملت بی رمق ایران نیز به این اختلاسه‌ها و غارت‌های ایران عادت کرده اند و شاید دیگر حوصله و یا حس مخالفت و جدال را بر علیه این غارتگران حکومتی نداشته باشند.

همیشه تصور بر این بوده است که دین یک عامل مهم معنوی است و افراد دینی تھی از خود خواهی و فارغ از هر گونه مادیات و دنیا پرستی هستند. ولی متأسفانه در نظام جمهوری اسلامی این روند کاملاً بر عکس است. در دوران قبل از انقلاب که تاحدی دین از دولت جدا بود مردم شرایط معنوی بهتری داشتند، مادیات و زرق و برق دنیا کمتر در نظر مردم رواج داشت و بیشتر مردم به آنچه که داشتند قانع بودند. بعد از انقلاب اسلامی، که شرایط معنوی مردم و رفتارهای جامعه می بایستی بیشتر بر پایه موارد معنوی و کاملاً دور از آز و طمع مادی باشد، دیدیم که کاملاً برعکس شده و زندگی اشرافی، خواسته

های مادی و زرق و برق دنیوی شدت و حدت بیشتری گرفت. جای تواضع را خود خواهی و مال اندوزی و جای جوانمردی را نامردی، دزدی، بی غیرتی، غارت و چپاول گرفت. انگار اینکه الله و رحمن الرحیم اسلام در واقع همان شیطان رجیم بوده است. تمایل شدید مردم به مال اندوزی و مادیات دنیوی دلیل عمده ای برای گسترش فساد چه اخلاقی اجتماعی و چه اقتصادی و سیاسی در ایران شد. این بود که از اوایل انقلاب و به خصوص بعد از جنگ و دوران ریاست جمهوری رفسنجانی، به علت کمبود بودجه، دولت از طریق مجلس و دیگر اقتصاددانان و به خصوص تفکرات اقتصادی رفسنجانی، ریاست جمهوری وقت، شدیداً بدنبال راه هایی بودند که برای خزانه دولت بودجه تأمین شود. به خصوص بعد از شروع جنگ و همچنین بلند پروازیهای جمهوری اسلامی برای سروری به جهان اسلام و در نتیجه کمک مالی بی دریغ و بلا عوض به تروریستها و گروه های مختلف اسلامی در خاورمیانه مانند لبنان، حزب الله، سوریه، فلسطین و... دیگر کشورهای اسلامی باعث شد که درآمدهای موردی و کلان و غیر قانونی از طرف دولت به مردم تحمیل شود. یکی از بهترین و راحتترین نوع اختلاس کلان در فعالیت های عمرانی کشور صورت می گیرد. مثلاً ساخت جاده ها و سدها همیشه با اختلاسهای کلان روبرو بوده است زیرا شرکت های وابسته به حکومت مانند شرکتهای بیشمار سپاه پاسداران می توانند قیمت چند برابری برای هر متر مربع جاده از دولت دریافت نمایند بدون اینکه مورد تعقیب قرار گیرند چون همه عوامل دست در یک کاسه دارند. قیمت ساخت سدها نیز توسط اینگونه شرکت های وابسته چند برابر اعلام می شود و تمام این دزدی ها توسط گروه های دولتی وابسته بهم انجام می گیرد. مثلاً در ساخت ۵۰۰ کیلومتر جاده به عرض ۱۰ متر اگر هزینه هر متر مربع جاده دو برابر پای دولت محاسبه شده باشد ملاحظه کنید که اختلاس سر به آسمان هفتم می زند و در برخی مواقع که نظارت برخی افراد غیر خودی وجود دارد اینگونه اختلاسهها را بودجه های مفقود شده در دولت می نامند.

ایجاد شرکتهای بزرگ یک قطبی، گرفتن کلیه صادرات و واردات ایران بوسیله عوامل حکومتی، ورود سپاه پاسداران در اقتصاد، دادن قدرت شبه قضایی به برخی از سازمانها مانند شهرداریها، گسترش نفوذ و قدرت سازمان اوقاف ایران و گرفتن پولهای مختلفی از قبیل پذیره و حق انتقال، فروش تک قطبی وسایل مدرن مورد نیاز مانند موبیل، ماشین، بالا بردن شدید هزینه مخابرات و موبیل، تحمیل پولهای هنگفت مربوط به عوارضهای مختلف و بوجود آمدن مراکز بیشماری از سازمانهای غیر انتفاعی، روش های و ابتکارات نا عادلانه، غیر قانونی و بی رحمانه ادارات بیمه به خصوص بیمه تأمین اجتماعی و ایجاد گروه های سیاسی مختلف در رابطه با اقتصاد کشور همه و همه باعث شدند که دو وضعیت و شرایط بسیار نامطلوب در ایران حاصل شود: یکی بوجود آمدن شرایط برای اختلاسهای کلان در سطح کشور و دیگری رشوه خواری گسترده موجود در ایران. در واقع، تنها دلیل اختلاسهای کلان و رشوه خواری در ایران، عملکرد نادرست و ناجوانمردانه دولت یا حکومت اسلامی ایران بود. وقتی دولت خود، بعنوان الگو مردم را چپاول می کند، مردم هم از بزرگتر یاد گرفته و خود به طور متقابل به اختلاس، دزدی و چپاول دست می زنند. یعنی اینکه واکنش مردم در مقابل چپاول و خواسته های کلان مادی دولت دو چیز است: یا اینکه مردم و آلهایی که موقعیت آن را دارند به گونه ای دزدی کنند و یا اینکه رشوه بگیرند و یا رشوه بدهند تا از دست این هزینه های نا جوانمردانه دولتی خلاصی یابند. در این میان سردمداران حکومتی نیز بیکار ننشسته و از آب گل آلود ماهی می گیرند و به طور خصوصی با رابطه و نفوذ دست به اختلاسهای کلان کشوری می زنند. در نتیجه یک خود القایی افزایشی دو طرفه بین مردم و دولت دینی ایران بوجود می آید. سیاستهای ناجور دولت، ملت را به فساد بیشتر آلوده می کند و فساد بیشتر درون مردم دولت را بزه کارتر می کند. از طرف دیگر آز، طمع و تمایل شدید به تجملات زندگی نیز عامل بسیار قوی ای برای به شعله کشیدن هرچه بیشتر این فساد در جامعه می شود. در پی این همه پریشانی دولتی، ناهنجاریهای دیگر جامعه نیز

مانند اعتیاد، فحشاء و ضایعات شدید اخلاقی خود معلول همین روابط ناسالم بین دولت و ملت می باشد. بنابراین نتیجه این می شود که دولت و دین در ایران تنها عامل فساد اخلاقی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی در کشور است.

علت فساد در حکومت دینی ایران به چند دلیل است^۱: فاکتور فرهنگی، فاکتور روانشناختی، فاکتورهای رابطه سیستمی، قدرت تک قطبی، قدرت فقهی و یا تعزیری. مهمترین عامل فساد در حکومت های دینی به خصوص اسلام، برگماشتن افرادی بی سواد، اوباش و بی مایه بر صدر قدرت و کُرسی های کشوری است. در نتیجه فساد باعث ضایعات زیر می گردد:

۱- کاهش راندمان مخارج عمومی

۲- کاهش در آمد خزانه ای کشور

۳- افزایش گسری بودجه

۴- تخریب سرمایه گذاری مستقیم خارجی

۵- کاهش تاثیر کمک های دولتی

۶- از هم پاشیدگی و جاهت سیاسی

۷- تخریب توسعه دموکراسی

برای مبارزه با فساد بایستی بر روی عوامل زیر تکیه کرد و آنها را کنترل کرد:

۱- سازمانهای خدماتی شهری

۲- سیستم های قضایی

۳- ادارات گمرکات و مالیات گیری (دارائیهها)

طبیعت اسلام و آموزش آن به طور غیر مستقیم فساد از هر گونه را در جامعه تحکیم می کند. عباراتی چون تقیه (دروغ مصلحت آمیز)، سوره هایی از قرآن همانند سوره نساء آیه ۲۴، سوره هایی که جنبه مادی دارند مانند وعده هایی که برای بهشت، حوریان فراخ چشم داده شده است، مصادره اموال، و ... باعث شروع و گسترش فساد در جامعه می

شود. در این مدت ۳۴ سال حکومت اسلامی در ایران، ابعاد فساد اخلاقی و اقتصادی آنقدر زیاد است که همه جهان در این مورد اطلاع کافی دارند و صدها مورد فساد در حکومت آخوندی ایران را در شبکه اینترنت می توان مشاهده نمود. بنا به گفته سازمان ترانس پائرنسی اینتر ناسیونال^۹ (Transparency International) که یک سازمان جهانی است، ۱۷۷ کشور را برای سال ۲۰۱۳ از نظر فساد درجه بندی نموده است و ایران در رده ۱۴۴ ام قرار گرفته است و از ۱۰۰ امتیاز ۲۵ را دریافت کرده است (یعنی ایران از نظر فساد از ۱۴۳ کشور درجهان بدتر است).

در دین مبین ناب اسلام
شتر را با بارش می برند
خر را به جای آهوی ختن به ابلهان دینی
می فروشند و می دوشند
آنچه را که دوشیدنی است
طریقت را برای توجیه چپاول
شریعت را برای اختلاسهای کلان
تفسیر می کنند
اموال غارتی را به اهل بیت به امانت می سپارند
درجعه کعبه، دزدی خود را
زیر حریر سیاه خانه خدا
پنهان می کنند
ریش خود را پیش آ پیش به گرو می گذارند
تا حقانیت حُقه های خود را نشان دهند
آیه ۳۴ سوره توبه را در پستو فروبرده
و درکاسه کدایی خود آیه ۴۱ سوره انفال را

زمزمه می کنند
چپاول، غارت و اختلاس
با کاسه گدایی عباس دُوس
فردوسی خواهد بود برای ملایان

۶-۸- برخورد منافع گُرگ ها

این افراد دین سالار و به اصطلاح روحانیون و مدعیان مذهب که همیشه خود را پاک و منزّه و دور از مادیات و زرق و برق دنیا می دانند مشاهده می شود که وقتی پای منافع می آید و یا منافع خود را در خطر می بینند و حتی وقتی می بینند که گروهی با مذهب مختلف یا همان مذهب ولی با پرچم مختلف امکان شراکت در منافع داشته باشند آنگاه به شدت با هم در افتاده و هرکدام دیگری را به بی دینی و شرک محکوم می کنند و هرکدام می خواهد دیگری را بی اعتبار و بی آبرو سازد. حرص، ولع چنان در آنها قوی است که به هیچ عنوان حاضر نیستند که از این خان خداداد باد آورده با هم بخورند و حد اقل حرمت و ظاهر حرفهای فریب آمیز را که می زنند نگهدارند. اینها همان گرگانند که بر سر لاشه ای باهم می جنگند با این تفاوت که گرگان وقتی سیر می شوند لاشه نیم خورده را رها کرده و می گذارند دیگر حیوانات از آن تناول کند ولی این روحانیون، مذهبیون و مدعیان دین بعد از سیر شدن حریص تر می گردند و نمی خواهند که سر به تن دیگران باشد. این است مدعیان دین. تمام ادیان و پیشوایان دینی همین حالت و خُلق و خوی را دارند فرق نمی کند که کدام دین و یا مذهب باشد. بهر حال این حالت را در پیشوایان دین اسلام بیشتر میتوان دید.

۶-۹- قرآن، حدیث، روایت و تفسیر

کلاً، در دین اسلام به خصوص شیعه ایرانی، تمام موضوعات اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و حکومتی بر چهار عامل واهی، فرضی، شخصی، و قابل خطا استوار است که عبارتند از:

قرآن، حدیث، روایت و تفسیر که هر چهارتای این عوامل با تقریب، خطا و نظرات شخصی توأم بوده و هیچ پایه صحیح و منطقی و عقلانی نداشته و با هیچ منبع موثق حقیقی در رابطه نیست.

همانطوریکه توضیح دادیم، قرآن بیشتر جنبه تنبیهی و ترس دارد تا آموزشی. قسمت های علمی، تاریخی، اقتصادی و اجتماعی قرآن بسیار ضعیف و در بیشتر موارد غیر معتبر است. موارد تاریخی قرآن بیشتر افسانه هایی هستند که از کتابهای آسمانی دیگر به عاریه گرفته شده اند^{۱۰} و موارد اقتصادی فقط برای دوران جاهلیت اعراب بدر می خورد و هیچ کاربردی در این جهان مدرن پیشرفته که بر اساس دو سیستم اقتصادی قوی سرمایه داری و کمونیستی است، ندارد. موارد اجتماعی بسط داده شده در قرآن بیشتر بر اساس فرضیه و تئوریهای غیر عملی استوار می باشد و روابط اقتصادی که بایستی سیستم یک جامعه را بدرستی به پیش برد به دقت و صحت تعریف نشده است. بنابراین چون تولید و درآمد و پراکندگی ثروت در قرآن بدرستی تحلیل نشده است بنابراین موارد اجتماعی و فرهنگی نیز به همین دلیل نمی تواند سالم و درست پیش بینی شده باشد. در بیشتر مواقع در قرآن با شدت و حدت انسان ها را از برخی کارها بازداشته و به برخی کارها وادار می کند بدون اینکه راه کار را نیز نشان دهد در برخی از اسناد آمده است که جمله بسم الله الرحمن الرحیم در ابتدای هر سوره از آغاز نبوده و بعداً اضافه شده است^{۱۱}. اگر به عقل مان هم رجوع کنیم در خواهیم یافت که بیشتر، جمله بسم الله الرحمن الرحیم بعداً به قرآن اضافه شده است زیرا در قرآن بیشتر از روی غضب صحبت شده و به صورت خدای جبار و قهار خود را نشان داده و مردم را به عذاب الیم و جهنم بشارت داده است. غیر مسلمانان را کافر و مستحق عذاب می داند. حال چگونه در یک چنین کتابی ممکن است که اول هر سوره بنام خداوند بخشنده مهربان شروع شود. در قرآن جمله ها در برخی مواقع نا معلوم و تمام نشده هستند و نتیجه گیری بسیار سخت و در بیشتر مواقع غیر ممکن است. کلیات قرآن بگونه ای است که می توان براحتی هر برداشت و یا تفسیری

که لازم باشد از آن بدست آورد. هم می شود از قرآن بعنوان یک کتاب رحمان و رحیم یاد کرد و هم می توان از آن بعنوان یک کتاب بسیار خشمگین، خشن غیر قابل انعطاف، سنگ دل و بشارت دهنده به انواع شکنجه ها در این دنیا و در جهنم یاد نمود. از نظر علم آموزش و تربیت مدرن، قرآن هرگز نمی تواند انسان ساز باشد و یا عشق و محبت را در میان بشریت گسترش دهد. قرآن در حقیقت فقط و فقط عامل بسیار قدرت مندی است برای مدعیان شیاد جهت کنترل و مدیریت امت جاهل خود و ادامه حکومت دینی بر پایه بالاترین و شدیدترین سیستم دیکتاتوری مذهبی^{۱۲}.

ابزار بسیار قوی دیگری که مدعیان به آن مجهزند حدیث است یعنی گفته هایی چه مستقیم و چه غیر مستقیم از پیامبر. در بیشتر موارد، این گفته ها و نقل قول هایی که از طرف پیغمبر می شود هیچ پایه و اساسی ندارد و در طول تاریخ بوسیله افراد مختلف به منظور اهداف مختلف از قول محمد نوشته شده است و بعنوان یک مدرک مستند و قاطع در تمام مواردی که نیاز است از آنها استفاده می شود. بنابراین حدیث که دومین اساسنامه و دستورکار سیستم حکومتی اسلامی است بر پایه فرض و یا بزبان دیگر بی اعتبار و پوشالی است.

مستندات حکومتی و اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی دیگر این مدعیان، روایت است روایتی که از قول امامان و یا افراد قابل اطمینان در طول تاریخ اسلام بیان شده است. این روایت ها بیشتر نه کاربرد علمی دارند و نه ببرد مملکت داری در قرن بیست و یکم می خورند. روایت همانند حدیث غیر علمی، غیر کاربردی و خارج از زمان کاربردی آنها می باشد. این احادیث و روایات فقط در دوران اعراب بادیه نشین شتر سوار پا برهنه سوسمارخور مناسب بوده است و نه برای حکومت داری کشوری که در زمان کامپیوتر، الکترونیک، انرژی هسته ای، و تکنولوژی های مختلف قرار دارد.

ابزار بسار قدرت مند دیگری را که مدعیان دینی برای کنترل کشور و ادامه دیکتاتوری و خفقان در اختیار دارند مقوله تفسیر است. هرچیزی که برای پیشرفت اهداف

شوم این مدعیان مورد نیاز است و در قرآن، حدیث و روایت نیامده است این شیادان
براحتی از طریق تفسیر یکی از آیه های قرآن و یا نوشته های احادیث و روایت آن را
بدست می آورند و به همین راحتی. کلاً حکومت مذهبی جمهوری اسلامی یک حکومت
تفسیری است که مجتهدین و علمای اعلام در آن تخصص دارند و هر موضوع غیر ممکن
را با تفسیر ممکن می سازند. در حقیقت این خطرناکترین بُعد حکومت دینی جمهوری
اسلامی است که وجود دارد.

تسبیح بدست استخاره می کند، پاره می کند

حجاب عقل ابلهان خدازده را

تفسیر به دهان با زبان چاره می کند

چاره ناتوانی عقل خویش را

این ملایان خدا در هرکجا

به حدیث لیس می زنند

نا بینش نزدیک به بینی خود را

تا کنار در خانه ساده لوحان

گسترش دهند

تعبیر و تفسیر و حدیث را

بر شانه های ابلیس گره زده

جامعه را در جادوی خود به خواب می برند

برای هر شکایت روایتی را حکایت می کنند

و بدینگونه مقصر قسر در می آید و

مجرم لاجرم قاضی القضاة می شود

گفته های ملانصرالدین در دین

صیقل می یابد

و دغل بازان اعرابی به تارهای شیطانک چنگ می زند
تا خود را بر سر دروازه‌های بهشت آویزان نگهدارند

۶-۱۰- شiyadan مسئله ساز

اینها مدعیان خدا، هرگاه که بخواهند و به نفعشان باشد خدا را کوچک و هر گاه که اراده کنند خدا را بزرگ می کنند تا با این عمل کوچک و بزرگ کردن خدا چرخ اقتصادی و سیاسی خود را بچرخانند و قدرت، دیکتاتوری و سیطره خود را هرچه بیشتر بر مردم، کشور و جهان تحمیل نمایند. افسوس که بیسوادی و بینش واپس گرای مردم، فرهنگ مذهبی و خرافاتی جامعه اسلامی این گونه موقعیت را به این رژیم ها می دهد که متأسفانه صدها سال است روند چنین می باشد. گاه خدارا خالق کل جهان و کاینات می دانند و کلیه مردم را در مرحله اول نسبت به او با ریا به اطاعت و عبادت وا میدارند و چنانچه خواسته آنها چندان عملی نشود از زور، ارعاب و تهدید استفاده می کنند. گاه خدا را آنقدر کوچک می کنند به طوریکه خانه او را در عربستان و در یک مساحت چند متر مربعی محدود می نمایند. همانطوریکه می دانید صدها سال است که منابع مادی فراوانی از این نظر به عربها می رسد عربهایی که کشور ما را اشغال کردند و به مال، اموال و ناموس ما دست آزدند ایرانیها را کشتند و اموال آنها را به تاراج بردند و از همه بدتر مذهبی را به ما قالب کردند که سالها است ما را به استثمار در آورده و معلوم نیست تا کی این فلاکت و بدبختی ادامه داشته باشد. بدتر از همه اینکه حرامزادگان عرب را سید نامیدند و بر ما ایرانیها آقایی یافتند و حتی بعد از مردن این حرامزادگان سید، به امزادگانی تبدیل شدند که سالها است قدیسان و سرمایه داران ما را تشکل می دهند و هنوز که هنوز است جان و اموال و احترام خود را بر پای این امزادگان پوج و تهی می ریزیم و از آنها که خود سالها است به خاک تبدیل شده اند طلب کمک و شفاعت می نماییم. چقدر خنده آور و مضحک به نظر می رسد و شاید هم گریه آور. تمام این گریه هایی که ایرانیان در موقع ماه محرم و زمان روضه خوانی و در موقع زوزه کشیدن مدعیان و بانیان خدا می کنند در حقیقت

گریه به حال خودشان است که چنین فریب بزرگ تاریخی را خورده و چنین رسوایی و بدبختی را بر خود مستولی کرده اند.

در طول تاریخ، همیشه کل تلاش و نبرد انسان برای بدست آوردن سه چیز بوده است. قدرت، ثروت و شهوت. تمام جنگ ها، خونریزیها، برادر کشی ها، شکنجه ها، دروغها و نامردیها در طول تاریخ برای همین سه مورد بوده است. هر گروه و هر شخصی سعی کرده است که از طریقی به این موارد یا مهمات دست بیابند. تاجران از طریق تجارت، کشاورزان از راه کشاورزی، صنعتگران از طریق صنعت و حقه بازان، دروغ گویان، مفت خوران تنبل و نامردان از طریق مذاهب ابداعی خود سعی نموده اند که به این مهمات برسند. تاجران، کشاورزان و صنعتگران و دیگر حرفه های غیر دینی همیشه در استعمار و استثمار دین گرایان و مذهبیان بوده اند. زیرا مذهب و گروه مذهبیان بسیار خطرناک و قدرت مندهستند زیرا که تاجران براساس عرضه و تقاضا، کشاورزان بر روی زمین و صنعتگران بر روی تغییر مواد و تولید محصول کار می کنند و نیازهای جامعه را به طور حقیقی و راستین بر طرف می نمایند و در واقع به جامعه و پیشرفت آن کمک می کنند. حال آنکه مدعیان خدا، سردمداران دین و مذهب، حقه بازانی هستند که با دروغ، خرافات، جادو و جنبل، شستشوی مغزی، امت ساده لوح خود را فریب می دهند و این جهان واقعی را به دوزخ تبدیل کرده و بهشت دروغینی را به طور نسبی و مجازی به امت خود وعده می دهند تا عقیده و دین دروغین خود را هر چه بیشتر و طولانی تر بر جامعه مسخ شده تحمیل نمایند. دینی که کاملاً نسبی است و واقعیت آن وابسته به شرایط تولد انسان ها دارد^{۱۳}. آن مجتهد به اصطلاح بلند پایه و شدیداً متعصب اسلامی اگر در یک خانواده مسیحی دنیا می آمد حتماً مسیحی بود و دین اسلام را شرک می دانست. می بینید که چگونه زندگی و سرنوشت انسان ها بدست این مدعیان خدا و سردمداران مذهب که تفکر و ایمان آنها نسبی است به تباهی و بدبختی کشیده می شود. در زمان باستان خدا را

چماق و سنگ می کردند و در دوره آهن خدا را شمشیر و هم اکنون خدا را به طناب دار، گلوله، موشک و بمب اتم تبدیل کرده و بر سر مردم وارد می آورند.

خدا با این قدرت مهیب، و عظیم خود، بسیار متواضع و بی سروصدا است و حتی ترجیح می دهد که خود را نشان ندهد، حرف نزند و یا به طور مستقیم خود را ظاهر نکند. ولی ما می بینیم که این انسان های کاسه از آش گرمترند که با نام دین و برای حکومت کردن و غارت انسان های ساده دل، خدای ساخته خود را به طور مکرر به رُخ دیگران می کشند و با قوانین و قواعد استثماری، خطرناک، کشنده و یا حتی مضحک، این خدای دورغین و بیچاره خود را که نیازمند مناجات و عبادت است با بی رحمی به انسان ها تحمیل می کنند .

کل دین اسلام به خصوص شیعه بر اساس موهومات، خیالبافی، موارد غیر واقعی، ماوراء الطبیعه و تئوریکتی است. ادعای اسلامیون در مورد خدا و حقانیتش را نه می شود لمس یا احساس کرد و نه می شود دید و یا ثابت نمود. مثلاً مورد معاد و جهنم و بهشت، حدیث، روایت و داستانهای بی سروته ای که از قول خدای ساختگی خود و امامان و مذهبیبون می گویند. تمام مردم و جامعه را مسخ کرده و همه را سرکار گذاشته و با این موارد موهومی و تئوریکتی که هیچ گونه واقعیت را نمی توان از آنها دریافت دیوانه وار خود را پایدار و مستمر می دارند. نه کار می کنند، نه به خود زحمت می دهند که چیزی را ثابت کنند، نه هزینه ای را متقبل می شوند و نه مسئولیتی را عهده دار خواهند بود زیرا وقتی ادعایی ریشه و هویتی ندارد و واقعی قابل لمس نباشد، مسئولیتی نیز برای ادعا کننده بوجود نمی آورد. در تمام این دوران سیاه حکومت آخوندی به ایران، یعنی از زمان دوره صفویه تا به حال کشور عزیز ما ایران در دست این حقه بازان بی محتوا، جادوی احادیث و روایت های بی سروته این شیادان شده و با ظاهری مظلوم و حق به جانب بر جان، مال و ناموس ملت ایران حکومت رانده اند. ای تف بر این فرهنگ مجازی وارداتی که چندین قرن پیش با حمله نا جوانمردانه اعراب بر ما تحمیل شد و این شیادان با هیچ ما را مسخ

کردند و با هیچ ما را جادوی سیاه کردند و با هیچ بر روح و هستی ما خدایی کردند. با یک حدیث و بر اساس آن فردی را اعدام و با یک حدیث فردی را بر خلاف خدا و بایک جمله خانواده ای را قربانی خدای خود می کنند. تمام این کتابهای اسلامی، رساله ها، تفسیرهای نا جوانمردانه از کتاب دروغین خود، حدیث ها و روایت ها را روی هم بگذارید می شود یک دروغ بزرگ یک حباب بزرگ خالی. خدای دروغین خود را در طول تاریخ ساخته اند و سپس از قول این خدای دروغین خود کتاب نوشته اند و جالب است که حتی نوشته های خدای دروغین خود را باز هم بنا به مصلحت مسخ کرده و با تفسیر های گوناگون آن را به نفع خود به پایان می رسانند. هر جا که نوشته های کتاب به اصطلاح مقدّس به نفعشان نیست کلمات واضح و روشن آن را به گونه دیگری با تفسیر دلخواهانه تغییر می دهند. اگر خدایشان در جایی از کتاب مقدّسات گفته باشد مثلاً "سیب" ، با تفسیرهای جنون آمیز خود همه گونه میوه را می گویند غیر از خود سیب. واقعیت یعنی "سیب" را زمانی می گویند که برایشان سودی داشته باشد.

آن فرد بی سواد طمع کاری که خدا را برای بهشتش سالها است که عبادت می کند و هیچ کار دیگری به نفع بشریت انجام نمی دهد و فقط مانند دیوانه ها دولاوراست می شود و مهملاتی نیز به زبان می آورد که خود هم نمی داند چه می گوید و تداوم کار او برای سالها نه نفعی اقتصادی و اجتماعی برای او داشته و نفعی برای انسان های دیگر و کشور خود داشته و فقط دیوانه وار کلماتی عربی به زبان می آورده و دیگر هیچ. آنگاه این فرد پریشان حال ساده و یا شیاد به بهشت می رود ولی ادیسون بزرگوار که سالها در آزمایشگاه زجر کشیده و زیبایی و دانش خداوندی را دریافته و آن را به صورت نور و برق در اختیار کلیه انسان ها گذاشته و تا انسان وجود دارد از کار او استفاده می شود، آنگاه این فرد به جهنم می رود. آن بی سواد طمع کاری که فقط دولا و راست شده و مهملاتی گفته که خود هم نمی داند و نفعش هم به شخصی نرسیده و بلکه بعنوان یک فرد جامعه مدت عظیمی از عمر خود را صرف هیچ و پوچ کرده آنگاه این فرد به بهشت می

رود! خنده آور است که چگونه انسان‌ها برای این همه سال فریب و نیرنگ این شیاطین را خورده‌اند. واقعا که انسان‌ها بدخت و بیچاره‌اند. بروید گم شوید ای شیادان، ای حقه‌بازان و ای خیانت‌کنندگان حقیقی به خود و تمام بشریت. بروید گم شوید نا بود شوید که جهان را برای سالیان متمادی به گوه کشیده‌اید. شما خیانت‌کارانی هستید که نه خدای پوشالی خودتان شما را می‌بخشد و نه حقیقت و بشریت شما را می‌بخشد. برای سالیان متمادی کل جهان را به جنگ، بدبختی، کوری، بی‌سوادی، خرافات و نکبتی کشیده‌اید و هنوز هم دست بردار نیستید و هنوز هم این آیه‌های شیطانی خود را برای سرکیسه کردن مردم، انسان‌ها و تخریب طبیعت بکار می‌برید. اگر احياناً قسمتی از شیادی شما معلوم شود بلافاصله دلیل و عذر بدتر از گناه می‌آورید و به نحوی قضیه را ماس مالی می‌کنید. هیچ‌گاه دلیل مستند و علمی نمی‌آورید و همیشه در هوا، به صورت ابهام و فرضیه وار و با حدیث و روایت نکبتان که نه پایه‌ای دارد، نه اساس و نه ریشه‌ای بحث می‌کنید و هر جا که مثل خر در گل می‌مانید می‌گویید "در قرآن آمده است یا فلان حدیث یا روایت گفته است و یا از فلان امام نقل و قول شده است"، والسلام حجت تمام. مگر کسی را این جرأت است که بگوید قرآن اشتباه گفته است. نه، نه، هر فردی که این را بگوید مرتد است و هر کس که سخنی بر زبان براند که این چنین باشد بر ضد خدا است و خون او ریختنی است. اگر فردی بر علیه آنها اعتراض کند به او می‌گویند مگر تو مسلمان نیستی؟ فرد جرأت نمی‌کند که بگوید نه من مسلمان نیستم و لعنت بر اسلام. می‌گوید چرا و بعد مدعی شیاد می‌گوید پس قرآن را قبول داری چونکه مسلمانی، پس فلان مهملات را نیز بایستی قبول داشته باشی. آخ، آخ، آخ که کمرم می‌شکند، مغزم تیر می‌کشد قلبم در سینه می‌سوزد وقتی که این چنین شیادی و پدرسوختگی این مدعیان غارتگر، بیرحم و خیانت‌کار را می‌بینم. می‌گویند انسان اشرف مخلوقات، با هوشترین حیوان روی زمین یا کاینات است، پس چطور این انسان نابعه سالیان سال است که با این مهملات خنده آور

سر کرده و به این چرندیات پایبند بوده و حتی خود و خانواده خود را به خاطر آن به نابودی کشیده است.

ای شیادان مسئله ساز
خباثت خود را آغاز کردید باز
در چرخه کوچک و بزرگ کردن خدا
غارت تو میکنی همه را در زمین یکجا
داغت بدل و زخمهای بی دریغت بر دل
هاشا چه کنم که نستعینت در دل
عمامه به سر بار دگر خفت و خواری
خونابه جگر می دهد اینگونه سواری
نعلین بیا در همه جا ذلت و زاری
موشک به هوا چنگ بیا مردن و بردن
زندان به زمین کفر بدین بردن و خوردن
بیچاره بلبل چه کند از غم ایام
سنبل چه کند، گل چه کند معبد بد نام
اختر چه کند خر چه کند خسته و بسته
گوهر چه کند دلبر و داور چه کند پیش خجسته
باور چه کند، عقل و دو داور چه کند پیش نمازت
منطق چه کند، دق بکند ساقی و ساغر
آخر چه کسی می کند قلهای تو باور
گویی که جفایت زخدایت بستانی
زنهار که خدایت زجفایت نرمانی

۶-۱۱- تعصّب خشک

اینها یک خدایی را در اذهان تراشیده اند و بر اساس آن واهی پوچ همه واقعیتهای را بنا نهاده اند و باعث شده اند که واقعیت ها نیز مسموم شوند و آنچه را که می توان دید و لمس کرد را توسط روکشی ساخته از خرافات، مهملات و تُرّهات پوشانیده و در نتیجه واقعیت ها را مسخ و به صورت وارونه و غیر حقیقی و بهمان صورتی که سود و منافع دنیوی آنها تامین شود بما نشان می دهند. آنچه که برای این مدعیان خدا مهم است ثروت، دنیا اندوزی و قدرت است و اینها را به بهترین و راحتترین طریق که همان ایجاد تقدسیت، رواج خرافات و مسخ واقعیت ها است انجام می دهند. حماقت، جهل و نادانی ما هیزم آتش آنها و فراهم کننده اسباب شادی و مسرت آنها خواهد بود. انسان های نادان و جاهل، آگاهی محدود خود را از پدر و مادر به ارث می برند بدون اینکه آگاهی خود را بیشتر از آن چیزی که به ارث رسیده گسترش داده باشند. دین را واقعی و وحی خدا می دانند و در نتیجه دین برای آنها یک تقدسیت الهی دارد که نیازی به نقد و بررسی ندارد. در نتیجه اینگونه افراد هر انحرافی از دین خود را محکوم و با آن به شدت تا مرگ خود می جنگند بدون اینکه لحظه ای درنگ کنند که آیا کارشان منطقی، حقیقی و درست است یا خیر. آنها لحظه ای را تأمل نمی کنند که از خود بپرسند که آیا همه مواردی که انحراف از دینشان است خود ساخته خدا نیست؟ آیا خدای مقتدر آنها نمی توانست تمام بدی ها را ریشه کن کند؟ اگر الله آنها درست است و اگر دین فقط دین اسلام است و تنها دینی است که نزد خداوند کامل و مشروع است پس چگونه دین های دیگری چون مسیحی، کلیمی، بودا و..... وجود دارند و از طرفداران بسیار زیادی برخوردار هستند؟ آیا خدا نمی توانست این ادیان غیر اسلامی که به نظر آنها قلبی هستند را از بین ببرد؟ انسان ها با تبعیت از نیاکان خود تعصّب خاصی به خدای ساختگی خود و آنچه را که به او منسوب می کنند دارند. هر فردی بنا به سلیقه و ابتکار خود این تعصّب خود جوش را پردازش کرده و به آن رنگ و بوی تازه ای می دهد و در نتیجه تعصّب خود را استوارتر می گردانند.

در میان این همه انسان های جاهل، باطل و کوتاه فکر ممکن است که فردی توانمند و خردمند یافت شود که با دانش و شعور خود بر کلیه این سفسطه ها و تحریک ها غلبه کرده و با انگشتان قوی و چشمهای تیز بین خود حقیقت را از میان کلافهای پیچ در پیچ خرافات و موهومات بیرون کشد. این گونه افراد بسیار کمند و ارزشمندند. در طول تاریخ بیشتر اینگونه افراد خردمند و با ارزش در معرض خطر و تیغ این دژخیمان مدعیان خدا قرار گرفته اند و می گیرند و خون پاک و بی گناه آنها ریخته شده است. همیشه چنین بوده است. با تمام تجربیات تلخی که انسان ها نسبت به مذهب، دین و خرافات دارند باز هم فریب می خورند انگار که نه انگار تجربه ای بر آنها گذشته است. شیطان و وسایل او چه قدرت منداست. باور نکردنی است. این همه نادانی، بی اعتنایی و فراموشی از انسان ها از یک طرف و این همه رذالت و پستی و دنیا پرستی از این مدعیان خدا از طرف دیگر باور نکردنی است. از این چرخه چه کسانی سود می برند؟ معلوم است، آنهایی که آگاهانه و خیره سرانه سوار به اسب مراد شده اند و با قدرت خرافات دینی، دروغ، و با تازیانه های حیله و نیرنگ اسب مراد را به سوی اهداف شوم و دنیای شهوت آلود خود می رانند.

۶-۱۲- خدای بسته زبان

و آنگاه انسان خدا را آفرید و از آنجا خدا برگشت و جهان و انسان را آفرید. در حقیقت یک دوره و چرخه باطل که اساس این چرخه بر یوچی و بی عقلی استوار است. خدای ساخته شده توسط انسان همان خصوصیتی را دارد که انسان به او می دهند و از او می خواهند خدایی که نه هر گز حرف می زند، نه خود را نمایان می کند و نه اثری مستقیم از خود بجای می گذارد و فقط بهانه ای نا مریبی و ناشناخته است که قدرتی نا محدود دارد و این قدرت فقط توسط مدعیان او یعنی انسان های شیاد و حامیان ابله ساده لوح بر جامعه و جهان اعمال می شود. و چه قدرتی که هزاران سال انسان ها را به نابودی و بدبختی

کشیده. چه در دوران جاهلیت و چه در دورانهای پیشرفته و عقلانی انسان ها یعنی بعد از قرون وسطی و بعد از انقلاب صنعتی.

خرد گرایی و واقعیت بینی در مقابل دین و مذهب به چند گروه تبدیل می شود و در برخی مواقع افراد طبقه های مختلف آن را می بینند قبل از اینکه خرد گرای کامل شود. برخی جنبه های بسیار روشن و خرافی مذهب را رد می کنند و با آنها مخالفت می ورزند ولی درجات بالاتر مذهب را قبول دارند. مثلاً برخی خرافات کلامی و روایتی را قبول ندارند ولی به اهل بیت معتقد هستند و پیامبر و اسلام و قرآن را به شدت قبول دارند. برخی در طبقه بالاتر قرار دارند و خرافات روایتی و اهل بیت را قبول ندارند و امامزاده بازی را نیز رد می کنند ولی به پیامبر، قرآن و اسلام معتقد هستند و از آن دفاع می کنند. طبقه بالاتر خرد گرایی خرافات روایتی، امام زادگان، اهل بیت و امامان و برخی از قوانین اسلامی را قبول ندارند ولی به قرآن و پیامبر و اسلام معتقد هستند. کلاس بالاتر حتی قرآن، پیامبر و اسلام را نیز قبول ندارند ولی هنوز به خدا معتقد هستند. بالاترین طبقه و درجه بسیار عالی و بالای خرد گرایی آن است که حتی خدای رایج نیز ساخته دست بشر دانسته شود. اشتباه نشود که هیچ کسی نمی تواند منکر این شود که نظمیت و ساختار جهان پیوسته به انرژی و نیرویی نیاز دارد که در واقع وجود این نیرو و انرژی غیر اجتناب پذیر است. این یک مسئله ساده علمی است که هر سیستم پویایی همراه با تغییرات انرژی است که این انرژی یا گرفته می شود و یا از دست داده می شود و در نتیجه فرمهای مختلف انرژی به ساختارهای جهانی روح و حیات خاصی می دهند که برای خردمندان و دانشمندان براحتی قابل توصیف است و برای نادانان و نا آگاهان این تغییرات مقدس بوده و به آن جنبه ماوراء الطبیعه و الهیت می دهند زیرا قبول این گونه تفکر برایشان راحتتر و آسان تر است به خصوص که از کودکی در محیطی قرار گرفته اند که این شیادان مدعی خدا مداوم مغز آنها را شستشو داده و از جهنم ساختگی خود آنها را ترسانیده و به بهشت پوشالی خود آنها را امیدوار کرده اند. آیا این کل انرژی و

قدرت طبیعی که جهان را می سازد و ساختارها را بنا می گذارد و بمرور زمان تغییر می دهد نمی توان خدا نامید؟ چرا می توان ولی مشکل اینجا است که با اینگونه خدا این مدعیان شرور و شیاد دینی سازگاری ندارند زیرا دیگر نمی توانند با این خدای علمی براین اساس عقلی دروغ بگویند و سر امت ناآگاه خود کلاهی بزرگ بگذارند. آنها خدای قابل لمس، قابل اندازه گیری و خدای کمی را نمی خواهند زیرا از طرف این خدای معلوم و مشخص نمی توانند تفاسیر، روایت و حدیث های دروغین خود را به مردم حتی نا آگاهان قالب کنند زیرا دستشان براحتی رو می شود. حال آنکه خدای آنها یعنی الله، نه قابل لمس است و نه کمیت قابل اندازه گیری و نه قابل مشاهده چه علمی و چه عینی. این مشخصات خدای مدعیان دروغ گو می باشد زیرا می توانند براساس این مجهولات احادیث، و روایت خود را در افکار نادانان گسترش دهند بدون اینکه نیازی به توضیح و یا اثباتی داشته باشند زیرا خدایشان از ریشه واهی است. از قول خدایشان براحتی دروغ می گویند زیرا می دانند که خدای ساختگی آنها هیچ گاه حرف نمی زند، خود را نشان نمی دهد، قابل اندازه گیری نبوده و نه عینی و نه فکری قابل مشاهده نیست. بنام الله انسان های خردمند مخالف آنها را میکشند و بنام الله مردم را غارت می کنند و بنام الله انواع تجاوزها را بر انسان های شریف روا می دارند. بدتر از همه اینکه خرافات و موهومات را برای بقاء و حفظ منافع خود در جامعه رواج داده و فرهنگی عقب افتاده و مفلوکی را بوجود می آورند. فقط خدایشان چند کتابی را تالیف کرده است کتابهایی که محتوای آنان چنان ساده لوحانه، غیر علمی و بی منطق است که حتی اگر در معرض تامل انسان های ساده نیز قرار گیرند آنها را به شک و اطمینان می دارد. کتابهایی که گاه دارای داستانهای کودکانه و گاه خشم و غضب مولف آن یعنی الله را به قلم می کشد و گاه وعده های نا معلوم به امت خود را تفسیر می کند. کتابی که دشمنی و خصومت را بین انسان ها با عقاید مختلف گسترش می دهد. کتابی که غایت بی عدالتی و تبعیض است گاه مردان را بر زنان برتری می دهد و انسان ها را اشرف مخلوقات می داند و تمام جهان و موجودات زنده در آن را

بنده و برده این انسان می داند. و گاه الله در کتاب خود گروهی را بر گروه دیگر برتری می دهد چون خون گروه های غیر خودی را مباح و گشتن آنها را وظیفه شرعی می داند. به راستی که بیشتر جنگ ها و خونریزی ها در این دنیای خاکی را همین کتابها برای بشریت به ارمغان آورده اند^{۱۴}. چه کشتارهایی که بواسطه توصیه همین کتابها انجام نگرفته است و چه جنگ هایی که در طول تاریخ با تبعیت از دستورات این کتابها انجام نگرفته است. کدام عقل هوشمندی می تواند این مهملات را قبول کند. خدایی که تمام جهان را آفریده است و تمام مخلوقات درون آن خلقت اوست و بگفته این مدعیان مهربان و بخشنده است آنقدر می تواند کشنده، ظالم، تبعیض آور باشد؟

مراجع فصل ششم

- ۱- مسیحیت (مسیحیت) (fa.wikipedia.org/wiki/); عبدالحسن طریقی، آداب و رسوم یهودیان (۱۳۸۵) (anti666.ir/forum/thread-633.html): روزه (روزه) (fa.wikipedia.org/wiki/); تشریفات، آداب، عبادت و اعمال مذهبی دینی زرتشت (www.tahoordanesh.com/page.php?pid=12013)
- : Zoroastrianism: History, Beliefs, and practices (www.theosophical.org/publications/1231); V. Jayaram, Zoroastrianism-some Important Beliefs and Practices of Zoroastrian Religion; Ritual (en.wikipedia.org/wiki/ritual)
- 1- Ramadan Offensive (en.wikipedia.org/wiki/ramadan_offensive); V. Pena Charkes Ramadan is not a safe heaven for terrorists (2001)
- ۲- برخی از جزئیات حادثه کربلا با عقل سازگار نیست! چگونه توجیح می شود.
- (Islamquest.net/fa/archive/question/fa8307): محمد عبدالله ابن مسلم بن قتیبه الدینوری، الامامه و السیاسه، جلد اول، صفحه ۱۶۶-۱۷۳. حقیقت واقعه عاشورا چیست، تحریفات عجیب و شگفت آور در باره واقع نینوا. (aletaha15.blogfa.com/post-224.aspx)
- 3- Critical thinking (en.wikipedia.org/wiki/critical_thinking#_note-2); Robert Ennis, "A suppeer-streamlined conception of critical thinking" (2002).
- ۴- محمد بن جریر طبری، تاریخ طبری، بازگردان ابوالقاسم پاینده، چاپ پنجم (۱۳۷۵) ناشر اساطیر؛ ناگفته هایی در مورد حمله اعراب به ایران (shjm.blogfa.com/post-186.aspx); نعمت الله قاضی (شکیب)، تاریخ سیاسی اسلام، انتشارات پیروز، تهران (۱۳۴۹).
- ۶- حمید احمدی و سجاد ستاری، اقتصاد سیاسی توسعه نیافتگی خصوصی سازی در ایران: رویکردهای موجود، رهیافت جدید، فصلنامه ی سیاست دانشگاه تهران، ۴۳ (۱۳۹۲).
- ۷- محمد باقر صدر، اقتصاد ما، با بررسیهایی در باره مکتب اقتصادی اسلام، ترجمه محمد کاظم بجنوردی، چاپ اول، موسسه انتشارات اسلامی، تهران (۱۳۴۸)
- 8- H. R. Taboli, Samie's, M. Darooneh and A. Ehsani, Administrative corruption: why and how?, Int. J. Adv. Stu. Hum. Soci. Scie., 1(12), (2013), 2567-2575. (http://ijashss.com/upload/ijashss-2013-vi-3-pdf.)
- 9- www.transparency.org/cpi2013/result
- 10- Is the Quran a mix of older religions? (http://ibnzura.com/answer.php?lang=enfid=72002&q=is-the-qur'an-a-mix-of-older-religions?)
- ۱۱- جزء قرآن بودن بسم الله الرحمن الرحيم (http://maarefquran.com/files/links/cache.php?linkid=7015): محمد الطاهر ابن عاشور، تفسیر التحریر و التنویر، ج ۱ ص ۱۴۰: آیا بسمه اله جزء سوره است، (۲۰۱۳): شمیم شیعه، آیا اهل تسنن، هنگام خواندن سوره در نماز بسم الله را می گویند؟ (Shamimshia.com/fa/ahkam-fegghi-morede-ekhtelaf/91-bemellah-aval-namaz-/501-aya-ahlonat-besmellah-megoyand)
- 12- Religious Dictatorship (www.dictatorwatch.org/religion.html)
- 13- Ken Midkiff, Religious beliefs depend on where you were born, (2008) (columbiatribune.com)
- ۱۴- بررسی آمار خشونت در قرآن و کتاب مقدس (berkah.mhanblog.com/post/132): passages advocating violence and genocide in religious texts (www.religioustolerance.org/tomek24.htm); Islam and violence (http://en.wikipedia.org/wiki/islam-and-violence)

فصل هفتم

پیچیدگی خلقت

۷-۱- پیچیدگی خلقت دلیل بر خالق هوشمند نیست

یکی از مقوله های بسیار مورد بحث و در واقع یکی از دلیل های بسیار قانع کننده و معتبر برای وجود خالق و خدا از طرف مذهبپون، سیستم پیچیده خلقت است. ولی در واقع این پیچیدگی دلیل بر وجود یک خالق هوشمند نیست بلکه به عکس نقش فیزیکی و علمی طبیعت را بیشتر نشان می دهد و این طبیعت و یا تکامل و یا هر چیز دیگر فیزیکی - شیمیایی است که باعث خلقت موجودات غیر زنده و زنده شده است. می بینیم که تمام هستی کاملاً از قوانین فیزیکی و شیمیایی مواد پیروی می کنند و هیچ گونه مورد ماوراء الطبیعه ای وجود ندارد. به طوریکه انسان ها بمرور با دست یابی به واقعیت این موارد فیزیکی و شیمیایی و دریافتن متغیرهای وابسته و مستقل فیزیکی و شیمیایی، رازهای حیات و خلقت را کشف می کنند. هر موجود زنده ای مانند یک سیستم عمل می کند و یک ورودی دارد یک فرایند درونی و یک خروجی که همه اینها نیاز به انرژی برای تداوم کار خود دارند و بدون انرژی این اعمال غیر ممکن است. در موجودات زنده از طریق مواد آلی و معدنی این انرژی حاصل می شود و در ماشین آلات ساخت انسان از طریق مواد سوختی مانند بنزین، نفت، گازوئیل و زغال صورت می گیرد. انرژی لازم برای حرکات جهان و کاینات از امواج الکترو مغناطیس و یا مواد رادیو اکتیو و یا انرژی اولیه ساخت کاینات بنام بینگ بنگ بزرگ حاصل می شود. هیچ معجزه ای و یا مسئله ماوراء الطبیعه ای صورت نمی گیرد. انسان وقتی راه می رود، نگاه می کند، حرف می زند و یا گریه می کند در هر مرحله از این اعمال هزاران واکنش های شیمیایی در مغز، عضلات و چشمها صورت می گیرد تا این سیستمهای سخت افزاری کار کنند. مسئله دیگری که این آقایان

مذهبیون و مدعیان خدا از آن غافلند این است که اینها از قدرت و عظمت طبیعت در امر هدایت، مدیریت و تکامل سیستم های درون خود غافلند و نمی دانند که طبیعت در طول میلیونها سال تغییر و تحول، چه اعجازی که نمی کند ولی متاسفانه برخی از این تغییر و تحولات طبیعی در طول عمر کوتاه ما انسان ها و حتی در تاریخ پیدایش انسان ها قابل لمس و فهم نمی باشد. این آقایان فکر می کنند که انسان و کلیه موجودات زنده و سیستم جهانی و کاینات یک شبه درست شده است. مثلاً کاینات در شش^۱ روز درست شده و اینکه خداوند دوست داشته بازی کند و یک ساعته از گل سرشته^۲ مجسمه انسان را درست میکند و روح خود را در آن می دمدمد. آخر کدام مغز سالم و انسان با خردی می تواند این تُرہات را قبول کند. البته مگر انسان های ساده لوح و بی سواد دوران جاهلیت اعراب و زمانهای عصر حجر باشند که این ترشحات مغزی غیر عقلانی را باور کنند. و یا اینکه جهنم و بهستی وجود دارد که در آنجا انسان های گناه کار را می سوزانند و انسان های درست کار با حوریان فراخ چشم عشق و حال می کنند^۳. جالب اینجاست که این مدعیان خدا حتی کوچکترین دلیل علمی، فیزیکی، لمسی و یا عینی را نمی توانند در اینگونه موارد برای ادعاهایشان بیاورند. فقط با تهدید و ارباب می گویند که یا بایستی باور کنید و یا جزء گنهکاران خواهید بود و در جهنم وعده داده شده به مجازات می رسید. از مسئله اصلی که پیچیدگی موجودات زنده و خلقت نمی تواند دلیل محکمی برای اثبات یک خالق هوشمند و توانا باشد دور نشویم و خلاصه اینکه پیچیده گی موجودات زنده و کاینات در واقع دلیلی بوجود یک خالق هوشمند، توانا نیست و اینکه این خالق نمی تواند در یک لحظه هستی را نابود و یا در یک لحظه هستی را بسازد و یا اینکه نمی تواند فراتر از قوانین فیزیکی و شیمیایی خود گام بردارد و هیچ گاه قوانین علمی خود را نقض نمی کند. توجه داشته باشید که ما وجود یک نیرو و انرژی در ساخت جهان و موجودات زنده را رد نمی کنیم و قویاً معتقد هستیم که این وجود دارد زیرا به هر حال تمام این تغییر و تحولات و خلقت ها نیاز به انرژی و یک نیروی جلوبرنده دارد و واضح است

که این عوامل خود بخود درست نشده و ایجاد نظم نیاز به کاهش آنتروپی است و این کاهش نیاز به مصرف انرژی دارد و اینکه نظم و کلیه حرکات فیزیکی و قانونمند جهانی و کلیه واکنشهای شیمیایی و رویدادهای حیاتی مسلمانان نیاز به انرژی دارد آنچه که ما در اینجا ادعا می کنیم این است که خلقت، درهوا درست نشده است بلکه از قوانین علمی موجود در مواد استفاده شده تا جهان بوجود آید و به نظم کشیده شود. در نتیجه خالق هر که یا هر چه که باشد بایستی در چهار چوب این قوانین فیزیکو شیمیایی کار خود را انجام داده باشد و نه اینکه به گلی سرشته بگوید بشو و او در دم بشود!!^۴

نکته مهم: حال اگر خالق مقوله ای مانند خدایی که این آقایان ادعا می کنند باشد بنابراین نیازی ندارد که از قوانین فیزیکی خود طبیعت کند تا بتواند تمام این پیچیدگی های کاینات و حیات موجودات زنده را درست کند بلکه می تواند از نیروی ماوراء الطبیعه خود استفاده نموده و حیات ایجاد کند مثلاً در یک قوطی بدمد و به آن قوطی حیات بدهد و دیگر این قوطی نیازی به کلیه، جگر، قلب و یا سیستم هاضمه نداشته باشد و اینقدر دردسر برای بهبود این اعضا نداشته باشد و یا درد و رنج بیماری را نداشته باشد. چرا خدا نیاز به تبعیت از قوانین فیزیکی خود برای حیات دارد؟ هر چه حیات پیچیده تر شود این نشان می دهد که خدا ناتوان تر است تا اینکه توانا تر زیرا محتاج به قوانین و فرایندهای پیچیده فیزیکو شیمیایی است برای ایجاد حیاط و نتوانسته است این قوانین علمی را در خلقت نادیده انگارد. تمام این مخلوقات توسط نیروهای شناخته شده فیزیکی ساخته شده و از آن پیروی می کنند و نه آنکه از نیروهای غیبی، امدادی و یا ماوراء طبیعی خدا.

واقعیت ساخت بدن ما و طراحی آن همانند ساخت و طراحی دستگاه هایی است که انسان می سازد با این تفاوت که بدن ما و کلیه اعضای آن بسیار پیشرفته تر است. ما خود آگاهی داریم و می توانیم بخودی خود تصمیم بگیریم و بخودی خود اراده کنترل کردن داشته باشیم. همه این امتیازات موارد علمی و قابل توضیح و یافتنی از طریق تحقیق و پژوهش می باشد و هیچ چیز ماوراء الطبیعه و یا اعجاز غیر قابل دسترس نیست. بلکه

همه این خلقت روی زمین همچون موجودات زنده از انسان، حیوانات و درختان گرفته تا تمام عجایب غیر زنده همه بر اساس علم قابل توجیه هستند و کلیه ابعاد و خصوصیات آنها را می توان توسط متغیرهای فیزیکی و فرایندهای شیمیایی توضیح و تشریح نمود و هیچ گونه مورد غیر ممکن و ماواری طیبه وجود ندارد و هیچ گونه اعجاز خداوندی را شامل نمی شود. بدن ما عینا مانند همه اجسام و ماشین های فیزیک بمرور تحلیل می رود و زمانی از کار می افتند و نا بود می شود. ارگانهای بدن ما نیز همانند قطعات ماشین خراب می شوند و در نهایت باعث از بین رفتن سیستم می شود. همانطوریکه قطعات ماشین قابل تعمیر بوده برخی از اعضای بدن ما نیز قابل تعمیر است فرق این است که برخی از سلولهای بدن ما و یا حیوانات قدرت خود ترمیمی دارند و انسان ها نیز بمرور زمان و با پیشرفت علمی می توانند دستگاه هایی بسازند که قدرت خود ترمیم داشته باشند همانطوریکه برخی از برنامه های کامپیوتری می توانند نقایص را تشخیص و آن را بر طرف کنند. انسان ها از نظر علم هنوز در مراحل اولیه هستند و زمانی خواهد رسید که انسان ها هم سلول می سازند و هم در نتیجه مخلوقات چند سلولی. همه این مخلوقات که آن را به اصطلاح به خدای موهوم خیالی منسوب می کنند را در نهایت می توان ساخت و همه این مخلوقات زنده چیزی نیستند جز ماشین هایی که بدن و کالبد آنها از پلی مرهای گوشتی و اسکلت های کلسیمی درست شده اند منتها با قدرت ترمیم، خود آگاهی و و خود تولیدی که این سه عامل به علت ساختمان پیچیده ای که دارند قابل توجیه می باشند و همه این موارد از قوانین فیزیکی و فرایندهای شیمیایی طبیعت می کنند و خارج از این قوانین فیزیکی و یا فرایندهای شیمیایی که طبیعت مادر برای آنها بهینه قرار داده است از بین می روند و نابود می شوند.

به کلیه موجودات زنده نگاه کنید. می بینید برخی مانند کرماها و یا باکتریها و یا موجودات پست تقریبا نزدیک به ساخته های بشری هستند و فقط تکان می خورند و غرایز طبیعی خود را دارند یعنی می خورند، تولید مثل می کنند و با وسایل دفاعی که

طبیعت در آنها قرار داده است از خود در مقابل ناملايمات طبیعی حفاظت می نمایند. با کوچکترین ضربات فیزیکی بدنشان متلاشی می شود و عینا مانند یک ساعت که بر روی آن سنگی می خورد له و پاشیده می شوند و دیگر هیچ گونه علایم حیاتی از آنها دیده نمی شود. باز تکرار می کنیم که کلیه مخلوقات روی زمین چیزی جز ماشینهای ساخته طبیعت نیستند که همگی از قوانین فیزیکی و فرایندهای شیمیایی طبیعت می کنند و در خارج از این قوانین بهینه شده برای آنها با کمترین انحراف جزئی نابود می شوند. اگر خدا توانا و بسیار دانا است آیا نمی توانست موجوداتی را خلق کند که از این قوانین تبعیت نکنند و هیچ گونه متغییر فیزیکی و یا شیمیایی نتواند بر آنها موثر باشند و همواره پایا، سالم و زنده باشند؟

طبیعت در ساخت، پرداخت و تغییر و تحول موجودات اعجاز می کند و علت اینکه ما آن را درک نمی کنیم بخاطر این است که طبیعت این تغییر و تحول را در طول مدت زمان بسیار طولانی انجام می دهد به طوریکه ابعاد زمانی آن خارج از فهم ماست. به زبان دیگر فهم ما تغییرات را در زمان کوتاه می سنجد در نتیجه و آن را برایمان قابل درک می نماید. مثلا تغییراتی در بُعد یک صد هزارم ثانیه تا هزار سال و تغییراتی که در مدت میلیونها سال اتفاق می افتد را نمی توانیم با عقل و شعور غیر مسلح درک کنیم. مثلا هزاران سان طول کشید تا انسان در یافت هر سال متشکل از چهار فصل است که هر سال تکرار می شد. با وجودیکه این تغییرات بسیار کوتاه بودند و در عرض یک سال به وقوع می پیوستند با وجود این همه سال طول کشید تا انسان بتواند دریابد که سال از چهار فصل درست شده است. برخی از تغییرات در بُعد زمانی قابل درک برای انسان ها اتفاق افتاده است مثلا ویروسها و باکتریها به سرعت می توانند جهش ژنتیکی کنند و تغییراتی فیزیکی و یا شیمیایی و یا هر دو را در خود بوجود آورند. آیا شنیده اید که می گویند فلان ویروس خود را در مقابل فلان واکسن مقاوم نموده است و دیگر آن واکسن به خصوص اثری نداشته و بایستی واکسن را تغییر داد؟ خوب، این عمل، همین رفتار تکامل و قدرت

طبیعت را نشان می دهد که ویروسها و برخی از باکتریها می توانند در مدت زمان قابل درکی برای انسان ها تغییر ماهیت بدهند. بنابراین تمام این تغییرات فیزیکی شیمیایی که در موجودات حاصل شده اند همه و همه بنا به نیاز طبیعی آنها، برخی در مدت زمان کوتاه و بیشتر آنها در مدت زمان بلند که غیر قابل درک برای ما انسان ها است اتفاق افتاده است.

برای درک بهتر مثالی می آوریم: روزی در جنگلی سبز پروانه هایی زندگی می کردند که بنا به طراحی صحیح طبیعت بدن آنها سبز رنگ بود و این برای استتار بهتر در مقابل دشمنان از طرف طبیعت به آنها ودیعه شده بود. روزی این جنگل آتش می گیرد و همه درختان می سوزند و به کُنده های سیاه ذغال تبدیل می شوند. بعد از چند سال می بینند که پروانه ها به رنگ تیره در آمده اند چون در آن محیط که همه درختان سوخته و سیاه هستند رنگ تیره پروانه ها عامل استتار بهتری در مقابل دشمنان آنها هستند. همه این اعمال خارق العاده منشأ و ماخذ طبیعی و فیزیکی شیمیایی دارند همه قابل تحقیق و دست یافتنی هستند نه معجزه ماوراء الطبیعه. اصولاً مقوله ای بنام ماوراء الطبیعه وجود ندارد و ما انسان ها به خصوص دانشمندان قدیم ما و فلاسفه هایی چون بقراط، سقراط و ارسطو و آموزش آنها این موارد ماوراء الطبیعه را فرهنگ سازی نموده اند چون ترشحات مغزی بدون اثبات آزمایشگاهی آنها بود که این موارد غیر واقعی و غیر علمی را در فرهنگ بشریت بنا نهاد و ادیان نیز از عوامل مهم تقویت و گسترش آنها به حساب می آید.

نتیجه اینکه ساختار پیچیده بدن انسان و وجود این همه واکنش های شیمیایی در هر حرکت انسان در عضلات، در چشمها و این همه بافت های سلولی، هر کدام و وظیفه ای عمده دارند. اینکه نیاز به روده، معده و ترشحات اسیدی و بازی برای هضم غذا است و همه نیز بر اساس قوانین فیزیکی شیمیایی صورت می گیرد، نشان می دهند که خداوند نمی توانسته است از قوانین علمی و فیزیکی خود سرباز زند و آن را نادیده بگیرد و برای خلق انسان نیاز به همه این فرایندها و دستگاه های مربوطه داشته است. پس، این چگونه خدایی است؟ آیا خدا نمی توانسته است ما را بدون نیاز به این همه قوانین فیزیکی خلق

کند و محدودیت مریض شدن، از کارافتادن اعضا، زخم پذیری در مقابل تصادفات بیرون، سرما، گرما، مردن، کشته شدن و زخمی شدن را نداشته باشیم. حال اگر چنین است، چرا نگوئیم که ما انسان ها و تمام موجودات را طبیعت و قوانین حاکم بر او آفریده است؟ طبیعت است که از قوانین فیزیکو شیمیایی و مادیات استفاده می کند؟ چرا می گوئیم خدا آفریده است؟ خدایی که می توانست ما را بدون کلیه، جگر، روده و معده بسازد. خدایی که می توانست ما را طوری بسازد که هیچ صدمه و ضربه ای مارا از پای در نیاورد. پس نتیجه می گیریم که پیچیدگی خلقت دلیل بر وجود خدایی هوشمند نیست بلکه خدایی وابسته و نیازمند به قوانین فیزیکو شیمیایی مواد بوده و در نتیجه خدایی نیازمند است.

کار اعجاز طبیعت همه را ساده مگیر
کار خلقت همه را در دل دین تیره مدار
این خدایی که تو هر دم همه خالق دانی
خلقتش در گرو طول زمان
با هزاران ارگان
هر کدام تابع یک اصل غریب
به تکامل چه رسد فصل جدید
هر رُخی علت اعداد نجومیست ببین
هر گلی علت قانون طبیعیست چنین
این طبیعت همه بدعت
فلسف وار به حکمت
همه اش علم در امواج فصاحت
همه اش نور ز صحرای بلاغت
ای برادر تو چه دانی که طبیعت چه کند
ای برادر تو چه دانی که زمان از حرکت

کھکشانها همه علمند چو ذرات خدا
آسمانها همه نورند بدورند زما
کس نداند که چگونه به ظهورند چه ها
کس نداند که سیه چال چگونه چالی است
علم داند که شهاب از چه پریدست چه ها
علم داند که جهان موج خمیده است بیا

۷-۲- دستار شیطان

مدعیان دین، دستار شیطان را به سر و شهوت حیوان را به کمر بسته اند و با نعلین زردینه خود زیبا رویان را افسون، جوانمردان را مجنون، هنرمندان را کُن فیکون و دلیران را بی جان می کنند. این مدعیان خدا و گردانندگان دین و ایمان تحمیلی همه را به دیناری می خردند و به خرواری می فروشند تا جیب های گشاد جوال مانند خود را از سیم و زر پر نمایند. این مدعیان خدا بیمه شدگان دینند. دینی که بر پایه نا آگاهی و ابله‌ی انسان های ساده گذشته جان گرفته است و هم اکنون به صورت غول عظیمی جهان را می بلعد. دین، سیاه چال بشریت است که هر زیبایی، حیات، حرکت، هنر، آگاهی و دانش را ابتدا منجمد می کند و سپس در خود می بلعد و به ذره ای هیچ مبدل می سازد. اگر این جانیان خونخوار، جهانخوار و شهوت پرست مدعیان دین و خدا هستند پس دین چیزی جز عصاره افکار پست هیولایی نیست و خدایی که اینان مدعی او هستند چیزی جز سیاهی مرگ نیست.

ای هیولای جهانخوار سیاه

ای سراسر همه مرگ

تو بیاو تو ببین

ای کریه هان زبان باز خدا

همه بیمار دل آزار تواند

تو بیا و تو ببین

همه در رخت سیاه و همه در قبر سفید
همه در محنت و رنج و همه در شعله شید

تو بیا و تو ببین

وای از خوردن و بردن
وای از غارت و کُشتن
وای از رانت و ریاکاری و رشوه
وای از دزدی و بیکاری و بیداد

تو بیا و تو ببین

مُهرپیشانی و دستان به وضوء
روزه داری و عبادت به وضوح

تو بیا و تو ببین

تو بیا و تو ببین این هم کین
تو بیا و تو ببین ریشه دین
تو بیا و تو ببین تخم عرب
کاشته بر سینه ویران شده ایران
سیدو ملا و روحانی و شیطان همگان
اتحادی چو سیاه، همه در کار گناه
می خراشد ایران، می تراشد ایران
تا بجایی که بر صحنه ایران قشنگ
تا بجایی که شود گربه چو موش
تکه تکه بشود خاک کیان

تو بیا و تو ببین

۷-۳- رابطه علم و دین (رابطه حوزه و دانشگاه)

علم و دین و یا حوزه و دانشگاه در اسلام هیچ سنخیت و رابطه ای نزدیک به هم ندارند.^۵ بلکه این دو مقوله از نظر اصولی با هم متفاوتند. در حوزه، معانی و مفاهیم غیر قابل تغییر و حتمی هستند ولی برای علم و در دانشگاه ها به مسائل و موارد با دیده شک و تردید نگاه می شود و هر چیزی بجای "حتم" در دین به "ممکن" در علم تبدیل می گردد یعنی موارد از اطمینان کامل (در دین) به شک و احتیاط (در علم) مبدل می شود. حوزه و دانشگاه اصلاً ربطی به هم ندارند. حوزه یک مرکز تفکر ایستا و غیر قابل تغییر است و فرضیه های صفر را حتمی و وحی را بدون تغییر و بی شبهه می داند. حال آنکه دانشگاه تمام تغییر و تحولات جهانی را بر اساس آزمایش و مشاهدات و آنهم بنا به تفسیر و تعبیر احتمالی می پذیرد و با این وجود آن را معتبر صددرصد نمی داند. دانشگاه فرضیه های مربوط به خود را دارد و فرضیه های صفر را در معرض آزمون قرار می دهد و همیشه آن را با فرضیه های تحقیق می سنجد و درستی و یا خطای آن را می آزماید و در حقیقت فرضیه های صفر را نسبت به فرضیه تحقیق آزمایش می کند.

در دانشگاه اعتقاد به تفکر منتقدانه است، حال آنکه در حوزه مسائل و جزئیات در خیلی از موارد قابل انتقاد و حتی بحث نمی باشد. در علم چارچوبهای اخلاقی و معنوی را بر اساس چارچوبهای مادی تفسیر و توجیه می نمایند و قوانین اصولی فیزیکی را در تغییرات ماده و تاثیر آن بر روی اخلاق و معنویات بررسی می کنند. حال آنکه در حوزه چارچوبهای اخلاقی را فقط بر اساس ثابت های غیر قابل تغییر مانند وحی و الهیت می دانند. برای اینکه مسئله روشنی توضیح داده شود به این نکته اکتفا می کنیم که برای دانشگاه دو خط موازی هیچ گاه همدیگر را قطع نمی کنند ولی در حوزه دو خط موازی اگر خدا بخواهد همدیگر را قطع می کنند. حوزه از اصول خود عدول نکرده و آن را تحت آزمایش قرار نمی دهد حتی در مورد آن شکی به خود راه نمی دهد. حال آنکه شک و تردید اولین اصول علم به حساب می آید. اگر از یک دانشمند خبره در یک روز آفتابی

پرسیده شود که حال روز است یا شب می گوید " ممکن است روز باشد " این کلمه "ممکن" علمی بودن جواب را می رساند زیرا این دانشمند احتمال اینکه خواب باشد و یا دیوانه شده باشد را نادیده نمی گیرد. برعکس یک روحانی و یا یک مجتهد و یا آیت الله در مورد بهشت و جهنم و یا حوری صد کیلو متری، خدا یک است و دو نیست، مقوله معاد، و اینکه قرآن فرستاده خدا است چنان با اطمینان صحبت می کند که گویی او همان روز در بهشت میهمان خدا بوده و اینکه حوریان را چشم چرانی کرده است!! این موارد برای ملاحا حتمی و یقین است و این را اساس قرارداده و بقیه را مورد تعبیر و تفسیر قرار می دهند. حتی برخی از حدیث ها را نیز مطلق و بدون تغییر می دانند.

اما علم و اصولش همیشه در شک و تردید باقی می ماند. در علم هم اصولی وجود دارد مانند قوانین ترمودینامیک، اصل عدم قطعیت و یا عدد پی و ای. این اصول برای علم صددرصد قطعی نیست شاید زمانی شخصی ادعا کند که قوانین ترمودینامیک کلیت ندارد و یا اینکه اصل عدم قطعیت مردود شمرده شود همانطوریکه برخی از اصول میکائیک نیوتونی مردود شده است.

اما در دین زور و اجبار حکم فرما است. زمانی علم و دین یا حوزه و دانشگاه می توانند با هم کار کنند که اگر شخصی از علما ادعا کند که امکان دو خدا یا سه خدا نیز وجود دارد، در این صورت این فرد از طرف ملاحا به مرگ تهدید و یا مرتد به حساب نیاید و آقایان مجتهدان با آرامی و صبر با او مجادله کنند و این موضوع را امری عادی و علمی بدانند و نه دینی و بر پایه گناه و ارتداد. در چنین محیطی است که هم دین و هم این ملایان می توانند قداست خود را نگهدارند و هم دین علمی و یا علم دینی جای خود را می تواند باز کند.

بهرحال اینکه علم تعصبی بر روی اصول و قوانین علمی خود ندارد و آنها را در معرض تغییر و همه را قابل انتقاد می داند و پویایی شرط اول تحقیق علمی است. اما بر عکس اصول دین غیر قابل تغییر است و غیر قابل انتقاد و ایستایی و غیر پویایی شرط

اولیه است. حتی در دین احادیث و برخی روایت ها را نیز نمی توان مورد تردید و انتقاد قرار داد. دین فی نفسه ایستا است زیرا خدا، وحی و تقدسیت را نمی توان زیر سؤال برد. بنابراین در چنین شرایط و محیطی هیچ گاه دین و علم نمی توانند با هم کار کنند و یا سنخیتی داشته باشند. در غیر این صورت یا بایستی دین، قداست خود را از دست بدهد و خود را در معرض انتقاد قرار دهد که در این صورت هیبت و احترام خود را پایین می آورد و یا علم، اصالت خود را به فراموشی بسپارد و از پویایی خود دست بکشد.

۷-۴- گيجی، سردرگمی، تشدد در اعتقادات و ایمان

مابین این شیادان و مدعیان دروغین خداوند، هر وقت که برخورد منافی مادی و دنیوی، شهوتی و لذتی اتفاق می افتد سریعاً بر روی اصول و یا فروع اعتقادات پوچ خود اختلاف نظر بوجود می آید و با استفاده از پیروان نادان، ساده لوح و احمق خود فرقه ای جداگانه و یا شاخه ای مجزا از عقیده و دین اصلی که طمع و حرص آنها را ارضاء می کند، بوجود می آورند. همین دلیل باعث شده است که هزاران هزار مکتب، دین و مذهب در سراسر دنیا بوجود بیاید. بسیار مضحک و خنده آور است که خدا یکی، خوبی و بدی یکی، جهان یکی، و همه چیزهای فیزیکی قابل مشاهده و پنهان یکی با وجود این بر سر یک هدف و موضوع هزاران عقیده های مسخره و بی اساس بوجود می آید. و هر گروه برای اثبات حقانیت خود در طول تاریخ قلمها زده، دروغها و جنایت ها کرده اند تا حرف بی منطق و خود ساخته خود را بر کرسی بنشانند و در نتیجه از این خوان نعمت دنیوی و مادی و شهوتی سهم بیشتر را ببرند. این شیادان همیشه و بیشتر بر روی مواردی که نمی توان ثابت کرد و یا صراحت کامل ندارد مناقشه دارند زیرا چیزهایی که صریح و مسلم است را نمی توانند بعنوان مناقشه و اختلاف بکار ببرند. مثلاً ماست سفید است و هیچ کسی نمی تواند بگوید که ماست سیاه و یا قهوه ای است پس همه حقه بازان بر روی حد اقل رنگ ماست هم پیمان و هم عقیده اند. ولی بر روی نوع جهنم و بهشت و یا خوبی و بدی

که بر تفسیر و تعبیر بنا نهاده شده است با هم اختلاف نظر دارند و هر یک با هزاران دلیل و بُرهان غیر قابل اثبات می‌خواهد نظر ابلهانه خود را به اثبات برساند و در طول تاریخ پیروان هر مکتب و مسلک نیز به نوشته‌های فراوان و به اصطلاح حدیث و روایت‌های دروغ و یوچ مغزو فکر ساده لوحان را به سمت خود کشیده‌اند. خوب نگاه کنید، یکی از اصول دین توحید است که می‌گوید خدا یک است و دو نیست، پیغمبر دروغین یکی است، امامان و فرمان‌روایان از قبیل عمر، ابوبکر، علی و معاویه یکی است ولی این همه تشدد فکر در مقابله با این واقعیتها برای فقط نفع جهان‌خواران بوجود آمده است. خود اسلام به چندین شعبه تقسیم شده و هر شعبه باز به چندین زیر مجموعه دیگر تبدیل شده است^۶ و جالب اینجاست که هر عقیده منشعب شده جداگانه دیگر عقاید نزدیک بخود را به هیچ عنوان قبول ندارد و آنها را در بیشتر مواقع کافر می‌داند و همیشه بین آنها جنگ و ستیز بوده و هزاران نفر کشته و هزاران خانوار نابود شده‌اند.

پیروان دین اسلام از نظر فقهی و کلامی، اسلام را به چهار گروه (مذهب) عمده تقسیم می‌کنند^۷ که عبارتند از ۱- شیعیان ۲- اهل تسنن ۳- صوفیه ۴- مذهب شبه اسلامی^۱. هر کدام از این مذاهب بنوبه خود به فرقه‌هایی تقسیم می‌شوند. مثلاً، شیعه خود به جعفری، ناووسیه، اسماعیلیان خاص، خطابیه، شمیطیه، افطحیه و موسویه یا اثنی عشر تقسیم می‌شود. مذهب تسنن نیز بنوبه خود به مالکی، حنفی، شافعی، حنبلی، اشعری، سلفیه، طاهری، ماتریدی، معتزله، دیوبندی و اثری تقسیم می‌گردد. حتی این عقاید فرعی نیز خود به زیر مجموعه‌های دیگر تبدیل می‌شوند.

جالبتر اینکه هر فرقه‌ای خدای مخصوص بخود را دارد که با هم متفاوت هستند، یعنی در توحید تعدد را جای می‌دهند. مثلاً الله خدای اسلامیون تند رو و ایزد خدای انسان‌های روشنفکر و اهورامزدا خدای ملی یون و ایران دوستان^۸ است که هر کدام از این نامها از یک خصوصیت خاص خدای خود که با هم فرق دارند منشاء گرفته شده است. انسان از شیادی این مدعیان خدا و حماقت امت و پیروان آنها یا به گریه می‌افتد و یا به

خنده ای که بدتر از گریه است. آخر چرا در قرن بیست و یکم که دانش و علم آنقدر ترقی یافته است؟ چرا؟ آه ای کاش حقیقت ها روشن می شد و به یک باره تمام این حقه بازان مدعیان خدا رسوا می شدند آه ای درخت ، ای آسمان و ای زمین چرا شما به زبان نمی آید و حقیقت ها را آشکار نمی کنید ما انسان ها چقدر باید از حماقت خود در زجر و عذاب باشیم و چرا این حقیقت های روشن را نمی توانیم درک کنیم و چرا خود را در پیله های نادانی و بی شعوری پیچیده ایم و از این عقاید کورکورانه تبعیت و دفاع میکنیم حتی حاضریم خود را فدای این عقاید مسخره و پوچ نماییم؟

۷-۵- تقدس، شمشیر برنده مذهبیون

بگذارید تقدس و تقدس گرایی را مورد تجزیه و تحلیل قرار دهیم. مقدس یعنی چه؟ چه فایده ای دارد؟ و از کجا ناشی شده است. چرا برخی نادیدنی ها یا اجسام و یا انسان ها مقدس می شوند. در واقع تقدس و مقدسیت هیچ فایده ای ندارد عینا مثل طلا می ماند که ارزش آن قرار دادی است نه می توان طلا را بعنوان غذا خورد و نه می توان آن را پوشید. مدعیان خدا و این شیادان قدرت مند از اوایل تاریخ بشریت برخی موارد را برای سلطه هر چه بیشتر خود بر انسان ها و توده مردم ناآگاه مقدس دانسته و گذر زمان نیز این تقدسیت را قدرت مندتر و گسترده تر نموده است. غذا را می خوریم و از آن انرژی بدست می آوریم تا زنده بمانیم و کار بکنیم. از هوا برای تنفس استفاده می نمایم تا اکسیژن موجود در آن را برای سوخت ساز بدن و در نهایت زنده ماندن بکار بریم. فایده غذا و هوا برای تمام موجودات زنده روی کره خاکی و یا کرات دیگر معلوم است. اما خانه کعبه که مقدس است چه فایده ای دارد؟ نه می توان آن را خورد نه می توان آن را پوشید و نه می توان آن را تنفس نمود تا زنده بمانیم. در واقع بی ارزش است. بگذریم از اینکه کعبه در اثر شیادی مدعیان خدا و حماقت پیروان، محلی شده است برای سر کیسه کردن بندگان خدا و ابلهانی که خدا را در آن می بینند. و در نتیجه به دلیل بی سوادی و نا آگاهی به محلی نافع

آنهم برای گروهی خاص تبدیل شده است. در واقع خانه کعبه ثمره جهل و نادانی توده نا آگاه و شیادی مدعیان خدا می باشد. مضحک است که فردی معمولی حتی گناه کار و یا نا آگاه بدلایلی که فقط شرایط خاص باعث بوجود آوردن آن دلایل می شود پس از مرگ مقدّس می شود و بمرور به دلیل چاپ لوسان، خیانتکاران، سیاست مداران حيله گر و ساده لوحان ابله و دروغ گویان منفعت طلب به تقدسیت آن اضافه می شود به طوریکه حتی مقام آن از خدا هم بالاتر می رود و ساده لوحان از او حاجت می خواهند و در واقع کارکاسبی خدا هم به همین دلیل کساد می شود زیرا ساده لوحان این فرد به اصطلاح مقدّس را بالاتر از خدا می دانند. مسلم است که این تقدسیت کاذب است و ساخته مدعیان خداست. فردی که درمرگ خود نا توان است و در شفا دادن به خود هیچ قدرتی ندارد و مانند همه می میرد و به خاک تبدیل می شود چگونه می تواند معجزه کند. کلمه مقدّس و اصطلاح تقدس ساخته سود جویان شیاد است. بسیار جالب و مایه تاسف است که برخی تحصیل کرده ها و به اصطلاح روشن فکران نیز به جمع همین ابلهان می پیوندند.

یکی از کشورهای که در جهان بالاترین حالت تقدسیت خرافاتی را دارد کشور ایران است. استیلای قدرت مندانه اسلام به خصوص مذهب خرافی شیعه، موقعیت ژئوپولیتیک منطقه ایران، کثرت مذهب شیعه دوازده امامی نسبت به دیگر ادیان و مذاهب، خشک بودن منطقه و پایین بودن بهره وری کشاورزی در ایران و تکنولوژی پایین صنعتی و درنهایت فقر و فلاکت مردم ایران، همگی دلایلی بسیار عمده و محکمی برای ظهور مراکز مقدّس و تقدس گرایی در ایران شده است. فقر و ظهور حکومت هایی چون صفویه، تقدس گرایی هم از طریق زور و هم از طریق ناچاری به ایرانیان تحمیل شد. برای مردمان فقیر، تحت ستم و ظلم دیده ایران همین خرافات و مراکز مقدّس عواملی بودند که به صورت افیون این درماندگانرا به حالت خلسه و منگی در آورده و برای لحظاتی امید و دلخوشی واهی را در آنها تقویت کرده است. به همین دلیل تعداد امام زادگان، پیران، و مراکز به اصطلاح آنها مقدّس در ایران بمرور افزایش یافته است. لازم نبود که که حتماً مراکز مقدّس

قبر یک فرد باشد، بلکه یک درخت به خصوص، یک سنگ بزرگ، یک سوراخ درسنگی و یا یک مکان به خصوص بنامهای قدمگاه و یا یک چشمه یا یک رودخانه و حتی یک چاه و یا یک آب انبار می توانست به صورت مکان مقدّس و یا عامل تقدسیت باشد. بیش از ۹۰ درصد این مراکز مقدّس قلبی، دروغین، برحسب تصادف و تصنعی بوده است که بمرور زمان و حماقت پیروان باعث پایداری تقدسیت آن مکان یا عامل شده است. تعداد بسیار معدودی از امام زادگان نیز از اعرابی بودند که در نقاط مختلف ایران کُشته شده و یا در اثر مریضی مرده اند و قبرشان را بعنوان سید و اولاد امامان مقدّس انگاشته اند.^۹

امروزه به خصوص بعد از انقلاب اسلامی ایران، متأسفانه به علت رشد خرافات مذهبی، بر تعداد این مراکز مقدّس قلبی افزوده شده است و باز هم متأسفانه دولت نیز بجای مبارزه با خرافات، و کاهش این مکانهای تصنعی و خرافی، به تعداد آنها افزوده و علاوه بر آن میلیاردها تومان برای بازسازی و تاسیس مکانهای به اصطلاح مقدّس خرج نموده است. دلیل عمده حکومت اسلامی برای گسترش این مکانهای کاذب و قلبی دو چیز است: یکی درآمد هنگفتی است که از آنها بدست می آید و همه این درآمدها به جیب مفت خوران دولتی و عاملان دینی می رود، دلیل دوم اینکه این مراکز مقدّس خرافات و فلاکت را در ایران دامن می زند و نمی گذارد که انسان ها خردگرا و آگاه بوجود آیند و اعتقاد و تقدس گرایی به طور غیر مستقیم حکومت مذهبی ایران که بر پایه خرافات و فریب است را پایا و استوار می سازد. بدبختی اینجاست که در میان کشورهای جهان ایران تنها کشوری است که از اینگونه مراکز مقدّس ابلهانه و خرافی به وفور یافت می شود.

ای احمق، تو طلوع خورشید را می بینی

شکفتن شکوفه های نارنج را

آنگاه به مرده ای که صدها سال

در زیرخاک به کود مبدل شده

اقتداء می کنی!

وای بر تو

ای نادان، تو صدای زیبای قناری را در مرغزاران

و تاخت آهو را در دامنه کوه سپید

و زیبایی دختر همسایه خویش را می نگری

ولی هنوز به قبر مجهولی که انسان بودنش

زیر سؤال است اقتداء می کنی!

آیا تو نمی دانی که مردگان در مرگ خود عاجزند

معجزه یک الاغ باربردن است

معجزه یک شتر کارکردن و خار خوردن است

اعجاز موریانه و زنبور نظم و شیرینی است

اما اعجاز مرده کود شده به چیست

که تو، تو دیوانه

مال و، جان و، ناموست را به پای او می ریزی

و مغرور و سربلند شمع ات را بر آن روشن می کنی

تا شاید شمع بی جانت نوری به آن سرای مقدّس بتاباند

سراییی که تاریکی جهل را در خود مدفون کرده است

و هنوز تو دیوانه در خوابی

۷-۶- گذر از مادیت به تقدسیت

یکی از جالبترین و واضحترین موردی که دست این آقایان مدعی خدا و مخرب تاریخ را رو می کند، انشعاب و تفرقه ای است که بین خودشان بوجود آمده است و در اثر آن ادیان و یا مذاهب مختلف خود به دو یا چند گروه مختلف تقسیم شده است.^۷ علت چیست و چرا عیسوی گری به چندین گروه مختلف مثلاً کاتولیک، پروتستان و یا تقسیم می شود و یا اینکه چرا اسلام خود به دو شاخه سنی و شیعه تقسیم گردیده و حتی خود شیعه نیز به گروه های مختلفی از قبیل شیعه علوی، شیعه اثنی عشری و یا شیعه تبدیل می گردد. عیسی یکی بود و یک نوع مذهب را بنا نهاد و محمد یکی بود و یک نوع اسلام را بوجود آورد حال چه شد که دستاورد واحد پیامبران بمرور زمان بعد از آنها وحدت آن از هم می پاشد و شعبات ادیان دیگری بوجود می آید. با کمی تأمل، می بینیم که علت آن بسیار ساده است و در حقیقت چیزی نیست جز قدرت طلبی و ثروت اندوزی سران قوم که بر سر اموال و قدرت بدست آمده با هم صلاح نمی روند، چون لاشخورانی هرکدام بخشی را به منقار می گیرند و گروه گروه با ایده های منشعب شده از ایده اولیه جدا شده و عداوت و دشمنی بین این گروه ها از همان لحظه آغاز می گردد. چنان دشمنی و خصومت بین این گروه های منشعب شده بمرور زمان بوجود می آید که گویی هیچ زمانی یکی نبوده اند بلکه از بدو جهان با تضاد و دشمنی نسبت بهم آفریده شده اند. اما این تضاد و دشمنی بمرور به طور خزننده با مدارک و دلایلی که ساده لوحان را جذب می کند به صورت بر حق جلوه کرده و انسان های دیگر فکر نمی کنند که این گروه های مخاصم در اصل یکی بوده اند و هیچ دلیلی برای جدایی آنها وجود نداشته جز طمع، قدرت طلبی، ثروت و شهوت پرستی که باعث شده است از یک ایده واحد با کمی تغییرات عقاید، مذاهب دیگری بوجود آید. اگر به طور علمی به کُنه این قضایا وارد شویم می بینیم که در ابتدا به دلیل مادی و بهره وری از دنیا و بهره کشی از انسان ها نه به دلیل معنوی و الهی بودن دین، بوسیله فردی زیرک و باهوش بنام پیامبر و یا رهبر، دینی بوجود می آید و بعد

بین وارثان آن برای بدست آوردن قدرت، ثروت و جهانخواری دشمنی و ستیز پدیدار می شود و در نتیجه، این دشمنی و ستیز باعث جدایی ازهم و پایه گذاری فرقه ها و یا مذاهب مشتق شده دیگری می گردد. مسئله مهم این است که بمرور زمان، حقیقت و دلیل اصل این تفرقه فراموش می شود. به دلیل ساده لوحی و خرافی بودن امت و همچنین با تبلیغات و قلم زنی، چاپلوسانی که همیشه در هر جا به صورت انگل وجود دارند به این مذاهب مشتق شده جنبه تقدسیت می دهند. این تقدسیتی که در اصل ریشه مادی و دنیا پرستی داشته است بمرور مقدّستر می گردد به طوری که طرفداران آن مذهب، کورکورانه و با تمام وجود از آن مذهب دفاع کرده و بدون اینکه بدانند چه می کنند دشمنی و عداوت خود را به طور وحشتناکی با گروه های دیگری که منشاء یکسانی داشته ادامه می دهند. نتیجه این رفتار جز قتل و کشت و کشتار بیش نیست. توجه شود که اگر دین اولیه و یا اصلی صادق بود و بوجود آمدن آن بر پایه کسب قدرت و ثروت نبود هیچ گاه منشعب نمی شد و اگر هم می شد انشعاب آن نیز بدنبال ثروت و قدرت نبودند. دقیقاً ظهور یک دین جدید چون ریشه قدرت و اقتصادی دارد همانند تاسیس یک شرکت اقتصادی با مسئولیت محدود است که در ابتدا با چند شرکاء تاسیس می شود و هرگاه که شرکاء بر سر سود حاصله به توافق نرسند از هم جدا شده و هر کدام یک شرکت جداگانه می زنند. در قرن جاری به خصوص دهه های اخیر جنایت و کُشتارهایی که بین مسلمانان سنی و شیعه بوجود آمده است را نمی توانیم نادیده و یا سرسری بیانگاریم^{۱۰}. هزاران نفر بیگناه و ساده لوح در اثر این دشمنی ها کشته شده اند و روزی نیست که در کشورهای اسلامی مانند پاکستان، افغانستان، عراق و ایران و یا دیگر کشورهای که در آنها اقلیت های مسلمان وجود دارند مانند هندوستان افراد در اثر بمبهای انتحاری و یا دیگر روش های تروریستی ترور نشوند. البته بین تمام مذاهبی که از مذهب اصلی مشتق شده اند به طور کم و بیش این قتل و جنایت ها وجود دارد ولی در اسلام به دلیل خونخواری و فرهنگی که بر اساس خون و شهادت بنا نهاده شده است اینگونه کشتار و ترورها بسیار بیشتر است. بنابراین می بینیم

که تمام موارد تقدسیت ریشه مادی داشته اند و حتی در طول دوران گذار مقدّس شدن همیشه این تقدسیت را با معیارهای مادی سنجیده و در حقیقت شدت تقدسیت با ایشار مادی گری افزایش می یافته است. مثلاً امام زادگان همیشه عاملی برای انجام نذرها و محلی برای دادن تقدینگی و یا موارد غیر نقدی بوده اند. محل هایی چون امام رضا، شاه چراغ و غیره... همیشه عاملی برای دادن نذرها، و وقف کردن املاک و دارائی ها به منظور رستکاری و به اصطلاح عاقبت به خیر شدن بوده است. هر امام زاده ای که مقدّستر است دارایی بیشتری داشته و مردم بیشتر به آن اتفاق می کنند. امام رضا یکی از ثروتمندترین امام زادگان شاید خاور میانه و یا دنیا می باشد. مثال بسیار واضح آن مکه یا به اصطلاح خانه خدا است که می بینید این تقدسیت به اندازه یک کشور مهم نفت خیز تا جهان وجود دارد برای عربستان سعودی منبع درآمد است و امروزه برای عربستان سعودی این برکت درآمد زایی این مرکز متبرکه است که بیشتر سیاستمداران اعراب را خرسند می سازد و نه اینکه جنبه های خرافی آن. شما تصور کنید که مضحک است خدایی به آن عظمت توسط انسان ها ساخته شود و سپس یک محل چند متر مربعی را خانه این خدا بدانند و تمام مسلمانان جهان را ملزم می سازند تا از این خانه خدا دیدن نمایند و البته این دیدن خانه خدا چه خوب چرخه اقتصادی این کشور را می چرخاند. ملاحظه می کنید که هر جا تقدسیتی می بینید همه منشاء آن مادی است، هم توسط مادیات از نظر تقدسیت رشد و نمو کرده است و هم با معیارهای مادی سنجیده و ارزیابی می گردد. برخی از فرامین اسلام به طور وضوح و مستقیم با مادیات و درآمد زایی همراه است مانند خمس و زکات که مستقیماً از مسلمانان درخواست می شود. برخی به صورت نذرو نیاز و دادن در راه خدا و برخی دیگر غیر مستقیم مانند حج و یا زیارت اهل بیت می باشد. بهرحال تا ابله در جهانۀ مفلس در نماند. تا وقتی که آثار عقب افتادگی و این مردمان خرمقدّس و فرهنگ بی منطق مذهبی در ایران و یا در سراسر جهان وجود دارد همین آش است و

همین کاسه. لعنت شوند آن کسانی که پایه و شیرازه دین و مذهب را برای بدبختی و فلاکت انسان ها بنا نهادند.

۷-۷- نفاق، نفرت، تحجر و دشمنی در متن اسلام است

برخی بدتر از منافقین و مدعیان خدا، آتش اسلام واپس گرائی را شعله ورتتر می سازند به علت جهلی که دارند مشکلات و تمام بدی های اسلام را خارج از آن می دانند و می گویند اسلام خود مشکلی ندارد و تمام مشکلات از مسلمانی ماست. اینگونه افراد بسیار در خطا هستند و نه فقط در خطا بلکه خیانتشان بدتر از مسلمانان رادیکال واپسگراست. زیرا همین ها هستند که اسلام را تداوم می بخشند و هر گونه خطا و اشتباهات اسلام را به دیگری ارتباط می دهند و سعی دارند این دین فی نفسه زهرآگین را به صورت شیره حیات جلوه دهند. بدبختی ما بیشتر از همین جاست و این گونه افراد و عقاید است که سالها ما را در فلاکت حاصله از دین اسلام نگه داشته است. در اینجا چندین نکته مهم آورده می شود که بدبختی و فلاکت ما حاصل مکتب اسلام و فقط و فقط نفس درونی دین اسلام است نه چیز دیگر.

۷-۷-۱- محدودیت در اسلام: اسلام به خصوص شیعه، امت خود را از ازدواج با دیگر ادیان و حتی دیگر شعباتی از اسلام مانند ازدواج بین شیعه و تسنن بر حذر داشته و آن را گناهی نا بخشودنی دانسته مگر اینکه طرف غیر مسلمان قبل از ازدواج مسلمان شود. در غیر این صورت طرفین مورد مواخذه قرار گرفته و گناهی نا بخشودنی انجام داده اند. اگر به همین موضوع دقت شود می بینید که چقدر در نفاق و برادر کشی مهم است. این موضوع مردم مسلمان را به کل از دیگر افراد غیر مسلمان جهان جدا ساخته و خود را تافته جدا بافته دانسته و اولین قدم بسیار مهم در نفاق و دودستگی است. در قبيله ها مرسوم بوده که اگر فردی از یک خانواده فردی را از خانواده دیگر به قتل برساند بهترین راه برای بخشش و پاک شدن خون، ازدواج بین دو خانواده بود. اگر مسلمانان براحتی می توانستند با کلیمیان ازدواج کنند، هم اکنون این بنیان دشمنی زیادی که بین مسلمانان و

کلیمیان بود دیگر بمرور از بین رفته بود زیرا نسلها در هم می آمیختند و نسلی یکدست و یک فکر حاصل می شد و دشمنی ها از بین می رفت. متأسفانه همین تعصب در دین کلیمیان نیز وجود دارد و به همین دلیل است که کلیمیان سالیان سال است که منزوی و در جهان توسط گروه های مختلفی شکنجه و یا آزار شده اند.

۷-۷-۲- قرآن منشاء نفاق و دو دستگی: مورد دیگر، آیه های مختلفی از قرآن است که بارها و بارها دین اسلام را برترین ادیان و ترمرد از آن را گناهی عظیم و نا بخشودنی دانسته و ادیان و مذاهب دیگر را نسبت به اسلام معتبر نمی شمارد^{۱۱}. گرچه ادیان های عیسوی و کلیمی، را بنا به اجبار رسمیت داده ولی با وجود این اینگونه ادیان را نا کامل دانسته و به طور غیر مستقیم آنها را نیز گناه آلود انگاشته و مسلمانان را بارها از مجاورت و دوستی با کلیمیان و ارمنیان^{۱۲} بر حذر داشته است. در سوره آل عمران آیه ۸۵ می گوید "ومن یتبع غیر الاسلام دینا فلن یقبل منه و هو فی الآخرة من الخسرین" یعنی هرکس دینی غیر از اسلام بر گزیند از او قبول نخواهد شد و در نهایت جزء گناه کاران به حساب می آید" مسلم است که یک چنین آیه ای بهانه بدست این مدعیان شیاد می دهد تا با ایرادهای مختلف دشمنی و عناد خود را با دیگر ادیان نشان دهند و در حقیقت چراغ سبزی است از الله برای نابودی غیر مسلمانان. وقتی اینها در مقابل مسلمانان غیر شیعه یعنی تسنن آنقدر قساوت قلب نشان می دهند پس وای بر حال غیر مسلمانان برسد. اگر همه می بینید که جهان در نیمه آرامشی بسر می برد از این نظر است که این مسلمانان جاهل ابزار و قدرت آن را ندارند و گرنه جهان را به آتش می کشیدند. مولوی می گوید نفس از درهاست او کی خفته است، از غم بی آلتی افسرده است. کلمه کافر یعنی غیر مسلمان و در قرآن آمده است که جان، مال و حتی همسر غیر مسلمان که در جنگ به غنیمت گرفته می شود، بر مسلمانان مهاجم حلال است و حتی همسران کافران بدون طلاق به آنها حلال است و قابل تجاوز^{۱۳}. ببینید که خیره سری و بی شرمی تا چه حدی در متن اسلام به صورت مکتوب و بنام الله خود ساخته نگاشته شده است که وحشتناک است.

بدبختانه در سراسر قرآن مکرراً اینگونه دشمن ستیزی و دشمن سازی و نابودی دشمن وجود دارد. از آنجائیکه متن اسلام با ریا و دروغ سرشته شده است کلمات و آیه های ضد و نقیضی برای فریب ساده لوحان آورده شده است و هرگاه به ساده لوحان مهربان می رسند برای فریب آنها می گویند که اسلام بسیار مهربان است و اینکه در قرآن شروع هر سوره ای را با بسم اله الرحمن الرحیم آغاز کرده است و در قرآن می گوید لکم دینکم ولی دین (بسیار جالب است که وجود بسم الله الرحمن الرحیم نیز در سوره ها خود با شک و شبهه روبروست و بین دانشمندان دینی اختلاف نظر است^{۱۴}). حال یا خدای دروغین آنها (الله) آلزایم داشته و آیه هایی را که می گفته خود فراموش می کرده است و یا اینکه این شیادان قرآن را به خدا نسبت می دهند. در مدت حکومت اسلام در ایران بوضوح دیده شده است که هزاران جوان برومند را از دم تیغ بی دریغ گذرانده اند. در اوایل انقلاب چطور قهرمانان کشور و سرداران جوانمرد ایران را که سرمایه های کشور بودند پشت بام مدرسه علوی به طور ناجوانمردانه بر دعای شکر بخاطر اعدام آنها بر بالای جسد این برومندان بر گزار کردند، وحشتناک است.

عقل ما کجا رفته است؟ عقل ملت ایران کجا است؟ چرا ما تن به این خفت می دهیم و می گذاریم که دروغ، ظلمت، دشمنی، تحجر، بدبختی و فلاکت بما حکومت کند. مرگ بر ما مرگ بر ما که مرگمان بهتر از زندگی نکبت بار و جهل آلود است. کجا رفته است همت و قدرت کاوه، کجا رفته است دانش و شکوه کورش. بعد از ۱۴۰۰ سال اولین موج حمله اعراب سوسمار خور کشور کیانی و کاویانی ما را به تاراج بردند و مکتبی وحشتناک را بر ما غالب کردند و ما را به این زهر آغشته نگه داشته تا به جائی که دوباره موج دوم حمله اعراب در سال ۱۳۵۷ به نام انقلاب منفور دامن گیر ما شد.

آن کسانی که جمهوری اسلامی را بنا نهادند و دین اسلام به خصوص شیعه را وارد سیاست کردند و حکومت و دولت داری را مذهبی کردند و آن افرادی که این حکومت دینی را تداوم دادند و بر اسلامی بودن حکومت اصرار ورزیدند و به حکومت شریعت

نسبت به حکومت طریقت و قانون پافشاری کردند و تمامی آزادی های حقیقی ملت را فدای اجرای قوانین شریعت کردند در واقع چه کسانی بودند؟ اینها مجتهدان، آیت الله ها، مذهبیبون رادیکال و مرتجعانی بودند که نه از دنیای مدرن بعد از انقلاب صنعتی اطلاعی داشتند و نه از قوانین پیشرفته حقوق بشر که با جانفشانی هزاران انسان بزرگ بعد از سالها تلاش و چالش چه در کشورهای غربی و چه در شرق و سراسر دنیا حاصل شده بود. بلکه اینها جاهلان کوتاه فکری بودند که وارث مکتب اسلام به اصطلاح ناب محمدی بوجود آمده در ۱۴۰۰ سال پیش بوده اند. اینها ابلهان لجوج زیلو نشین بودند که نه از تکنولوژی و دنیای مدرن اطلاعی داشتند و نه از حقوق بشر، آزادی بیان و ادیان و احترام به گروه اقلیت بویی برده بودند. بلکه اینها دشمنان دموکراسی و رهایی انسان از یوغ بودند. مشکل اینجا است که اینها نه فقط از این قوانین و معانی نیکوی حقوق انسانی بدست آمده بعد از قرن نوزدهم اطلاعی نداشتند بلکه با مقوله هایی چون دموکراسی، حقوق بشر، آزادی زنان، تکنولوژی، و تمام پیشرفتهای صنعتی، اقتصادی، اجتماعی ضدیت ورزیده و تا جایکه ممکن بوده، به صورت هیولایی وحشتناک این عوامل مدرن انسانی را به روش های مختلفی سرکوب کردند. الکو و نمونه کامل و حقیقی این وضعیت را به وضوح بعد از برقراری نظام جمهوری اسلامی در ایران می توان مشاهده نمود. این آقایان جاهل، اما لجوج و نا آگاه تصور می کنند که هنوز ۱۴۰۰ سال پیش است و زیلوها گسترده شده تا آنها بر روی آنها چهارزانو زده و با کتابهای پوچ بی معنی فقه اصول، صرف و نحو، کلام، معارف و تفسیر، مردم را بفریبند و گمان می کنند که این جهان عظیم و بی نهایت فقط در کتابهای مسخره آنها خلاصه شده است. اینها هنوز با کتابهای مضحکی چون رساله این نادان و آن جاهل طریقه دستشویی رفتن و شستن مقعد را به چالش می کشند و اینکه آیا در موقع شستن مقعد یک یا دو بند انگشت بایستی در مقعد فرو رود که مستحب است یا خیر. در این دنیای مدرن امروزی که در آن دانشمندان و بیشتر مردم تحصیل کرده در علم کوانتم، کشف جهان بی نهایت عظیم، آگاهی به سیاه چال ها و تکنولوژی نانو و چگونگی

نسبیت و امواج الکترومغناطیس و ساخت و اصلاح ژنتیکی انسان ها و گیاهان در تکافو هستند، می بینیم که این زیلو نشینان هنوز در موارد اولیه نفسانی انسان های غار نشین یعنی چگونگی شستن مقعد و روش های همخوابگی با زنان حلال و صیغه ای و یا اینکه چگونه این دعا و آن دعا عاملی برای دادن مراد به ساده لوحان ویا این امام و آن امامزاده شفاعتی در آخرت بنماید، فکر می کنند. تمام هنر این مجتهدان و شیادان یا حدیث است که حقیقتی ندارد و یا روایت است که داستانهای بی سروته اثبات نشده اند و یا قرآن است که البته کسی جرأت رد آن را ندارد و حتماً گفته و کلمات الله می باشد و رد خورهم ندارد هر چند که بی سرو ته و مشکوک باشد و یا نوشته این مولا و آن حجت السلام و آن ثقت الاسلام باشد. باور کردنی نیست که چگونه ما انسان ها به خصوص شیعه های ایران نمی توانیم فکر کنیم. اگر یک لحظه تفکر کنیم و بخود آئیم و از این تعصب مذهبی به ارث رسیده و اکتسابی دست برداریم متوجه می شویم که رفتار، گفتار و اعمال این شیادان چقدر دروغ، خنده آور و باطل است حتی کودکان می توانند به آنها شک کنند. ولی متأسفانه پدران و مادران و بیشتر مردمان ساده لوح ما این میراث را به صورت چیزی مقدس می انگارند و به خود حتی اجازه نمی دهند که غیر از آن چیزی که کورکورانه از آن تبعیت می کنند به چیز دیگری فکر کنند. باور کنید اگر یک بار این اصول باطل را رعایت نکنند باطل بودن اینگونه افکار را می فهمند و بخود می آیند.

نفاق و کین در دین است

آیین است

حیات دین کین است

واقعاً این است

تاریخ بشر به شر دین

بافته شد

دریاچه خون بنام الله و خدا

در فطرت دین نهاده شد
عیناً به یقین
نفاق و نفرت کشتار و دشمنی
جفا و ظلم و ستم وارده به هر منی
کردار دین، رفتار دین، پندار دین

۷-۸- اعراب اشغالگر

تمام شواهد و مدارک نشان می دهد که کشور ایران بعد از انقلاب ۵۷ در کنترل عرب و فرهنگ عرب در آمد. گرچه در قبل سایه فرهنگ و سنت عربی به صورت مجازی سراسر ایران را در برداشت ولی بعد از انقلاب اسلامی استیلا و اشغال واقعی و هرچه بیشتر عرب بر ایران به حقیقت پیوست. حمله اول اعراب نزدیک به بیش از چهارده قرن پیش به ایران صورت گرفت که با ویرانی کشور متمدن ایران و کشتار همراه بود بدتر از همه اینکه دین اسلام را بازور شمشیر در حلق ما فرو کردند و بدینوسیله خرافات، ارتجاع و نکبتی دینی را به ملت عزیز ما تحمیل کردند. به راستی که حمله دوم اعراب، انقلاب ننگین اسلامی ایران بود که ویران گری ملی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی، کشتار و اعدامهای آن بارها بدتر از حمله اول اعراب بوده است.

متاسفانه، جامعه طبقاتی و امتیازات زیاد طبقه روحانیان زردشتی در دوره یزدگرد سوم پادشاه ساسانی، باعث شد که مردم ایران بستوه آمده و در واقع کشور را به آسانی در اختیار اعراب قرار دهند و این بزرگترین اشتباه ایرانیان در طول تاریخ است که متاسفانه باز از طرف دین ولی اینبار دین زردشت و روحانیون زردشت به ما وارد شد. همیشه دین، کشور ما را به فلاکت و بدبختی کشیده است. در دوران ساسانی، روحانیون زردشتی قدرت و ثروت فراوانی را به چنگ آورده به طوریکه اولین و اعلا ترین طبقه را شامل می شدند. ظلم و جور روحانیون زردشتی آن زمان به حدی رسید که حتی برخی از شاه زادگان و امیران بلند پایه آن زمان از دست این روحانیون خسته و آزرده شده بودند.

مانی یکی از افرادی بود که در دوره سده سوم میلادی در آن دیار می زیست و از جور و ستم معبدان زرتشتی دعوی پیغمبری کرد تا دین جدیدی بر علیه زردشت و معبدان ایجاد نماید تا شاید بتواند با پیروان خود از شر موبدانی که بسیار قدرت مند شده بودند رهایی یابد^{۱۵}. بدبختی این است که در طول تاریخ همیشه برای رهایی از شر یک دین مردم سعی می کردند که به دین دیگر رجوع کنند و نمی دانستند که همه ادیان در نهایت به یک صورت یکسانی در خواهند آمد و هوای قدرت، ثروت و شهوت نیز دامن آنها را فرا خواهد گرفت.

بهر حال در زمان بهرام اول، بدستور موبدان زرتشتی مانی زندانی و در نهایت کشته شد. اما پیروان مانی را تعقیب نموده و می کشتند. بهترین و امن ترین محل برای فراریان پیرو مانی مکه و جزیره العرب بود زیرا به دلیل ابتدایی بودن سیستم حکومتی در منطقه عربستان و اینکه فاقد حکومت منظم پادشاهی بود و بیشتر به صورت ملوک الطوائفی اداره می شد، هیچ قرارداد انتقال مجرمین بین دو کشور ایران و عربستان نبود. به همین دلیل، عربستان محل مناسبی بود برای فراریان پیرو مانی و دیگر اندیشان. مهاجرت ایرانیان ظلم دیده از مذهب به عربستان در چند نوبت صورت گرفت.

بعد از مانی، مبارزات مردم ایران بر علیه ظلم زردشتیان خاموش نشد و در دوران یزدگرد اول مردم ستم دیده ایران بطرف دین مسیحیت سوق پیدا کردند. دوباره مؤبدان زرتشی بر علیه عیسویان و ایرانیانی که به مسیحیت ایمان آورده بودند، اقدام نمودند که نتیجه آن مهاجرت دوباره ایرانیان به عربستان شد. در مرحله سوم و در دوره پادشاهی قباد، باز برخی از ایرانیان به آئین مزدک گرویدند. اینبار نیز مؤبدان زرتشت، قباد و پسرش خسرو انوشیروان را به کشتن مزدکیان تحریک کردند که نتیجه اش مهاجرت بیشتر ایرانیان به عربستان بود. در مرحله چهارم، تعدادی از مزدکیان زندانی را برای موارد سیاسی به یمن فرستادند که آنها نیز در همانجا ماندند.

نیتجه اینکه، ظلم و تعدی مؤبدان زرتشتی بعنوان دین در دوره طولانی باعث شد که ملت ایران به ادیان دیگری ایمان آورند و گروه گروه به عربستان مهاجرت کنند. بنابراین وقتی محمد اعلام پیامبری کرد، همین گروه های ایران ساکن در عربستان به ایران باز گشتند و مردم را دعوت به دین اسلام کردند و وقتی خلیفه دوم برای تسخیر ایران روانه شد زمینه برای شمشیرزنان عرب مساعد شده بود و ایرانیان خود ایران را به اعراب تحویل دادند. در واقع گروه های ایرانی مهاجر در عربستان به ایران و ایرانی خیانت کردند و باعث شدند که عربهای سوسمار خور بی تمدن کشور کیانی را تسخیر نمایند. آخر در آن زمان اعراب چیزی نداشتند و سپاه آنها متفرق و ابزار جنگی آنان ابتدایی مانند چوب و چماق بود. اگر کمک مهاجران نبود و ظلم و ستم مؤبدان زرتشت وجود نداشت هرگز اعراب حتی تصورش را هم نمی کردند که بتوانند در مقابل گروه کوچکی از سپاه ایرانیان مقاومت بیاورند و فقط فیلان سپاه ایران کافی بودند تا اعراب را زیر پا له کنند.

وقتی سایه شوم اعراب بر ایران مستولی شد، عمر دستور داد تا تمام کتابخانه ها، آثار تمدن و کارهای هنرمندان و خردمندان بزرگ ایران را به رودخانه انداخته و یا آتش بزنند. معروف است که می گویند وقتی سعدبن ابی وقاص به کتابخانه مداین میرسد و این همه عظمت علمی را مشاهده می کند از عمر بن خطاب، خلیفه آن زمان سؤال میکند که آیا می تواند کتاب های عالیقدر ایران را به عربی ترجمه کند. در جواب سعدبن ابی وقاص، عمر بن الخطاب خلیفه وقت می گوید^{۱۵}.

کتابهای ایرانیان را به آب بیافکنید. که اگر متضمن هدایت و ارشاد باشد خداوند ما را به کتابی راهنماتر از آنها یعنی قرآن هدایت کرده است و اگر سبب گمراهی است که نیازی به آنها نیست.

دشمنی سران عرب بعد از اشغال ایران تمام ناشدنی بود. عمر بن الخطاب همیشه کوشید تا عرب را بر ایرانیان(عجم) ارجح بداند و ایرانیان را چنان نابود و ضعیف سازد تا برای

همیشه ایرانیان خدمتگزار و بردگان عرب باشند. برای اینکه نظر دون عمر را در مورد ایرانیان بدانید بهتر است نگاهی به نامه معاویه که به کارگزار خود (زیاد) در ایران نوشته است و در آن نامه کارگزار خود را تشویق نموده است که از راه کارهای عمر برای مستولی شدن به ایرانیان استفاده کند. متن نامه چنین است^{۱۵}:

و اما ایرانیان

و اما ای زیاد، در باره ایرانی ها این قوم که بنام موالی و بردگان در میان ملت اسلام بسر می برند، جز با سیاست و روش عمر بن الخطاب اداره شدنی نیستند. این ملت را باید اسیر کرد. باید ذلیل کرد. این ملت را بهمان روش که عمر می گوید، باید بگونه ای کوبید که هر گز نتوانند سر بردارند. گوش کن زیاد (چنانکه روش عمر بوده است) برنامه تو در برابر ایرانیان باید چنین باشد: چنانکه عمر فرموده اعراب حق دارند با زنان ایرانی ازدواج کنند. ولی ایرانیها حق ندارند که دختر عرب را بزنی بگیرند. چه آنکه عرب (سید و سرور) است و ایرانی بنده و نوکر... و باید که عرب از خانواده های ایرانی میراث ببرند ولی ایرانیان چنین حقی ندارند. از عطای ایرانیان که حق همگانی ملت مسلمانان است تا میتوانی بکاه. در تقسیم خواروبار و ارزاق تا می توانی از سهم ایرانیان کم کن. در میدانهای جنگ، همیشه جنگجویان و سربازان ایرانی را در صف اول قرار بده تا هدف حمله های پیرونی جنگاوران تازه نفس دشمن، ایرانیان باشند و با مرک خود موجبات پیروزی سپاه عرب را فراهم آورند. در جنگ ها سربازان ایرانی را بکار جاده سازی بگمار تا راه ها را برای گذشتن شمشیر زنان عرب صاف کنند و درختهایی را که مانع

گذشتن آنهامی شود از سر راهشان بر گیرند و بیشه هایی را که سپاهیان عرب را به خطر می اندازند، از میان بردارند و بالاخره بکوش که هر چه کار سخت و دشوار و جان گاه باشد نصیب ایرانیان گردد. آنقدر بار بر دوش ایرانیان بگذار که بردوششان فشار بیاورد و سنگینی کند. ایرانی هرچند مؤمن به خدا و آئین اسلام و صالح و پرهیزکار باشد حق ندارد بر صف های نمازگزاران عرب، امامت کنند و پیش نماز گردد. ایرانی هر چند هم که شریف و بزرگوار و از خاندانی بزرگ و نام آور باشد، حق ندارد بر عرب هرچند که پست و رذل باشد پیشی جوید و هنگام گذشتن از کوچه ها جلوتر از عرب راه برود. ایرانی حق ندارد در نماز جماعت در صف اول و یا صفوف نخستین قرار گیرد. مگر اینکه عده عربها برای تکمیل صف ها کافی نباشد. ایرانی حق ندارد بر مرزها فرمانروا گردد. ایرانی حق ندارد بر شهری از شهرهای اسلام حکومت کند. ایرانی هر چند هم که در فقه و قرآن دانشمند باشد حق ندارد قضاوت کند. مثلاً اگر یک ایرانی، یک عرب را کُشت، محکوم به اعدام گردد. بدین معنی که دیت کامل را بپردازد و اگر یک عرب ایرانی را کشت از اعدام در امان باشد و تنها به نصف دیت محکوم گردد..... از ایرانیان در کارهای دولتی یاری خواه به خواستها و نیازمندیهای ایرانیان اعتنایی مکن و غیر مستقیم آن مقررات را که باید در حق آنان بکار برده باشی بکار انداز..... آری عمر چنین نوشته بود:

بموجب این نامه مردم بصره را احضار کن و در میان اهل بصره
از ایرانیان مسلمان و غیرمسلمان هرکس که طول قامتش با این
ریسمان اندازه بود گردنش را با شمشیر بزن.

ای کشورم ایران

تو در تب طاعونی عرب

اسیر در خفقان مؤبدان زردشتی

میان لجنزار دینهای خدا

چه ها کشیده ای اکنون چه ها

تو در غیابت کورش چه ها دیدی

تو در جوار خدا، دین او

تنت به تیغ کشیده شد حاشا

رخت بسوخت در آتش زردشت

خیال تو در بند دین کشیده شد ایران

زوال تو در دین خزیده شد ایران

عزیر تو زردشت با قساوت خود

حماقت ایرانیان چو خنجری از پشت

تو را به کعبه نشانند وای از من

تو را به عربهای تشنه و گشنه

شترسوار و رفیقان سوسمار

سرود و سنت و ایران چه شد

به بند دین کشیده شدو کار شد دشوار

۷-۹- دین، خالق خرافات

دین در اصل عین خرافات است یعنی خود خرافات است. دین و خرافات جدا ناپذیرند. در واقع دین بخشی از خرافات است که به نظم کشیده شده و تقدس پیدا کرده است. دین خود را به انسان تحمیل می کند یعنی خرافات تحمیلی و به اجبار و زور زندگی انسان را کنترل می کند و به صورت دیکتاتور بزرگ قوانین و مقررات خرافی خود را به انسان دیکته می کند. دین اطاعت بی چون چرا را می طلبد و هرکس که در این وادی تخلفی انجام دهد یا عملاً و مستقیماً تنبیه می شود و یا عقوبتی بس وحشتناک در آخرت برای او پیش بینی می کنند. دین خیلی بدتر از خرافات است. دین یعنی خرافات تاثیر پذیر و مدعی انسان ها. دین یعنی خرافاتی که در راستای ثروت، قدرت و شهوت تنظیم شده است. خرافات عقایدی غیر منطقی و غیر عقلانی است که در صحنه وجود دارد و هر فردی بسته به عقیده در آن گرفتار است ولی دین خرافاتی است که ضمانت اجرایی داشته و فرد و ادار به اطاعت از قوانین و دستورات دین می شود. دین خرافات روان، پویا، گویا و سیستماتیک است که بر اساس فریب و غارت و اگر لازم باشد کشتار امت خود عمل می کند.

برای اثبات خرافی بودن دین کافی است که به این موارد توجه شود: دین چند اجزای اصولی مهم دارد که کل دین بر روی آن استوار است. اجزای مهم هر دین عبارتند از ۱- کتاب ۲- پیامبر ۳- خدا ۴- احادیث و روایات. اگر همه این اجزاء را مورد توجه قرار دهید می بینید که همه خرافی هستند.

۱- کتاب: کتابهای آسمانی تورات، انجیل و قرآن سه کتابی است که ما بیشتر می شناسیم. مدعیان ادعا می کنند که خداوند این کتابها را نوشته است و هیچ دلیلی خدا پسندانه ای نیز نمی آورند و در واقع نیازی هم ندارند^{۱۶}. این کتابها به دلیل نقطه ضعف ساختاری، تاریخی، علمی و گرامری که دارند نمی شود آنها حتی به نویسندگان بزرگ انسانی نسبت داد تا اینکه برسد به خدایی که تمام این کاینات و هرچه در اوست را خلق

کرده! قرآن و دیگر کتابهای آسمانی چیزی جز داستانهای قدیمی که از هم به ودیعه گرفته شده اند نیست. داستانها همه دروغ توأم با خرافات است. دین بیشتر خرافات را در بیرون از خود خلق کرده است تا درون خود. برای کنترل، ترساندن و اطاعت بی چون و چرای امت است که مذهب توأم با خرافات و همراه با آن به بشر تحمیل می شود. دین با اجزای خرافی خود بعنوان یک ابزار برای صیقل دادن و نازک کاری خرافات موجود به کار می رود تا این خرافات را هر چه بیشتر و بهتر به صورتی به ظاهر معقول تحویل امت خود بدهد.

۲- پیامبران: داستانسرایان و مدعیان دینی می گویند که ۲۴ هزار پیامبر داریم که هر کدام در سطحی برای راهنمایی بشریت به این جهان خاکی آمده اند. غیر از آنهایی که از نظر تاریخی مستند هستند و چند تایی بیش نیستند حقیقت دارند ولی تعداد قابل توجه ای افسانه و در واقع خرافات هستند چون برای وجود آنها غیر از داستان و افسانه ها چیز دیگری نمی توان آورد^{۱۷}. تعداد معدود پیامبران حقیقی گرچه حقیقت داشته اند ولی برای به قدرت رسیدن و گسترش سیطره خویش با قدرت هرچه تمامتر از خرافات به نحو احسنی استفاده کرده اند. مشکل قضیه اینجاست که بعد از مرگ این به اصطلاح پیامبران، افراد کاسه از آتش داغتر با دروغ و خرافات، دین بوجود آمده خرافی را بیشتر به خرافات اندوده اند. پیامبران انسان های بسیار باهوشی بودند و بخوبی می دانستند که با منطق، خرد و راستی نمی توان پیش رفت و دین کاذب خود را با حيله جاودانی نمودند. بنابراین کلیه دستورات، قوانین و اصول خود را با میخ و بست و بند خرافات محکم نموده و تداوم و بقای دین را تضمین کردند. پیامبران از تمام افراد خرافات پرور و خرافاتی که دین کاذب آنها را استحکام می بخشیدند دفاع کرده و از علم و خرد، دانشمندان و خردمندان گریزان بوده و آنها را به انواع تهمت ها، ارتداد، محارب با خدا و مفسد فی الارض از میدان خارج می کردند زیرا می دانند که این دانشمندان و خردمندان چیزی جز حقیقت را نمی گویند و حقیقت است که اولین دشمن بانیان دین به حساب می آیند. به همین دلیل است که تمام

پیامبران و مدعیان دین دانش گریز بوده اند و همانند تاریکی در مقابل نور دانش و معرفت محو شدند. همه این مخالفت و تخاصم بین دین و دانش برای این است که دین در ریشه و نفس خود خرافات را اساس کار خود قرار داده است.^{۱۸}

۳- خدا: خدا و تکامل او تاریخچه بسیار طولانی دارد و در واقع در همان اوایل در انسان به صورت تصنعی نهادینه شده تا به امروز. شاید قدیمی ترین و استوارترین خرافه موجود باشد.

در تمام طول تاریخ هیچ دانشمندی و یاقیهی نتوانسته خدا را ثابت و یار د کند. هستی و کلیه اجزای متغیر آن را می توان بر اساس علم پیش بینی و تفسیر نمود. ولی وجود خدا به عنوان یک مقوله جدا که ناظر بر اعمال انسان ها و همانند انسان ها خشم و غضب و احساسات داشته باشد را نمی توان ثابت نمود. می توان گفت که ممکن است خدا انرژی، یا حرکت و یا امواج الکترومغناطیس باشد. بهر حال مقوله ای است بسیار پیچیده که عقل و منطق امروزی بشر قادر به درک و اثبات آن نیست. بنابراین آنچه که به این خدای ساخته و طراحی شده می بندند و داستانهای ساده انسانی را به خدا نسبت می دهند چیزی نیست جز خرافات چون قابل اثبات نیستند، به همین سادگی. هرچه که قابل اثبات نباشد و آن را نتوان دید و یالمس کرد و یا از طریق آزمایش پی به وجود آن برد و هیچ اثری نیز نداشته باشد، چیزی نیست جز خرافات.

برخی از مدعیان دین برای دستیابی به قدرت و ثروت آنچه را که دارند حتی مبانی و برخی از شخصیت های داستان دینی خود را از خدا بالاتر می دانند. مانند شیعیان که واقعاً دیگر شورش را در آورده اند و با عقاید تمسخر آمیز خود کمندی اسلامی را در جامعه بوجود آورده اند. از دوران صفویه تا به امروز آنقدر در مورد علی قلم زده اند که فرقه علی الله ای را بوجود آورده اند. این فرقه علی را خدا می دانند و شاید از خدا بالاتر. یا اینکه، برای شفا و برآوردن حاجات به امامان، امام زادگان پناه برده و از آنان درخواست شفاعت می کنند بدون اینکه همین را از خدا بخواهند. وقتی درخواست از خدا

به این راحتی و آسانی است و دفتر خدا در همه جا موجود است چرا از خود او شفا نمی
خواهند! زیرا ابلهان دینی، امامان و امام زادگان را شاید بالاتر از خدا بدانند.

۴- احادیث و روایت: احادیث و روایت دیگر خرافات اندر خرافات است. احادیث و
روایت خرافات و مهملاتی است که از دین نشأت گرفته است و چون دین خود خرافات
است پس خرافات اندر خرافات در این مورد چیز بی ربطی نیست. بدبختانه، قدرت
اجرای این احادیث و خرافات در جامعه، فرهنگ و سیاست بسیار زیادند. پس از مرگ
محمد، داستان سرایان، چاپلوسان و منفعت طلبان به خصوص در مذهب شیعه، در راستای
منافع اقتصادی، اجتماعی و سیاسی خود به نام محمد و امامان آنقدر داستانسرایی و تعبیر و
تفصیل کرده اند که بعد از ۱۴ قرن برای هر موردی حدیث و یا روایتی می آورند که نه
سندی دارد و نه اعتباری. این مدعیان خدا هیچ لزومی و یا اجباری برای اثبات آنها
ندارند. مسئله اساسی این است که به خصوص در اسلام شیعی، این احادیث و روایات را
مقدس شمرده و بر اساس این تقدسیت، آنها را به صورت اجباری و به صورت قانون شرع
در حکومت های دینی و یا حکومت هایی که دین نقش عمده ای دارد تحمیل می کنند.
هرمطلبی که در قرآن نیست و یا در هر زمانی که نسبت به یک موضوع کمبود قانون و یا
دستور کار دارند بلافاصله از احادیث یا روایات کمک می گیرند. بهر حال از کیسه خرافی
این مدعیان خدا هر مرهمی برای شفا بیرون می آید.

در لابلای پوسته های پیاز دین

در آن کتاب آسمانی مسموم

در جیبهای گشاد آخوندک

هر بستری و هر معبری

که به اسلام ختم می شود

خرافات نفس می کشد و رشد می کند

خرافات رشد می کند و گنده می شود

خدای بسته زبان بی همتا
کتاب آسمانی مردود در حیطة علم
حدیث، حقیقت افراد کوتاه فکر
همه نشانه ای از خلقت تبار بشر
همه کرانه ای از خرافات پی در پی
اگر زدین، تو بستر دریا بسازی آبش کو
اگر ز خدا خانه ای تو خلق کنی
سقفش کجاست و شالوده اش خراب
دربش کجاست و درونش کجاست
اگر کتاب آسمانی دین را تو خود خوانی
کجا تو توانی اگر خرافه را دانی
کجا تو توانی اگر خرافه را دانی

مراجع فصل هفتم

- ۱- سوره الاعراف آیه ۵۶ : سوره یونس آیه ۳ : سوره الفرقان آیه ۵۹ .
- ۲- سوره حجر آیه ۲۸-۲۹ که می گوید: " انی خالق بشرا من صلصال من حماء مسنون فاذا سوتیته و نفخت فیہ من روحی ففعواله ساجدین.
- ۳- سوره ارحمن آیه ۶۹-۷۳ : سوره ارحمن آیه ۶۵ : سوره واقعه آیه ۲۲
- ۴- سوره آل عمران آیه ۵۹ که می گوید " ان مثل عیسی عندالله کمثل آدم خلقه من تراب ثم قال له کن فیکون (یعنی در واقع مثال خلقت عیسی نزد خدا همچون مثل خلقت آدم است که او را از خاک آفرید، سپس به او گفت باش و می شود)
- 5- How do we relate science and religion? (<http://spectrummagazine.org/blog/2011/07/how-do-we-relate-science-and-religion>) ; Mikael Stenmark, How to relate science and religion. Wnn.B. Eerdmans publishing co(2001).
- ۶- علل پیدایش نخستین فرقه های شیعه (اقل الحکیم) (<http://intjz.net/magalat/sh-nakhostin%20feraq.htm>)
- ۷- مذهب اسلامی یا هفتادو دو ملت
- ۸- انواع دین و مذهب (<http://forum.alamto.com/f12d>) ؛ سید آرش حسینی، معنی و مفهوم خدا در ادیان هندو، اسلام ، مسیح، زرتشت و یهود (۱۳۹۰) (<http://ketabesabz.com/book/12195>)
- ۹- تاریخچه امام زاده های ایران، رشد (<http://daneshnameh.reshd.ir/mavara-index.php?page>)
- 10- Christopher M. Blanchard, Islam: sunnis and shiites, congressional research services (2009) ; Shmuel Bar, sunnis and shiites-between rapprochement and conflict.
- ۱۱- جستجو (<http://porseman.org/q/show.aspx?id=129559>) ؛ دلایل برتری دین اسلام بر سایر ادیان، معاف (<http://maaref.porsemani.ir/content/>) ؛ سوره مائده، آیه ۳ می گوید " الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی (امروز دین شما را کامل کردم و نعمت خود را بر شما تمام نمودم) ؛ چرا اسلام بهترین دین است، تبیان، ۱۳۸۸ .
- ۱۲- سوره المائده آیه ۵۱ که می گوید: یا ایهاالذین امنوا لا تتخذوا الیهود و الصاری اولیاء بعضهم و من یتولهم منکم فانه منہم ان الله لا یعدی القوم الطالمین (ترجمه فولاد وند - ای کسانی که ایمان آورده اید، یهود و نصاری را دوستان خود مگیرید که بعضی آنان دوستان بعضی دیگرند و هر کس از شما آنها را به دوستی گیرد از آنان خواهد بود. اری، خدا گروه ستمگران را راه نمی نماید.
- ۱۳- سوره نساء آیه ۲۴ که می گوید : والمحصنات من النساء الا ما ملکتم ایمانکم کتاب الله علیکم واحل لکم ماوراء ذلکم ان تبتغوا با موالکم محصنین غیر مسافحین فما استمتعتم به منهن فا تو هن اجورهن فریضه ولا جناح علیکم فیما تراضیتم به من بعد الفریضه ان الله کان علیما حکیما (ترجمه آیت الله مشکینی: و نیز بر شما حرام شد زنان شوهر دار جز آنهایی که در جنگ از زنان کفار به بردگی شما در آمده اند زیرا اسارتشان بدون شوهر به حکم طلاق است. اینها احکام نوشته و قرر شده خدا بر شماست...
- ۱۴- جزء قرآن بودن بسم الله الرحمن الرحیم (<http://maarefquran.com/files/links/cache.php?linkid=7015>) : محمد الطاهر ابن عاشور، تفسیر التحریر و التنویر ج ۱ ص ۱۴۰ : آیا بسمه اله جزء سوره است، (۲۰۱۳) ؛ شمیم شیعه، آیا اهل تسنن، هنگام خواندن سوره در نماز بسم الله را می گویند؟- (Shamimshia.com/fa/ahkam-fegghi-morede-ekhtelaf/91-bemellah-aval-namaz-/501-aya-ahlsonat-bemellah-megoyand)
- ۱۵- نعمت الله قاضی شکیب، تاریخ سیاسی اسلام، انتشارات پیروز، تهران (۱۳۴۹) صفحه ۴۷۱-۴۹۳ .
- 16- James Leonard Park, Which Gods Do Not Exist? No Gods Wrote Holy Books (2012) (<http://www.tc.umn.edu/~parkxo32/cy-books.html>)

- 17- Stephen Van Eck, All prophets were false! (1995)
(<http://www.theskepticalreview.com/tsrmag/3proph95.html>)
- 18- Superstitions (http://en.wikipedia.org/wiki/superstition_and_religion); Stuart A. Vyse,
Believing in magic: the psychology of superstition. Oxford, england: oxford University press.
(2000) pp 19.

فصل هشتم

عقل چه می گوید

۸-۱- ختم کلام

با تمام تفاسیری که در این کتاب آمده است می خواهیم دموکراسی را رعایت نموده و نه به فردی عقایدمان را تحمیل کنیم و نه به شخصی اجحاف نماییم. ما هرچه شرط بلاغ بود را در اینجا آوردیم حال این شما هستید که بایستی مناسب با خرد خود تصمیم بگیرید. ما نمی خواهیم امید و دل بستگی شما که بقول خودتان ماهیت ماوراء الطبیعه دارد را از شما بگیریم و با گفتن واقعیت ها به ناامیدی و افسردگی تبدیل کنیم. ما نیز در کار خودمان مانده ایم و از واقعیت ها بیم داریم. ای کاش اینچنین نبود و ای کاش همانند افسانه ها و فیلم های کارتون که قهرمانان هرگز نمی میرند و در مقابل تمام خشونت های طبیعی ماند کارند ما هم اینچنین بودیم. ایکاش مطمئن بودیم که پس از مردن به جهانی دیگر خواهیم رفت و تمام اقوام و عزیزانمان را می توانستیم ببینیم و همه این حوری ها با جام های طلایی شراب و کباب بره بریان، درختان انبوه سربه فلک کشیده سایه دار حقیقت داشته باشند. و ایکاش آن چشمه های آب زلال و جویبارهایی که زمزمه کنان زیر این درختان زیبا رواند حقیقت داشته باشند. ولی چه کنیم که همه اینها نا معین است و هیچ دلیل علمی و منطقی غیر از دین در این مورد وجود ندارد برای این ادعاها. ما ادعا نداریم که هر چه ما می گوئیم صحیح است. شاید جهانی دیگر باشد، شاید ما دوباره زنده شویم و با خودآگاهی خود در جهان دیگری و یا در همین جهان و با کالبد دیگری جدیدی را ادامه دهیم. همین گونه که یکبار آمده ایم شاید بار دیگر نیز درجایی دیگر با کالبدی دیگر خود آگاهی داشته باشیم. این ها همه چیزهایی هستند که ما آرزو داریم که باشند ولی وجود این موارد بدبختانه با منطق، عقل و علم سازکاری ندارد و واقعیت جبری

این دنیا نمی تواند این آرزوها را پیش بینی کند. تمام این تخیلات زیبا و دوست داشتنی را مجبوریم که همانند داستانهای تخیلی مادر بزرگ در مورد دختر شاه پریان که بفراموشی سپردیم اینها را نیز به فراموشی بسپاریم و یا اینکه سر خود را به زیر برف فرو بریم به امید اینکه ما را نمی بینند بگوییم که انشاء الله که حقیقت دارد. نماز، دعا، ثنا، روزه و تمام فرایض دینی عکس العمل های روانی این آرزوهای تردید آمیز هستند. به همین دلیل می گوییم که عبادت در واقع یک نوع مرض روانی است که در اثر عقده هایی که به علت کمبود و فشار حاصله ایجاد شده، بوجود می آید. عبادت دلیلش احتیاج بشری به آرامش و تضمین شدگی ابدی است. دین عامل وعده های آرامبخش پس از مرگ است و عبادت قیمتی است که بایستی افراد برای این وعده های قشنگ پردازند. این دادوستدی است که نه ضامن اجرایی دارد و نه اعتباری. در واقع پا در هوا است با ریسکی بسیار بالا. با وجودیکه ما هنوز در مورد جهان هستی، وجود موجودات و انسان و عاقبت کار و اینکه ما به کجا خواهیم رفت مطمئن نیستیم ولی با قاطعیت مطمئن هستیم که دین ساخته بشر است و هیچ ریشه خدایی ندارد و هرچه که در لوای دین و مذهب آمده است حبابی بر آب بیش نیست.

اگر همه می دانستند که بعد از مردن چه اتفاقی می افتد مطمئناً دینی بوجود نمی آمد و بشر از این همه مهملات، خرافات و کشت و کشتار بر سر عقاید راحت می شد. متأسفانه کهنگی دین و گذر زمان به آن تقدس به خصوصی را داده و انسان ها، بدون تفکر و تعقل، بدان می گروند و گوسفند مآبانه درمقابل آن، فکر، عقل و خرد خود را می فروشند و گویی عقلانیت همه مسخ شده اند.

بیاد دارم کودکیم را بیاد دارم
افسانه شاه پریان را دوست داشتم
جسمم در اینجا بود و روحم در آنجا
در آسمانها پرواز می کردم

برروی آب راه می رفتم
و در آتش می رقصیدم
به ابرها چنگ می زدم
شهابهارا از آسمان از دست خدا می قاپیدم
و آنرا به ماه می زدم
افسانه بود همه اش افسانه بود
من حتی در چیدن سیب درختهای خانه ام درمانده ام
واقعیت است این واقعیت

۸-۲- قرآن و عقل سلیم

در کل، وقتی به طور دقیق، خالی از تعصب و منتقدانه قرآن را مورد مطالعه و بررسی قرار می دهیم برخی موارد با منطق خدا و انتظاری که از او می رود مطابقت ندارد و به همین دلیل یک عقل سلیم نمی تواند آن را قبول کند. بهر حال، مدعیان، ملاها و تحصیل کرده های مذهبی به طرق مختلف موضوع را تفسیر کرده و بهانه های مختلفی برای یک آیه مخصوص می آورند. اما در بیشتر مواقع آیه ها آنقدر صریح و روشن است که دیگر جای هیچ شک و تردیدی را باقی نمی گذارد. علما و مدعیان دین در تفاسیر مختلف قرآن، تمام سعی و کوشش خود را بکار می برند تا این تقایص را بگونه دیگری تفسیر نموده تا واقعیت آشکار نشود. آیه های تهدید کننده، تشویق کننده، تحریک کننده و تمجید کننده به نظر می رسد که تماماً جنبه های سیاسی داشته و پیامبر بخوبی توانسته است از این آیات در طول پیامبری خود به نفع خود و سیاستهای موجود آن زمان استفاده نماید. محمد بوسیله این آیات، قوم خود یعنی انصار و مهاجرین را چه در دوران مکه و چه در دوران مدینه کنترل و مخالفان را در خوف و ترس و یا اطاعت قرار می داده است. چند نمونه از این آیات در زیر آورده می شود:

مثلاً در سوره ۶۱ (سوره صف) و در آیه ۴، قرآن می گوید " ان الله يحب الذين يقتلون في سبيله صفاً كانهم بنين مرصوص ". در اینجا معنی تحت اللفظی و واقعی آن این است که می گوید " همانا خداوند کسانی را دوست می دارد که صف کشیده و در راه او بقتل می رسانند (مخالفان و یا مشرکان) را گویی آنان شالوده ای از سربند. اما تمامی مفسرین قرآن کلمه کارزار و یا جنگ را بجای قتل بکار برده اند. مثلاً، جلال‌الدین فارسی چنین ترجمه می کند " بیگمان خدا کسانی را دوست می دارد که در راه او صف کشیده می‌جنگند گویی آنان شالوده ای از سربند. در اینجا مفسرین کلمه یقتلون یعنی بقتل رساندن را به کارزار، پیکار و جنگ ترجمه می کنند. کلمه هایی چون پیکار، جنگ و کارو زار مانند بقتل رساند شدید و غیر انسانی نیست. از طرفی کارزار، پیکار و یا جنگ را می توان به صورت کارزار آموزشی و یا جنگ نرم افزاری تفسیر نمود اما بقتل رساندن را نمی شود ماله کاری کرد و آنرا به چیز دیگری تفسیر نمود.

بنابراین به نظر می آید که خداوند نمی تواند یک چنین دستوراتی را داده باشد زیرا تمام انسان های مسلمان، غیر مسلمان، مشرک و کافر جزء بندگان خداوند هستند و حق وجود، حق بیان و اظهار نظر دارند. یعنی خداوند عدالتش در حد قوانین مدرن مدنی و حقوق بشری نیست؟ در قرآن ابتدای هر سوره ای جمله بسم الله الرحمن الرحيم (بنام خداوند بخشنده مهربان) است. بسیار عجیب به نظر می رسد که همین خدا یکمرتبه در آیات دیگر خود آنقدر قسی القلب باشد که مسلمانان را به کشتار مخالفان ترغیب نماید. عجیب اینجاست که این خدای مقتدر توانا چرا خودش مخالفان اسلام را از بین نمی برد و از انسان ها می خواهد دست به این جنایت بزنند.

مورد دیگر در سوره ۴۸ (فتح) آیه ۲۹، قرآن است که می گوید " محمد رسول الله و الذين معه اشداء على الكفار رحما بينهم " معنی تحت اللفظی این آیه نیز چنین است: محمد پیامبر خدا است و کسانی که با اویند با کافران سختگیرند و میان خودشان مهربانند (ترجمه جلال الدین فارسی). این آیه یک کلیتی را در مسلمانان به خصوص شیعیان ایران

وجود آورده است و آنهم مسئله "خودی" و "غیرخودی" است. براساس این آیه، مسلمانان بایستی با مسلمانان دوست مهربان باشند ولی با غیرمسلمانان و مشرکان و حتی مسلمانان مخالف سختگیر باشند. درست همین روند در ایران و در نظام جمهوری اسلامی ایران بسیار مرسوم است. آنهایی که مورد تایید رژیم هستند می توانند از همه آزادیها و امتیازات بهره‌مند باشند و آنهایی که بدلائل عقیدتی سیاسی مورد غضب حکومت هستند و با رژیم مخالف و یا منتقد آن هستند از هرگونه آزادی و یا امتیازی محروم می باشند. درواقع این آیه به بهترین نحوی نشان میدهد که آیه های قرآن دستورات و حتی قوانین سیاسی اقتصادی هستند که اصلاً ریشه الهیت ندارد و چیزی نیستند جز استثمار و فقدان آزادی و حقوق انسان ها.

آیه های این چنینی که به اصطلاح مشرکان و مخالفان اسلام را تهدید میکند، در قرآن فراوانند و در ظرفیت این کتاب نمی گنجد. در دوران محمد شاید اینگونه آیات چندان تعجب آمیز نبود و مردم هم به دلیل ناآگاهی و خفقان محیط چندان توجهی به آن نمی کردند. اما در این دوران که انسان ها و جامعه بسیار پیشرفته تر بوده و به دلیل آگاهی و وسایل ارتباطات و آزادی های موجود، انسان ها هوشیارند و دیگر تحمل اینگونه جملات تبعیض آمیز و تهدید کننده را ندارند. به همین دلیل است که در رسانه ها و سایت های اینترنتی ایرادات و انتقادات فراوانی از ادیان به خصوص اسلام می شود.

اگر این امت ساده لوح کمی عقل خود را بکار ببرند در می یابند که این کتاب به اصطلاح آسمانی مسلمانان و یا دیگر کتابهای آسمانی از نظر معنی و محتوا فقط در حد شعور و فهم انسان هایی همان دوران بوده اند. بدین معنی که این کتابها نتوانسته اند حقیقت های طبیعی و یا قوانین مدرن حقوق بشری و آزادی واقعی انسان ها را که امروزه مطرح است بیان و نشان بدهند. همین دلیل کافی است که حقانیت و خدایی بودن این کتابها مردود شود و معلوم شود که این کتابها بدست مردمان همان دوران و با شعور و فهم ابتدایی که از طبیعت و اجتماع اولیه و ابتدایی داشته اند، نوشته شده است و گر نه خدایی که تمام

این کاینات بسیار بسیار و بی نهایت بزرگ را آفریده است آنقدر کتابش ابتدایی و مبتذل است! مشکل کار اینجاست که زبان این کتابها برای بیشتر معتقدانش بیگانه است. مثلاً چه درصدی از مسلمانان عرب بخوبی معنی قرآن را می دانند از ۱/۶ میلیارد مسلمان جهان شاید کمتر از ۳۵۰ میلیون نفر عرب باشند و یا کتابهای انجیل و توراتی که دست کاری شده اند چه درصدی از معتقدانش بدقت و با حوصله تمام آن را می خوانند؟ آنهایی که این کتابها را بدقت می خوانند و نقاط ضعف آنها را بخوبی می دانند خود مدعیان و بانیان همان دین هستند و خود ذینفع بوده و هیچ گاه نمی گویند که ماست ما ترش است. مثلاً کشیشان مسیحی، روحانیان یهودی و آخوندهای اسلامی، یا از روی زرنگی و سودجویی و یا از روی تعصب خشک و حالت دُکمی که دارند نمی خواهند به خدایی نبودن این کتابها اذعان نمایند. با تهدید و ارباب، و یا معجزه دانستن این کتابها و اینکه هیچ بشری نمی تواند مانند آنها را خلق کند و یا دروغهایی این چنینی در طول تاریخ، باعث شده اند که مردم به این باور برسند که واقعیت همان است که این شیادان می گویند و چون زبان و معنی جمله های به اصطلاح کتاب آسمانی را نمی دانند و همیشه آنها را به صورتی نا مفهوم بلغور کرده اند برسر ایمان و باور خود باقی مانده اند. ما بیاد داریم که مادرمان و یا پدر و پدربزرگمان در طول عمرشان بارها و بارها قرآن را از اول تا آخر با اهداف مختلف ختم کرده اند بدون اینکه ثانیه ای برای معنی جمله ای از قرآن تامل کرده باشند. بیاد داریم که قرآن خانه ما، توسط مادر و پدرمان ده ها بار ختم شده بود به طوریکه گوشه های آن که ورق می خورد سیاه و چین خورده شده و برخی از صفحات آن از شیرازه در آمده بود. اما هیچ گاه ندیدیم که مادرمان و یا پدرمان در مورد معنی قرآن و یا روایت و یا نصیحتی از آن را برای ما بازگو کنند. جالب اینجاست که قرآنهایی که ترجمه آن در زیر آیات نوشته شده نا مفهوم و گمراه کننده هستند زیرا این ترجمه ها که همراه با تفسیر شخصی ترجمه کننده نیز می باشد چنان درهم و برهم است که خود ترجمه باز نیاز به ترجمه دیگری دارد و این ترجمه ها همانند جمله قدیمی "کلنک از پشت بام افتاد و

نشکست و گرنه من کجاوو بی وفایی" می باشند. جالب اینجاست که نحوه ادبیات قرآنی در صحبت کردن برخی از علماء تاثیر داشته و مانند قرآن نا مفهوم صحبت می کنند. مثلاً آقای خمینی بنیان گذار جمهوری اسلامی ایران برخی مواقع سخنرانی های خنده آوری می کرد که بعنوان جُک سرزبانهای جوانان ایران بوده است. در اینجا برخی از عقاید و سخنان آقای خمینی آورده می شود که آنها را در سایت های اینترنتی به وفور خواهید یافت:

- ۱- دانشگاه باید دانشگاه باشد، دانشگاهی که دانشگاه نباشد دانشگاه نیست.
- ۲- شما یاوه گویان با زندگی معنوی و سعادت اجتماعی یک گروه انبوه صدها هزار میلیون نفری بازی می کنید(کشف الاسرار، نوشته امام خمینی صفحه ۷۴).
- صد هزار میلیون می شود صد میلیارد انسان و صدها هزار میلیون می شود صدها میلیارد نفر در صورتی که جمعیت جهان امروزه بیشتر از ۷ میلیارد نیست.
- ۳- میلیونها میلیون سلاطین و بزرگان و فلاسفه در عالم آمدند(کشف الاسرار نوشته امام خمینی صفحه ۱۷۶).
- ۴- فیثاغورث حکیم در زمان سلیمان بود و حکمت را از او اخذ کرد(کشف الاسرار نوشته امام خمینی صفحه ۳۲).
- بین فیثاغورث و سلیمان هیچ رابطه ای نیست زیرا فیثاغورث در قرن پنجم قبل از میلاد در یونان زندگی می کرد ولی سلیمان در قرن دهم و در اورشلیم زندگی می کرد.
- ۵- از حکما و فلاسفه بزرگ دیگر اسکندر است(کشف الاسرار نوشته امام خمینی صفحه ۳۵).
- ۶- این موضوع مربوط به امروز و دیروز نیست. دو هزار سال است که آمریکا مارا استعمار کرده است(جماران ۱۹ آبان ۱۳۵۸ پس از گروگان گیری اعضای سفارت آمریکا).

از سخنان ضد و نقیض آقای خمینی عبارتند از:

۱- روحانی نباید کار دیگری غیر از روحانیت یعنی بسط توحید و تقوا و بخش و تعلیم قانون های آسمانی و تهذیب اخلاق پردازد(کشف الاسرار نوشته امام خمینی صفحه ۲۰۸). اما در دیدار با نمایندگان مجلس در جماران بتاريخ ۶ خرداد ۱۳۶۰ به طور تناقض آمیز می گوید: این را بدانید که تنها روحانیت می تواند در این مملکت کارها را از پیش ببرد. فکر نکنید که بخواهید کنار بگذارید روحانیت را).

۲- ما باید به هر قیمت شده باشد انقلاب خودمان را به تمام ممالک اسلامی و تمام جهان صادر کنیم(پیام به ملت، ۲۲ بهمن ۱۳۵۸). ولی در دیدار با مسئولان صدا و سیما، ۱۶ مرداد ۱۳۶۱ با تناقض می گوید: ما قصد صدور انقلاب اسلامی را نداریم. اینها حرفهای دشمنان اسلام است.

۳- هیچکس حق ندارد برای کشف جرم و گناه جاسوسی دیگران را بکند زیرا این خلاف مقررات اسلام است(ماده ۶ از فرمان ۸ ماده ای امام خمینی به ملت، جماران ۱ مرداد ۱۳۶۱. ولی در پیام به دانش آموزان، استادان و دبیران، بازگشایی مدارس در سال تحصیلی ۶۱-۶۲، ۱ مهر ۱۳۶۱. متناقض می گوید: دانش آموزان باید با کمال دقت اعمال و کردار دبیران و معلمین خود را زیر نظر بگیرند و اگر خدای نکرده در یکی از آنها انحرافی ببینند بلافاصله به مقامات مسئول گزارش نمایند... این کار را به صورت مخفی انجام دهند.

۴- تعجب می کنم که این دولت (دولت شاه) چگونه فکر می کند... در نظر دارند قاچاقچیان هروئین را اعدام کنند... این موضوع نه تنها خلاف اسلام است، خلاف انسانیت هم هست(کتاب ولایت فقیه نوشته امام خمینی، نجف ۱۳۵۵). اما به طور متناقض در ۳۰ اردیبهشت ۱۳۵۹ می گوید: آنهایی که مواد مخدر میفروشند شرعاً مستوجب اعدامند و باید بدون هیچ تاخیری اعدام شوند. هیچ ترحمی هم در مورد آنها جایز نیست.

۵- جناب آقای بنی صدر را همین مردم کوچه و بازار از پاریس آورده اند اینجا و رئیس جمهور کردند. برای اینکه مردی مسلمان است، مؤمن است، خدمتگزار است (جماران ۱۸ آذر ۱۳۵۹). اما در دیدار با افسران و درجه داران جماران ۳ شهریور می گوید: این آدم از اول ادعا می کرد که مسلمان است و برای اسلام کار می کند و کذا. منم از اول فهمیدم دروغ می گوید.

خمینی قبل از اینکه به ایران بیاید در نوفل لوشاتو سخنانی ایراد کرده بود که قابل تامل می باشد:

۱- در ایران اسلامی علما خودشان حکومت نخواهند کرد و فقط ناظر و هادی امور خواهند بود. خود من نیز هیچ مقام رهبری نخواهم داشت و از همان ابتدا به حجره تدریس خود در قم بر خواهم گشت (مصاحبه با خبرگزاری رویتر، نوفل لوشاتو، ۵ آبان ۱۳۵۷).

۲- در حکومت اسلامی رادیو، تلویزیون و مطبوعات مطلقاً آزاد خواهند بود و دولت حق نظارت بر آنها را نخواهد داشت (مصاحبه با روزنامه پیزا سره، نوفل لوشاتو ۲ نوامبر ۱۹۷۸).

۳- در جمهوری اسلامی زنان در همه چیز حقوقی کاملاً مساوی با مردان خواهند بود (مصاحبه با روزنامه کاردین، نوفل لوشاتو، ۱ آبان ۱۳۵۷).

۴- دولت اسلامی ما یک دولت دموکراتیک به معنی واقعی خواهد بود. من در داخل این حکومت هیچ فعالیتی برای خودم نخواهم داشت (مصاحبه با تلویزیون NBC، نوفل لوشاتو، ۱۱ نوامبر ۱۹۷۸).

خمینی حرفهایش در نوفل لوشاتو، قبل از به ایران آمدن بسیار ظاهر فریب بود همانند محمد در مکه قبل از اینکه به مدینه سفر کند. همانگونه که آیه های به اصطلاح وحی شده به محمد در مکه صلح آمیز و ملایم بود، صحبتهای خمینی نیز در نوفل لوشاتو

دوموکراتیک و بسیار روشنفکرانه بود ولی بعد از اینکه به ایران آمد ایشان ۱۸۰ درجه
تغیر تفکر دادند و گفته هایشان به صورت زیر تغییر یافت:

۱- آنهایی که فریاد می زنند باید دموکراسی باشد اینها مسیرشان غلط است. مسیر ما
مسیر نفت نیست. ملی کردن نفت پیش ما مطرح نیست. ما اسلام می خواهیم
(سخنرانی در جمع دانشجویان، اهواز، کیهان ۳ خرداد ۱۳۵۸).

۲- شما روشنفکر هستید و آزادی همه چیز، از جمله آزادی فحشا را می خواهید.
یک نحوه آزادی می خواهید که جوانان ما را فاسد کند. ما می خواهیم مملکت را
حفظ کنیم و حفظ مملکت به آن آزادی که شما می گوئید نیست. این آزادی مملکت
را بر باد می دهد. این آزادی که شما می خواهید آزادی دیکته شده است (صحیفه
نورجلد ۹ صفحه ۳۷۲).

۳- در انقلابی که در ایران حاصل شد در سرتاسر این مملکت فریاد مردم این بود که
ما اسلام می خواهیم. این مردم قیام نکردند که مملکتشان دموکراسی باشد (سخنرانی
۱۹ آذر ۱۳۵۸ قم).

۴- به آنها که از دموکراسی حرف می زنند گوش ندهید. آنها با اسلام مخالفند.
میخواهند ملت را از مسیر خودش منحرف کنند. ما قلمهای مسموم آنها را که صحبت
ملی و دموکراتیک و اینها را می کنند می شکنیم (سخنرانی ۲۲ اسفند ۱۳۵۸)

۵- دیگر نمی توانیم آن آزادی که قبلاً دادیم بدهیم و نمی توانیم بگذاریم این احزاب
کار خودشان را ادامه بدهند. ما شرعاً نمی توانیم مهلت بدهیم. شرعاً جایز نیست که
مهلت بدهیم. ما آزادی دادیم و خطا کردیم. به این حیوانات درنده نمی توانیم به
ملایمت رفتار بکنیم. دیگر نمی گذاریم هیچ نوشته ای از اینها در هیچ جای مملکت
پخش شود. تمام نوشته هایشان از بین می بریم. با اینها باید به شدت رفتار کرد و با
شدت رفتار خواهیم کرد. (کیهان، ۲۷ مرداد ۱۳۵۷).

همانگونه که ملاحظه کردید، سخنرانی های آقای خمینی همانند حضرت محمد با شرایط و زمان تغییر می کند در برخی مواقع حتی متناقض می گردد. در نوفل لوشاتو وعده ها دموکراتیک، مدرن و خوش آیند بود ولی وقتی خرس از پل گذشت و قدرت را در ایران بدست گرفت، وعده ها کاملاً متغییر شد و بجای دموکراسی و قوانین مدرن ، قوانین شرع و حکومت دیکتاتوری ولایت فقیه جایگزین آن گشت. آقای خمینی حتی در صحبت کردن فارسی نیز توانایی و تبحری نداشت و بیشتر مواقع جای فاعل و یا فعل را جابجا بیان می کرد. حال ببینید که وقتی در جامعه امروزی یعنی قرن بیست و یکم که آنقدر تحصیل کرده داریم و جامعه آنقدر پیشرفته است یک فردی با این سواد می تواند انقلاب کند و بنیانگذار یک رژیم شود حال توقع دارید که مردمان بی سواد ۱۴۰۰ سال پیش که در جامعه ای بدوی زندگی می کردند قرآن را باور نکنند و در طول ۱۴ قرن این خرافات و احادیث را قبول نکنند؟

همه مجنونند و محجور

و تو ای رفیق بهترمیدانی

که عقل ها در زنجیرند

منطق و علم را در سرمای نادانی

منجمد ساخته اند

حال یورش بیگانگان و دیوانگان

را در سرزمین کورش

با عقده و کین می نگری

افسوس که آنچه بر ما می رود

از ماست که بر ماست

طلسم تاریخی دین من

حکاکی شده در آیین من

این دیوانگان بیگانه را
بر تارک ایران نشانده اند
بر تخت جمشید
زیلوی خود را گسترانیده
عمامه بسر پادشاهی می کنند

۸-۳- حجاب هجوی دیگر در ارکان اسلام

دین سلاخ خرد، دانش، زیبایی ها، هنرها و جوانمردیها است. دین، هر کدام از ابعاد مشخصه انسانیت و بشریت را که به راستی ریشه خدایی دارند بگونه ای ابتدا مسخ و سپس سلاخی می کند. این اژدهای هزار سر در طول تاریخ آنقدر در این زمینه قدرت مند شده است که از طریق قوانین کتابهای بدروغ آسمانی خود، حدیث و روایت و الفاظی چون مرتد، بی دین، مفسد فی الارض، خرد و دانش فرد را به زیر رساله های پوسیده و بی محتوا مدفون کرده، زیبایی ها را به مقنعه، نقاب و حجاب کشیده و هنرها را به زیر زمین و جوانمردی را به بند می کشند.

یک بُعد از عظمت کاینات، زیبایی هایی است که در خود بوجود آورده است. در میان این زیبایی ها، زن، یا مادر و یاهمسر زیباترین موجود زنده ای است که از نظر ما انسان ها بوجود آمده و احساس دار، زیبایی دارد، می خندد، با اندام زیبای خود عشوه گری می کند و امواج زیبا و متلاطم موهای خودش را بر دوش حمل کرده و به نسیم صبا می سپاردش. آیا پروردگار این موهای موج زیبا را درست کرده که کشیشان، آخوندها و سلاخان مدعی، آن را در مقنعه بپیچند و در صومعه به خاکستری سپید تبدیل کنند! یعنی خدا خلاق می کند و مدعیان خدا سلاخی.

یکی از عمده ترین دلایلی که مدعیان دین بر روی مسئله حجاب پافشاری می کنند این است که زن را فقط و فقط عاملی برای همخوابگی و ارضای شهوانی خویش می دانند و بس. قبلاً هم گفته بودیم که قدرت، ثروت و شهوت از عوامل مهم بوجود آمدن دین

هستند. به همین دلیل می خواهند زن به صورت یک تکه گوشت با ارزش از نظر شهوانی را در کیسه ای که سرو ته آن را با بند محکم بسته اند قرار داده و هر گاه بخواهند رفع شهوت کنند، کیسه را در خلوت باز کرده و بعد از خالی شدن از شهوت دوباره دو سر کیسه را ببندند. به همین دلیل، ادیان به خصوص اسلام برای زن آنچنان ارزشی قائل نبوده به طوریکه در کتاب آسمانی خود و نوشته‌های مدعیانش نیز هویدا است.^۱

کلمه حجاب در ادبیات عرب بمعنی " پرده یا دیواره " می باشد و در قرآن از آن بعنوان پارتیشن و یا جداکننده نام برده می شود. در قرآن به مسلمانان مرد دستور داده می شود که وقتی با همسران محمد صحبت می کنند بایستی از پشت یک حجاب این عمل را انجام دهند. در واقع اینگونه حجاب مسئولیتش به مردان برمی گردد و نه به زنان محمد. بیشتر سیستم های قانونی اسلامی این گونه لباس ها را در جامعه برای پوشاندن همه بدن زن غیر از صورت، و دست بکارمی بردند. حجاب بوسیله دختران بالغ و از طریق چادر، روسری و روبنده و یا دامن های بلند در مقابل مردان رعایت می شده است. در واقع حجاب عفت زن را می رسانده و فقط منحصر به پوشیدن فیزیکی بدن نبوده بلکه حجاب مفهوم متفاوتی داشته است. مثلاً الحجاب یعنی پرده ای مابین انسان، زمین و خدا. از حجاب نیز بیشتر برای جدایی زن از مرد در فضای جامعه استفاده می شده است. بیشتر مواقع بوسیله زن مسلمان پوشیده می شده است تا عفت، محدوده خصوصی و معنویت را برساند.

در قرآن از عفت زنها و مردان صحبت شده است، درست نگاه کردن، مؤقر راه رفتن ، و با لباسهای درست اعضای تناسلی را پوشاندن. در قرآن در مورد عفت زنان صحبت شده ولی ضرورتی نمی بیند که زنان سرها و صورتشان را بپوشانند. در قرآن هیچ گاه صریحاً از حجاب به منظور پوشش در هر زمینه استفاده نشده و در عوض از لغت " خمار " یا جلباب استفاده شده است. در قرآن از حجاب به عنوان قوانین پوشش استفاده

شده است. به خصوص، هیچ گاه از حجاب به عنوان تکه و یا پارچه ای برای پوشش استفاده نشده است.

بقول خود مذهبیون، آدم و حوا برهنه آمدند، انسان برهنه متولد می شود و برهنه نیز از دنیا می رود. برهنگی یک امر عادی است و انسان بدلائل سرما، گرما و تماس با مواد آزاردهنده فیزیکی بر آن شد که جامه و لباس را اختراع نماید و بیوشد. ولی این مدعیان دین، مانند همه چیز دیگر را که به نام حلال، حرام، ثواب، و گناه زیر چتر دین کشیده اند این مسئله برهنگی را نیز در قلمرو خود وارد نموده و قوانین خفقان آور را بزور به حلق ملت ساده لوح چپانده اند و آن را حجاب نامیده اند.

در کشورهای اروپایی و آمریکایی و حتی برخی از کشورهای مسلمان، خانمها هر نوع لباسی که می خواهند می پوشند. برخی کاملاً پوشیده هستند، برخی نیمه پوشیده و برخی نیز تا حدی عریان هستند و هیچ فردی در کاردیگری دخالت ندارد و نه زمین به آسمان می رود و نه آسمان به زمین می آید. همه مردم روحیه ای شاد و خندان دارند و لباسهایشان خوشرنگ، رنگارنگ و دلپذیر است. جالب اینجاست که همه مردم چه زن و چه مرد به محیط عادت کرده و نه بدن نیمه عریان زنی مردی را تحریک می کند و نه بدن پوشیده زنی باعث نگرانی و یا تعجب است. زن زیبا و خوش اندام هیچ فرقی نمی کند که نیمه عریان باشد و یا پوشیده باشد چون در هر دو صورت زیبا، جذاب و دلربا است. زن زشت هم برعکس نیمه عریان او که پناه بر خدا و پوشیده او نیز سبب دعای خیر می شود.

مسئله اینجاست که بایستی دقت شود و متأسفانه سردمداران دینی ایران به این موضوع دقت نمی کنند. مهم این است که جامعه فاسد نباشد چون اگر جامعه فاسد باشد چه بی حجاب و چه با حجاب هر دو در معرض خطر قرار دارند و در فضای حجاب حتی فساد بیشتر صورت می گیرد. می خواهم واقعیت را بیان کنم و آن اینکه شهوت مرد وقتی از راه صحیح ارضاء نشود به صورت هیولای وحشتناکی در می آید که هر چیزی را

شهوت انگیز می بیند. شما اگر یک گوساله را در گونی قرار دهید و درب آن را ببندید و آن را میان زندانیانی که ماه ها است جماع نکرده اند بیاندازید و بگویید که در این گونی یک زن است چه ها که میشود. همه به گونی حمله ور می شوند و گونی را با دندان پاره می کنند و گوساله را بیرون می آورند و حتی فراموش می کنند که در این گونی میبایستی یک زن باشد و شاید به گوساله بیچاره نیز تجاوز کنند.

راه چاره، حجاب نیست، مشکل شهوت است که همیشه و به صورت وحشتناکی در حال طغیان است و این شهوت را بایستی مهار و یا آرام نمود و نه اینکه حجاب را به زور در جامعه مستولی کرد. حجاب شهوت قدرت مند ارضاء نشده را بدتر می کند. حجاب علاوه بر اینکه حقوق و آزادی انسان ها را محدود می سازد، در این دنیای تکنولوژی و قرن بیست و یکم عامل بسیار بازدارنده ای است برای پیشرفت و برابری زنان نسبت به مردان. اگر موی زنان برای مردان شهوت انگیز است، موی مردان نیز برای زنان شهوت انگیز خواهد بود چون خداوند جذابیت زن و مرد را دو طرفه نهادینه کرده است. اگر صدای زن برای مرد لذت بخش است صدای مرد نیز برای زن لذت بخش است. ببینید که این مدعیان خدا چقدر غیر خدایی هستند. خدایی که این همه زیبای و سلیقه بخرج داده تا زنان را برای مردان و مردان را برای زنان جذاب زیبا و لذت بخش کند آنگاه این مدعیان دین می خواهند کار خدا را خراب کنند و در امر او خدشه وارد آورند و زیبایی ها را می خواهند به مقنعه بکشند و در واقع این مدعیان ضد خدا هستند.

حجاب تفکر و دانش زن است و نه لباس او، حجاب عقل و خرد زن است و نه موهای برهنه او. حجاب اهمیت و قدرت سیاسی اجتماعی زن است که از او حمایت و حفاظت می کند و نه پیراهن بدون آستین او. حجاب حرمت، احترام و حقوق زنان در جامعه است و نه دامن پایین تراز زانو.

اگر در جامعه، از همان اول لباس معمول زنان یعنی کُت و شلوار، دامن، پیراهن و در تابستانها کمی لباس رقیقتر باشد، مردم همه عادت می کنند و مشکلی پیش نمی آید.

در کشورهای اسلامی اگر آمارهای صحیحی از تجاوزات مختلف جنسی بگیرند معلوم می شود که ضایعات جنسی در کشورهای مسلمان بیشتر از کشورهای اروپایی است. آمار اخیر نشان داده است که در قم شهر مذهبی ایران عمل لواط از هر جای دیگر بیشتر است و ضایعات جنسی بکرات انجام می گیرد. چون دسترسی به زن در قم کمتر است بازار لواط رونق گرفته است.

در ابتدای این کتاب گفتیم که تاسیس دین مانند تاسیس یک شرکت برای قدرت، ثروت و شهوت است. یک بُعد قوی دین شهوت و چگونگی و اصول شهوترانی است البته به طور رسمی. در رساله ها خوانده اید، در برخی از کتب مجتهدان اعلم از انواع جماع و روش های متعدد آن بهره برده اید مثلاً یکی از این نوع کتابها، کتاب زهرالربیع، تالیف سید نعمت الله جزایری می باشد^۲. بر تمام ملت ایران شهوت رانی های ملاحا، آخوندها و آیت الله ها پوشیده نیست و همچنین برای عیسویان تجاوزات جنسی کشیشان به کودکان و زنان^۳ در اروپا و آمریکا غیر عادی نمی باشد. در مورد آخوندها می گویند که حتی از اوایل طلبه گری در حوزه های علمیه با همکلاسی های خود در حجره ها عمل لواط انجام می دهند چون این جوجه طلبه ها صبر و تحمل ندارند و نقد را بر نسیه بهشتی ترجیح می دهند.

می دانید که بدتر از همه چیست؟ بدتر از همه اینکه مدعیان هوس باز خود خواه کاسه از آش داغتران همیشه مشکل را چند برابر کرده اند. در قبل از اسلام که حجابی نبود در واقع لباسی به آنصورت نبود و بیشتر مردم عربستان برهنه بودند. در زمان محمد نیز حجاب محدود میشد به پوشیدن قسمتهای عورتی و نه عماری و بعد از اسلام و در طول تاریخ این مدعیان کاسه از آش داغتر بودند که حجاب را این همه تغلیظ کرده و به امت غافل زورچپان کردند. حال بشنوید قسمتی از واقعیت ها را:

بگذارید کمی از تاریخچه حجاب صحبت کنیم تا آشکار شود که تمام این بازیهای خفکان آور حجاب که سالهاست ایران را به ستوه در آورده است چیزی نیست جز دستاورد شوم همین ملاها و مدعیان دین.

حجاب در قبل و در دوران محمد: در کتاب بسیار ارزشمندی که آقای امیر ترکاشوند بنام "حجاب شرعی در عصر پیغمبر"^۴ نوشته است به تفصیل حجاب را در قبل از اسلام و در دوران ظهور اسلام توضیح داده است ما نیز با اجازه این بزرگوارو برای زینت بخشیدن بهتر مطلب، قسمتیهای از آن کتاب را در اینجا تشریح می کنیم.

بگفته ترکاشوند، مردم قبل از اسلام و حتی در دوران محمد توانایی و رغبتی به پوشش شرعی و اخلاقی نداشتند. بیشتر فقیر بوده و هوای گرم آن منطقه نیز خود به برهنگی اعراب کمک می کرد. اگر هم فردی متمول توان خرید لباسهای گوناگونی را داشت استفاده از این لباسها فقط برای کلاس و مقام اجتماعی بوده است و نه صرفاً برای حجاب و پوشش. برای پوشش عورت خود یا از دستها استفاده می شده و یا تکه پارچه های دوخته نشده را بدور کفل خود می پیچیدند. پارچه ها دوخته نشده بودند و مانند لُنگ بدور خود می پیچیدند. امروزه جامه احرام حجاج نیز تا حدی بدین صورت است. درواقع در دوران محمد قباحت و زشتی که جامعه امروزی برای برهنگی قائل هستند در آن زمان قایل نبودند و برایشان بسیار عادی بود. برهنه باهم نشست و برخاست می کردند ، برهنه می خوابیدند و حتی برهنه مردو زن و یا زن و زن باهم در بیابان برای رفع حاجت دستشویی می کردند و با هم حرف می زدند. زنان در برخی مواقع پیراهنهای نادوخته می پوشیدند و هیچ اطمینانی نبود که محلّهای حساس دیده نشود. برخی مواقع زنهای متمول روسری می پوشیدند نه برای رعایت حجاب و شرع بلکه برای سروری و اینکه از کنیزکان جدا و شناخته شوند.

حتی مردم برای طواف بدور کعبه می بایستی برهنه باشند زیرا هم بهانه ای بود برای اینکه ضعف مالی خود را بپوشانند و هم معتقد براین بودند که در لباسهایی که گناه

آلود است و در آن ممکن است که گناه کرده باشند در موقع طواف نبایستی برتن داشته باشند. بنابراین با دستهای خود درحالی که عورت خود را می پوشانیدند بدورخانه کعبه نیز طواف می کردند.

بعد از محمد، تا به امروز مسئله حجاب در جهان به صورتهای متفاوتی توسط مدعیان دینی تفسیر شده است و بمرور زمان و با پیشرفت و تمدن بجای اینکه حجاب بی رنگتر شود بسیار بدتر و غلیظ تر شده است. قبل از اسلام بدلائل فقر، فقدان لباس، تکنیک دوخت آن و گرمای منطقه در واقع حجابی به آن صورت وجود نداشته و در حد اعلا منحصر می شده به پوشش عورت کمر تا زانو و سینه ها. ولی قسمت عمار که شامل سر و سینه، دستها و ساق پا می شد برهنه بود. بعدها مدعیان دینی برای گرم کردن دکان دینی خود و کنترل و سروری به زنان، موها را نیز عورت به حساب آورده و پوشش آن را واجب دانسته اند. برخی دیگر گردن و سینه را نیز عورت پنداشته اند و بمرور دیگر مدعیان بازوان و ساق پا را نیز عورت به حساب آورده اند و در نهایت برخی دیگر حتی صورت، دستها و پاها را که در واقع کلیه اندام زن را شامل میشد عورت فرض کرده و پوشش آنها را شرعی دانستند. حتی برخی از مدعیان دیوانه دینی ناخونهای زن را نیز عورت برشمرده و پوشش آنها را شرعی دانسته اند. برخی دیگر زینت پنهان^۵ (در سوره نور آیه ۳۱) را خلخال پای زنان می دانند و صدای این خلخالها در موقع راه رفتن زن را عورت می دانند. بر همین اساس صدای زن را نیز عورت دانسته و مردان نا محرم نبایستی آن را بشنوند. با این حساب این سؤال پیش می آید که اصلاً خدا نمی بایستی زن را خلق می کرد. شاید این مدعیان خدا با این ایرادهای بدتر از بنی اسرائیلی خدا را از کارش پشیمان کرده اند. زن نیمی از جامعه است و از نظر انسان و اخلاق حقی برابر با مرد دارد. همانند مرد بایستی در جامعه کار کند و از موهبات طبیعت لذت ببرد و آزادانه فکر کند و آزادانه بیندیشد و آزادانه ببیند، نفس بکشد و اظهار وجود کند. حال با این محدودیت های دیوانه وار حجاب، همه اعضای حسی، فکری و روحی زن را با چادر، روسری، مقنعه،

نقاب و خفگی صدا محدود کرده اند و در معرض سوء استفاده قرار داده اند. ولی بمرور که انسان در تکنولوژی لباس پیشرفت می کرد و هنر و تکنیک دوخت نیز توسعه می یافت متأسفانه ذهن پوسیده مدعیان دینی نیز بر شدت حجاب می افزود.

گرچه پوشش مو برای عیسویان در ایستل اول قرن‌تین، فصل ۱۱ و در آیه های ۳-۱۰ انجیل توصیه شده است^۶ و همیشه حضرت مریم در تصاویر و نقاشی های هنری با روسری نشان داده شده است. در عیسوی گری روسری زنها نشانگر برتری مردان به زنان است ولی در اسلام صراحت حجاب می خواهد عفت را برساند حال آنکه روسری عیسویان به منظور عفت زن نیست. بهر حال، عیسویان برعکس مسلمانان با توسعه و پیشرفت انواع لباسها و روش های دوخت، حجاب را کمتر کردند به طوریکه تا سال ۱۹۶۰ پوشاندن مو در کلیساها برای کاتولیک ها اجباری بود ولی بعد از آن مدرنیزه شده و دیگر اجباری در پوشیدن مو نداشتند و امروزه در کشورهای اروپایی و امریکایی مسئله حجاب حل شده است و زنها بیشتر به حقوق واقعی خود نزدیک شده اند.

یکی از دلایل مهم شروع و بعداً تغلیظ حجاب در اسلام این بود که محمد نسبت به زنهای خویش بسیار حساس بود و نمی خواست هیچ مردی با آنان روبرو شود و یا پس از مرگ خود با زنهایش ازدواج کند و به همین دلیل آنها را ام المومنین خواند. این شرایط را پیغمبر بارها در آیه های مختلف آورده است. در سوره ۳۳ آیه ۵۹، می گوید "ای پیامبر زنان و دختران خویش و زنان مؤمنان را بگو چادرهای خود را بر خویشتن فروپوشند - خود را بپوشانند این نزدیکتر است به آنچه که شناخته شوند به صلاح و عفت و آزارشان ندهند" و یا در سوره ۳۳ آیه ۵۳ می گوید "ای کسانی که ایمان آورده اید در خانه پیامبر وارد نشوید مگر به شما برای صرف غذا اجازه داده شود، در حالی که (قبل از موعد نیائید و) در انتظار وقت غذا ننشینید اما هنگامیکه دعوت شدید داخل شوید و وقتی غذا خوردید پراکنده شوید و (بعد از صرف غذا) به بحث و صحبت ننشینید این عمل پیامبر را ناراحت می کند به هنگامیکه چیزی از وسایل زندگی را از ایشان (همسران پیامبر) می

خواهید از پشت پرده بخواید ... در سوره ۳۳ آیه ۳۰ می گوید " ای همسران پیامبر هرکدام از شما گناه آشکار و فاحشی مرتکب شوید، عذاب او دو چندان خواهد بود و این برای خدا آسان است." و باز در سوره ۳۳ آیه ۳۲ می گوید " این همسران پیامبر شما همچون یکی از آنان، معمولی نیستید اگر تقوا پیشه کنید پس بگونه ای هوس انگیز سخن نگوئید که بیمار دلان در شما طمع کنند، و سخن شایسته بگوئید."

خلاصه اینکه حجاب به این معنی امروزی قبل از اسلام و حتی در زمان محمد وجود نداشت و به خصوص پوشش سر و مو جایی از اعراب نداشت. دلایلی که بعداً باعث شد حجاب شرعی بوجود آید و مرور سختر و شدید گردد به گفته ترکاشوند عبارتند از:

- ۱- تاثیر احکام کتب مقدّس پیشین
- ۲- نادیده گرفتن شأن نزول وحی و واقعیات زمان پیغمبر
- ۳- داستان ستر عورة آدم و حوا
- ۴- روایت عورتالمؤمن علی المؤمن حرام
- ۵- روایت المرأة عورة (عورة شمردن زنان)
- ۶- تفسیر الاماظهر منها به صرف وجه کفین
- ۷- تصویر پرده نشینی زنان پیامبر و حضرت فاطمه
- ۸- شخصیت عمر بن خطاب
- ۹- احادیث نهی از نگاه
- ۱۰- احادیث نهی از ورود به حمام
- ۱۱- احادیث نهی از طواف عربان
- ۱۲- احادیث نهی از خلوت
- ۱۳- تصور " تشریح " روسری
- ۱۴- تبدیل حجاب عرفی و اعتباری به حجاب شرعی

۱۵- خارج ساختن زنان از خطاب های مطلق

۱۶- گره زدن تدین، اخلاق و حیا به پوشش و حجاب

۱۷- افزایش حساسیت های فقهی به موازات افزایش پوشاک

۱۸- دگرگونی معنای واژه ها و عبارات

در نهایت آقای ترکاشوند سه نظریه حجاب را به صورت زیر تشریح و بیان می نماید:

۱- ستر عورتین (نظریه ابن جنید اسکافی)

۲- ستر کمر تا زانو (برخاسته از حدیث نبوی)

۳- ستر تنه، ران و بازو (رای مطابق)

از طرفی از نظر حجاب اندام زن را به سه قسمت تقسیم نموده که عبارتند از:

۱- سوءة

۲- عورة

۳- زینة

هجو حجاب را کجا برم باخود

ننگ حجاب را چگونه برتابم

زلف کمندسان تهمنه توقیف است

روی پریسا و پانته آ در لیف است

اندام یوتاب بی تاب در قیف است

چشم سیاه ارشیا و فرنگیس ورکسانا

در زیر خیمه تاریک ابلیس است

حجاب رخت هیولاست نه انسان هاست

نقاب بخت مدوساست نه اتوساست

عاج حجاب شکسته شد به زرین تاج

قلب حجاب هنوزمی تپد اندر خون

دین است عامل بی شک هجو حجاب
ننگ حجاب کشیده بر فرهنگ
کشف حجاب نشسته بر اذهان
داغ نقاب و مقنعه و چادرو سریر
اشک عقاب و قناری و بلبل و تحریر
رسم عرب ، سنت حسن و حسین
جان به لب رسیده سیمین و یاسمن
جسمان زجر کشیده ی پروین ونسترن
این است حجاب برسرمن وای بر من
این است نقاب بر رخ من وای بر من

۸-۴- امام زمان، تقدسی منقول

امان ازدست بشر و فقان از دست انسان ها که در تمام طول تاریخ، به علت ترس و ضعف و طمع برای خود، دنیایی از خرافات، اوهام و پوچی ها را درست می کنند و آنگاه خود در گرداب فریب و سراب زهر آلودی که درست کرده اند جان می دهند. دین بزرگترین خطای بشر است که خود تنه عظیم زشتی ها است که دارای شاخه های سیاه پیچاپیچ است که هر کدام بُعدی از زندگی انسان های مفلوک و وابسته را می سازد. یک شاخه کتاب کاذب آسمانی است، یک شاخه اصول و قوانین دین است، یک شاخه حدیث و شاخه دیگر روایت است و یک شاخه عبادت است و یک شاخه امامت و یک شاخه از همه بدتر و خرافی تر منجی عالم بشریت است که همیشه لنگ در هوا مانده و مدعیان دروغ گو اطراف این حباب بر آب سینه می زنند تا شاید جهان کن فیکون شود و این منجی عالم قلابی برجهان قالب شود. بیشتر ادیان و مذاهب منتظر یک چنین منجی و مظهری هستند که چه انتظار احمقانه ای. هراز گاهی وقتی کسی یا شخصی بر حسب شرایط

و موقعیت سیاسی، اقتصادی و اجتماعی به قدرت می رسد و اسم و رسمی در منطقه بهم می زند برخی از ساده لوحان فکر می کنند این فرد ممکن است که همان منجی عالم امام زمان باشد. همانطوریکه وقتی خمینی در انقلاب به ایران آمد برخی تصور می کردند که ممکن است امام زمان باشد.

در مورد پیشینه مهدویت بایستی متذکر شد که آیین مزدیستا تاریخ بسیار طولانی داشته است ولی اگر تاریخ تولد زرتشت را قرن هفتم قبل از میلاد بدانیم می بینیم که در مورد مهدویت دین یهود پیشتر می دانسته است. اما در مورد تاریخ تولید زرتشت بحث زیاد است و برخی حیات زرتشت را حتی یازده هزار سال قبل از میلاد می دانند که با این حساب تاریخچه مهدویت دین مزدیستا بر یهود و البته اسلام پیشی دارد. بهر حال دین اسلام مهدویت را تکامل بخشید. بایستی توجه داشت که زمانی اسلام مسئله مهدویت را عنوان نمود که حداقل سه دین مزدیسنا، یهود و عیسویت به طور تفصیل در مورد آن آگاهی داشتند.

در میان منجیان عالم، امام زمان مسلمانان شیعه، کمدی تر و بسیار خرافی تر از بقیه است. امام زمانی که ظهورش با خونریزی بسیاری همراه است. بهر حال، امام زمان نیز مانند بقیه ابزار دینی مدعیان، وسیله بسیار خوب و مطمئنی برای گول زدن و سرکسیه کردن مردمی است که دوست دارند همچنین چیزهایی را بشنوند.

مهدویت هم عیناً مانند اختراع دین توسط بشر طراحی و ساخته شده است و یک دکان مطمئن و خوبی است برای قدرت طلبان و ثروت جویان. در این ره گذر، مدعیان هر قومی در جهان بدنبال دین کاذب خود یک منجی نیز تراشیده اند که همه امت خود را تا دنیا هست بر سر کار بگذارند. کلیمی ها مسیح یا ماشیخ را و زردشتیان سوشیان و عیسویان حضرت عیسی را و برخی ماشیخ را همان داوود می دانند. بودائیان، سد هارتا جوتوما معروف به بودا که در نیال متولد شده و می گویند فرزند خدا است و در آخرالزمان

ظهور می کند و در نهایت مسلمانان و برخی از سنی ها و کل مسلمانان شیعه داووده امامی، محمد پسر امام حسن عسکری را منجی خود می دانند.

نام محمد، فرزند امام حسن عسکری نام مادر نرگس که در شب جمعه پانزدهم شعبان ۲۲۵ هنگام طلوع فجر در شهر سامراء پایتخت عباسیان بدنیا آمده است.

القاب محمد عبارتند از: صاحب الزمان، قائم، حجت، خاتم، منتظر، و مهمتراز همه مهدی است. مهدی، دو غیبت دارد یکی صغرا که از سن ۵ سالگی بمدت ۶۹ سال به طول انجامید و مسلمانان شیعه می توانستند توسط سفیران چهارگانه خود با مهدی تماس حاصل نمایند. این چهار تن عبارتند از: عثمان بن سعید عمروی، محمد بن عثمان بن سعید، حسین بن روح نوبختی و علی بن محمد مسعودی. غیبت دیگری بنام غیبت کبرا یا غیبت بزرگ از سال ۳۲۹ شروع شده و همینطور ادامه دارد تا وقتی که خداوند فرمان ظهور بدهد.

محل ظهور مکه و محل بیعت مسجدالحرام است. در انگلستان مهدی انگشتر سلیمان و در دستش عصای موسی است و یاران و همراهان او تعداد ۳۱۳ نفر (به تعداد اصحاب بدر) می باشند که حکومت او را تشکیل می دهند و کارگزاران واقعی انقلاب جهانی اسلام خواهند بود. مرکز حکومت مسجد کوفه یعنی همان مکانی که جدش علی خلافت کرده است. حضرت عیسی نیز از آسمان فرود می آید و بعنوان وزیر حضرت مهدی کار می کند.

واقعاً که با این خرافات سازمان داده شده خوب سر مردم ساده لوح را شیر می مالند. اینکه دو غیبت صغرا و کبرا دارد و اینکه ۳۱۳ یار دارد و یا حضرت عیسی وزیر اوست همه به نظر کمدی اسلامی است. نمی دانم چرا برای حضرت موسی و سلیمان در حکومت مهدی پستی قائل نشده اند. از طرفی، بخاطر انگشتر و عصا به حضرات سلیمان و موسی مدیون هستند. حداقل حضرت موسی را وزیر اقتصاد و حضرت سلیمان را وزیر منابع طبیعی قرار می دادند زیرا حضرت موسی در اقتصاد و حضرت سلیمان فرمانروای طبیعت و حیوانات است. حضرت داوود را هم که در دستانش می تواند آهن را نرم کند به

وزیری صنایع و معادن می انگاشتند. واقعاً که یا ما مردم شعورمان نمی رسد و یا این مدعیان دروغین خدا نابغه هستند.

در اسلام، مهدی شخصی است که بدرستی و راستی هدایت کننده است که در نهایت ظهور می کند و یک خلافت یکدست جهانی را بوجود می آورد. در قرآن چیزی از این موضوع ذکر نشده است ولی می گویند که در حدیث، روایت و سنتها به خصوص گفته هایی که به محمد پیامبر نسبت می دهند این موضوع پیش بینی شده است. حتی این موضوع مهدویت در هیچکدام از کتابهای دو مؤلف بزرگ حدیث های سنی که یکی اسماعیل البخاری (قرن نهم پس از میلاد) و دیگری مسلم بن الحجاج ذکر نشده است. همین موضوع باعث شده است که برخی از مسلمانهای سنی مانند محقق توانا و بزرگ آفریقای شمالی بنام ابن خلدان موضوع مهدویت و عقاید در این مورد را چیزی جز خرافات نداند. بهر حال علی رغم این گونه شک و تردید نسبت به موضوع، عقیده به مهدویت در تسنن که ۸۵ درصد کل مسلمانان جهان را تشکیل می دهند باقی ماند.

برطبق نظریه مهدویت، امام زمان زمانی ظهور خواهد نمود که دنیا و امت مسلمان در شرایط بسیار بدی قرار گرفته باشند و در نهایت بعنوان یک رهبر هدایت جامعه را بدست می گیرد. برخی معتقدند که امام زمان همراه با عیسی مسیح که اوهم با امام زمان برگشته است، با نیروهای غیر معتقد و کافر که توسط دجال (فریب دهنده) رهبری می شود می جنگند. در برخی از سنت ها گفته می شود که دجال بوسیله مقلدان خود پیش می رود و یکی از قویترین مقلدانش، السفیانی است. همچنین در موقع ظهور امام زمان، گروه های دیگر شیطانی بنام الدا باح، هیولاهایی به شکل جانوران و گروه های درنده خویی مانند یعجوج و معجوج وجود دارند که در یک سری از جنگ های میان نیکی و بدی، عیسی مسیح بعنوان رهبر معنوی، یعجوج، معجوج و دجال را می کشد در صورتیکه مهدی مسلمانان را در جنگ رهبری کرده و ابتدا خاورمیانه، روم و در نهایت بر تمام دنیا خلافت خود را مستقر می کند. بعد از آن عیسی مسیح و مهدی در حکومت جهانی با هم همکاری

کرده و پس از آن جهان روی صلح و خوشبختی را می بیند. درنهایت (در حدیث ها متفاوت است که تا چه مدتی عیسی مسیح و مهدی فناپذیر خواهند بود و بعد هر دو همانطوریکه محمدنیز مرد میمیرند. بعد از آن مدینه فاضله و حکومت ایده آل مسلمانان از هم می پاشد و گناه و بی ایمانی دوباره بر دنیا مسلط خواهد شد و به جایی می رسد که واقعاً دنیا به آخر می رسد و روز قیامت فرا می رسد و تمام انسان ها در برابر قضاوت خداوندی قرار گرفته و نیکان به بهشت و گناهکاران به جهنم می روند.

در اهل تسنن نیز اعتقاد به مهدی فراوان است ولی بهرحال تعدادی آن را بسیار کم رنگ می بینند. مسئله دوم اینکه مهدی برای برخی از سنی ها همان مهدی شیعه های دوازده امامی (پسر امام حسن عسکری) نیست!

همه فرقه های اسلامی کم و بیش اعتقاد به ظهور مصلح آخرالزمان که نام او محمد و از تبار پیامبر اسلام است، دارند. در کتاب عون العبود که شرح کتاب سنن ابی داوود است می نویسد: همه مسلمانان براین هستند که حتماً در آخرالزمان مردی از اهل بیت ظهور می کند که دین را یاری و عدل را برقرار می سازد. نام او مهدی است و عیسی همزمان یا بعد از مهدی نزول کرده و دجال را کشته و در نماز به مهدی اقتداء می کند.

گروهی در میان اهل تسنن هستند که ظهور مهدی را در اصل مردود و خرافات می دانند مانند ابن خلدون، احمد امین مصری و رشید رضا. حتی گروهی از اهل تسنن همان مردی را مهدی می دانند که شیعیان بدان اعتقاد دارند یعنی محمد بن حسن العسکری. برخی از اهل تسنن مانند ابو محمد بن ولید بغدادی، مصداق مهدی را کسانی مانند حضرت عیسی می دانند.

ابو محمد حسن بن برهاری در کتاب شرح السنة در مورد اعتقادات اهل سنت چنین می گوید: ایمان به نزول عیسی بن مریم که دجال را می کشد و ازدواج کرده و پشت سر قائم آل محمد نماز خوانده و از دنیا می رود و مسلمانان او را دفن می کنند. احادیثی از انتظار فرج: برترین اعمال امت من انتظار فرج است (پیامبر اکرم)

در انتظار فرج باشید و از رحمت خدا نومید نشوید (امام علی)

منتظران ظهور امام مهدی برترین اهل هر زمانند (امام سجاد)

در شب و روز منتظر فرج مولایت باش (امام صادق)

واقعاً که اگر این مدعیان دروغین خدا این احادیث و روایات را نداشتند چه خاکی بایستی بر سر خود می ریختند. هرچیز غیر ممکن را با این احادیث ممکن می کنند، هر انسانی را که بخواهند با این روایات و احادیث مطیع خود می کنند. قوانین مدنی جامعه را با همین روایات و احادیث مسخ کرده و ساده لوحان و چه بسا هوشمندان را نیز به اراده خود در می آورند. به روباه گفتند شاهدت کیست گفت دمم. آخر این مدعیان خدا یک دم و دو دم و سه دم که ندارند از هر نوشته ای، از هر امامی و از هر سید و پیری هزاران دم در می آورند که همه این دمه‌ها صداقت دروغین و کاذب این مدعیان خدا را تایید می کنند. نتیجه مهم: ما با مهدویت مشکلی نداریم زیرا در هر دین و مسلکی یک منجی هر چند خیالی و یا تصویری برای نجات انسان‌ها وجود دارد. واقعیت هم این است که در طول تاریخ انسان‌های بزرگ زیادی ظهور کرده اند مانند کورش، اسکندر، چنگیز، ناپلئون، کاندی و انسان‌ها همیشه فکر می کردند که اینها نیز همان ناجیان وعده داده شده هستند. بهر حال بعید نیست که در تاریخ معاصر و یا در آینده نیز فردی قدرت مند نیز در جهان از نظر سیاسی ظهور کند و سلطه خود را بر بخشی از جهان بگستراند که باز هم برای برخی ممکن است که همان ناجی وعده داده شده باشد. بهر حال مشکل ما اینجاست که این مدعیان دروغین خدا و دین می خواهند از این منجی‌ها تقدسیتی درست کنند و بر اساس آن مردم را فریب دهند و دکان دین خودشان را پر رونق نمایند. یعنی با تقدسیت این منجی‌ها، دوباره خرافات دینی و فلاکت و پوچی را رواج دهند. بدتر از همه اینکه دشمنی گسترده ای بین آنهایی که معتقد هستند و آنهایی که معتقد نیستند بوجود می آید و جهان علاوه بر اینکه خرافات زده می شود موج جنگ و برادر کشی شروع می‌گردد آنهم بخاطر هیچ. مشکل اینجاست و نه منجی یا مهدویت فی نفسه. مثلاً، نگاه کنید که چگونه

جمهوری اسلامی ایران از مهدویت و امام زمان برای بقاء حکومت خود استفاده می کند و در سال چقدر انسان های کشور خود را می دوشد و آنهایی را که با مهدویت موافق نیستند به بند می کشد و یا آنها را شکنجه و بقتل می رساند. بیش از یک قرن است که بهائیان را در ایران چاییده اند، تجاوز کرده اند و آنها را به قتل رسانده و از کشور رانده اند، مال و اموال آنها را به تاراج برده اند. گروه حجتیه در ایران عامل بسیاری از ترورها و ضایعات سیاسی در کشور بوده است. این است که برای مهدویت مشکل ایجاد می کند و ما هم با همین قسمت از مهدویت است که مشکل داریم و نه با مهدویت به تنهایی. هر فردی حق و اختیار دارد که برای خود منجی داشته باشد ولی نبایستی این حق باعث حذف حقوق دیگران شود. تقدسیت بخشیدن بسیار زیاد باعث تولید خرافات می شود و خرافات باعث کندی و عدم تحرک انسان ها به منظور ساخت یک جامعه مدرن پرتحرک که براساس منطق و واقعیت است، می شود.

من مهدیم که در لابلای زمان می لولم

من مهدیم و محکوم به بودن

هستم ولی نیستم

هستیم را سوداگران دینی

مبالغه می کنند

و نیستیم را به تاراج برده اند

ای انسان های همیشه منتظر

خود را بیابید

در دروازه دانش کسی در انتظار نیست

فریب عمامه بر سرهای سیه چشم را نخورید

می خواهند شما در انتظا بمانیدو بمیرید

انتظار شما قوت آنهاست

این مرده خواران
از مرده های مقدّس نیز نمی گذرند
مردگان مقدّس را چو السید
براسب مراد می نشانند
و در ساحل جهل بسوی سراب
می تازانند

۸-۵- درنده خویی دین

دین درنده است. همانند حیوانات درنده مانند شیر، ببر و گرگ طبیعت درندگی دارد. حیات بیشتر حیوانات براساس مکانیزم دفاعی آنها است، برخی با دندانهای تیز و بران و ناخنهای تیغ مانند از خود دفاع می کنند و برخی با ایجاد سم و انتقال آن به رقیب مقابل و برخی دیگر با پرتاب نیزه مانند جوجه تیغی و برخی با تغییر رنگ و یا استتار کامل به طوریکه شناسایی آنها غیر ممکن است و در نهایت برخی اصلاً هیچ گونه وسیله دفاعی ندارند مانند چهارپایان و گوسفندان که اگر اهلی نباشند، در طبیعت محکوم به نابودی هستند.

به همین گونه دین نیز برای بقاء و حفظ منافع خود مجهز به انواع موارد دفاعی می باشد. جالب اینجاست که دین، قویترین و بیشترین وسیله های دفاعی را بخود اختصاص داده است. علاوه بر سیستمهای دفاعی موجود در حیوانات، به سیستمهای دفاعی مخصوص بخود مجهز می باشد. هم سیستمهای دفاعی سخت افزاری دارند و هم سیستم های دفاعی نرم افزاری. بایستی اعتراف نمود که سیستم های دفاعی نرم افزاری آنها هزاربرابر موثرتر از سیستمهای سخت افزاری آنها است. از سیستمهای نرم افزاری استفاده می کنند و بعد از محکومیت فرد براساس معیارهای خودشان، آنوقت با سیستمهای سخت افزاری بازهم بنا به معیارهای خودشان هر موانعی را از پیش پا بر میدارند. سیستمهای دفاع سخت افزاری عبارتند از:

- ۱- اعدام
 - ۲- سنگسار
 - ۳- ترور
 - ۴- ایجاد جنگ و اعلان جهاد
 - ۵- شلاق زدن
 - ۶- پرت کردن از دره
 - ۷- قطع اعضای بدن
- سیستمهای دفاعی نرم افزاری عبارتند از
- ۱- کتابهای آسمانی (تورات، انجیل و قرآن)
 - ۲- حدیث
 - ۳- روایت
 - ۴- روضه خوانی و مداحی
 - ۵- روزهای مقدّس و عیدها مانند عید فطر، عید قربان ماه رمضان و ماه های محرم و فاتها و تولدهای مذهبی
 - ۶- زبان بازی و دروغ
 - ۷- اماکن مقدّسه (مانند کعبه، کربلا، امام رضا، شاه چراغ و حضرت معصومه)
 - ۸- خمس و زکات
 - ۹- انواع امازادگان دروغین به خصوص در ایران
 - ۱۰- تفاسیر خواب، استخاره قرآن و دیگر فالها
 - ۱۱- دعا و ثنا
- چنانچه ملاحظه می کنید، ابزار دفاعی و ابزار بقایی دین و مدعیان دین بسیار است. دین هیولایی است که هزار دست و هزار سر دارد. به همین دلیل است که مبارزه با آن

بسیار سخت است و از بدو بشریت وجود داشته و بمرور زمان تا به امروز قدرت مند تر شده است. البته کلیه این ابزارهای دفاعی دین رابطه مستقیم با دانش و آگاهی مردم دارند و هرچه مردم آگاه تر باشند سیستمهای سرکوب سخت افزاری و به خصوص نرم افزاری دین بی رنگتر می شود. مدعیان دین می گویند که دین موهبتی است که از طرف خدای قادر، به انسان برای هدایت بشری داده شده است و ضدیت با آن ضدیت با خدا است و قتل او واجب است. ما نمی دانیم که در کجای جهان دین باعث هدایت شده است. دین غیر از خشونت، خرافات، دیکتاتوری، جنگ و خونریزی، بدبختی و فلاکت برای بشریت چیز دیگری نداشته است.

ببینیم که چرا در اصل، دین درنده خواست. در این جهان مادی که روابط بیشتر بر پایه اقتصاد، قدرت و جایگاه اجتماعی است (بدون در نظر گرفتن موارد اخلاقی و معنوی) هر گروه و فردی با تمام قوا سعی می کند که از موقعیت، ثروت و قدرت خود با هر قیمتی که شده دفاع نماید. بنابراین مذهبیهون و سردمداران دین نیز با تمام قوا از دکان دین خود که بسیار سود ده می باشد دفاع می کنند. اما فرق مدعیان دین و مذهبیهون با دیگر گروه های اجتماعی این است که این گروه مذهبی، به نام دین و خدا اختیار هر جنایت و کشتاری را برای بقای خود دارند و همین مسئله است که این گروه را نسبت به گروه های دیگر بسیار خطرناکتر و هولناک جلوه می دهد. جالب است که مدعیان دین بخاطر خدا و دفاع از او انسان هایی را که مخالف خود می دانند به راحتی مرتد و ضد خدا دانسته و با ابزارهای مختلفی که دارند از میان بر می دارند. آخر این بسیار احمقانه به نظر می رسد، یعنی خدایی که بالاترین قدرت کاینات است و می تواند در یک آن تمام هستی را به نیستی تبدیل کند آیا نمی تواند از خود دفاع نماید و مخالفان را از میان بردارد؟ هیچ عقل سلیمی این را قبول نمی کند، بنابراین معلوم می شود که این مدعیان دین نه برای خدا بلکه برای منافع شخصی خود است که مخالفان را به نام خدا از میان می برند.

۸-۵-۱- تئوری خصومت^۷ (The Hostility Theory): رابطه بین علم و مذهب معمولاً بر پایه خصومت بنا نهاده شده است. بر اساس مدل خصومت، ادعاهای علمی غلط خواهد بود اگر ادعاهای مذهبی درست باشد و ادعاهای مذهبی غلط خواهد بود اگر ادعاهای علمی درست باشد. متأسفانه این اختلاف از این محدوده هم می‌گذرد و اینکه مخالف نه فقط ادعاهایش غلط است بلکه متهم می‌شود که فریبکار و کافر نیز می‌باشد. بنابراین، براساس این مدل هرطرف سعی می‌کند که طرف دیگر را به نادانی و اشتباه و اینکه بسیار خطرناک است محکوم نماید. در اینجا ما سه مورد مهم و پرآشوب اختلاف تاریخی بین علم و مذهب را متذکر می‌شویم تا نمونه بارزی باشد برای اختلاف طولانی مدت این دو گروه.

تضاد بین کلیسای کاتولیک و دانشمندان در مورد خورشید مرکزی نیز یکی از جدالهای عمده کلیسا و علم بود به طوری که دانشمندان فقط مایل به کشف حقیقت بودند در صورتیکه کلیسا به صورتی سرسختانه با دیدی بسیار پایین و کورکورانه از موضع غیر واقعی خود دفاع کرده و دانشمندان را به باد ناسزا گرفته و آنها را ملحد و کفار می‌پنداشتند. در حقیقت مسئله این بود که کدام سیاره بدور کدام می‌گردد. آیا زمین بدور خورشید می‌گردد یا خورشید بدور زمین؟ تفکر گذشته که از بطلمیوس به یادگار مانده بود می‌گفت که خورشید و دیگر ستارگان آسمانی بدور زمین که در مرکز کاینات قرار دارد می‌چرخند. البته کلیسا نیز دلیل خود را در مورد زمین مرکزی (geocentrism) از کتاب آسمانی خود گرفته بود که می‌گوید "تو زمین را روی شالوده‌هایش استوار کرده ای، و نمی‌تواند حرکت کند"^۸. بهرحال، تنها تفسیر انجیل نبود که باعث اختلاف مابین کلیسا و کالیله شد.

نیکولاس کوپرنیکوس (Nicolaus Copernicus) سیستم ساده تری از بطلمیوس ارائه داد و در سال ۱۵۴۳ کتابی بنام تحولات کرات آسمانی (Revolutions of the Celestial spheres) منتشر نمود که در آن خورشید را مرکز کاینات معرفی کرده بود. اما

بهرحال این مدل چندان روشن نوشته نشده بود تا بتواند مدل مورد علاقه کلیسا که همان زمین مرکزی بود را واژگون کند. کوپرنیکوس براین باور بود که فرضیه اش منطقی تر بوده و دارای قدرت توضیحی بیشتری نسبت به مدل بطلمیوس می باشد.

بعد از کوپرنیکوس، گالیله بزرگ وارد صحنه شد. گالیله با کمک دستگاه تازه اختراع شده که قدرت بزرگنمایی داشت یعنی تلسکوپ به ترتیب زمان مشاهداتی را بر روی سیستم خورشیدی انجام داد دریافت که مشاهدات او با فرضیه بطلمیوس مغایرت دارد. بعنوان مثال، او دریافت که ژوپیتر دارای چهار ماه در مدار خود است و اینکه سطح ماه صاف نبوده و پراز قله و دره است.

در قرن هفدهم نیز کار بسیار هوشمندانه اسحق نیوتون دوباره رابطه بین مذهب و علم را پر آشوب نمود. نیوتن از طریق قوانین میکانیک مدعی شد که کرات آسمانی مانند زمین، ماه و خورشید بر اساس نیروی جاذبه کار می کنند مانند افتادن اجسام و یا چرخش زمین بدور خورشید. در واقع نیوتن تمام رویدادهای طبیعی را از طریق چند اصول بسیار دقیق فیزیکی پیش بینی نمود. بهر حال نیوتن به وجود خداوند اعتقاد داشت و خداوند را باعث نیروی جاذبه می دانست و یا اینکه کوچکترین ذره مواد بوسیله خداوند غیر قابل شکسته شدن هستند. اما در مدل نیوتن و سیستم طبیعی آن چیزی نبود که نیاز به وجود خدا و یا یک قدرت هوشمند داشته باشد. خواص ماده در حرکت کافی بود که رفتار اشیاء طبیعی را توجیه کند.

در دوران نیوتن این تصور پیش آمد که اگر برای رفتار جهان خدایی نیاز نباشد و اگر آسمان و ستارگان مانند یک ساعت غول آسا فقط از طریق اصول میکانیکی کار می کنند سپس دلیلی ندارد که تصور شود حتی خدایی وجود دارد. اما نیوتن خودش این را رد می کرد و معتقد بود که خداوند یک نقش حیاتی را در تنظیم شرایط اولیه کاینات دارد. ناپلئون بناپارت، فیزیکدان معروف، لاپلاس را دعوت کرد تا در مورد تاریخچه و آفرینش کیهان به او توضیحاتی بدهد. وقتی لاپلاس تمام داستان را بر اساس فقط اصطلاحات

میکانیک بیان نمود سپس ناپلئون سؤال کرد که چرا در توضیح آفرینش و تاریخچه کاینات اسمی از خداوند برده نشد. آقای لاپلاس جواب داد که من نیازی به فرضیه وجود خدا ندارم.

سومین جنگ علم و مذهب بر سر تئوری چارلز داروین یعنی تئوری تکامل بود. همانند بحث های خورشید مرکزی و رویدادهای مکانیکی نیوتن، بحث بر سر تکامل نیز مشاجره آمیز بود. یکی از دلایلی که بر علیه تئوری تکامل داروین آورده می شد این بود که هیچ موجود و یا گونه زنده ای نمی تواند به گونه دیگری تبدیل شود و یا گونه دیگری تولید کند. این عقیده را که ثابتی گونه (fixity of species) گویند بر اساس مشاهده یکنواخت و نه بر اساس آزمایش بود. همیشه اعتقاد بر این بوده است که همانند تولید همانند می کند. یعنی مرغ فقط مرغ را تولید میکند، عقاب عقاب را و هندوانه هندوانه را. انجیل نیز این فرضیه را قبول دارد و در جنسیس ادعا می شود که خداوند فرمان داد که باید مخلوقات تولید مثل نمایند همانند خودشان و همچنین در انجیل ادعا می شود که گونه ها و حیوانات به طور مستقیم بوسیله خداوند به همان صورتی که امروز وجود دارند تولید شده اند.

به ظاهر، برای ساده لوحان، مذهب برای صلح نگه داشته می شود هم به طور درونی و شخصی و هم به صورت اجتماعی. ولی متاسفانه می بینیم که چه در عصر حاضر و چه در طول تاریخ مذهب بسیار خشن و بی رحم بوده است. مذهب همیشه نسبت به آزادی، و خوشبختی بشر دودوزه بازی کرده است. وعده ها، قولها و حرفهای صدتا یک شاهی آنها ظاهری فریب آمیز دارد ولی آنچه عملاً نشان داده است جز خفقان، شکنجه، آزار و گریه نبوده است. برخی بر این باورند که دین بمرور زمان یا از اهمیت آن کاشته می شود و یا رکنی از جامعه مدرن برای پیشرفت بشریت می شود. ولی متاسفانه اینگونه تفکر بسیار خوشبینانه است زیرا تعصب و ارتجاعیت دین به او اجازه نمی دهد که خود را با دنیای مدرن هماهنگ کند و برعکس سعی می کند که هر توسعه و پیشرفتی را که به دنیای مدرن

مربوط می شود بکاهد. وحشی گری و قتل و خونریزی معاصر مانند حادثه ۱۱ سپتامبر، کشتارهایی که مسلمانان با بمب های انتحاری انجام می دهند و یا جنگ های مذهبی که در خاورمیانه به شدت رواج دارد مانند سوریه، عراق و افغانستان که هرروزه صدها نفر یا در اثر انفجار تکه تکه می شوند و یا بوسیله تروریستها سربریده می شوند و یا به صورتهای مختلف اعدام و کشته می گردند.

اگر بدقت هم تاریخ و هم معاصر را مطالعه کنیم می بینیم که رشته های دین و خشونت در هم بافته شده اند. هر مذهبی خشونت را تحت شرایطی بلا مانع و یا حتی مقدّس می شمارد. زردشتیان قدیم خشونت جنگی را در دین و بین خدا و شیطان می دانستند (Cohn 1993)^۹، یهودیان باستان مردم را با زور و تحت شرایط جنگ متحد و گرد هم می آوردند. مراحل اولیه عیسویت، شهیدان خود را داشتند و قرون وسطی ننگ آور، خونریزی کلیساهای کاتولیک، جنگ های صلیبی و تفتیش های عقایدی را. از همه بدتر اسلام است که حکومت و رهبری را با مذهب درآمیخته و اصولی دینی بنام جهاد یا جنگ مقدّس دارد. از جهاد بعنوان وسیله ای سیاسی مذهبی قدرت مند برای تجاوز به مال و ناموس دیگراندیشان و بعنوان یک وسیله سیاسی برای تداوم خشونت از آن استفاده می کند.

البته مذبهای مدرن کمتر خشونت دارند مانند مذبهایی چون بودایسم، هندویسم و کانفوسیانیسم چه در دین چه در عمل کمتر خشونت دارند. در برخی از کشورهای مدرن با تدوین قوانین مدنی و منطقی، از قدرت مذهب کاسته اند. بهر حال با تمام این کوششها هنوز قدرت بی چون و چرای دین در عرصه خشونت در حداعلای خود است به خصوص در کشورهای عقب افتاده و یا در حال توسعه. کلاً، خشونتهای مذهبی در تمام ارکان جامعه وجود دارد حتی جوامع مترقی مانند فرانسه و یا روسیه. در هر تغییر و تحول اجتماعی مذهب یا به صورت غیر مستقیم و یا مستقیم دخالت می کند و در برخی مواقع دخالتهای مذهبی همراه است با خشونت و ترور.

درواقع دوستی دین و خشونت از قدیم بسیار تنگاتنگ بوده است. جنگ طولانی مدت یهودیان و فلسطینیان، مشکل اساسی در ایرلند شمالی، اختلافات ملیتی در بالکان، جنگ های نژادپرستی در آفریقا، اختلافات بین پاکستان و هند، عملیات تروریستی بوسیله اصول گرایان راستی عیسویت در آمریکا، رویداد ۱۱ سپتامبر در آمریکا، حمله با گازهای سمی در کانالهای زیرزمینی توسط گروه آم شینریکیو در تکیو، مرگ صدها نفر در کلیسای اوگاندا، جنگ خونین مخالفین در سوریه و مصر همه خشونت های عقیدتی و مذهبی هستند که در این چند دهه اخیر اتفاق افتاده است.

خشونت در دین: آیا رابطه درونی بین دین و خشونت وجود دارد؟ برخی اظهار می دارند که دین فی نفسه خشونت ندارد ولی به طور غیر مستقیم و بسته به شرایط زمانی و مکانی این خشونت حاصل می شود. ما با ذکر موارد زیر نشان می دهیم که خشونت جزء ذات دین است و حتی خشونتهای غیر مستقیم نیز از بدنه دین تراوش می کند:

۱- در کتابهای آسمانی تورات، انجیل و قرآن به کرات از خشونت، قتل و تجاوز صحبت شده است. عمل سنگسار، حد و شلاق، قطع انگشت و یا اعضاء، اعدام، تهمت و منزوی ساختن، نجس دانستن و همه اینها دستوراتی است که در قرآن و یا حدیث و روایت مذهبی ذکر شده است که می توانید به راحتی در کتابهای آسمانی به خصوص قرآن مشاهده نمایید

۲- عید قربان و داستان حضرت اسماعیل خود داستانی خزنده است که از خشونت بسیار زیادی حکایت می کنند. پدری (ابراهیم) که می خواهد سر فرزند خود را (اسماعیل) برای خدا بریده و قربانی کند. آیا خشونتی بالاتر از این می باشد؟ به چه دلیلی؟ بنا به کدام منطق و آیا کدام عقل سلیم می تواند قبول کند که سر یک جوان برومند برای خدا بریده شود. به نظر ما اینگونه خدا اصلاً خدا نیست بلکه همان شیطان است. البته در طول تاریخ اقوامی بوده اند که فرزندان بی عیب و نقص خود را برای خدایان قربانی می کردند مانند مایاها.

۳- کشتن هزاران هزار گوسفند در عید قربان در سراسر جهان و به خصوص در مکه یعنی خانه خدا. خونریزی در خانه خدا!! گوسفندانی که خدا آفریده است و نسبت به آزار حیوانات هُشدار داده است.

۴- دستور فرمان قتل و یاترور توسط پیشوایان مذهبی و یا عالم مذهبی سیاسی که نمونه اش در دنیا در طول تاریخ و به خصوص در ایران بعد از انقلاب فراوان بوده اند.

۵- شهید پرستی و اعتقاد به شهید شدن.

۶- با شکوه دانستن کشتار کربلا و الگو قرار دادن آن در کشتارهای مذهبی سیاسی.

۷- زنجیر زنی و قمه زنی در ماه های محرم

۸- اعدامهای بیشمار سیاسی با مستندات مذهبی، و جرایمی.

خدای حقیر و فقیر و سراپا تقصیر

مدعیانش را به کمک می طلبد

بنام خدا مدعیان می بُرند و می دوزند

راه خدا را به دکان کدایی خود می برند

از خدای علیل و ذلیل حمایت کرده

و در آستانه او چه داستان ها که نمی سرایند

شمشیر را به نام خدا

در قلب دگرانیشان فرو می برند

متهم به تکفیر را در دادگاه خدا

به قُله و زنجیر می کشند و می کُشند

خدای مخفی شده در آسمان

از طریق نوچه های خویش

اعتبار می یابد

خدا ضرابخانه مدعیان
پناه گاه شیاطین پر عصیان
برند نام خدا برسر دشنه های نوک تشنه
بُرند سرهای بی نوای بخت برگشته

۸-۶- هستی و نیستی در یک کالبد

هستی برای چه و هستی برای که، هستی فی نفسه نسبی است زیرا هستی بایستی برای کسی و به دلیلی خود را بنمایاند. هستی یعنی هست برای مقوله ای و برای دلیلی. من هستم چون تو مرا می بینی و من هستم چون خود آگاهی دارم. این کره خاکی هست زیرا من او را می بینم، لمس می کنم و بر روی آن راه می روم و زندگی می کنم. اگر من نبودم باز کره خاکی بود؟ به نظر می رسد که هستی ها بهم وابسته اند و بود یکی، بود دیگری است.

آیا هستی بستگی به زمان دارد یعنی هستی بالقوه با نیستی چه فرقی دارد. مثلاً ۲۰۰ سال قبل هوا پیمای وجود داشته یا خیر. البته که همه مردم سطحی نگر می گویند خیر هوا پیمای وجود نداشته است. ولی اگر فردی با نگرش عمقی به این سؤال بخواهد جواب دهد قضیه فرق می کند. نکته اینجاست که هواپیما به صورت بالفعل در ۲۰۰ سال پیش وجود نداشته ولی به صورت بالقوه در فراکنش های طبیعی مواد در سطح ماکرو و میکرو وجود داشته است و فقط می بایستی به این فراکنش ها نظم داده شود تا هوا پیمای وجود آید. بنابراین نمی توانیم بگوییم که در آن زمان هواپیما نیست بوده است. در واقع هواپیما وجود داشته فقط بایستی بعد زمان ۲۰۰ سال را پیموده تا به هوا پیمای رسید. برای روشن شدن موضوع مثالی می آوریم. فرض کنید که شخصی ادعا می کند که خانه ای در شهری دور دست دارد. عملاً شما خانه را نمی توانید ببینید، لمس کنید و یا در او قرار گیرید بنابراین خانه از نظر شما نیست. ولی اگر حرکت کرده و به شهر و آدرس خانه مربوطه

بروید، خانه را می بینید و هم اکنون خانه هست. پس در مرحله اول خانه به طور بالقوه وجود دارد ولی در مرحله دوم، وقتی به آدرس خانه می آید و در آن قرار می گیرید و خانه را می بینید هستی بالقوه به هستی بالفعل تبدیل می شود. بنابراین برای اینکه خانه هست باشد شما بایستی بعد مکان را ببینید. اما در برخی مواقع که موضوع کمی پیچیده تر است شما بایستی بعد زمان را ببینید تا هستی بالقوه به هستی بالفعل تبدیل شود. بنابراین هستی هائی چون هواپیما، تلویزیون، ماشین، کامپیوتر و موبایل هزارسال پیش و به طور بالقوه در خواص و فراکنش های ماده وجود داشته اند اما بعد از پیمودن ۱۰۰۰ سال و نظم دادن به خواص مواد درجهات تعیین شده می توانیم هستی های این دستگاه ها را ببینیم.

پس اگر قرار بر این باشد، نیستی چیست؟ پس نیستی نبایستی وجود داشته باشد و اگر نیستی نیست باشد، پس نیستی عین هستی است. این قاعده را ازجبر نیز می توان دریافت که منفی در منفی می شود مثبت. مقوله های هستی و نیستی آنقدر هم که تصور می کردیم ساده نیستند. بنابراین، هر چیزی را می توان هست پنداشت و به سه طبقه تقسیم می شوند: ۱- برخی از هستی ها در حال حاضر قابل رویت و لمس هستند و آنها را می توان احساس نمود ۲- برخی دیگر از هستی ها هستند ولی بایستی بعد مکان را پیمود تا آنها را لمس و احساس نمود ۳- برخی دیگر از هستی ها بایستی بعد زمان را پیمود تا بدانها رسید.

هستی هر چیز، نمادی از نظمیت خواص ماده است که بوسیله قوانین طبیعی ماده و برهم کنشهای ذرات حاصل می شود. حال این نظمیت ممکن است در حال حاضر به صورت یک سیستم وجود داشته باشد و یا ممکن است نظمیت در بعد زمان حاصل شود. در واقع هستی و نیستی دو مقوله یکسان ولی متفاوت از نظر زمانی به صورتی دینامیک در حال تعادل هستند. تعادلی پویا که واقعیت بودن را در فاصله های زمانی تعریف شده و مخصوص بخود، بوجود می آورند.

این چرخه اجتناب ناپذیر است که هرچه هست نیست می شود و هرچه نیست هست می شود. هستی هیچ گاه پایدار نیست و نیستی نیز به همین منوال هیچ گاه پایدار نخواهد بود. در اثر انفجار بزرگ یا بیگ بنگ بزرگ جهان هستی بوجود آمد و سپس دوباره سیاه چالهای کهکشانی کلیه خورشید و ستارگان را می بلعد. انسان، درخت، کلیه حیوانات، کره زمین، کل ستارگان و کهکشانها فرسود شده و بمرور به نیستی می روند. هیچ هستی پایدار نیست و هیچ نیستی نیز پایدار نخواهد بود. مداوم هستی به نیستی و نیستی به هستی تبدیل می شود. یک تعادل جاودانه پایدار پویا و دینامیکی بین هستی و نیستی وجود دارد.

زمان، هستی را به قلم می کشد

و تو راستی هستی؟

هستیم قائم به ذات و کالبدم عاریه ای است

نیستیم تولد دیگری از هستی است

و خود آگاهیم پوسته ای از هستی

ای عالم پرشور زمانه

گویی که تو هستی!

مگر تو هستی مستی؟

انگار که هستی چو هستی نیستی

انگار که نیستی چو نیستی هستی

این است شروع هستی، هستی؟

ما در دامن نیستی جوانه می زنیم

و هستی چون دودی رقیق

از دره نیستی ظاهر می شود

غایت هر نیستی مرگ است

من بودنم چه می شود؟

من بودنم دوباره

در ساختاری از مولکولها معنی می یابد

نیستیم در ساختارهای پُر معنی

به هستی می لغزد

مراجع فصل هشتم

- ۱- زن در اسلام (http://www.derafsh-kaviyani.com/books/ali_dashti_zan_dar_eslam.pdf)
 - ۲- سید تعمت الله جزایری، ترجمه زهرالریبع، انتشارات کتابفروشی اسلامیة، چاپ چهاردهم، (۱۳۶۱) صفحه ۳۹۳-۳۹۸.
 - ۳- فرزاد جاسمی، اسلام کیش سکس و شهوت (۲۰۰۸)
 - ۴- امیر حسین ترکاشوند، حجاب شرعی در عصر پیامبر، (۱۳۹۰). (http://jenseyatvajameh.files.wordpress.com/2008/07/islam_kish_se-x_va_sha-hvat1.pdf)
 - ۵- سوره نور آیه ۳۱ در قران می گوید: ترجمه مکارم شیرازی- و به انان با ایمان بگو چشمان خود را (از نگاه هوس آلود) فرو گیرند و دامان خویش را حفظ کنند و زینت خود را جز ان مقدار که نمایان است آشکار نمایند و(اتراف) روسری های خود را بر سینه خود افکنند و هنگام راه رفتن پاهای خود را به زمین نزنند تا زینت پنهانیشان دانسته شود(و صدای خلخال که بر پا دارند به گوش برسد).....
 - ۶- کتاب عهد جدید، ایپستل اول، کورنتین، فصل ۱۱ آیه ۳-۱۵ می گوید: اما بایستی شما بدانید که سر هر مرد مسیح و سر هر زن مرد است، و سر هر مسیح خدا است. هر مردی که عبادت می کند با سرپوشیده، به سرخود بی احترامی کرده. اما هر زنی که با سر برهنه عبادت می کند به سر خود بی احترامی می کند، همانند اینکه سرش را تراشیده است. اگر زنی سرش پوشیده نباشد، بهتر است که مویش تراشیده شود. اما اگر این بی احترامی است برای زن که مویش ببریده و یا تراشیده شود، پس اجازه دهید که مویش را ببوشاند. به راستی مرد نیازی ندارد که موهایش را ببوشاند، چون او تصویر و شکوه خداوند است. اما زن شکوه مرد است. مرد برای زن خلق نشده، ولی زن برای مرد خلق شده است. به همین دلیل زن بایستی نسبت به سرش اختیار داشته باشد بخاط فرشتگان. ؛
Why muslim and christian women alike should practice hijab? (<http://peacethrough.com/hijab.htm>)
7- Edwin Chong, science and religion in conflict (2011) (<http://www.engr.colostate.edu/~echong/apologetics/talks/chong-cfn-14oct11.pdf>)
 - ۸- در کتاب جاشویا فصل ۱۰ آیه های ۱۲-۱۳ در مورد تحرک خورشید می گوید ؛ در کتاب کرونیکل، فصل ۱۶ آیه ۳۰ می گوید: جهان محکم ایستاده و هرگز حرکت نمی کند. ؛ در سالمز (psalms) فصل ۹۳ آیه ۱ می گوید بله جهان تاسیس شد و او هرگز حرکت نمی کند.
- Glenn Elert, The scriptural basis for a geocentric cosmology (1999)
(<http://hypertextbook.com/eworld/geocentric.shtml>)
9- John R. Hall, Religion and violence: Social processes in comparative prespective (2001)
(http://files.wcfia.harvard.edu/569_jhallreligion+violence11-01-pdf) ; Norman cohn, Cosmos, Chaos and the world to come, New haven, conn: yale University press(1993).